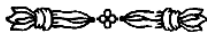

௨
கடவுள் துணை.

திருக்குறட் சாரம

திருநெல்வேலி
பரமசிவன் பிள்ளை
எழுதியது.

முதற் பதிப்பு—௨௧

திரிபுராகாதரி
அச்சியந்திரசாலை
திருவல்லிக்கேணி
சென்னை.
சக்கிலாஸ் ஆவணிமீர் கவ.

பதிப்புரிமை பெற்றது] [விலை அணை அ
மக்கள் மனத்திற் குறுதி பயக்கும்
மாண்புடைய நூல்கள்.

௧. திருவேம்பாவை - திருப்பள்ளியெழுச்சி.

இது சமயாசாரியா காலவரில் மணிவாசகப் பெருமானைப் பெயர்பெற்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் உலகம் உய்யும்பொருட்டு உவந்தருளிய தீர்வாசகம் என னுமதிவயிராதத்திலுள்ள பாராயண யோகியமான திருப்பாடல்கள் அமையப்பெற்றது. மூலம் குறிப்புரை கதைக் குறிப்பு முதலியவைகளுடன் நல்ல கடித்ததில் பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப் பெற்றது [சய் பக்கம்] விலை அணு ஒன்று.

உ. சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம்.

இது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாய்மலர்நதருளிய திருவாரூப போற்றத் திருந்தாண்டகம் மூலமும் கதைக்குறிப்பும் விசேடாராதமும் அடங்கியது இது பாராயணத்திற குரிய தூல எனபதும்ல்லாமல், சிவபெருமானை ஆரங்குகருகால, நூறறெட்டு முறை போற்றியெனச் சொல்லி மலர் தூவி ஆசசித்தமும் தருகியான அரிய மகதிரமுமாகும் அழகிய எழுத்தில் உயர்நத காளில் அச்சிடப் பட்டது [சய் பக்கம்] விலை அணு ஒன்று பை ஆறு

ஊ. ஆசார ஒழுக்க முறை

மகாளாயப் பிறந்தவர்கள் தினந்தோறும் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறையை இது வெகு நன்றாய் எடுத்ததுக் காட்டுவதாகையினால் இதனை ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படித்தல் அவசியமாம் இதுதில் மக்கள், செய்வன, தவிரவன நித்திய கருமா நடடானம் ஆலயதரிசனம், பாராயணவிதி, விவாகமுறை, இவ்வற ஒழுக்கம், ஆனரோ பெருமை, கடவுளின் மகிமை, தேகஆரோகிய விதிகள், சீவகாருணிய விசேடம் வீரநாநடடானமுறை இன்னும்பல அரிய விடயங்களும், தேவாரம், திருமந்திரம், திருக்குறள் முதலிய அரிய பெரிய தூல்களிலிருந்து மேற்கோள்காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன இந்த ஒரு தூல படித்தால் பல் அரிய தூல்களைப் படித்த பயனை அடையலாம் நல்ல கநிதாசியில் அச்சிடப் பெற்றது [ராய் பக்கம்] விலை அணு எஹு.

ஈ. நால்வா சரித்திரம்.

இது சைவ சமயாசாரியராகிய திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் என னும் நால்வரது புராண சங்கிரகமாகும். [எஉ பக்கம்] விலை அணு ஒன்று.

கு ி ன ச ம் ப ந த ி ல ய ம் .

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ சிகரம் முகத்திற் றிரளா ரகிலும்

மிகவுந் திவருந் திவலின் கரைமேல்
நிகரின் மயிலா ரவர்தாம் பயிலும்)
நெல்வா யிலரத் துறைநின் மலமே,
மகரக் குழையாய் மணக்கோ லமதே
பிணக்கோ லமதாம் பிறவி யிதூதான்
அகரம் முதலி னொழுத்தா கீநின்ற
யடியே னுய்யப் போவதொர் குழல்சொல்லே.”
—சுந்தரர் தேவாரம்.

மு க வு ரை .

‘திருக்குறள்’ என்பது தமிழ் இலக்கியங்களுக்கஞ்சு சிரோமணி யென விளங்கித் தமிழ்மக்களால் தொன்றுதொட்டுப் பொன்னே போலப் போற்றப்பட்டுவரும் ஓர் அரிய பெரிய நூலாம். இந்நூல் அறம் பொருள் இன்பம் எனனும் முப்பாற்பொருளையும் எஞ்சாமல் நாட்டி எப்பாற் சமயத்தாரும் ஒப்பக்கூறும் மெய்ப்பொருள் நூலாம். இதற்கு இணையான நூல் இடையில்கில் மற்றெப் பாஷையினும் இவதென்பது ஐங்காட் டான்றோராலேயன்றிப் பிறநாட்டுப் பெரியாராலும் போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பெரியாரிற் சிலர் இந்நூலினைத் தம்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துத் தாம் பெற்ற இன்பத்தைத் தம்மரபினோரும் பெற்றாய்வுமாறு பேருதவி புரிந்தும் இருக்கின்றனர். ஆகவே தமிழ்நெருவனுக்கு அவன் தன்னைத் தமிழ்நென்று தருக்கித்துணைக்கத் தருவதாகிய பெருமையைத் தருவது இந்நூலொன்றே யாகுமென்பது எப்பாலார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும். அன்றி, இந்நூல் அங்கனையிர்க்கு மரபிலா உறுதியென உயர்ந்தோரால் நிர்ணயிக்கப்

(#)

பட்ட உண்மைப்பொருள்களை வருண்பேதம் சாகுபேதம்மதபேதம் காலபேதம் இடபேதம் எனபவை சிறிதுமின்றி எத்தேசத்திலும் எக்காலத்திலும் உள்ள எத்தகைய உயிராகும் பொதுப்பட்ட போதிப்பதால், இது தமிழார்க்கு மட்டுமே உரியதாகாது எல்லோர்க்கும் பொது உயிராகும் இந் நூல் உமலான ஒழுக்கத்தையும், நலவினை

தீவினைகளின் பாடுபாட்டையும், இலவாமழவாரும் சநியாசிகளும் அனுசரிக்கவேண்டிய முறைகளையும், ஒவ்வொரு சமூகத்தாரும் தத்தம் நிலையில் நன்றெழு முழு முறையைபும், அரசாங்க முறையைபும், இப்பத்தினி றுட்பவகர்பும் செய்வதென விளக்கிக கூறுவதாம்

“இதிலுள்ள ஒவ்வொரு குட்பாவும் தன்னிடக் குட்கொண்ட உயந்த சருத்திகுத்த தக்க உயாந்த நடையை அனுசரித்தும் சுத்தமான தம் தச சொற்களால் அமைக்கப்பெற்றும் வெள்ள தகம்பியாந செய்தகவகைகூட்டிணுள்ள வைக்கப்பட்டு ஒளிவீசும் தவக மாமபழ மாறும்’ எனறு ஆங்கிலப் பெர்யாரொருவா அழகுபட வருணித்தக கூறிய மாற்றத்தால் இந்நூல்த் பெருமை இத்தகைத் தென்பதை வரும் எளிதில் அறித கூறும் சருக்கசசொல்லல் முதலிய அழகோகூடிய ஒவ்வொரு குாளின் அமைப்பை நோக்குமிடத்து அது உதாசவாணிககுச சமானமாகும் அநேக தலைமுறைகளால் அனு பவிக்கக் கூடியதும், எக்காலத்தும் காப்பாற்றக் கூடியதுமான ஒரு சேமதித்தையப் போன்று மாசணுகாத தமிழ்ப்புதையலாகவுள்ளது இத்திருக்குாளாகும் முடிந்தது முடித்தலாக,

“தேவா குளுந திருநான மறைமுடிவும
 பூவா த் திழு முனிமொழியுங்—கோவை
 திருவா சகமுந திருமூலா சொல்லும்
 ஒருவா சகமென துணா” —(ஒளவையா)

“ஒதினாவேசக தனைத்தம் பூருவத் தொளித்தெமக்களித்த
 வளளுவரே” —(வைராகசியபேம)

“ஆரியமுத் செந்தம் பூ மாறாயக திதனினிது
 சிரியதென ரெனறைச செப்பரிதா—லாரியம
 வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வளளுவனா
 ஒது குறட்பா வுடைத்து” — (வண்ணக்கஞ்சாததனா)

(8)

“செய்யா மொழிக்குத் திருவன் னவர்மொழிந்த
 பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
 அதற்குரியா ரத்தணரே யாராயி னேனை

இதற்குரியா ரல்லாதா ரில்” —(வெள்ளிவீதியார்)

என்றினனோன்ன மூதறிவாளர் முதுமொழிகளினால் திருக்குற
 ளும் வான்பற்றிநின்ற ஆரியவேதமாகிய எழுதாமறையும், திரு
 ளானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் சுந்தரரெனனும் மூவரூடு க்வாரால்

களும், மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருச்சிற்றம் பல்கோவையார் திருவாசகங்களும், திருபூலாது திருமந்திரமும் தம்முள் ஒக்குமென்பதும், அதனால் அது தமிழ்வேதமெனலாந் தகுதியுடைத்தென்பதும், அம்மட்டேயன்றி ஆரியவேதம் அந்தணர்க்கே உரியதாயிருக்க இத்தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறள் அந்தணா முதலாயினோர் அனைவர்க்கும் உரியதாயிருப்பதால் இது அதனினும் அதிகச்சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுமென்பதும் எவராலும் கொள்ளக்கூடாக்கும் குறிப்புக்களாகும்.

இவ்வொரு தூலிலேதான் இல்லறம் நடத்துவோன் ஒருவன் எங்ஙனம் நடக்கவேண்டுமென்பது அழகாகக் கூறப்பட்டிருத்தலை நாம் பரக்கக்காணலாம். இவ்வாழ்வானென்பான் அறவியல்பினை யுடைய எனைப் பிரமசாரியருக்கும் வாணப்பிரத்தருக்கும் சந்நியாசிகளுக்கும் அவர் செல்லும் கல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாயிருத்தலோடு எல்லாவுயிர்க்கும் உதவியாயிருப்பதால் அவனது உயிர்வாழ்க்கை இவ்வுலகிற்கு நிவேதிக்கப்பட்டதாகும். அவன் இருப்போர்க்காவது இறந்தோர்க்காவது தன் கடமைகளைச் செய்யத் தவறாதவனாயுள்ளான். அவன் வாழ்க்கைத்துணைகலமாகிய அவன் மனைவி அவன் வீட்டுக்குக் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுபவளாவாள். அவன் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் கற்பும் நிறைந்தவனாகி, தன் கணவன் வருவாய்க்குத்தக்க செலவு செய்பவளாய், தன் கணவனையே தெய்வமாகக்கொண்டு ஒழுகுபவளாவாள். அவனது குழந்தைகளோ அவனுக்கு மேலான திரவியங்களாகும். அவர்களுடைய மழலைச் சொற்களை அவனுக்குப் பிரியமான வாத்நியங்களாகும். அவர்கள் சிறுகைகளால் அளையப்பட்ட கூழை அவனுக்கு அயிர்த்தத்தினும்

(சு)

ரிய உணவாகும். தன்னைக்காட்டிலும் தன் பிள்ளைகளை அறிவில் மேம்பட்டவர்களாகச் செய்யவேண்டுமென்பதே அவனது முக்கியக் கருத்து. அன்புடைமை என்பது அவன் பிராணனுக்குச் சமானமான தருமமாகும். அது எல்லாத்தருமங்களன்றும் முதன்மையானதும் மேம்பட்டதுமாகும். அவன் வீடு விருந்தோம்பலை அணிகலமாக உடையது. அவன் ஒவ்வொரு விருந்தினரையும் மலர்ந்த முகத்தோடும் இளிய சொற்களோடும் வரவேற்றத் தான் அருந்தும் அன்னத்தை அவர்களுடன் பகிர்ந்து புசிப்பவனாயிருக்கிறான். பிரார்பால் இளியவை கூறியும் தனனாற் பெறப்பட்ட உதவிகளுக்குச் செய்கின்றியறித லுடையவனாயும், தன் உயிர்வாழ்க்கையில் நடுவு, நிலைமையோடு கூடியவனாயும், தனக்கு வாய்ந்துள்ள கடமைகளைச்

செய்வதில் கண்டிப்புள்ளவனும், பிறந்தாரத்தை விரும்பாதவனாயும், பிறர்செய்த தீங்கைப்பொறுத்து அவரை மன்னிக்கும் இயல்புடையவனாயும், பொறாமை யில்லாதவனாயும், மீதமான இச்சையுள்ளவனாயும், புறக்கூறாதவனாயும், பயனில் சொல்லாதவனாயும், தீவினையை அஞ்சுவனாயும், ஒப்புரவறிந்து ஈகையுடையவனாயும், எல்லோராலும் புகழ்த்தக்க பெருமைவாய்ந்தவனாயு முள்ளான் என்றற் றொடக்கத்து விடயங்களெல்லாம் திருக்குறளில் தெளிவாகக்கூறி விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய அருமையான னூலைச் செய்தவர் திருவள்ளுவராவர். உலகத்திற் றோன்றியுள்ள பெரும்புலவர்களுள் இவர் ஒருவரென்று சிலரும், இவரின் மேம்பட்ட புலவர் இல்லையென்று வேறு சிலரும், இவரை நிகர்க்கும் புலவர் இல்லையென்று பின்னும் சிலரும் கூறியுள்ளார். இவர் சென்னையைச் சேர்ந்த திருமயிலாப்பூரில் வள்ளுவகுலத்தில் அவதரித்து கெய்தற்றொழில் புரிந்து தம்மில்லாளுடன் வாழ்ந்து இல்லறதருமத்தை தாய்மற்றிய திருக்குறளிற் கூறியாங்கு நடத்திவந்தாரென்பது கர்ணபரம்பரையான ஒரு வீருத்தாந்தமாகும். ஆனால், இவரைப்பற்றி இவர் காலத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் பாடிய

“அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமக் காண்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்

(எ)

உள்ளுவ னென்பாரோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொல்
கொன்னா ரறிவுடையார்”—(மாழலனார்).

“உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணீதான்
உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—லிப்பக்கம்
மாதானு பக்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்

போதார் புனற்கூடற் கச்சு”—(கட்கூர்வேள்வியார்)

என்னும் வெண்பாக்களால் இவர் உள்ளவசாதியிற் பிரக்கவிலியென்பதும், மதுரையில் அரசாங்க கிரவாகத்தில் உயர்ந்த பதவியிலிருந்து அரசியல் செவ்வனே கடைபெறுவதற்கு ஆதாரபுருடராய் விளங்கி, அதனால் “வள்ளுவர் சாக்கியரென்னும் பெயர் மன்னர்க்குட்படுக கருமத்தலைவர்க்கொக்கும்” என்னும் கியாயப்படி வள்ளுவ

ரென்னும் பட்டத்தைப் பெற்று, அப்பெயராலேயே அழைக்கப் பட்டாரென்பதும் பெறப்படும். மேலே கூறப்பட்ட விருத்தாந்தங்களினால் திருவள்ளுவர் திருமயிலாப்பூரில் அவதரித்து வளர்ந்து வளிப்பருவக் கழிந்தபின் மதுரையை அடைந்து, அங்கு அரசாங்க அதிகாரியாய் அமர்ந்திருந்து சிலகாலக் கழிந்தபின் மீண்டும் தம் பிரப்பிடமாகிய திருமயிலாப்பூருக்கு வந்து உத்தமமான கெய்தர்ரெழிலைச் செய்து தங்காலக்கழித்து, பின்னர் மதுரைச் சக்கத்தில் தாம் திருமயிலாப்பூரிவிருந்தபோது பன்னூலாராய்ச்சி செய்து இயற்றிய திருக்குறளை ஏற்றிப் பின்னர்த் திருமயிலையில் சமாதி யடைந்தாரென்பது ஊகிக்கத்தக்க விடயமாகும். இவர்களும் சந்தேகக்குறைய ஆயிரத்துத் தொன்னாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னென்று ஆன்றோர் கணக்கிட்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் உலகியல் நெறி வீட்டியல் நெறி என்னும் இரண்டையும் நன்றாகவிசாரித்து உண்மை உணர்ந்தவர். மாந்தர்க்கு இல்லறம் துறவறமென்னும் இருவகையறங்களும் உரியனவென்பதும், அவற்றுள் துறவறத்தை நோக்கியே இல்லறம் சாதித்தற் பாலதென்பதும், உலகத்தேவொர்க்கு இல்லறமும் வீடுதேவொர்க்குத் துறவறமும் உரியனவென்பதும் இவர் சித்தாந்தமாகும். இவர் இல்லறவியல் கூறியிடத்த

(அ)

“அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு”

என்னும் திருக்குறளால் அன்பே அதற்குச் சிறந்த இலக்கணமாகுமென்றும், துறவறவியல் கூறியிடத்த

“அவாவென்ப எல்லா வுயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றக்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து”

என்னும் திருக்குறளால் அதற்கு அவாவின்மையே சிறந்த இலக்கணமாகுமென்றும் சித்தாந்தஞ் செய்திருத்தலை ஊன்றிநோக்கினால் அவாது அற்புதத் தெய்வப்புலமையின் ஆற்றல் நன்கு புலப்படும். அவரால் வினக்கப்பட்டுள்ள நூற்று முப்பத்து மூன்று விடயங்களுள் ஒவ்வொரு விடயமும் எஞ்சாமற் கடைபோக விசாரித்து நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருத்தலின், எத்துணை மதிநுட்ப முடையாரும் ஒரு விடயத்திலாயினும் ஒன்றைக் கூட்டவேண்டும் குறைக்கவேண்டும் இடங் காணமாட்டார். திருவள்ளுவர் எடுத்துக் கொண்ட விடயங்களுட் சிலவற்றைத் தாமாக விசாரித்த பிறதேசப்

புலவர்களுள் தலையாளனாக அவிவியங்களின்மேற் கூறியவற்றையும் திருவள்ளுவர் கூறியவற்றையும் ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து, அவற்றின் திருவள்ளுவர் கருத்துக்களை சிறந்து நின்றவின், அவரின் மிக்கோர் பிறரில்லை எனவே சித்தாந்தமாம்.

நாயனாது குறட்பாக்களின் அருமைபும் பெருமைபும் பின்வரும் பாக்களாலும் நன்கு விளங்கும் :—

“வறிதே நிலையாத இம்மண்ணுலகில் நானாக வகுத்தனை நான் நிலையேன், பொறிவாயி லிவை ஐந்தினையும் அவியப்பொருதுன்னடியே புகுஞ்சூழல் சொல்லே” —(சுந்தரர் தேவாரம்)

“பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
கெறிநினரூர் நீடு வாழ்வார்” —குறள்.

“மற்றே லொரு பற்றிலன் எம்பெருவன் வண்டார் குமுலாச
மங்கை பங்கினனே, அற்றார் பிறவிக் கடல்நீந்தி பேறி அடியேன்
உய்ப்பு போவொர் குறல்சொல்லே”. —(சுந்தரர் தேவாரம்).

(க)

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.” — குறள்.

“ஒடுபுனற் கரையாம் இளமை உறங்கி
விழித்தா லொக்கும் இப்பிறவி” —சுந்தரர்.

“உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு—குறள்.

“இன்றுளேன் நாளைமில்லேன் எனசெய்வான்
தோன்றினேனே” —தப்பா தேவாரம்.

“நேற்றிநந்தார் இன்றுவெந்து நீறானுள்” —பட்டினத்தார்.

“இன்றைக் க்நந்தாரை நாளைக் க்நப்பரேன்
நெண்ணவோ தீடமில்லை.” —தாயுமானவர்.

“கெருகல் உளொருவன இனரில்லை யெனனும்
பெருமை புடைதவிவ வுலகு” —குறள்.

“கண்ணிகேட் டீனோடுயிந்த் துந்நறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுளவென்று - பண்டையோர்
கட்டுரையை மேம்படுத்தாள்” —சோமான் பெருமானாயனார்.-
—திருக்கயிலாய நானவூலா.

“தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்க
வலைப்பட்டார் மற்னை யவரொன்று - நிலைத்தமிழின்
தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் நாவருரைத்த
மெய்வைதத சொல்—உமாபதிசிவம் - கெஞ்சவிடுதாது.

“சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுக்க னென்றமையாற்
சார்புணர்ந்தல் தானே தியானமுமாஞ்—சார்பு
கெடவொழுக்கினல்ல சமாதியுமாய் கேதப்
படவநவ தீலீலவினைப் பற்று” — திருக்கடவூர் - உய்யவந்த
தேவர் - திருக்களிற்றுப்படியார்.

“சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுக்கின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு கோய்” — குறள்.”

“காக்கை கரைந்துண்ணும் கால் மறிமியே”

— திருமுலா திருமந்திரம்.

“காக முறவு கலந்துண்ணக் கண்டீர்” — தாயுமானவர்.

“காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்

அண்ணீ ரார்க்கே யுள்” — குறள்.

மேற்கூறியவாக்கு இவரது நூலின் பல பகுதிகளில் சைவ
சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் விளங்குகுமையும், “பற்றுக் பற்றற்றான்
பற்றினையப் பற்றைப், பற்றுக் பற்று விடற்கு” என்றின்னோ
ரன்ன பாக்களில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை இவர் வற்புறுத்திக்
கூறியிருப்பதையும், (சகல சாத்திர பண்டிதராய பகவனென்னும்
அந்தணைருக்குப்பிறந்து மயிலாப்பூரில் ஒரு வேளாளரால் வளர்க்கப்
பட்டு வாசகியென்னும் ஒரு தொண்டைமண்டல வேளாளப்
பெண்ணை மணந்து சைவதலங்களிற் சிறந்தனவான திருமயிலை
யிலும் தென்மதுரையிலும் வசித்திருந்து கடைசியாகத் திருமயிலை
யில் சமாதியடைந்தாரென்னும் வரலாற்றிற்(கேற்ப) இவர் சமாதி
திருமயிலாப்பூரில் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை சைவ நன்மக்க
ளால் தெய்வமாகப் பூசிக்கப்பெற்றுவருவதையும் நோக்குமிடத்து,
இவர் சமயம் சைவசமயமே யாகுமென்பது ஒருவாறு நிருண
யிக்கப் படுவதாம். இன்னும் இவர் கடவுள் வாழ்த்தில் “கோளில்
பொறியிற் குணயிலவே எண்துணத்தான், தானே வணக்காத் தலை”
என்னும் ஒன்பதாவது குறளிற் குறித்துள்ள தன்வயத்தனாதல்,
துயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்ந்தல்,
இயல்பாகவே பசாங்களி னீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்ற
லுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, எனனும் எண்வகைக் குணங்
களையும் அக்கடவுள் வாழ்த்தின்

க. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு

உ. கற்றதன லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்

- நற்றூள் தொழாஅர் எனின்
 ௩. மலர்மிசை யேகினான் மாண்டி சேர்ந்தார்
 ற்லமிசை நீடு வாழ்வார்
 ௪. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலாண்டி சேர்ந்தார்க்கு
 யாண்டும் இடும்பை யில
 ௫. இருஞ்சேர் இருவினைபுஞ் சேரா இறைவன்
 பொருஞ்சேர புகழ்புரிந்தார் மாட்டு

(௧௧)

௬. பெறியாயில் ஐந்தவிததான் பொய்தீர் ஒழுகக
 நெறிநின்றா நீடு வாழ்வார
 ௭. தனகருவமை யில்லாதான தானசேர்ந்தாக கல்லால்
 மனககவலை மாறறல் அரிது
 ௮. அறவாழி அந்தணை தானசேர்ந்தார்க கல்லால்
 பிறவாழி நீந்தல் அரிது
 எனனும் எட்டுக்குறள்களில் விசேடிககப்பட்டிருக்கும் முறையினை

‘முன்னம் அகனுடைய நாமங் கேட்டாள்
 மூாசதி அவனிநுகரும் வண்ணங் கேட்டாள
 பின்னை அவனுடைய ஆநூர் கேட்டாள
 பெயாததும் அவளுக்கே பிச்சி யானா
 அன்னையையும் அத்தனையும் அனறே நீத்தாள
 அகன்றாள் அகல்தததார் ஆகாரத்தைத்
 தன்னை மறந்தாள் தன்னுமங் கேட்டாள்
 தலைப்படடாள நலகை தலைவன தாளே.’

எனனும் திருநாவுகரசு சுவாயிநளது திருத்தாண்டககதுடன் ஒப்
 பிட்டுப் பாககில், இவரது சமயககொளகை சைசகசமயக்கொள்
 கையே யாகுமென்பது வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்கும்.

இவரது அருமையான நூலின பல திறப்பட்ட வனமை
 களாற சுவரப்பட்ட பிறசமயததா ரெல்லாம் இவரைக தஞ்சம
 யததவரென்று கூறுவதும் ‘எம்மதமும் சம்மதம்’ எனனும் உண்
 மைச் சைவசித்தநந்தக் கொளகைககு மிகவும் பொருந்தியதே யாகும்.
 இவா சாதியும் சமயமும் எவையேயாக வீருப்பினும் இருக்க.

இவ்வாறு நூல் எச்சாதியாகவும் எச்சமயத்தார்களும் பொருத்தமான உறுதிப் பொருளையே கூறி வற்புறுத்தத்தலால், எண்ணரிய பிறவி கள் யாவற்றினும் அரிதாகிய இம்மானுடப் பிறவியைப் பூர்வசனம புண்ணியத்தின் பயனாகப் பெற்றோ இம்மானுடதேசமுள்ள காலத் திலேயே இதனால் அடையக் கிடப்பதாகிய அரும்பெருஞ் செல் வத்தை அடைதற்கு இந்நூல் இன்றியமையாத சாதனமாக மென பது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும்.

(கஉ)

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த இந்நூல் ஆங்கிலம், கிரேக்கு, இலத்தீன், பிரஞ்சு முதலிய பல்வேறுபாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுப் பிறநேசத்தாரால் படிக்கப்படும் இக்காலத்தில், இந்நூல் செய்யப்பட்ட இனிய தமிழிலே இதனைப்படிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற தமிழ்மக்களில் ஒரு மிகச்சிலரே இந்நூலை முற்றிலும் கற்றவராக விருக்கின்றனர். இதில் அங்கொரு குறளும் இங்கொரு குறளுமாகக் கற்றவர் சிலரும் ஒரு குறள்கூடக் கல்லாதவர் பலருமாக விருத்தல் மிக் கெளிப்படையாம். இதனால், நம் தமிழ்மக்களின் கிலைமை மிகவும் பரிதாபப்படத் தக்கதாயிருக்கிறதென்பது தோன்றவதாம். இந்நூலில் ஆயிரத்து முன்னூற்று மூப்பது குறட் பாக்களே உள்ளன; அவ்வகை முற்றிலும்படிக்க அவகாசமில்லாமற் போனபோதிலும், அன்றாடம் ஒரு குறட்பாவையாவது நம் தமிழ்மக்கள் படித்துப் பயனடைய வேண்டுமென்றும் கருத் துடன் இந்நூலின் அறத்துப்பாலிலும் பொருட்பாலிலும் உள்ள நூற்றெட்டு அதிகாரங்களினின்றும் ஒவ்வோரதிகாரத்திற்கு ஒவ்வொரு குறட்பாவாக நூற்றெட்டுக் குறட்பாக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றுடன் அவ்வவ் வதிகாரங்களிலுள்ள மற்றைக் குறட்பாக்களின் சாரத்தை ம் சேர்த்துச் சுலபமாக அருத்தமாகக் கூடிய வகையில் எழுதி அதனைப் புத்தக வடிவமாகப் பதிப்பிக்க வான்னை. ஒரையளவும் ஒரேநிறமும் ஒரேயொளியும் உள்ள இரத்தினங்களினின்றும் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல அசாத்தியமே யன்றோ? அங்ஙனமே திருக்குறளின் சில பாக்களை என சிற்றறிவுக்கு எட்டியவளவு ஒருவாறு தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன். இதுள்ளவற்றில் ஒரு குறட்பாவையாவது கூடோறும் காலையில் நியமத்துடன் படித்து, வேலைசெய்யும் நேரம்போக மீதியுள்ள

காலங்களில் மனனஞ் செய்து, அமைவுள்ள காலங்களில் அதன் சாரம் சித்ததநுதின்கண் படியும்படி முயனரூல், இதைப்படிப்போர் ஒவ்வொருவரும் மேல் நிலையை அடைவாரென்பதிற் சந்தேக மில்லையாம். பெரிய புத்தகங்களை மேலோடு படித்துப் பூரண வுணர்ச்சியில்லாமல் 'நான் அதைப்படித்தேன், இதைப்படித்தேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிலும், உலகத்தாரால்

(கஉ)

உயர்ந்ததென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு தூலில் ஒரு சிறுபாகத்தை யாகிலும் சரியாகப் படித்து அதிர் சொல்லியபடி நடக்க முயலுதல் மேலனரே? இக்கருத்துடனேயே திருக்குறளைப்படித்து இச்சிறிய தூலை வெளியிடலானேன். இந்நிற் காணப்படும் பிழைகளை அடியே னுடைய சிறுமையையும் நூலினுடைய பெருமையையும் நோக்கிப் பொறுக்குமாறு பெரியாரை வேண்டுகின்றேன். அன்றியும், அப் பிழைகளை அறிநர் அடியேனுக்கு அறிவிப்பாராவின், அவை அடுத்த பதிப்புப் புத்தகம் கிருத்தமாக வருதாகுச சிறந்த சாதனமாகும்.

இச்சிறிய தூல் பெரும்பான்மையும் மாணவச் சிறுவருக் கெனறே எழுதப்பட்ட தாதலால் இந்நில காமத்துப்பால் கலகக் காவில்லை.

இனி, சிறியேனியறறிய சீவாரீரணைத் தீருமந்தீரமென்னும் சிறியதூலிற் செப்பிய நூற்றெட்டுச் சிவநாமங்களைப் பிரதிதினமும் சியமமாகப் பாராயணஞ் செய்யவோ இந்நூலில் திரட்டப்பட்டுள்ள தூற்றெட்டுக் குறட்பாக்களையும் சீவாக்கீனத் தீருமந்தீரமாக மதித்துப் பிரதிதினமும் பாராயணஞ் செய்யுமாறு தனியாய்க் கோககப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் எஞ்ஞான்றம மகசுக்கு உறுகினையப் பயந்து இவ்வுல கினகண் நிலவமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனது இணையடிக்களை இறைநஞ்சுகின்றேன்.

“ எல்லாரு மின்புற் திருக்க நினைப்பதுவே

அல்லாது வேறொன் றறியேன் பார்பாரமே.”

சுக்கில வருடம்
ஆவணி மரசம் ௧-ம் தேதி.

தீ. சா. பரமசிவன்,
ஞானசம்பந்தநிலயம்,
உஉ, பார்த்தசாரதிநாயுடு தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

அணிந்துரை.

சென்னை வேதாந்தசங்கத் தலைவரும்

திருக்குறள் - தெளிபொருள் விளக்க உரையாசிரியருமாகிய
ஆசிரியர் - கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள்
எழுதியது.

திருவானர் - பரமசிவம் பிள்ளை எழுதிய - திருக்குறட் சாரம்
என்னும் நூல் என் பார்வைக்கு வந்தது. அதனை யான ஆரம்ப
முதல் அந்தம்வரை ஒருவாறு கவனித்துப் பார்த்தேன. அது
பரிமேலழகர் உரையைப் பெரும்பான்மையும் அநுசரித்து விஷய
அமைப்பு மாறுபடுதலின்றிச் சிறுவர்களும்களிடில் அறியக்கூடிய
செவ்விய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப் புத்தகத்தைப்
படிப்பவர் திருக்குறளில் பரிமேலழகரின் உரையின் அமைப்பைத்
தெளிவாக அறிந்துகொள்வதற் குரியவராவர் என்பது எனது
அபிப்பிராயமாம். திருக்குறளின் அறத்துப்பால் பொருட்பால்களி
லுள்ள 108 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு குறட்பாளை ஆதாரமாகக்
கொண்டு ஒவ்வொரு அதிகார சாரமும் விளக்கப்பட்டிருத்தலின்,
இது எல்லாம்வல்ல இறைவனுக்கு அஷ்டோத்திர சதநாமாவளி
அர்ச்சனை செய்வதுபோன்ற நமைக்திருக்கின்ற தென்பது எனது
அபிப்பிராயமாம்.

பிள்ளையவர்கள் இதுபோன்ற நூல் பல எழுதித் தமிழலகம்
விரந்தியுடைய உபகரிக்க வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல இறை
வனை யான் வேண்டுகின்றேன்.

**திருக்குறள் விளக்க ஆசிரியர்
திருவாளர் - கி. குப்புசாமி முதலியாரவர்கள்**

எழுதியது.

திருவாளர் - பரமசிவன்பிள்ளை எழுதிய திருக்குறட்சாரம் என்னும் நூலைக் கண்ணுற்றேன். முன்பு பாலகாண்டவர் அறம்பொருள் என்னும்

(கடு)

இரண்டு பால்களில் உள்ள நூற்றெட்டு அதிகாரங்களிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒவ்வொரு திருக்குறளை, "தண்டமிழின் மேலாகத் தரம்" என்னும் தமிழ் ஆறனுள் ஒன்றாக விளங்கும் பரிமேலழகரது உரையையே உரையாகத்தழுவித்தம்மாலியன் நவரையில் கற்றோரோ அறியக்கூடிய அப்பாஷையை மற்றையோரும் அறியும் வண்ணம் விளக்கியெழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு அதிகாரத்தும் பத்துத் திருக்குறளில் எத்திருக்குறள் உலகத்தார்க்கு மிகுதியும் பயன்படத்தக்கது என்று தம் மனதிற்குத் தோன்றியதோ அத் திருக்குறளையே பண்டைய உரையுடன் விளக்கியெழுதியிருக்கின்ற ராதலால், "திருக்குறட்சாரம்" எனப் பெயரிட்டனர் எனத் தோன்றுகின்றது. பல திருக்குறள் பதிப்புக்கள் இக்காலத்து வெளிவந்த மக்களுக்குப் பயன்படுவதுபோல் திருக்குறள் முற்றும் படிப்பதற்கு இயலாத மக்களுக்கு இச்சாரம் பெரிதும் பயன்படுமென்று எண்ணுகின்றேன்.

இக் நூலாசிரியர் என்னுடைய நெடுநாள் நண்பராதலால், இவரை ஒழுக்க சீலரென அறிவேன். ஒழுக்கத்தை உயிராக ஒம்புகின்ற இவ்வாசிரியர் இயற்றிய இந்நூலானது உலகிற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்ற

செத்திலாண்டவன் திருவடி துணை.

**பாலவிநோதினி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்
வரகலி - திரு. அ. சுப்ரமணிய பாரதி எழுதியது.**

திருக்குறள் என்னும் நூலைத் தமிழ்காடே யன்றித் தமிழ் அழகப்பெறாத ஏனைய நாமும் நன்குணரும் ஆதலின் அது பல பாஷைகளிலே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அன்றியும் இதனைத் தமிழ் வேதம் என்றும் உலகம் போற்றுகின்றது. இத்தகைய

தாலுக்கு உரைபெழுதினர் சிலர். அவ்வுரைகளுள் பரிமேலழகர் என்னும் பெரியார் எழுதிய உரையே போற்றப்படுகிறது. அங்வுரையுடன் - தெளிபொருள் - தெளிபொருள்விளக்கம் முதலியன (௧௬)

சேர்த்து - ஆசிரியர் - கோ வடிவேலு செட்டியார் ஒரு பதிப்பு பதிப்பித்திருக்கிறார். அது உலகுக்குப் பேருபகாரம் புரிகிறது. திருக்குறள் ஆராய்ந்து பார்க்கப் பார்க்கப் புலவர்க்குப் பல அரிய கருத்துக்களை விளக்கும். வித்தியார்த்திகளுக்கு இம்மைமறுமை நன்மைக்குரிய போதனைகளை இந்நூலில் சகல ரீதிகளும் சாத்திரக் கருத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன என்று பெருமைபேசி ஒதிபுணர்ந்து போற்றத்தக்கபடி போதிக்கும். ஆகவின இந்த நூலில் எத்தனை விதத்தில் எத்தனை பதிப்புகள் எத்தனை புலவர்கள் வெளியிட்டாலும் தயிமுலகம் ஏற்கும்; எவ்வகொள்ளத்தக்க நடமையையு முடையது.

இப்பொழுது எனது நண்பர் - திருவாளர் - பரமசிவனயின்னை தீருக்குறட்டாரம் என்று பெயர்கொண்ட ஒரு பதிப்பு வெளியீட்டுள்ளார். இந்நூலை நான் படித்துப்பார்த்தேன. பரிமேலழகர் உரையையும் - தெளிபொருள் விளக்க உரையையும் தழுவி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் அதுமேற்கொண்ட விடயத்தைப் பத்துக்குறளினால் விளக்குகிறது. ஆகவே பின்னையவர்கள் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் ஒவ்வொரு குறளை எடுத்துக் கொண்டு அதனை அதற்குரிய ஏனைய ஒன்பது குறளின் பொருளினால் வசனவடிவில் வெகு அழகாக விளக்கியிருக்கிறாராதலால், இது நூற்றெடுத்தக் குறட்பா அடங்கிய சிறு நூலாயினும் படிப்பவர்க்குத் திருக்குறள் முழுவுதையும் படித்தபயனைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது.

ஆதலால் இதற்குத் திருக்குறட்சாரமெனப் பெயரிட்டது சாலப் பொருத்தமுடையதாகும். பிள்ளையவர்கள் தக்கவொரு தூலைத் தக்க வழியில் எழுதித் தமிழுலகுக்கு உதவினர் எனலும் பெருமைக்கும் இந்நூல் பாத்நிரமாக்குகிறது. இவர்கள் - முதலில் - திருவெம்பாவை உரை - சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம் - ஆசார ஒழுக்கமுறை என்னும் தூல்களை இயற்றிப் பண்பட்டதை இந்நூலில் காட்டியிருக்கின்றனர் என்பது அந் நூல்களைக் படிப்பவர்க்கு இனிது விளங்கும்.

இத்தகைய முயற்சியில் பிள்ளையவர்கள் தங்கள் சாவகாச வேளையை உபயோகித்த இதுபோன்ற அரிய தூல்களை இன்னும் வெளியிடமாறு செந்திலாண்டவன் திருவருள் புரிவானாக.

பிரம்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய வே. சாயிநாதையவர்கள் எழுதியது.

திருநெல்வேலி பா-ா-ஸ்ரீ பரபசிவன் பிள்ளையவர்கள் எழுதியுள்ள திருக்குறட்சார மென்னும் புத்தகத்திற் சில பகுதிகளைப் படித்துப் பாராதேன்.

திருக்குறளின் வசனமாகப் பல நூல்கள் இக்காலத்தில் வெளிப்போகது உலாவிரினும் இப்புத்தகம் ஒரு புதிய அமைப்பைப் பெற்று விளங்குகின்றதென்று சொல்லலாம். ஒவ்வொரு அதிகாரத்தும் உள்ள சிறந்த குறள் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டி அதன் பொருளையும் தெளிவாக எழுதி அவ் வதிகாரத்திலுள்ள ஏனைப்பாக்களினி கருத்துக்களையும் தொடர்பு படுத்தி நல்ல நடையிற் செவ்வனே விளக்கி உரிய இடங்களிற் சிறந்த சைவநூற் கருத்துக்களை இதன் ஆசிரியா பிரமாணங்களாகக் கொடுத்திருப்பது யாவராலும் பாராட்டத் தக்கது. இதனைப் படிப்பவர்கள் திருக்குறளிற் கூறப்பட்ட நீதிகளையும் சிவபகதி மாரககதையுட ளளி தில் அறிந்துகொள்வாராக ளென்பது என் கருத்து.

‘Thirukkural Saram’ is a work of merit.

I know the author very well as a Tamil Scholar, and the book bears the Stamp of his learning.

His presentation, in a concise form, of the leading ideas in each section of the Kural is quite good.

The publication of the book is quite welcome at a time when increased attention is being paid to the study of Tamil in Schools and Colleges, as it is eminently suited for study as a text-book by senior students. I wish the author all success.

HINDU HIGH SCHOOL } P. A. SUBRAMANIA AIYAR,
Triplicane, Madras. } *Headmaster.*

(௮)

பொருளடக்கம்.

பக்கம்

தூலின் பெயர்களும் தூலாசிரியரின் பெயர்களும் (௮௬)

- உ. சிறப்புப்பாயிரம்
- ங. உரைப்பாயிரம்
- ச. பாயிரம்
- ரு. அறம் - இல்லறம்
- கூ. ,, துறவறம் - வீரதம்

எ. " " ஞானம

அ. ஊழ்

கூ. பொருள் - அரசு

ய. " அநுகம - அமைச்சு

யக. " " நாடு

யஉ. " " அரண்

யங. " " கூழ்

யச. " " படை

யடு. " " தட்பு

யசூ. " ஒழிப

(உய)

க

ங

யஉ

சடு

சூசு

அய

அந

நாடு

நூடு

நூடு

ஈடுச
 ஈடுஅ
 ஈடுய
 ஈடுக
 ஈடுஇ

யஎ.	அரும்பத அதிகார அகாதி அட்டவணை	உஉக
யஅ.	திருக்குறளின் பால், இயல் பகுதி, அதிகார வீவரங்கள்	உஉச
யக.	திருக்குறட்டுகோவை	உஉஎ
யஃ.	பிழை திருத்தம்	உஉச

(ஐசு)

நூலின் பெயர்கள்.

- க. திருக்குறள் - சிறந்த குறள்வெண்பாவினாலாகிய நூல்.
- உ. முப்பால் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூன்று பாகங்களை யுடைய நூல்.
- ங. உத்தரவேதம் - (ஆரியவேதத்துக்குப்) பிந்தே தோன்றிய வேதம்.
- ச. தெய்வநூல் - தெய்வத்தன்மை அமைந்து தெய்வவாக்கெனத் தரும் நூல்.
- சி. திருவள்ளுவர் - திருவள்ளுவரால் செய்யப்பட்ட நூல்.
- சு. பொய்யாமொழி - பொய்கலவாறு உள்ளதை உள்ளபடி உணர்த்தும் நூல்.
- எ. வாயுறைவாழ்த்து - உடற்கு உறுதியுக்கும் மருந்திப்போல் உயிர்க்கு உறுதிகூறும் நூல். (வாயுறை - மருந்து)
- அ. தமிழ்மறை - தமிழ்வேதம். (மறை - இரகசியப்பொருள்)
- க. பொதுமறை - நான்கு வருணத்தார்க்கும் பொதுவாகிய வேதம்.
- ஃ. திருவள்ளுவப்பயன் - திருவள்ளுவராலாகிய பயன்.

நூலாசிரியரின் பெயர்கள்.

- க. திருவள்ளுவர் - மறைப்பொருளைத் தமிழ்மக்கள் அறிந்தய்யத் தந்த வண்மைபுடையவர்.

- உ. நாயனார் - மக்களை நன்னெறியில் நடத்துபவர்,
 கூ. தேவர் - தெய்வத்தன்மை யுடையவர்.
 ச. முதற்புலவர் - பாவியற்றும் வன்மையில் முதன்மையுடையவர்.
 சூ. தெய்வப்புலவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய அறிஞர்.
 சு. நான் முகனார் - பிரமனது அம்சமானவர்.
 எ. மாதாநுபங்கி - தருக்கில்லாதவர். (மாதம் - தருக்கு; பங்கி - பங்கு செய்தவர்) - உயீர்களிடத்துத் தாயன்புடையவர் என ஹுமாம்.
 அ. செக்ராப்போதார் - செம்மை வாய்ந்த நாவாகிய மலரையுடையார் (செம்மை - மனக்கோட்டமினமை.)
 கூ. பெருநாவவர் - பெருமை பொருந்திய நாவன்மையுடையவர்.
 ல. பொய்யில் புலவர் - பொய்மையில்லாத புலமையுடையவர். (ஐயந்திரிபின் றி உள்ளதை உள்ளபடி உலகத்துக்கு உணர்த்தும் புலவர் என்றபடி.)

திருக்குறளின் சிறப்புப் பாயிரமாகிய திருவள்ளுவ மாலை.

- க. திருத்தகு நெய்வத் திருவள்ளுவனார்
 திருத்தகு நற்பலகை யொருக—விருக்க
 உருத்திர சனம ரெனவுரைகது வானில்
 ஒருககலு எனறதேதார் சொல்—(அசரீரி).
 கூ. எனறம புலரா நியாணாநாட் செல்லுவினும் [ருத
 நின்றலர்கது தேனபிலிற்று(ம்) நீர்மையதாய்க்—ருன்
 சொத்திராக கற்பகத்திசு நெய்வத் திருமலர்ஶபால்
 மனபுலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்—(இறைவனார்).
 சூ. மா லுவ குறளாய் வளர்கதிரண்டு மாணடியால்
 ஶால முழுது(ம்) நயநதளந் தான—வலறிவின்
 வன் னவநரு தவகுறளவென பாவடியால் வையததார்
 உள்ளுவவெல் லாமளநதா ஶோர்நது—(பரணர்).
 எ. தானே முழுதுணாகது தண்டபிழின் வெண்குறளால்
 ஆன வற முதலா மநகான கும—வ ஶேருக்
 கூழி லுரை கதாற்கு மொணணீர் முகிலுக்கும்
 வாழியுல் கெனனாற்று(ர்) பற்று—(நக்கீரா).

டு. முமமலை முநராநம் முக்கதியு முப்பதியு
முப முரகம் முத்தியிழு முககொடியுமு—முமமாவும்
தாமுடைய மணனா தடமுடிமேற் றுரன்ரீரூ [ரூர்].
பாமுறைரீதா வளநுவர்முப் பால்—(சீத்தலைச்சாதத

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர் கற் கரிதாதி
வேதப பொருளாய மிகளினகித—தீதற்ரீரூர்
உள்ளுரீதா றுள்ளுரீதா றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்பொழி மாண்பு—(மாங்குடிமருதனார்).

க. நரபலகை - சங்கப்பலகை. ஈ. யாணர் - அழகு. (எ)
ஆனா - கெடாக. உழும் - முறை. (ய) மும்மலை - கொல்லி, நேரி,
பொதியம். முக்காடு - குடநாடு, புண்ணாடு, தென்னாடு. முக்கதி -
காவிரி, வையை, தாயிரபருணி. முப்பதி-கருவூர், உறையூர், மதுரை.
மும்முரக-மங்கலம், வெற்றி, கொடை. முத்தயிழ் - இயல், இசை,
காடகம். முக்கொடி - வில், புவி, மீன. மும்மா - கணவட்டம், பாட
லம், கோரம். (மா - குதிரை). மணனார் - சேர சோழ பாண்டியர்.
தார் - மலை.

கடவுள் துணை.

திருக்குறட் சாரம் அறத்துப்பால்

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய தலைவருடைய பகவகளையும் முடிவிலலாத இன்பத்தையுடைய அழிவிலலாத வீட்டையும் வழியறிந்து அடை தற்குரிய மனிதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள அரம பொருள இன்பம வீடெனனும் நான்காகும். அவைகளுள் வீடெனப்படுவது இப்படிப்பட்டதென்ற நினைக்கவும் சொல்லவும் கூடாத நிலைமையை உடையதாகலால் ஆறாவாமாயி காரணவகையாற கூறப்படுவதல்லாமல் இலக்கணவகையாற கூறப்படாமையின தூல்களாற் கூறப்படுவன மறறை மூன்றுமே யாம்.

அவற்றுள் அரமாவது மனுமுதலிய தூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வெறுத்தலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமென மூன்று வகைப்படும்.

அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது பிராமணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராமணிய முதலிய நிலைகளில் நின்று அந்தந்த நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறிவுகளில் வழுவாமல் நடத்தலாம்.

வழக்காவது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர் அதுகாரணமாகத் தம்முள் மாறுபட்டு அப்பொரு

உ

உரைப்பாயிரம்

ளின்மேற செல்வது. அது கடனவாங்குதல், காக்கும்படி வைத்த பொருளை அபகரித்தல், உடையனல்லாந் விற்கல், கூடி இலாபஞ் சம்பாதித்தல், தானஞ்செய்தபொருளைக் கொடாமை, சம்பளங் கொடாமை, கட்டுப்பாட்டை மீறி நடத்தல், ஒரு பொருளை விற்கு வது வாங்கியாவது பின்பு சந்தேகித்தல், மாட்டையுடையவனுக்கும் மேய்த்தவனுக்கும் வரும் வழக்கு, எல்லாவழக்கு, அடித்தல், திட்டல், திருட்டு, கொடியசெய்கை, அயலான் மனைவியை அபகரித்தல், மாத

ராடவா தரும், தாயாபாகு, குதாடல் ஆசிய பதினெட்டுப் பதக் களையுடையதாம்.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்க வழியினும் வழக்கு வழியினும் தப்பினவரை அவ்வழியிலே நிறத்துதற்பொருட்டு ஒப்பறாடி அக் குற்றத்திற்குத் தகுதியாகத் தண்டித்தலாம்.

இவற்றுள் வழுகும் தண்டமும் உலகவழியிலே நிறுத்துமே யல்லாமல் ஒழுக்கமப்போல் மக்களுயர்க்கு உறுதியைத் தருவனவல்ல ஆகையாலும், அவைதாம் நூலாலேயல்லாமல் அறிவு மிகுதியாலும் தேயவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும் அவவிரண்டையும் ஒழித்து இங்கே செய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரால் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அவ்வறந்தான நால்வகை நிலைகளாபுடையதாய் வருணங் தோறும் வேறுபாடு உடைமையால் சிறுபாணமையாகி அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் தறவறமென இருவகை நிலைகளாலே சொல்லப்பட்டது.

அவற்றுள் இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கண் வின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடும் செய்யப்படுவதாதலின், அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கி, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற் பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்து கூறுகின்றார்.

கடவுள் துணை.

கிருக்குறட் சாரம் பாயிரம்

க. கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது அவ் தான வ ரிபரி கடவுளாயினும் எடுத்துக் கொண்டு பொருளுக்க கு ளுபுடைக கடவுளையாயினும் வாழ்த்து தல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து புரபுடைக கடவுளை யெனறறிக. எப்படியெனில், சததுயம புரபுடைக தமந எனனும முககுணவக ளால் மூன்றாகிய அம பொநா இன்பமெனனும உறுதிப் பொருளுக்க அககுணவகநால் ளுடைய பிரமன உருதகிரெனன டும மும்மூரகிகளின வடிவமாகப் முதலகடவுளோடு சம்பந்தம்

இருதகலால் அரமுன்று பொருளை உடொலைய தோடநதிய உரகரு அமழுவரையும் உர்ப்புதுதல முறைமைபாகலின், இவ வரபுத ந அரமுலார்க்கும் பொதுபட்டி கூறினாரென வுணராக.

அகர முதல வெழுதகலலா மாதி
பகவன் முகற்றே யுலகு. (க)

(ஆதன பொருள்.) எழுததெல்லாம் - எழுதகுககெல்லாம், அகரமுதல - அகரமாகிப முதலை உடபா; அகிபோல, உலகு - உலகம், ஆதிபகவன முதறற - ஆதிபகவ றுவிப முதலையுடைத்து, எனறவாறு.

ஏதாரம் தேற்றத்தில் வந்தது தமியெழுதகுககருக்கு மாந் திரமல்லாமல் வடவெழுதகுககருக்கும் முகலாதலை நோக்கி 'எழுத் தெல்லாம்' எனறா ஆதிபகவனெனறும் இருபொயரொட்டுப்பண் புத்தொகை உடனூல முடிபாதலின இயல்பாயிற்று. உலகென தது இவகு உயிரகரினமேல் நினறது. காணப்பட்ட உலகததைக் கொண்டு காணப்படாத கடவுளுககு. இருப்பபச் சொல்லவேண்டித லின 'ஆதிபகவன முதறறே' எனற உலகின்மேல் வைத்துச் ச
பாயிரம்

சொல்லனா, அப்படிச சொல்லனாராயினும், உலகிக்கு முதல ஆதிபகவனெனபபு கருத்தாகுகொள்க நாதமாததிரையான இயல் பா பிறபுலால் அகரத்திரகுத தலைமையுட, செயறகை பறிஉ லாநி இயறகை யறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக் குத தலைமைய கொள்க தலைமைபறி வந்த அகரத்திரகும் ஆதி பகவனுக்கும பிம்ப பிரதிபிரபபாகம் சொல்லுதலால் இது எடுத்த து உடடுமைய பகவனெனபபடு அறிவு, பொறை, உலகமை, செல்வம் னசரிபம் அடிகு ஆய ஆறு குணங்களைம உடைதகா யிருத்தலின பகவன எனப்பட்டது இக்குறளால் முதிக்கடவனது உணரை கூறப்பட்டது

அப்பகவன மெய்யறிவினை யுடைடவனெனபபும், எல்லா துலகாராயுந தறவாககு அகரல்லியறிவி ளை உண்டாகிய பிர யோசனம் அவனடிசீர வணங்கப பிறவிமை யறுதகலெனபபும், அன ரிசுலே நீனைப்பவரது நெஞ்சில் அபா நினைத்த வடிவோடு அய ந லிரைபு செல்லுவனெனபபும், அவனது திருவடிக்களை இடைநி டாது நீனைப்பவான உடடுலகத்தலை அழிவினறி வாடி வாரொணபகூடி, அந் டு பொரு பொருளாயும் விருமபுதலும் வெறுத்தலும் இல்லாதவனெனபபும், அதனூல அவன அடிசோற

நாகரிக அபிவிருத்தி வெறுப்பான இலையென்பதும், அதனால்
 ஆவாக்களாக அமைகாரணமாக வருகிற பிறவித்தனப்பங்கள் எக்
 காலத்தும் இலையென்பதும், அவனது மெய்மமைசேராத புகழை
 எப்பொழுதும் விருமப்ச சொல்லுபவரிடத்து மயக்கத்தைப்பற்றி
 வரும் கலவீனை தீவினையென்னும் இரண்டு வினைகளும் உண்டாகா
 வென்பதும், அவன் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என்னும்
 ஐம்புலன்களிலே செல்லுகின்ற ஆசையை அறுத்தவனானால் அவ
 னது மெய்யான ஒழுக்க வழியிலே வழுவாது நின்றவா பிறப்பில்
 லாமல் எக்காலத்திலும் ஒரு கனமைபராய வாழ்வாரொன்பதும்,
 அவன் ஒருவிதத்தினாலும் தனக்கு நிகரிலாதவனென்பதும், அவ
 னது திருவடிக்கீழ்ச் சேராதவா பற்றிக் கு ஏதுவாகிய காம வெகுளி
 மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும் இறந்தும் அவந
 ளால் வருகிற தனப்பங்களுள் அழுந்தவாரொன்பதும், அறத்தைச்
 செய்யது அடக்கடலாகிய கடவுளது அடியாகிய புணையைப் பற்றியே
 வான்சிறப்பு (9)

ஐனைப் பொருளும் இன்பமுமாகிய பிறவிக் கடலைக்கடத்தல் கூடு
 மென்பதும், கடவுள் கனவயத்ததெதல், சாயவடம்பினதெதல்,
 இயற்கையுணர்வின்னதெதல், முடிமுணாதி, இயல்பாகவே பாசங்
 களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாநறவுடைமை, வரம்பி
 லின்பமுடைமை என்னும் எண்கணக்கப்பட்ட குணங்களையுடைய
 வரொன்பதும், அத்தகைய குணங்கரையுடைய கடவுளது அடிகளை
 மனத்தால் நீண்டது வாககால் வாழுகிற சுவையால் வணங்குபவரே
 பிரவியை ஒழிப்பாரென்பதும், அவ்வாறானி உலகிபலவை நினைப்ப
 வாரிபவியை ஒழிப்பாரென்பதும் இவ்வு அரியத்தக்கவைகளாம்.

உ. வான்சிறப்பு.

அஃகாவது அக்கடவுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்கு உறுதி
 யாகிய அந்ர பொருளினபங்களும்கடத்தறது ஏதுவாகிய மமையி
 னது சிறப்பு அதிகார முறைமை ம இத்தனில் விளங்கும்

நீரின நமைபா துலகிசனின யாராயாசுப
 வானினை நமைபா தொழாது. (10)

(இ ன்) யாராயாசும எவ்வகை மீமபட்டாராகும், நீர் -
 நீரை, இன்று - இல்லாமல், உலகு - உலகியலானது அமைபா

தெனின் - பொருகதாதயன், ஒழுக்கது அநரீரீனது நடுவே
 நீங்காத ஒழுக்கமுட, வான மழையை, இனற ஒல்லாமல், அமை
 யாது - பொருகதாது, எ ற

† அணிமா (ஆன மாபபோலாதல்), மகிமா (மகத்ததுமாதல்),
 கரிமா (தன்னுடல் கணடிப்பினறயக கணடிப்புள்ளவாறையுருவ
 வில்லவறதல்), வசிமா (இலகுத்ததுமாதல்), பிராததி (பிணைபுண
 வடைதல்), பிராகாமியம் (கிறையுள்ளதல்), ருசத்தவம் (ஆட்சியுள்
 னதல்), வசித்தவம் (வல்லாந தனவசமாக வல்லுதல்) என எட்டு
 மாய [இவாறை அட்டமாசித்தியென்ப.] அனறி வரம்பின ஞானம்,
 வரம்பில் காட்சி, வரம்பில்பம், வரம்பில்றறல், நாமமினமை,
 கோத்திரமினமை, ஆயுவினமை, இடையூறினமை எனபனவுமாம்.

ச.

பாயிரம்

இம்மையிலே அனுபவிக்கப் படுவனவாதலிற் பொருளின்பக்
 கரீர உலகிய லென்றார். நடுவே நீங்காத ஒழுக்கமாவது எக்
 காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் தண்ணீர் உளதாதல். நீரின்
 றமையா துலகென்பது எல்லாராலுந் தெளியப்படுதலின அது
 போல வொழுக்கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார்
 'நீரின் றமையா துலகெனின்' எனார். இதனை நீரையின்று
 யமையா துலகாயின் எத்திறுதாராகும் மழையைவினறி ஒழுக்கம்
 கிரம்பாதென உரைப்பாரு முளர்.

உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் சீவித்திருப்பதற்கு இனறீ
 யமையாதனவாகிய எல்லா உணவுப் பொருள் கரீரையும் உண்டாக்கி,
 அவ்வுணவுப் பொருள்களை உண்ணத்தகும பக்குவத்திற சமைத்து,
 அவ்வுணவுகளை யுண்பவாக்குத தானும் உணவாய் நிற்பதும் மழையே
 யாகுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யவேண்டுங் காலத்துப் பெய்யாது
 பெய்கருமாயின் உணவினமையால் பசியால் உயிராக இறககுமென
 புகும்; மழை இடையருது ரிரரலால் உயிர்கள் கிலபெற்று வருகின்
 றன வென்பதும்; அதனால் அம்மழைதான் உயிரகளுக்கு அமிர்த
 மென்று அறிஉப்படுங் தளமைபுடைத தாகுமென்பதும்; பூயியின்
 கண் உழ்வாரைப் பெய்யாது வினறு கெடுப்பதும், அவ்வாறு கெட்

டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன கெடுத்தாற்பால எடுப்பதும் மழையேயென்பதும்; மழை பெய்யாவிடில் புல்லின தலையையுங் காணாதல் அரிதென்பதும்; கடலினகண் வாழுமுயிர்கள் பிறத்தற்கும் மணிமுதலானவை உண்டாதற்கும் மழையே காரணமாதலால், அம் மழை பெய்யாவிடில் கடலும் தனையல்பு குறையுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யாதாயின் தேவர்களுக்கும் இவ்வுலகத்திலே செய்யப்படுகிற திருவிழாவும பூசையும் நடவாவென்பதும்; உலகத்தில் தானமும் சுவமும் உண்டாகி வென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நீத்தார்பெருமை

௩.—நீத்தார்பெருமை.

அஃசாலது முற்றசதுரந்த முனிவரது பெருமை. வான சிறப்பிற் கூறிய அடம பொரு ளின்பக்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

சுவையொளி யூறேசை நாற்றமென் னைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. (ஏ)

(இ-ள்) உலகு-உலகமானது, சுவை ஒளி ஊறு ஒசை நாற்றம், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின்-தன்மாத்திரைகள் ஐந்தனது, வகை-கூறுபாட்டை, தெரிவானகட்டே-ஆராய்பவனது அறிவினிடத்தே, ஏ-ஆ.

அவற்றின் கூறுபாடாவன-நாற்றம் சுவை ஒளி ஊறு ஒசை யென்னும் ஐந்தும், அவற்றிலே தோன்றிய கிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயமெனலும் பூசங்கள் ஐந்தும், அவற்றின கூறுகிய மூக்கு, உய், கண், மெய், செவி யெனலும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாக்ரு, பாணி, பாதம், பாபுரு, உபத்தமென்னும் கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆக இருபதுமாம். வகை தெரிவான என்றதனால் தெரி கின்ற புறடனும், அவை தெரிதற்குக் காரணமாகிய புத்தி அகக் காரம் மனம் எடைப்பட்டவையும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப் பகுதியும் கொள்ளப்படும். தத்துவம் இருபத்தைந்தனையும் தெரிதலாவது மூலப்பகுதி ஒன்றில் தோன்றிய தல்லானமயாலே அது பகுதியே யாவதல்லது வீடுதியாகா தெனவும், அதனிடத்துத் தோன்றிய புத்தியும் அதனிடத்துத் தோன்றிய அகக்காரமும் அதனிடத்துத் தோன்றிய தன்மாத்திரைகளாகிய ஏயும் தத்தமக்கு முதலாக

யதனை கோக்கி விருதி யாதலும் தம்மிடத்துத் தோன்றவனவற்றை
கோக்கப் பகுதியாதலு முனைய வெனவும், அவற்றினிடத்துத்
தோன்றிய யனரும் குணேந்திரியங்களும் கருமேந்திரியங்களும்
புதங்களையாகிய பதினாறும் தம்மிடத்துத் தோன்றவன வினையின்
விருதியே யாவதல்லது டகுதியாகா வெனவும், புருடன் தான ஒன்
றில் தோன்றையாலும் தன்னிடத்துத் தோன்றவன விண்மை
யாலும் இரண்டும் அல்லெனவும் சாங்கிய தூலன் ஒதியவாற்றால்

பாயிரம்

ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைத்து தத்துவக்கூட்ட மல்லது உலகென
வேறில்லை யெனறு உலகினது இருப்பை உள்ளவாற்றிதலால்
உலகு அவனது அறிவினிடத்த தாயிற்று.

பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது தன்ப வின்பக் கூறுபாடு
கடா ஆராய்த்தறிந்து அப்பிறப்பைத்தற்கு இப்பிறப்பிலே* தமக்குரிய
ஒழுக்கத்தின கண்ணே நின்று துறந்தவரது பெருமையே இவ்வுல
கில் உயர்ந்ததெனபதும்; அவர் பெருமையை இகதகையதென்று
அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதென்பதும்; ஐயப்பொறிகளையும் தத்தம்
புலன்களிலே செல்லாமற் காப்பவரே உண்மைத் துறவிக ளாவ
ரெனபதும், அறணவரே † இயமம், நியமம், ஆகனம், பிராணயா
மம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்னும் செயற்
கரியவற்றைச் செய்யவல்லவராவரெனபதும்; அவரது பெருமையை

* தமக்குரிய வெழுக்கத்தின கண்ணே நின்று துறத்தலாவது
— தத்தம் வருணாசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்களில் தப்பாமல் நடக்
கப் புண்ணியம் வளரும், புண்ணியம் வளரப் பாவந் தேயும், பாவந்
தேய அறியாமமை நீங்கும், அறியாமமை நீங்க இது நித்தியம் இஃது
அநித்தியம் எனகிற பகுத்தறிவும் நிலையல்லாத இம்மை மறுமை
யின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித துன்பங்களும் தோன்றும், அவை
தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசைபுண்டாம், அஃது உண்டாகப் பிற
விக்குக காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம் நீக்கி மோட்சத்
துக்குக காரணமாகிய யோக முயற்சி உண்டாம், அஃது உண்டாகத்
தத்துவ ஞானம் பிரந்து எனசெனபதாகிய மாகாரமும் நானென்
பதாகிய அகங்காரமும் விடும் ஆகலினை, இவிரண்டு பற்றுக்களையும்
இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம்.

† (க) இயமம்-கொலை, சளவு, இச்சை, பொய், இவற்றினிவ்விடும்

புலனடங்கியிருத்தல்.

- (உ) நியமம் - தவம், தாய்மை, தத்துவநூலோர்தல், மனமுவக்
நிருத்தல், தெய்வம் வழிபடல். (தவம் - மனம் பொறி
வழிபோகாது நின்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி
சுருக்கமும், கோடைக்காலத்தில் வெயிலில் நின்றலும்

நீததாராப நுமை

அவராணபாகச சொலவிய மநநிரங்களை கணகூடாகக காட்டு
மெனபதும், அவா உருளிளுலே சொனளுலும் கோபத்தினுலே
சொனளுலும் அவவசசொல அசன ன பயனைககொடுததே விடு
மெனபதும் அவரது கோபம் சரூ ளள அளவு கணமேயாயினும்
கோபிககப படடலராலே தடுதல ிரிடுகன பகும், எல்லாவுயிரகளின
மேலும் மெவிய தண்ணளியை விரதமாகககொண்டு நடத்தவி
ளுலே உநதண்ணெனய மசாலலப்படுவோரா துடிவாதகல நின்ற
வரே மெனபதும் மூடுகு அரியததடுவைகளாம்

மாரிகாலத்திலும் பநிககாலத்திலும் நீரில் நிறலும்
முடிவெய் சொலகளை மோவகாண்டு தவறாமல் தம்
முடிவெய் உருக அண்பககீரா பெறுததும், அநிலை
யித ப்நிலை ன தமக்குத துறப்பிலைத்த காலத்தும்
உணவைகளுக்குக் காம அண்படு மடியா தொழிதலுமாம்)

- (ங) ஆசனம் சுவதகிகம் (அலிச்சுரு ந தொடைககும் முழுவ
காலமும் நடுவே தூரணமினாவகாலமும் செலுத்தி
இதுபாநகிருத்தல்

கோமுஃம (அலிச்சுவது சகனபப சுகில் இருகாறபரடடை
யும் பாரணவதது அகவ்ருகார பெருவிரலிக கைப
பிடித்திருத்தல் சகனம் தாடையின உடபககம்.)

புடமம் (அலிச்சுவது இருசொடை மேலும் தூரணமினாவ
கலை மடாறிச்சுதானறலை சுகில்)

மாமம் (அலிச்சுவது வலிச்சொடைபில் இடககாறபரட்
டைச ச்சுத்தது இதுமாநகிருத்தல்)

கேசரி (அலிச்சுவது ச்சுத்தது கீழ்ச சீவனியிடத்தும்
பரடடைவைகது இடமுடிவகையை முழுகதாளில்
வைத்தது அங்குலி வீசித்தது காசியினுனிபைப பாரத்
நிருத்தல் சீவனி சீவநாடி அங்குலி - விரல்.)

ச. அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முள்வரால் அறிவீககப்பட்ட மூன்றள அறமானது மற்ரைப் பொருளினபககள போலா எமல் இம்மை மஹமை வீடெனனும் மூனரைபுந் தருதலால் அவற்றினும் வலியுடைத் தெனபதை நாட்டுதல். அதிகாரமுறைமையம் இதனலே விளகரும்.

வீழ்நாள் படா அமை நன்றாற்றி னஃதொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். (அ)

பததிரம் - (அஃதாவது பீசசுன்னகழச சீவனியிடகதுப் பரட்டை வைகது அவிருபதகதையும் இருகையால் இறுகப்பிடிசது அசையாசிருபதல்.)

முத்தம் (அஃதாவது ஓடாந்பரட்டாந் சீவனியை யழுத்தி வலககாபாடு அப்பார்டினகீழ் அழுத்த விருததல்.)

மழூரம் (அஃதாவது முடிக்கையிரண்டும் உந்திப்புறத்தி லழுத்தப் புவியிறகைபுனறிக கால்பீட்டித தலைநீயாந திருகதல்)

சுகம் (அஃதாவது சுகமும் திடமும் எவ்வாறிருககின எய் துமோ அ வாரிருததல்.)

(ச) பிராணயாமம் பிராணவாயுடை இரேசக பூரக கும்பகந் செய்தல். (அஃதாவது பிராணவாயுடை வெளியே விட்டு உடையுடைய சம்பபடுத்தி அடகல்)

(இ) பிரதீக்யாகாரம் உபாதியை நீககி உண்ணைககல் (உபாதி- தேகசம்பந்தங்களில் ஐயமவந்தால் அவறதுள் மனஞ் செல்லாமல் பததல்)

(ஊ) தாரணை - கண்டம், இதயம், நெற்றி, கபாலம். நாபி இவற்றி லொன்றிற் சந்தகம் சிந்தனைவததல்.

(எ) தியானம் - சப்தாதி ஐம்புலனகீழையும் அடக்கி போகந் செய்தல்.

(அ) சகாதி - இந்நிரிய முதலிய தத்துவச் சேட்டைகட் கேது வாய் யாககையுள்ளு அவரரேடு கூடினும் அவற் றிற் பற்றினறி யிருக்கும் ஆனமாவாகிய தனைத் தான் காண்டல்.

அறன்வலியுறுத்தல்

(இ - ன்.) வீழ்நாள் - செய்யாது கழிபுநாள், படாமை -

டாகராமல், நனது - அரத்ததை, ஒருவன ஆரநின் ஒருவன செய்ய வாளுகில், அலெ - அச்செயல். வாழ்நாள் - அவன சரீரத்தோடு கூடி வாழ்நாள், வழி - வரும் வழியை, அடைசுகும் கல் - வாராமல் அடைசுகுங் கல்லாம், எ - து.

அவிசை (அநாதியாய அஞ்ஞானம்), அவவவிச்சைபாறியரும் 'நான்' என்னும் அகங்காரம், அவவகங்காரம் பற்றியரும் 'எனக்கு இது வேண்டும்' எனனும் அவா அவவவாபற்றி அப்பொருளினமேற் செல்லும் ஆசைப்பெருகசம், அவவாசை நிறைவேறுதவிட உது அப் பொருளையுடையாரிடதுணடாகும் வெறுப்பு எனனும் ஐயகைக குற்றங்கனால வரும் நல்லினை தீயினை எனனும் இருவகை வினைக ளும் உன்னவாரகரும் உயிர் உடமடோடுங் கூடினது கூவ்நிரு வினைகளின பயன்களாகிய இனபத்துன்பங்க'ர அனுபவ்சுகும் ஆதலால் அசையமுதும் 'வாழ்நாள்' எனப்பட உ. இச்சூல் அரம் வீடுபயககுமென்பது சொல்லப்பட்டது.

ஒருவனுக்கு அறஞ்செயதல்ன் மேற்பட்ட ஆகசூழ்மலை, அதனை மயக்கத்தால் மரநதுவிடுதலின் மேற்பட்ட சேடுமலை யென்பதும்; தருமஞ்செயபவா தனக்கியலும் வகையால் இடை விடாமல் அது செல்லுமிடங்களிலு லெல்லாம் (மனவாகுருக காயங்க ளால்) செய்தல் வேண்டுமென்பதும்; அவ்வாறால் அறஞ்செயப வன தன் மனத்தினிடத்துக குற்றம்ல்லாதவன், யிருக்கவேண்டு மென்பதும்; மனத்திலே குற்றமடையவனாகியபாது அதனவழிப் பட்ட வாககினுலும் காயத்தினுலும் செய்யப்படுகிற அநவகள்ளில பயனில்லை யென்பதும்; பொருமை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல் எனனும் இநநானருய்னறிச் செய்யப்படுவதே அறமாகுமென்பதும்; அறத்தினைப் பின்னர்ச் செய்வோமெனறிராது நாடோறுகு செய்ய வேண்டுமென்பதும்; அவ்வாறு செயத வரம் இவவுடம்பினின்று உயிர்போங்காலத்தி அதற்கு அழிவில்லாத துணையாகுமென்பதும்; இல்லறத்தோடு பொருந்திவரும் இனபமே இனபமாகுமென்பதும்; அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் துன்பத்தருவனவாகு மென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

இல்லறவியல்.

௫. இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இவ்வாறத்தை விதிக்கப்பட்ட வழியிலே நின்று செய்வனே நடத்தலுதற்குத்தகுந்த துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடு கூடி வாழ்தல். இவ்வாறு அறஞ் செய்தற்குரிய இருவகை நிலைபுள் முதலாவதின், இஃது அரண்வலி புறத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க முரினன்றாக்
கைம்புலத்தா றேறும்பறலை (௩)

(இன்) தென்புலத்தார் பிதிரர், தெய்வம்-தேவா, விருந்து-அதிதியர், ஒக்கல்-சற்றத்தார், தான்-தான, எனற-என்று சொல்லப்பட்ட, கைம்புலத்து-ஐந்திடத்திற்கு செய்யப்படுகின்ற, ஆய அறநெறியை, ஏம்பல்-அமுலாமல் செய்தல், தலை-இவ்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அரமாம், எ-ய.

பிதிரராவார் படைப்புக் காலத்து ஔவாழைப்படைக்கப்பட்டதோர் கடவட்சாதி. அவர் இவ்வாறானவர்களுடைய புத்திரராகியவாற் செய்யப்படுங் கருமங்களினால் திருத்தியடைந்து இவ்வாறவர்க்கும் அவரினத்தார்க்கும் நேர்ந்த துர்க்கதியை நீக்கி நற்கதியை அளிப்பர். அவர்க்கு யுடம் தெனறியசையாகலின் 'தென்புலத்தார்' என்றார். தெய்வமென்பது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை. அஃது இங்கு ஆகுபெயராய் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்றது. அவர் இருவகையர், முன்பழக்கத்திறற் குறித்துவந்தாரும் அஃதினமையாற் குறியாத வந்தாருமென. எல்லா அறங்களும் தானுளனாய் நின்ற செய்யவேண்டிதலின் தனனை யோம்பலும் அறனாயிற்று. என்ற என்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. இவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின் 'கைம்புலம்' என்றார். இவ்வைம்புலத்திற்கும் கீழ்க்கூடிய வேண்டிதலால் அரசனுக்கு இறைப்பொருள் (வரிப்பணம்) ஆறிவென்றாயிற்று என்பதறிக.

வாழ்க்கைததுணை மலம் ௧௩

இவ்வாறுவான பிரபுசாரி வாழ்பபிரதான சகநியாசி யெனலும் மூவாக்கும அவாக்கது நல்லொழுக்க வர்களில் லைபெறா துணையாவா நென்பதூர், அதாரமாய்வாரலே னிட பட்டவாக்குப பாவ பொதிய அவாக்கு ஆராமாய னிட வேண்டுகண செயலும், வறுமைப்பட்டவாக்கு உண்டி முதலியன கொடுக்கும், இவ்வாறவாக்கு நீரக்கடன முதலியன செய்து உலக நன்மை அடைவிக்கும் வாயு

கடவனொரபதும், அரணவா பொருள சமபாதிசுமபேரூபாவத
 ஊககருளி நல்ல மியில சமபாரித்து அபவபாருள முனசொல
 லபபட்ட செனபுநததார சபவவா விருநது ஒருல பிரமசாரியா
 வானபிரததார சந பாரியா ஆகாரமாக வர கில் விடபட்டபா
 வறியாராய லு நதார என ரும ஒன்பதினமருகுகும் உதவியான
 உண்ணககடவ னென்பதும், புவிதததாலன்றிப பாபததால் வந்த
 பிரனமபாரு ளப பககிட்டுண்டால் அரமானது பொருளுடையான
 யும் பாவமானது தன்னை ந அடைகது சந்தக அழிப்புமென்பதும்;
 மனையாளும் கணவழிம மனவொருமைபுடன செய்யும் உறும்
 பயனடடுமென்பதும், அ வரது செய்யபபடும இல்லம ஊறவறக
 ஊகரு மேலானதெனட கும், முதலான இடைபுனை யாதது அவ்வரத
 தமது தவநெய்யிலே நடதர யானும் தன் புர யுள்ளன ய தவ
 றுமெய்ன அதவவசுனருகுகும் மேலானவ்வா முனை சும்,
 பினனே தேவல பப பிரநது ச வரபயுனை அணுபவியபது
 திண்ணமென்பதும் இரகு அறியதகககவைகாரம்.

க. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அஃவ்வாழ்க்கைகருத ஊணையாகிய இல்லாளது
 களைமை அங்கார முறைமையும இதனாலே விளங்கும்.

மனைத்தகக மாண்புடைய ளாகித தற்க்காண்டான்
 வளத்தககாள் வாழ்க்கைத ஊணை. (க)

(இ - ள்.) மனைத்தகக - இல்லறத்துக்குத்தகக, மாண்புடைய
 ளாகி - மாட்சினமபுடையவளாகி, தற்க்காண்டான் - தன்னைக்கொண்

கச இல்லறவியல்

டவனது, வளத்தக்காள் - வருவாய்க்குத்தகக வாழ்க்கையை புடைய
 வனே, வாழ்க்கைத்துணை - ஒருவனது இல்லாழ்க்கைக்குத் தகுந்த
 ஊணையாளர், எ - று.

நர்குணங்களாவன துறந்தவரை புபசரித்தலும், விருந்தினரை
 புண்பித்தலும், வறியாரிடத்தே யருளுடைமையும முதலாயின.
 நர்வசய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து
 காப்பாற்றிவைத்தலும், உண்டி சடைத்தல் வல்லமையும், உலக

நடைசைய யறிந்தி, அதற்குத் தக்கபடி நடத்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாய்க்கையாவது வரவுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்தல். இத்தனால் இவ்விரண்டு நன்மைகளுள் பிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள் மனையாளிடத்தே இல்லையாயின் அவலில்வாய்க்கை செல்வத்தால் எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயிருப்பினும், பிரயோசனமில்லையென்பதும்; ஒருவன் பெறுதற்கரிய பொருள்களின் கற்புடைய மனைபாளினும் உயர்வாகிய பொருள் வேரில்லையென்பதும், அத்தகைய கற்புடைய மனையாளின் தன்கணவனையே தெய்வமாகத் தொழுவானென்பதும்; அன்னவன் பெய்யென மறை பெய்யுமென்பதும்; அன்னவன் கப்பினிளையும் வழுவாயல் தனனைக் காத்துத் தன்கணவனிடம் உண்டி முதலியவற்றைப் பேணி இருவரிடத்தும் நன்மையடைந்த புகழ் நீங்காமற் காப்பானென்பதும்; கணவரைப் பூசித்த பெண்டிர் சுவர்க்குமடைந்து தேவாகனாலே பூசிக்கப்படுவெரென்பதும்; கற்புடைய பெண்டினர் மனைவியராக அடையாதார்க்குப் பெருமித நடை இல்லையென்பதும்; மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மையெனவும், நல்ல புத்திரரைப் பெறுதலை அந்நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு நல்லாபரணமென்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவெரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

புதல்வரைப்பெறுதல் கடு

எ. புதல்வரைப்பெறுதல்.

அதாவது இவ்வாழ்வாரால் இயல்பாக இறுக்கப்படும் கடன் மூன்றனுள் முனிவர் கடன் கேள்வி (வேதாத்தியயனம்) யாலும் தேவர் கடன் வேள்வியாலும், தென்புலதகார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் அல்லது செலுத்தக் கூடாமையால், அக்கடன் செலுத்தாபொருட்டு மேர்கூறிய இல்லாது நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு நல்ல அணிகலமென்று நலிலத்தகுமாற்றால் அறியவேண்டி வன அறிதற்கரிய ஆண்மக்கடாப் பெறுதல். அதிகார முறைமையும் இத்தனாலே விளங்கும்;

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா வழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். (உ)

(இ - ள்.) பழிபிறங்கா - பிறாற் பழிக்கப்படாத, பண்புடை -

நற்குணங்களை யுடைய, மகன் - புதல்வரை, பெரின - ஒருவன் பெறுகானான், அவனை, எழுப்பிப் பர - னாமகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை - துன்பங்கள், திண்டா - சென்றாடையா, எ - று.

அவன் தீவினை வளராகு தேடித் துக்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவானாயின் என்றவா றாயிற்று. தந்தையார் தீவினை தேடித் தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வர் செய்யும் தானதருமங்களுக்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகவின் 'பண்புடைமககள்' என்றார். எழுப்பிநப்பாவன தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. இப்பிறப்புக்கள் மொத்தத்தில் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களை யுடையன. அவற்றின் விவரம் பின் வருமாறு:—தேவர் - பதினான்கு நூறாயிரம், மனிதர் - ஒன்பது நூறாயிரம், விலங்கு - பத்து நூறாயிரம், பறவை - பத்து நூறாயிரம், ஊர்வன - பதினான்கு நூறாயிரம், நீர்வாழ்வன - பத்து நூறாயிரம், தாவரம் - இருபது நூறாயிரம். எழுப்பிநப்பு - ஏழுதலைமுறைபுமாம்.

ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் அறிய வேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய புதல்வரைப் பெறுதலல்லது பிறிதொன்றில்லை யென்பதும்; புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள் தம்மைக் குறித்து அவர்செய்யும் கரு

இல்லறவியல

நல்வினையினுடைய தமரட்டா நவருமாதலா தம்முடைய புதல்வரைத் தம்பொருளெனறு அரிபா கா சொல்லுவரென்பதும், கமமுடைய மகனது சிறு கையால் மரபுடைய சோறு பொருளாககு அரி ததகிணும மிக விளம்ப யுடையதாயிருக்க மென்பதும், மகனது உடம்பைத் தொக்தல் ஒருவனது உடம்புக்கும் அவரது சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கும் இன்பத்தைத் தருமென்பதும், மகனது மழலைச்சொல்லு பெற்றோரால் குபலிசையை யும் வீடுதனயின் லுக்கையால் மலிடலும் தாக்க கருத படுமென்பதும், சபையல் கூவியில் வல்லவெனென மு படமுடைய செய்தலே தந்தை தன ராணுகருச செய்த நாயையாகு பெ டதும், இவனுடைய தந்தை இவனைப் பெறுதற்கு எண்ண மவ செயராதின வென்று அறிவானா சொல்லு சொல்லில் உண்டாகுதலில் மகன் தந்தைகருசு செய்ய ம பதலிடாது னென்பதும், அணமகனது அறிவுடமைமையகண்டு பெற்றோர் மகிழ்வதைவிட உ ள்சுதரா அதிகமாக மகிழ்வ ரென்பதும் தனமகளைக் கவலிக்கவிடவிரி நன்று தானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக்கேட்ட தாயானவள் தான அவனைப் பெறாபொழுது உடைந்த மகிழ்ச்சியைவிட அதிக மகிழ்ச்சி

அ அன்புடைமை.

சுஃதாவது அம்மனைவி புதலவா முதலிய தொடாபுடையா ரிடத்துப் பிரியமுடைமை ஏதிகார முறைமையும இதனலே விளங்கும் இலலறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயாக்கினமேல அருள பிறத்தலும் அன்பின பயளுதலால் இது வேண்டப்பட்டது. வாடககைத் துணைமேல அன்பிலலாத விடத்து இலலறம் இனிது நடவாமை, * “அரவேவாக களித்தலு மநதனை ரோம்பலந, தற

* இதை பொருள பிராமசாரிகளுக்க கு வேண்டியன கொடுத்த லும், வானப்பிரததரைக காத்தலும், சகரிபாசிகளை உபசரித்தலும் தொன்றதொட்டு வரும் ஒப்பறற சிரப்பினையுடைய அத்தினை முன சென்று அளவளாவி யுண்பித்தலும் ஆகிய இவைகளை யிழநத எனனை, (எ-று).

அன்புடைமை

கள

வோக கெதிர்தலுந் தொல்லோ சிறப்பின, விருகசெதிர கோட லு மிழநத வெனனை” எனனும் சிலப்பதிகாரச செய்யுளாலும், அவ வன்பினால் அருள பிராசரல, † ‘உருளைனுமனை குடிவி” எனனும் குறட்பகுதியினாலும் அறிக

அறத்திற்கே யன்புசார பெபை வறியார மறத்திறகு மஃதே துணை. (சு)

(இ ள) அறியார அறியாதவாசிரா, அன்பு அன்பானது, சார்பு துணையாவது, அறத்திற்கே-அறத்திற்கே, எனப எனறு சொல்லு வா, மறத்திறகும சினைத்தை நீக்குவதாகும், அஃதே அவ்வனபே, துணை துணையாவது, எ -

ஒருவன் செய்த பண்கமைபாறி உள்ளத்தில சினகதோன்றிய விடத்து அவனை நடபாக்க கருதி அவனமேல அன்பு செய்ய அச சினம் நீங்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்பார ‘மறத்திறகும அஃதே துணை’ எனறா, “நுன்பத்திரசியாரே துணை யாவா” எனறறபோல் மறத்திறகும அஃதேதுணை’ எனறறதற்குப் பெண்டா புதலவா முதலாயினோரை கலவழிப்படுத்தும் பொருட்டு அவரைக குறித்தச செய்யப்படும் கோபத்தகரும் அன்பே காரண மாமென்ப டொருளரைபயினும் ஆம்

* “நிக்கிர கங்கடானு நேசத்தா வீசனைசெயவ

தககிர மததாறகுறற மடித்துத்திராத தசசமபண்ணி
 இககிர மத்தினிலே யீண்டற மியறறிடென்பன
 எககிர மத்தினுலு மிறைசெய லருளேயென்றம
 தநதைதாய் பெறறத்ததம புதலவாக டருசொலாற்றின
 வநதிடா விடினுறுககி வளாரினு லடித்துத்திய
 பநதமு மிடுவரெலலாம பாரத்திடிற பரிவேயாகும்

இந்தரீர் முறைமையன்றே விசனா முனிவுமென்றம”
 எனனும் சிவஞான சித்தித் திருப்பாசாங்குகளின கருததை
 வண ஓாததனாக. இதனால அனபினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

† எக - பொருள செயல்வகை.

9

கஅ

இலறறவியல

தமமால் அனபுசெய்யப்பட்டவாது துன்பவ கண்டவிடத்தே
 அனபுடையாரகண பொழிகின்ற கண்ணீரானது உள்ளே யிருக்கிற
 அனபினே எல்லாரும் அறியத் தராமென்பதும், அனபிலா
 பிராகு ஒருசிறிதும் பயன்படாமல் தமபொருள்கள எல்லாவற்றை
 யும் தாமே வைத்திறப்பாரென்பதும், அனபுடையாரே வென்றால்
 *த்திசியுள்வர்போலத் தமமெலும்பையும் பிராகுக் கொடுப்ப
 ரென்பதும், பெறத்தக்கிய மக்களுக்கே உடம்போடு உண்டாகிய
 சம்பந்தத்தை அனபோடு பொருளுதறகு வந்த வழியின பய
 னென்ற அறிவுடையோரா சொல்லுவரென்பதும், ஒருவனுக்குச்
 சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட அனபானது அத்தன
 மையினிலே பிறரிடத்தும் பிரியமுடைமைபைத் தருமென்பதும்;
 அப் பிரியமுடைமைதான இவனுக்கு யாவரும் நடபினரென்று
 சொல்லப்படுகிற பெருஞ்சிறப்பைத் தருமென்பதும், இவ்வுலகத்
 திலே இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும் மக்களோடும்
 சுற்றத்தாரோடும் கூடி இன்பமுற்றவா தமமாலே செய்யப்பட்ட
 வேனலித் தொழிலினிலே தேவராயப் பிறந்து அங்கே பேரின
 பத்தை அனுபவிப்பரென்பதும், அவலிதம் அனுபவிப்பது அவா
 அனபுடையவராய இலறறத்தோடு பொருள்கள் வழியின பயனாகக்
 கருதப்படுமென்பதும், எல்லையிலலாத புழுக்களின உடம்பை வெயி
 லானது சுடுதலபோல அனபிலலாத உயர்களை அரக்கடவுள் சுடு
 மென்பதும், மனத்தில அனபிலலாத உயிர் இவ்வநததோடுகூடி
 வாழ்வு கடினமான நிலத்தில் உலாந்தமரம் தளிராததை ஒரு
 மென்பதும், உடம்பின்கத்திலே இலறறத்துக்கு அவகமாகிய அன
 பிலலாதவாக்கு மரணைப் புறவுறுபுக்களாற பயனிலையென்பதும்;

அனப முதலாக அதனவழி கின உடம்பே உயிரின உடம்பாகு
 மென்பதும், அனபிலலாத உடல உயிரற்ற உடலாகுமென்பதும்
 இவகு அறியததக்கவைகளாம

* விருத்திராகரண வெல்லுமபொருட்டுத தம்முதுகெலும்
 பைத ததிசுமுனிவா இந்நிரணுகருக கொடுத்தாரென்பது கதை.

விருத்தோமபல்

கக

க. விருத்தோமபல்.

அஃதாவது முன அறிமுமாயிடுத அசுதிகளும் அவவறிமுக
 யின சீயநத அதிதிகளுமாசிப இருவநக விருநதினாரையும் ஆதரித்
 தல், † கென்புலத்தார தெபவ ம விருந்கினா சயமத்தார தான என
 னு ி ஐவனையோரை ஓமபுகலில் முன்னைய இர ண்டிம காணப்படாத
 உரை கிணைது செபவன ஆகலானும் பின்னைய இரண்டிம பிரர்க
 குக கொடுத்தல் அல்லாமையானும், இடைநின்ற விருத்தோமபல்
 சிதபடல - சதாய இலக நகநகருக்கு முதலாயிற்று வேயபாடி
 லாத அனபுடைய கணவனும் மனைபாளும் ச உயலலது செய்யப
 படாமையின, இஃக அனபுடைய - மையி னபின் வககப்பட்டது

இணைத்துணைத தென்படுதான நிலலை விருத்தின
 துணைத்துணை வேளவிப பயன. (எ)

(இ ள) வேளவிபயன - விருத்தினரை புபசரித்தலாகிய
 வேளவியினபயன, இணைதகருத ஏ எனபது இரணவளவின
 தென்பதாகிய, ஒனநிலலை காணலிணையுடைபதனம், விருத்தின
 அவவிருத்தினரது, துணை - தகதியளவே, துணை அதற்கு அள
 வரம், ன ி

‡ பிரமயாகம், தெய்வயாகம், பூசயாகம், சிவாயாகம், மானுட
 யாகம் எனனும் ஐம்பெருவேளவியல் மாணுபயம் எனப்படுவது
 விருத்தோமபலாகலின 'வேளவி' எனறும், பொருளளய சிந்தாயி
 னும் தக்காரக்கு உதவப்படின பெரிதாயு ன ஆணைத்துணைத
 தென்படுதான நிலலை எனறும் கூறினா இத்தலுல விருத்தோமபு
 உரா இமமை மமுமை இரண்டிணை வயகும் பயணுகருக கா
 கூரப்பட்டது.

† ௧௨-ம் பக்கம் பார்க்க.

பிராயசம் - வேதமோதல், செயவயாகம் ஓம் வளாததல்;
பூதயாகம் - காசுபலி முதலியனாதல்; பிராயசம் - தாபபணமுடித்
தல்; மாணுடயாகம் - இரப்போகரு உணவு முதலியனாதல்.

௨0

இல்லறவியல்

† “ ௨ ரகருக துணையதோ ராலமவித தீண்டி
! இறப்ப தீயாயந தாஅக—கறப்பயனூந
தானசிறி தாய்ணூந தக்காரகைப படக்கால
வானசிறிதாப போதது விடும”

எனஹும காலடியார அறணவலியுறுததற பாசாரகதின கருதகினை
உணாச.

ஒருவன ருணவியோடும வீட்டிலிருந்து பொருளகளைக் காப்ப
பாறறி வாழ்வது விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்கு உட்காராது செய
தறபொருட்டே யாகுமென்பதும், அவவிதம் செயாதவிடதகே
வீட்டிலிருத்தலாலும் பொருள காப்பாறலாலும் உண்டாகிற துண
பச செயல்களுக்கூப பயனிலையென்பதும், உண்ணப்படும்
பொருள அமிரதமே யெனினும் துணை நோக்கிவந்த விருந்தினா
தனவீட்டின புத்திருக்கக் தானே துணையுணனுதல் கூடாதென
பதும், துணை நோக்கிவந்த விருந்தை நாடோறும் உபசரித்தது
வருபவனது வாழ்க்கைக் கொடுத மேனமேற கிளைக்குமென்பதும்,
ஞானவொழுக்கங்களால் மீறப்பட விருந்தினரைக் காப்பவனது
வீட்டில திருமகன தன் செல்ல கலவழிப்படுதலைக்கண்டு மன
மகிழ்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாளென்பதும், முன்னே விருந்தி
னரை உண்பித்தப பின் மருந்ததை உண்பவனது நிலம் களைய
விளைபுமென்பதும், துணைபுத்தே வந்த விருந்தை உபசரித்தது
பின்வரும் விருந்தைப்பாத்தது தான அத்விடுமென இறப்பவன
மறுபிறப்பிலே தேவையாத தேவர்களுக்கூச கிறந்த விருந்தாவா
னென்பதும், விருந்தினரை உபசரித்தது அதன்பயனை அடையாத
வா பொருளை வருந்திக்கூசுதப பின்பு அதனை இழந்து இரங்குவா
ரென்பதும், விருந்தோம்பலை இழந்த பேதைமை செல்வத்துள்
வறுமையாகுமென்பதும், தூரத்திற கண்டவிடத்தே முகமலாசரி
காட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்திலே வந்தவிடத்து இனசொற
சொல்லுதலும், அது கேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாராது செயத

ஹம் ஆசிரிய குணங்களை நிரூபித்தோமபுவாகரு அவசியம் இருக்க வேண்டுமென்பதும், அக்கருணைகளை மூன்றனுள் முதலாகிய முத

† உறகரும - சிளளியெடுகரும † இறபப - மிகவும.

இனியவைகூறல்

உக

மலர்ச்சியில்லாதபோது விருந்தினர் தாரத்திலிருந்தே வாடி நீங்குவ ரென்பதும்; அதனால், தீண்டியவிடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியராயிருப்பரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

ம. இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனைத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்திப் பன வாகிய இனிய சொற்களைப் பேசுதல். இது முகந்திரிந்து கோக்கக் குழையும் இயல்பினையுடைய விருந்தினரை ஆதரிப்பார்க்கு இனநி யமையாதாகலின், விருந்தோம்பலினினை வைக்கப்பட்டது.

அல்லவை தேய வறம்பெருகும, நல்லவை நாடி யினிய சொலின். (க)

(இ-ள்) நல்லவை - பெருநூற் பிறர்க்கு நனமை பயக்குஞ் சொற்களை, நாடி - மனத்தால் ஆராய்ந்து, இனிய - இனிமையாக, சொலின் - ஒருவன் சொல்லுவானாயின், அவனுக்கு, அல்லவை தேய - பாவங்கள் குறைய, அறம் பெருகும - தரும் வளரும், எ-து.

தேய்தல் - தன பகையாகிய அறம் வளர்தலின் தனக்கு நிலை யின்றி மெலிதல். * "தவத்தினமுன னில்லாவாம் பாவம்" என்ப தும் இப்பொருளையே யுடைத்து. நல்ல சொற்களை நாடிச் சொல்லு மிடத்தும் கடியவாகச் சொல்லின், அறஞகா தென்பதாம். இதனால் இனியவை கூறுவார்க்கு மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

அன்போடு கலந்து வஞ்சனை யில்லனவா யிருக்கின்ற அறத் திலை உணர்ந்தார் வாய்ச்சொற்களே இனசொற்களாகுமென்பதும்; கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து அதனோடு இனசொல்லையு முடைய ளீகப் பெற்றால் அது மனமகிழ்ந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தலினும் கண்டறன்பதும்; இனசொற் கல்வாத ஈகை தரும் மாகாதென்பதும்; இனியசொல்லையுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பின ராவரென்பதும்; அதனால் அவர் எல்லாச் செல்வமும் பெறவாராத

லால் அவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யும் வறுமை யில்லை யென்பதும்; பெரியோரிடத்தே வணக்கமுடையவனாகி எல்லாரிடத்தும் இனிய சொல்லையுடையவனாகி யிருத்தலே ஒருவனுக்கு ஆபரணமாகுமென்பதும்; அவர் னிய சொல்லானது அவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியை யுண்டாக்கி மறமைக்கு அறத்தையும் பயக்குமென்பதும்; இருபிறப்பிலும் இன்பத்தைத் தருமென்பதும்; பிறா கூறிய இன் சொல் தனக்கு இன்பந்தருதலே உள்படி அனுபவித் தறிவின்றவன் தனக்கேயன்றிப் பிறாகும் இனிதாகாத கடுஞ்சொல்லைச் சொல்லாநென்பதும்; இனசொல் இருக்க வன்சொற் சொல்லுதலானது கையிலிருக்கும் இனியகனியைக் தின்றது கசந்தகாயைத் தின்பதை நிகாக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

யக. செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. ரியவை கூறி இல்லறம் அழுவாதார்க்குச் செய்ந்நன்றி கொல்லல் ஈடேற்றமில்லாத குற்றமாகலன் அதனைப் பாதுகாத்து நீக்குதற் பொருட்டு இஃது இனியவைகூறலினினை வைக்கப்பட்டது.

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளூவர் கங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் கட்டி (எ)

(இ ன்) தங்கண் - தமமிடத்து உண்டாகிய, விழுமம் - துன்பத்தை, துடைத்தவர் - நீக்கினவருடைய, கட்டி - சினைத்தை, எழுமை - வினைப்பயன் தொடரும் எழுமையினையுடைய, எழுபிறப்பும் - தம் எழுமைகப் பிறப்பிலும். உள்ளூவர் - கல்லோர் வினைப்பர், ஏ று.

எழுமை யென்றது வினைப்பயன் தொடரும் எழுபிறப்பினே, அது *வனையாபதியுட் கண்டது. வினைப்பயன் எழுவகைப் பிறப்பும் தொடருமென்பதை உக-ம் பக்கம் 'ஒருமையுள்' என்ற

* வனையாபதி - ஓர் இலக்கியநூல். அது பஞ்சகாவியங்களுள் ஒன்று. அவை குண்டலகேசி, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வனையாபதி என்பன.

ஞெடகததக குறளிலும், † 'ஒருமைகட டானகறற கலவி யொரு வற, செழுமை மேமா புடைத்து' எனனும் குறளிலும், ‡ 'ஒருமைச செயலாபம் பேதை யெழுமையுந, தானபுக கழுநது மழை' எனனும் குறளிலும் காண்க எழுவகைப் பிறப்பின விவரம் கடும பகசுத்த சொல்லப்பட்டது எழுமை யெழுப்பிறப்பு மென்றதற்கு ஏழேழு தலைமுறையும் எனினுமாம் விரைவு தோன்றத் 'துடைத் தவர்' என்ற இறந்தகாலத்தார் கூறினார், விரைவாய வருபவன் 'வந்தேனென்று கூறினாற போல நினைத்தலாவது துன்பம் துடைத்தலால் அவர் உடத்து உளதாயி அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையார்தல சூதலை நன்றி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது சுறப்பட்டது

தனக்கு முன்னொருதவியுஞ் செயயாநிருக்க ஒருவன் பிற னுக்குச் செய்த உதவிக்ரு மண்ணுலகத்தையும் விண்ணுலகத்தை யும் ஈடாக்க கொடுத்தாலும் ஒத்தல் அரிதென்பதும், ஒருவனுக்கு ஆபத்து வந்தவளவிலே ஒருவன் செய்த உதவி சிறிதாயினும் அக் காலத்தை நோக்க சிலவுலகிலும் பெரிதாகக் கருதப்படுமென்பதும்; பிரதிபலன் கருதாது செயயப்படும உதவியின் நன்மை கடலினும் பெரிதாகக் கருதப்படுமென்பதும், பெரியோர் தமக்குத் தீயியளவ தாயி உதவியை ஒருவன் செயதானாயினும் அதனைப் பீயியளவ தாக நினைப்பாரென்பதும், கைமாரான உதவி காரணத்தாலும் பொருளாலும் காலத்தாலும் முன்செய்த உதவியளவினதன்றி அவ் வுதவி செயயப் பெற்றுக்கொண்டவரது தகுதியளவினதாகுமென பதும், துன்பகாலத்திற் தனக்கு உதவியானவரது நட்பை விட லாகாதென்பதும், அறிவொழுக்கங்களில் குற்றமற்றவா நட்பை மறத்தலாகாதென்பதும், பிறர் செய்த நன்மையை ஒருநாளும் மறத்தலாகாதென்பதும், அவர் செய்த தீமையை அப்பொழுதே

† இதன் பொருள் ஒருவனுக்குத் தான் ஒருபிறப்பின்கண் கறற கலவி எழுப்பிறப்பிலும் சென்று உதவும், ஈ தி.

‡ இதன் பொருள் மூடனானவன் வரும் பிறவிகளில் லெல்லாம் தான் பருந்து அழுந்துததநிடமாயி நாகத்தை இவ்வொரு பிறப் புள்ளே செய்துகொள்ள உலகவனாவான், எ தி

உச இல்லறவியல்

மறந்துவிடவேண்டுமென்பதும்; தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்

தவர் பின் எத்தகைய கொடிய தீமையைச் செய்தாலும் அவர் செய்த நன்மை ஒன்றையும் நினைக்க அத்தீமைகளெல்லாம் கெடுமென்பதும்; † பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தவர்க்கும் பாவத்தில் நீங்கும் வழியுண்டு, ஆனால் ஒருவன் செய்த உதவியைக்கெடுத்தவனுக்கு அப்பாவத்தினீங்கும் வழியில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கஉ. நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகைவர் அயலார் நட்பினரென்னும் மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின வழுவாது ஒப்பநிற்கும் நிலைமை. இது கனறி செய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தபோது கெடுமாதவின அவ்விடத்துக் கெடலாகாதென்றது, செய்ந்நன்றியறிதவின்பின வைக்கப்பட்ட.

சுமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோலப்பால் அமைந்தொருபாற் கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (அ)

(இ - ன்.) சுமன் செய்து - முனனேதான சமஸ்கரினறு, சீர்தூக்கும்-பின தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - துலாக்கோல்போல, அமைந்து - இலக்கணங்களாலே நிறைந்து, ஒருபால்-ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை-சாயாமை, சான்றோர்க்கு - அறிவால் நிறைந்தோர்க்கு, அணி - அழகு, (எ.து.)

கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சுமன செய்தலும் சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் கோலுக்கும் கூட்டி, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறையால் உள்ளபடி அறிதலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்

† பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது பசுக்கொலை (கோஹத்தி), சிசுக்கொலை (சிசுஹத்தி), பிராமணவதை (பிரமஹத்தி) முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.

நடுவுநிலைமை

உரு

1
வுள்ளவாற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அயலார், நட்பினரென்னும் மூவகையோருக்கும் ஒப்பச் சொல்லுதலாகவும் உரைக்க. இலக்கணம்

களால் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பண கொளக.

நடுவுநிலைமை எல்லா அறங்களுள்நாம் சிறந்ததென்பதும்; நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம் பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் சாமனாவும் அவனுக்கு உறுதியாய் நின்று பின் அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் உறுதியாகுமென்பதும்; நடுவுநிலைமையல்லாதவருஞ் செல்வம் தீங்கனறி நன்மை பயவாதென்பதும்; ஒருக்கால் நன்மை பயப்பதுபோல தோன்றினும் அதனைக் கொள்ளலாகாதென்பதும்; இவா நடுவுநிலைமை யுடையவர் இவா நடுவுநிலைமையல்லாதவரென்பதை அவரவரது சந்ததியால் அறியலாமென்பதும்; கேடும் பெருக்கமும் இப்போதை முயாசியால் வருவனவாக நினைத்துக் கேடு வாராமையைச் சூறித்தகும் பெருக்கமவருதலைச் சூறித்தகும் ஒருபக்கத்திலே சாயாமல், அவற்றைக்குக் காரணம் பழல்நையேயனறி இச்சாய்தல்வல்லவொரு உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிலையாராய்ருககை அறிவுடைமைக்கு அழகாகுமென்பதும்; ஒருவன் தன் நெஞ்சம் நடுவுநிற்பலொழிந்து நடுவுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குயாயின அந்நினைவைத் தளக்குப் பின்வாக்கிடகும் தீமையை முன்னறிவிக்கும் சூறியாக அறியக்கடவென்பதும்; நடுவாக நின்று அறத்தின் கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை உயர்ந்தோர் வறுமையென்று கருதாரென்பதும்; சபையினர் வாயினாலே நீதிநூல் கூறிய விதிப்படி வரையறுத்துச் சொல்லிற்று அவன் மனம் ஒரு பக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின அச்சொல் நடுவுநிலைமை யாகாதென்பதும்; வியாபாரஞ் செய்பவா கொள்வது அதிகமும கொடுப்பது குறைவும் ஆகாமல் பிறர் பொருளையும் தம்பொருளேபோல் ஒப்பநாடி நடுவுநிலைமையுடையவராய் வியாபாரஞ் செய்யவண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உக

இலலறவியல

கூ. அடக்கமுடைமை.

அஃசாவது மெய், மொழி, மனங்கள நீயவழியிற செல்லாமல் அடக்குத லுடையவனுதல் அது பிறா குறாமபோலத தன் குறறமுக் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந நடுவுநிலைமையினபின் வைக்கப்படடது.

ஒ நுமையு ளாமையேபா லைநதடக்க லாறறின

எழுமையு மீமோப் புடைத்து (4)

(ஆ) எ) ஆமைபோல ஆமையானது தனது தலைபையும் கால்கள் நான்கினையும் ஆடா புகுதாமல் தன் உடம்பினுள் அடக்கமுற்று போல, ஒருவன், ஐந்து தனது பெய்வாய்க்கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளையும் ஒருமையுள் தனது மனமாகிய ஒன்றில், அடக்கல் ஆற்றின பாவம் புகுதாமல் அடக்க வல்லாயின அவ்வனரை அவனுக்கு, எழுமையும் எழுபிறப்பின்கண்ணும், எயா புடைத்து காவலாகலை யுடையதம், என்று ஒரு பிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினையின் பயன் எழுபிறப்புக்குடொரு மெண்டது இயல்பு அறிக இத்தலை காயத்தின் அடக்கங்கூறப்பட்டது

ஒருவனை அடக்கயாகப் ஆறா பின் தேவருலகத்திற் கொண்டு போய விடுமென்பதும் அடங்காமையாகிய பாவம் நரகத்திற் செலுத்தாமென்பதும், மரிதருயாகரு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை யென்பதும், ஆய்வால் அடக்கத்தை ஒவ்வொருவரும் உறுத்திப் பொருளுக்காக காங்கடவ ரென்பதும், ஒருவன் மனவாக்குக காயங்கூறாத தனவர்ப்படுதல் நல்லாயால் அடங்கி நடப்பானால் அவ்வடக்கம் அஹு கு மெய்ப்பாட்டைத் தருமென்பதும், ஐம்பொறி னாலும் ஐம்புலன்களையும் உறுபலி யுகுகொண்டே அடங்கி நடப்பவனது அடக்கமமலையினும் மிகப்பெரிதாமென்பதும்; பெருமைப்பாட்டில்லாதது அடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றே யெனினும் அது செல்வரிடத்து உளராயின சிறந்த விளங்குமென்பதும்; காவடக்கமில்லாதவர் சொற்குறாததினை யடைந்தது துன்புறுவரென்பதும், ஒருவன் நல்லவாக்கசொல்லும் சொற்களின்கண்ணே ஒழுக்கமுடைமை உள

பிறர்க்குத் துன்புறுத்த விளைக்கும் சீயசொல் ஒன்றாயினும் உண்டாவதாயின் அஹுக்குப் பிறவற்கு நாலுண்டான நன்மைகளுள் லாம் தீமைகளாய்விடு மென்பதும்; ஒருவன் உரைத்த கடுஞ்சொல் அச்சினைக் கொண்டவன் மனதில் என்றும் மாறாதிருக்கு மென்பதும்; மறைத்தினகண் கோபம் தோன்றாமற் காத்துக் கல்வி யுடையவனாகி அடங்கியவனை அறக்கடவர் அடையுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கசு. ஒழுக்கமுடைமை.

அஃகாவது கசுதம் வருணத்திற்கும் நிலை (அரிசமசது)க்கும்

சொல்லப்பட்ட நடையளை உடையதாகத். இது மெய்ம் முதலிய அடங்கிவராதல்லது முடியாதாகலின அடக்க முகடையை யின வைக்கப்பட்டது.

உலகத்தே காட்டாட்ட பொருகல் பலகறையர்
கல்லா அறிவினாதார். (10)

(இ - ன்) உலகத்தோடு, ஒட்ட - பொருந்த ஒழுக்கல் - ஒழுகு தலை, கல்லா - கல்லாதார், பல கற்றும் - பல நூல்களையும் கற்றாராயினும், அறிவினாதார் - அறிவில்லாதவர், எ - ற.

உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் நடந்தவகையால் நடத்தல். அந்நூல் சொல்லியவற்றால் இக்காலத்திற்கு ஏற்காதவைகளாய்விட்டு, அதிலே சொல்லப்பட்டாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவி உருதலால் அவையும் அடங்குகக்கு 'உலகத்தோ டொட்ட' என்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிறகுப்பயன் ஒழுக்கமும் ஆதலின, அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் 'பலகறையும் அறிவினாதார்' எனறும் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது - பெரியோ ரொழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டு அப்பியசித்தல். "பழையன வழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையினானே" என்னும் நன்னூலுக்குத்திரிபின கருத்தினை இங்கு உணர்க. தற்காலத்தில் ஆடவரில் தனேகரும் அவர்வழி நிற்கும் பெண்டிரில் உயர் இல்லறவியல்

பலரும் இவ்வரியவாக்கின் அரும்பொருளை அறியும் வகையால் அறியாதவராய் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்நிய நாட்டு அநாகரீக அநாசாரங்களை அநியாயமாய் அறுட்டித்து அயர்கின்றனர். அன்னோரை அறிவுறுத்தல் அறிஞருக் குரியதோர் ஆன்ற கடனாகும்.

ஒழுக்கம் உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் சமமாகச் சிறப்பினைத் தருமென்பதும்; உயர் எல்லாப் பொருளினுள் சிறந்ததாயினும் அது இருவினைகளை யியற்றி இன்பத்துன்பங்களை எற்றுக்கொள்வது போலாகாது இன்பமொன்றாகையே உண்டாக்குவதனால் ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்ததாகு மென்பதும்; அறங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குத்தினையாவது யாதென்று மனத்தை அடக்கித் தேர்ந்தாலும் தீனையாய் முடிவது ஒழுக்கமேயாதலால் ஒருவன் அவ்வொழுக்கத்தினை ஒன்றாலும்

அழிவுபடாமற் பேணி வருந்தியும் சாக்ககடவனென்பதும்; ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஆசாரமுடையவராயிருத்தல்வேண்டுமென்பதும்; இழிகுலத்திற பிறந்தாரும் ஒழுக்கத்தால் உயர்குலத்தாராவரென்பதும்; உயர்குலத்திற பிறந்தாரும் ஒழுக்கமில்லாநிலை தாழ்த்தகுலத்தினராவரென்பதும்; பொருளை நன்மையினிடத்துச் செல்வமில்லாமையோல ஒழுக்கமில்லாநிலை உயர்ச்சியில்லை யென்பதும்; பெரியோர் ஒழுக்கமில்லாமையால் வருங்குற்றத்தை யறிந்து அவ்வொழுக்கத்திற்கு குறையாரென்பதும்; ஒருவனுக்கு ஒழுக்கத்தினால் மேளமையும் அஃகில்லாமையால் இழிவும் உண்டாகுமென்பதும்; ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்குமென்பதும்; தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்குமென்பதும்; நல்லொழுக்கமுள்ளவர்கள் மறந்தும் தீயசொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† அறங்கள் முப்பத்திரண்டு. அவையாவன:—ஆதலர்க்குச் சாலை (எழைக்குத் தங்குமிடம்), ஒதுவார்க்குணவு (ஒதுவார் - தேவராதிரி அருட்பாக்களை விதிமுறையில் ஒதுவதையே தொழிலாபி) பிறனிலிழைப்பாமை 2-க

கரு. பிறனிலிழைப்பாமை.

தலைவனது காரமடக்கத்தால் பிறனுடைய மனவினைய விரும்பாமல் இஃது ஒழுக்கமுடையாரிடத்தே நின்றுவதாகின, ஒழுக்கமுடையைய சினை கைக்கப்படடது

அறனகடை நின்றாரு ளொல்லாம பிறனகடை நின்றாறிற பைதையா ரில. (2)

(இ எ) காமகாரணமாக, அறனகடை - பாவத்தினகடை, நின்றாரு ளொல்லாம நின்றா ளெவொருளறம, பிறனகடை நின்றாறிற பிரம்மணியாள் யிச்சத்த அகடை வாய்வினிடத்தே சென்ற நின்றாடோல பைதையா முடா, இல இல்லலை, (எ ற)

அரசுகிணினறம ந்குபபபடடமையின அறனகடை' எனறா அறனகடை நின்றா பெணவயிச் செல்வாரும் பாததையரோம இழிகுல மகனிரோம கூடி இன்பபனுபவிப்பவருமேபோல, அறமும பொருளும் இயத்தலையாறிய பிறனகடை நின்றா அசசத்தால்

தர சருதம் இனபழம் இடங்களுராதல் 'பைதபரிவ' என
 னா னினது, னபமுட ஓயிலி எனபது பெரபப டது

சுகொண்டலர் படைரர்கள்) நுழ்சமயத்தர் குணடி (வை
 ணவம் சைவ சாக்ம் (சுத்திசமயம்) செனரம் (கரியசமயம்),
 கரணபதம் (கண்டசிசமயம்), கெனாரம் (குமாரசமயம்) எனபன
 அமசமயங்களாம்] பசவுக்கு வாயுறை (வாயுறை உணவு) சிறைச
 சோறு, ஐயம் (பிசசை) தினபண்ட நல்கல, அறவைசசோறு
 (அறவை - அநாதம்), மகப்பெறுவீததல், மகவுவளாததல், மகப்பால்
 வாததல், அறவைபிணஞ் சுடுதல், அறவைத்தூரிபம் (தூரியம் -
 உடை), கண்ணம், நோயமருநது, வண்ணூர், நாவீதல், கண்ணடி,
 காநேரலை, கணமருநது, தலைக்கெண்ணெய், மணமுடிப்பீததல்,
 பிராதுயாகாததல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடாகம், சோலை, ஆவு
 ரீஞ்சுதறி, (பசவுறையஞ்சு குறறுக்கல்), விலவிறகுணவு, ஏறு
 வீடுதல் (மணமுடிக்க வருபவன் பிடிக்குமபடி இடபம் வீடுதல்),
 வீலைகொடுதது உயிரகாததல், கன்னிகாதானம் எனபனவரம்

௩௦

இல்லறவியல்

பிறன் மனைவியை இச்சித்தொழுக்கும் அநியானம் அறநிலையும்
 பொருளுலையும் ஆராய்ந்தவரிடத்து இல்லறமனபதம், சமமைச்
 சந்தேகியாதவரது மனைவியினிடத்துப் பாவஞ்செய்தலை விருமபு
 ளோ உயிருடையவராயிருந்தாலும் அவ்வுயிர் அடைதல்பாலதானிய
 அரம் பொரு ளின்பங்களாய் பபனகீர அகையானமபால் இரந்
 தவரேயாவரென்பதும்; கெனதம் முனிவரது மனைவியரைய அகவி
 கையை விருமபிச சீசாநந் ஒந்வின அத்தீச செய்வாதினாலே
 தனது பெருமை முகட்டு ஆழ்வை யடைந்தாநல்பால், பிணமனை
 வியை விருமபிசசோலோன எவகவவு பெருமைபுடையவருந் தீயும
 அதனை வெல்லாம இழந்து சிறமைபலடவானென்பதும், பகை
 பாவம் அசசமபழி எனஹம் இநநானகு குராதகளுட அங்கா விட்டு
 ஒருகாலும் நீங்காவென்பதும், பிண மநவியை விருமபாதவீன
 அநமாகிய இயல்போடுகூடி இல்லறம்வாடுவனது செல்லப்படுவா
 னென்பதும்; பிறாமனைவியைச் சீசராதகளை இரமணஹலகத
 திலும் விண்ணுலகத்திலும் எல்லா நனமமகோடும் அடைதற்கு
 உரியவர்களாகவாரக னென்பதும் இவ்வு அநியததகவைகளாரா.

கூ. பொறையுடைமை.

அல்தொகுது காரணமபுறியாகுறி அறியாமையானாகு ஒரு வன தமக்குத் தீங்குசெய்த விடத்துத நாமும் அதனை நுவனிடத் துச செய்யாது பொறுததலை உடையாரதல். நல்மலாபுககத்தி னினமம சீர்கிப பிறமைனையானே விருடபுதல் முதலிய அகாரியங்க ளைச செய்தவாகாரும் பொருக்கவேண்டுமென மபுச, இது பிற னில்விழையாமையின்பின வைக்கப்பட்டது.

உண்ணாது நோற்பார பெரியர் பிறர்சொல்லும்

இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின. (ய)

(இ - எ.) உண்ணாது வீரதங்களினாலே உணவைவிட்டு, நோற் பார் - தம்மை தடைந்த நோயைப் பொறுப்பவர், பெரியர் - எல்லா ரினும் பெரியவராவர், சுவர் பெரியவராகுது, பிறர் - அயலார்,

பொறையுடைமை

கூ

சொல்லும் - தம்மைச் சொல்லும், இன்னாச் சொல் - வெறுக்கப் படுஞ் சொற்களை, நோற்பாரின - பொறுப்பவரின், பின், எ - று.

பிறா - இங்கே அறிலில்லாதவர். வீரதங்களினால் உணவை விட்டுத் தம்மையடைந்த பரி நோய் முதலியவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமைக்கு ஏதுவாகிய யா த எனவெனவும் இருவகைப்பற்று களோடிருந்த பொறுத்தலால் 'இன்னாச்சொல் நோற்பாரின்பின்' எனறார். பிறர்சொல்லும் வெறுக்கப்படும் சொற்களைப் பொறுப்பவர் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியாரைச் சொல்லலாயிற்று. இதனால் பிறர் வருத்தமுண்டாகச் சொல்லிய வாதத்தைப்பொறுத்தல் சொல் லப்பட்டது.

தம்மைக் கொலை செய்வதை மொத்த குற்றஞ் செய்தாரையும் பொறுப்பதும், பொறுப்பதுவை அவர்களைக் காப்பதும் சிறந்த தரும மாருமென்பதும்; பிறர் செய்த குற்றத்தைத் தனனால் கண்டுகக் கூடிய காலத்திலேயும் பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது; அக் குற் றத்தை நனையாமல் அப்பொழுதே மறத்தல் அப்பொறுமையினும் மிக நல்லதென்பதும்; விருந்தினர்க்கு உதவாதவன் ஏரானமான பொருளை உடையவனாயிருப்பினும் தரிததிரானாகவே துக்கப்படுதல் போள், அறிவீனர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தவன் எவ்வளவு வலிமையுடையவனாயிருப்பினும் வலிமையில்லாதவனாகவே கருதப் படுவானென்பதும்; சலச நற்குணங்களும்கிணையப்பெற்ற ஒருவன்

அந்நிறையுடைமை தன்னிடத்தினின்றும் நீங்காமையே வேண்டு
 வாளுயின் அவன் பொறுமையுடையவனாய் இருக்கவேண்டும் என்ப
 தும்; பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்யவிடாதுப் பொறுதி அவனை
 வருத்தினவரை அறிவுடைபோர் ஒருபொருளாக மனத்திற்கொள்ளா
 ரென்பதும்; அதனைப் பொறுத்தவரைப் பொண்ணைப்போலப்
 போர்றுவரென்பதும்; தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை வருத்தின
 வர்க்கு உண்டாவது வருத்திய அந்நாளொன்றுலும் நினைத்தது
 முடித்தோமென்று தருக்கியிருக்கும் பொய்யினபமேயாக, அதனைப்
 பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாமென்பதும்;
 செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தனக்குப் பிறர் செய்தாராயினும்
 இப்பாவத்தினாலே இவர் மறுமையிலே எரிவாய் நரகத்திலே வீழ்
 ன உ

இல்லறவியல

வாரேயென்றவருநத தான அரமல்லாத செயல்களோச செயயா
 திருநடல் ஒருவனுக்கு உண்டென்பது, மனச்செருக்கால் தம
 மீடததுத் தபவாறையுடா செயதபோது யாழ், வவரிட தது
 தீயவற்றைச் செய்து மதலவியதடயாமல் யது பொறுமைய
 னாலே அவரை வெல்லக்கூடவ ரென்பதும் சயவழியில் நடப்பவ
 ரது கடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவா இவ்வாடகைகிலே தருது
 அறநதவாபோலப் பரிசுத்தமான குணத்தைக் கட்டவராவ ரென்ப
 து இருகு அறியத்தக்கவகையா

க௭ அழககாரூமை.

இதனு அழககாரூமை ஒருசொல் உதன்பொருள் பிர
 ராககம் பொருமை என்பது இப்பதம் சொல்லால் உடன்பாடா
 யிருப்பினும் பொருளால் எகிரமரையை உணாததிகழ அழக
 கறுத்தல் எனறும சொல் விருதிக்கெட்டு முதளினை கிரிநது அழக
 காடி என்றையதால் இது முத நிலைநிரிநத தொழிபெயா பின
 அழககாரை பச செயயாமை உயன்னும் பொருள்பட எகிரமறை
 ஆகாரமும் யகர ஐகார விருதியும் பொறு அழககாரூமையென
 னின்றது. இப்பதம் சொல்லால் எதி மறையாயிருப்பினும் பொரு
 னால் உடன்பாடடை உணாததயதை உம அறிச இப்பொருமை
 யும் பொறைக்கு மறதலையாகவின இதனை விக்ககுதற்கு இது
 டொருதபுடைமையினபின வைகூப்பட்டது

அவ்விய நெஞ்சத்தா கைகமுரு செயவியான
 தேகடு(ம) நினைக்கப படும. (க)

(இ ள்) அவ்விய கெஞ்சத்தான பொருமைபுள்ள மனத்தை
 உடையவனது, ஆக்கமும் செல்வமும், செவ்வியான - பொருமை
 யில்லாத மனத்தை, உடையவனது கேடும் வறுமையும், நினைக்கப
 படும் - ஆராயப்படும், ஈ - து

உளவாயினென்பது குறைந்த ன்னறது. பொருமையானது
 தன்னை உடையானது செல்வத்தைக் கெடுத்தது அவனை கரகத்திற

அழக்காருமை

௩௩

செலுத்திவிடுமென்னும் விதிக்கு மாறாகப் பொருமையினாலே செல்
 வமும் பொருமையிலலாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் கூடா
 மையால் அறிவுடையார் இவ்வை உண்டாகாது எதுவாகிய பழல்னை
 யாதென்று ஆராய்வாராதல் 'நினைக்கப்படும்' எனரா.

† “ இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை
 உம்மைப் பயன்கொ ளொருநனி யுழந்தித
 திருத்தகு மாமணிக் கொழுகதுடன் ிபாநதது”

எனவும் (சிலப்பதிகாரம்)

“ எனசெயலாவதி யாதொன் றுமிலை யினிதற்கயவமே
 உன்செயலேயென றுணரபடுற் றை விக் தயினெடுத்த
 பின்செய்ததீவினை யாதொன் றுமிலைப் பிறப்பதற்கு
 முன்செய்ததீவினை யோவிங்குனைவந்து முண்டதுவே.”

(பட்டினத்தார்)

எனவும் நினைக்கப்பட்ட வாரிசு.

ஒருவன தன் மனதில் அபுகாரென னுங் குற்றமில்லாத
 இயல்பினைத் தனக்கு (உச-உது அநிகாரத்திலே) ஓதிய ஒழுகக்
 கெறிபோல உயிரிலும் சிறந்ததற்கு காப்பாற்றக் கடவென்பதும்;
 யாவரிடத்தும் பொருமையிலலாதிருத்தலே ஒருவனுக்குச் சிறந்த
 பேறாகுமென்பதும்; பொருமை உடையவன அறமும் பொருளு
 யில்லாதவனானென்பதும்; அறிவுடையார் பொருமை காரண
 மாகச் செல்வம் கல்வி முதலானவையுடையவரிடத்தே தீங்கு
 கினைக்கவும் சொல்வவும் செய்யவும் மாட்டாரென்பதும்; பொருமை
 யானது தன்னைக் கொண்டவனைப் பகைவர் கெடுக்கவேண்டாது
 தானே கெடுக்குமென்பதும்; பிரா பேறுகண்டு பொருமைப்படுதல்
 தன் பேறு மாத்திரமேயல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும்

† இதன்பொருள்:—யானறிய இப்பிரப்பிற் செய்தனவெல்லாம் கல்வினையாகவும் இம்முழு மாணிக்கக்கொழுந்து போன்ற மனைவியுடன் நீ வந்து ஒருதுணையுமின்றித் தனியேயுலுத்தது மூர்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின் பயன் தானே என்பது.

3

கூச

இல்லறவியல்

இழக்கச் செய்யுமென்பதும்; பொருமைபுடையவனை மூதேவி அடைவாளென்பதும்; பொருமையானது தனையுடையவனைத் தரித்திரனாக் கி நாகத்தில் தளளிவிடுமென்பதும்; பொருமைப் பட்டுச் செல்வம் பெற்றாரும் அஃகினறி வறுமைபுாராரும் யென்பதும் இங்கு அறியக்கடக்கவைகளாம்.

கூடி, வெஃகாமை.

அஃதாவது பிராக்ருரிய பொருள் அபகரிக்க வினையாமை. பிறருடைமை கண்டவிடததுப் பொருமைப்படுதலே யல்லாமல் அதனைத் தான அபகரிக்க வினைத்தலும் குறறமென்றறகு இஃது அழககாராமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

அருள்வெஃகி யாறறின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்

பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(க)

(இ - ன்) அருள்வெஃகி - அருளாகிய துறவறத்தை விரும்பி, ஆற்றினகண் - அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தினகண், கின்றான் - கின்றவன், பொருள்வெஃகி பிரா பொருள் விரும்பி, பொல்லாத - அதனை வருவ்க்கும் குறறவழிகளா, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான, ஏ - து.

இல்லறவழியால் அறிவு முதிர்க்கவிடததல்லது துறக்கக் கூடாமையால், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறு எனரா. கெடுதல் - இல்லறமும் துறவறமும் ஒரு சேர விடித்தல். எண்ணியவளவிலே கெடுமெனவே செயதாற் கெடுதல் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது.

பிராக்ருரிய பொருளைக் கொள்ளுதல் அறமல்லவெனவே கடுவுகிலைமை யில்லாமல் அஃக நனபொருள் ஒருவன் அபகரித்

தற்கு விரும்பின அவ்விருப்பு அவன் குடியைக் கெடச்செய்து பல
 குறறங்களை யும் அப்போதே அவனுக்குக் கொடுக்குமென்பதும்;
 நடுவுநிலையைல்லாமையை அஞ்சுவோர் பிறர் பொருளை அபகரித்
 தலினாலே தமக்கு வரும் பயனை விரும்பிப் பழிச்செயல்களைச்
 செய்யாரென்பதும்; பேரினபந்தை விரும்புவோர் சிற்றின்பந்தை
 விரும்பி அறமல்லாத செயல்களைச் செய்யாரென்பதும்; புலன்களை

வெல்காமை—புறங்கூறுமை

௩௫

வென்ற அறிவுடையோர் யாம் வறியமென்று கருதி அவ்வறமை
 தீர்த்தபொருட்டுப் பிற்பொருளை விரும்பாரென்பதும்; யாதொரு
 வரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமை செய்யாமையே அறிவின்
 பயனென்பதும்; பிறன்பொருளை அனுபவிக்கும்போது அது நன்
 ருதவில்லை யாதலால் அப்பொருளை விரும்புதல் ஆகாதென்பதும்;
 பிறன் பொருளை விரும்பாமையே தன் செல்வங் குறையாமைக்குக்
 காரணமாகுமென்பதும்; இஃது அறனென்றறிந்த பிறன்பொருளை
 யிச்சியாத அறிவுடையாராத் திருமகன் அடைவானென்பதும்;
 ஒருவன் பின் விளைவதறியாது பிறன் பொருளை விரும்புகானாயின்
 அவ்விருப்பம் அவனுக்கு அழிவைத் தருமென்பதும்; அப்பொருளை
 விரும்பாமை அவனுக்கு வெற்றியைத் தருமென்பதும்
 அறியத்தக்கவைகளாம்.

௧௩. புறங்கூறுமை.

அஃதாவது காணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்து பேசாமை.
 வாக்குக்குற்றம் மனக்குற்றத்தின வழியாக வருதலால், இஃது அழக்
 காளுமை வெல்காமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்
 நினைண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. (௫)

(இ - ன்) எதிலார் குற்றம்போல் - அயலாரைப் புறங்கூறுவார்
 அதற்கு அவர் குற்றங் காணுமாறுபோல, தம் குற்றம் - புறங்கூறு
 லாகிய தமது குற்றத்தையும், காண்கிறான் - காணவல்லராயின்,
 மன்னும் உயிர்க்கு - அவருடைய சீலைப்பறடைய வுயிர்க்கு, தீது
 உண்டோ - வருவதொரு துன்பமுண்டோ? (இல்லெயன்றபடி),
 ௩ - து.

நடுவுநிலையில் நின்று ஒப்பக்காண்ட லருமைநோக்கிக் 'காண்
 கிற்பின்' எனறும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுதலாகிய குற்றம்

ஒழிதலினாலே பாவம் இல்லையாகவே வரும் பிறவிகளிலுந் துன்பம் இல்லை யென்பது நோக்கி 'உயர்க்குத் தீதுண்டோ' என்றுங் கூறினார். இத்தனல் பறங்குதலை ஒழித்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

௩௧

இல்லறவியல

ஒருவர் அறனென்று சொல்லவதற்கு செய்யாது பாவங்களால் செய்யுமாடுமென்று, பிறனைப் புறங்குறானென்று உலகத்தாராற ஸ்சால் பெய்ததென நன்றென்பது. ஒருவனைக் காணாதீர்ந்தே இப்புகழ் பேசுக கண்டவிடத்தே அவனைப் பெய்தது மகிழ்தல அர்த்தையழித்துப் பாவத்தைச் செய்தல் எனக் கருதுக. தென்பதும், அவ்விதத்தால் உயிர்வாயுழிவினும் சாட்சிவரானென்பதும், ஒருவனானொருனை முன்பு கருதின பின் புகழாதிருக்கவெனென்பதும், புறங்குறவான ஒருவர் அறத்தை வலிதென்று சொல்லிவிடும் துணைமையால் யச சொல்லுகின்றனவெனென்பது அவன புறங்குறத்தினால் துறியப் பெறும்படியும், காணாத விடத்தே தனனைக் குறித்து மனம் உலகமென்பபடி பழிப்பது கேட்கவன் அப்பழிப்பைச் சொல்லவதற்கு உவனும் மெய் உருவாகுமிட அநிகையாசிய பழிகளை அராயத்து எங்கே சொல்லுவானென புகழ் கூறாதிருப்பது இது சொல்லாது சொல்லி அயலாரோடு சினேகித்து யொத்தலை அறிபாதவா புறங்குறிய உறவினரையெய்தி உடனென்பதும், புறங்குற புறங்குறவோனது உடலைத் தருகின்றவர்களைக் கருதினவரென்பது இவரு அறியத்தக்கவை.

உயி. பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது சமஸ்கரும பாரதகரும அறம் பொருள இனப்பாடுகிய படைகளான ஒன்றும் பயவாது சொர்த ச சொல்லாமை பொய்குனை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல் என வாக்கினகணங்கியும் பரவலானானினுள், பெரிய தூதரோடுகல்லவது ஏனையோருக்குப் பற்றற விடக்கூடாமையால் அதனைப்பொழித்து இவ்வாழ்வாரால் விடக்கூடிய மறறைய மூன்றினுள் கடுஞ்சொல் இனியவை கூறலாறுப, குறியாகுகூடாமையாலும் விலக்கி, தீனர பயனிலசொல் இத்தனல் விலக்குகின்றவர்களை இது புறங்குறமெயினபின் வைக்கப்பட்டது.

(இ - ன்.) சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனுடைய - பிரயோசனமுடைய சொற்களை, சொல்லுக - சொல்லக்கூடவர், சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கூடவர், (எ - து.)

சொல்லுக சொல்லில் பயனுடைய, சொல்லுக சொல்லில் பயனிலாச் சொல் என்னும் இயைபினை வாக்கியங்களிலும் சொல்லில் என்னும் பதம் நிகையாபினும் † சொற்பொருட்பின் வருகிலே யென்னும் அணி நோக்கியவந்தது, * “வைகலும் வைகல் வாககண்டு மல்குணரார, வைகலும் வைகலை வைகுமென நினபுறுவா, வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாளமேல் வைகுதல், வைகலும் வைகலுணரார தார” எனபதுபோல, இத்தனிலே சொல்லுக தருவனவா சொல்லக்கூதனவும் நியமிக்கப்பட்டன.

அறிவுடையோர் பலருக்கேட்டு உறுக்குமபடி பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுபவன் எல்லாராலும் நுகழப்படுவானென்பதும்; பயனில்லாத சொற்களை அறிவுடையார் பலர் முன்பே ஒருவன் சொல்லுதலானது விருப்பமில்லாகிய செயல்களைத் தன சினைகிதரிடக்கே செய்கலும் நயத்தென்பதும்; பயனில்லாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித, உரைக்கும் உரைதானே மூவன் நீதியில்லாதவெனப்பதனை அறிவிக்குமென்பதும்; பயனெடு பொருந்தாதவையும் இனிமையும் மெய்க்கமையும் முதலாய குணங்களில்லாதவையுமான சொற்களை ஒருவன் பலரிடத்தே சொல்லுவானாயின், அச்சொல்லை அவரிடத்தே நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி அவனை நற்குணங்களிலிருந்து நீக்குமென்பதும்; பயனில்லாத சொற்களை நற்குணத்தையுடையவர் சொல்லுவாராயின், அவரது மேம்பாடும் அச்சொல் வரும் நனகுமகிகற்பாடும் அவரிடத்திலிருந்து நீக்குமென்பதும், பதருக்கு அரிசியாகிய உள்வீடு இல்லையாதல்போலப் பயனில்லாத சொற்களைப் பலராலும் சொல்லுவானுக்கு அறிவாகிய உள்வீடு இல்லையாதலால் அவன் மனிதருகளுள்ளே பதனென்று

† சொற்பொருட்பின் வருகிலையணி - முன்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின் பலதரம் வருவது.

* வைகல் - நான்.

சொல்லப்படுவானென்பதும்; நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களினும் பயனில்லாத சொற்கள் கொடியனவென்பதும்; அறிவுடையோர் அவலிருவகைச் சொற்களையும் மறந்தும் சொல்லாரென்பதும்; முத்திப்பேறும், மேற்கதியடைதலும் முதலாகிய அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார் மிக்கபயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உக. தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சதல். இதனால் உடம்பினிடத்து விடும் பாவங்களெல்லாம் தோடுத்து விலக்குகின்றாராகலின், இஃது பயனிலசொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. (ச)

(இ - ன்.) ஒருவன், பிறன் - பிறனுக்கு, கேடு - கேட்டைத் தரும் காரியத்தைச் செய்ய, மறந்தும், சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவன, சூழின் - எண்ணுவாராயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேடு பபக்கும் வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - செய்யவெண்ணுவான், (எ - று.)

கேடு அதனைத் தரும் வினையை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். ஒருவன் பிரான கேடு சூழும்பொழுதே அறக்கடவுள் அவன் கேடு சூழ்தலின், அவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவன் எண்ணுதலாவது அவன் கெடத்தான் நீக்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

தீயகாரியங்களைச் செய்தற்குத் தீவினையுடையார் முற்பிறப்பிலே தொடங்கிச் செய்து பழகிவந்தமையால் அஞ்சாரென்பதும்; அப்பழக்கமில்லாத மேலோர் அஞ்சவரென்பதும்; தனக்கு இன்பந்தருதலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் செய்தவனைச் செய்தகாலத் திலேயே உன்றிப் பிற்தொரு காலத்திலும் செய்தவிடத்திலேயே.

தீவினையச்சம் — ஒப்புரவறிதல் ௩௬

உன்றிப் பிற்தோரிடத்திலும் செய்த வுடம்பிலேயேயன்றிப் பிற்தொருடம்பிலும் சென்ற பற்றித் தனபுறத்தாமாதலால், அத்தீவினைகள் தீயினுக் கொடியனவாமென்பதும்; தமக்குத் தீங்கு செய்ய

வருக்கும் தீங்கு செய்யாதிருத்தலே எல்லா அறிவினும் தலை சிறந்த அறிவேன்பதும்; வறுமை காரணமாகப் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்பவன் இப்பிறப்பிலே அதிக வறுமையை அடைதலேயன்றிப் பின்வரும் பிறவிகளினும் வறியனாகவே யிருப்பானென்பதும்; பொருளால் வறியனெனக் கருதித் தீவினைசெய்பவன் அப்பொருளாலேயன்றி நற்குண கற்செய்கைகளாலும் வறியனாவானென்பதும்; தான் துன்பமடைதலை விரும்பாதவன் துன்பத்தரும் தீச் செயல்களைப் பிறர்க்குச் செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதும்; எத் துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனை ஒரு வழியால் தப்புவார், ஆனால் தீவினையாகிய பகைக்கு ஒருவராலும் தப்பமுடியாதென்பதும்; தீவினையானது கிழல்போலத் தண்ணீர் செய்தவனையே பற்றிநிற்குமென்பதும், தீவினை செய்யாதவனுக்குக் கேடில்லையென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உஉ. ஒப்புரவறிதல்.

அரிதாவது உலகநடையினை அறிந்து செய்தல். உலகநடை (வெண்கோசாரம்) வேதநடை (வைதிகாசாரம்) போல அறனால் கருள் கூறப்படுவதன்றித் தாமே அறிந்துசெய்யுந் தனமைத்தாகலின் 'ஒப்புரவறிதல்' என்றார். மேலே மன மொழி மெய்களில் தவிரத் தருவன கூறினார். இனிச் செய்யத்தருவனவற்றன் என்கி நின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது (ஒப்புரவு - உபகாரம்).

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுத் செல்வம்

பெருந்தகை யான்கட் படிண். (எ)

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண் - உபகாரஞ் செய்யும் பெரியதகைமையை யுடையவ னிடத்தே, படிண் - உண்டாயின், அச்செல்வம், மருந்தாகி - எல்லாவுதும்பும்

0-125 யு

௨௩

௪௦

இல்லறநியல்

பிணிகளுக்கு மருந்தாய், தப்பா - ாயன்படுதலில் தவறாத, மரத் தற்று - மரத்தை ஒக்கும், எ - று.

தப்புசலாவது கொள்ளுதற்கு அரிய இடங்களில் நின்றாவது, மறைந்து வினாறுவது, காலத்தால் வேறுபட்டாவது பயன்படாமை, எல்லா வுறுப்புமென்றது மரத்தின் லீவா, தா, தோல், உடல், கிளை,

கொம்பு, இலை, காய், கனி முதலியனவாகும். மருந்தாகித் தப்பாத மரமானது பிளர் தனக்குச் செய்யும் ஒடிதகல். வெட்டல், முறித்தல், பறித்தல், செணுகல் முதலிய சாபச் செய்கைகளைப் பொருட்படுத்தாது, அவரக பிணிக்ராத நீர்ச்சல், அவர்க்கு வேண்டிய சீவியப் பொருளகர உகவுதல் முதலிய உபகாரகளைச் செய்து இனபதனைச் செய்யும்மனபதம். அதுபோலவே பெருந்தனையாளிடதுள்ள செல்வமும் பிராகு ஊனபததை நீக்கி இன்பம் பயகதும் எனரறிக. ஆல் - அகச, இதனால் பிறாககு உபகாரஞ் செய்யல் தனது கடனாயககு கொளபவனது செல்வம் பயனபடுமாய் கூறப்பட்டது.

பிரதிபலன் கருகாது உபகாரள செய்யகா மேகங்களுக்கு ஒப்பாகரெனபதம்; ஒருவன முயசி செய்து சமபாகித்த பொருளெல்லாம் கல்வி கேளவி அறிவு ஒடிக்ககரால அனமந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்யம் பொருட்டாமெனபதும்; சுவர்க்கலோகதகிலும் பூலோகதகிலும் உபகாரததுககு பெறப்பட்டது வேறெனறில்லை யெனபதும்; உலக நடையை யறிந்து செய்யவனே உயிரோடுகூடி வாழுவருவா எனபதும்; அஃதறிந்து செய்யாதவன ஆதந்த வருள ஒருவனகக கருதப்படுவா மெனபதும்; உலக நடையை விரும்பிச செய்யம் பேரறிவானனது செல்வம் பாழ்படாமல் ஊருணி நீர் னிகைந்தா டபோலவம் பயனபடுமார் நலயுரி லே பழுத்தாற்போல வம் எல்லாகதும் கேண்டிவன உதவுமெனபதும்; தாம் செய்யத் தகுமவைகளை அறிந்த இயற்கை யறிவுடையோ செல்வம் கருங்கிய காலத்தம் தககாக்கு உதவுதலில் தனராரெனபதும்; உபகாரஞ் செய்தலை யுடையவன வறுமைப்பட்டவ ளுததலாவது நகராது செய்யும் தனமையுடைய அவவபகாரகளைச செய்யப் பெருது வருந்துகினம இயல்பேயனறித் தான் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களை அனுபவிக்கப பெருளையன மெனபதும், உபகாரஞ் செய்தலிளவே ஒருவனககு கெடுவருமெனபவருண்டாயின அககேடு ஒருவன தனனை விராய் தும கொளளுக தருகியை யுடையதாகு மெனபதும், உபகாரஞ் செய்யலிலே கெடுவககு கேடலலவெனபதும் துதகு அ டியததககைவகாரம்

உரு பாடுக.

அஃதாவது திககிராய யசி தவாககு தவரால வேண்டப்

பலவகை யானொரு பிரகாரயோசனமுங் கருகாது கொடுத்தலும் இதுமறுமைமொகாமி கா லீன யுமை மீநாக்கிய ஒப்புறவறிதலின பின் வைக்கப்பட்டது

வரியாகக்கொள நீவகே பீகைமற நெலலாம
குறியெகிரபபை நீர னுடைசது. (7)

(ஆ ன) வரியாகக்கு ஒரு கொருள வல்லாதவாக்கு, ஒன்று-
அவா மேணடி உட னறை தகதே கொடுப்பதை நகை - பிராக
தக கொடுதலாகு உ டெ லா அம் காழிந்த எல்லாக்கொடை
யும், குறியெகிரபபை குறிக்கப்பட்ட பின்வரும் படேடுகொடிய,
நீரது குணத்தை, உடைசது - உடைசதாகம் உ - ற

வரியாகக்கு கொடுதலொழிந்த கொடைகனாவன வழியா
அல்லாதா கு ஒருபயிற் றீநாக்கக் கொடுப்பனவாம் குறியெகிரப
பையாக ந - பாரிடமகீத ற அளவுகுறித்தப பொருளை வாங்கி
அவ்வாய்வியபடி உய அவாந்த மீண்டி உ றதாயக கொடுபது.
நீரது எனபதில் அது எனபது துதி னொருள விசுரி. வழியர்
அல்லாதாந்தக் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் பின்னும் தமமிடத்தே
வருதலால் குறியெகிரபபை நீரதுடைசது எனறா இதனால்
சனகரீன யுலக்கணக் கூறப்பட்டது.

ஏறாவ லீட்டகவகிறகு நல்லகடி யென்பகா உளராயினும் அது
தீதென்பதும், அவாக்கு அவுலக்கபததவ இல்லையென்பா உள
ராயினும் சதவே நனறென்பதும், பாள வழியெனென்று சொல்
லும் துன்பநதருமொழியை இரப்பவன் சொல்லுவதற்கு முன்னே
கஉ
இல்லறவியல்

அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலும், ஒருக்கால அவவிரப்பான தன்
குறையைச் சொல்லிவிட்டால் அதனைப் பின்னும் பிறகுருவன்
பாறசென்று அவன் சொல்லாவகையாலும், அதனைத் தான் பிற
ரிடத்தாகச் சொல்லாமலும் யான இதுபொழுது பொருளுடையேன
அல்லெனெனக் கரப்பா சொல்லும் சொல்லைச் சொல்லாமலும்,
கொடுத்தவே நதருடியிற பிறநதலா செய்கையாகுமென்பதும், இரப
பார்க்குக் கொடுப்பேனென நிருப்பார்க்கு அவவிரப்பாரைக் காணும்
போது அவர் நாடிவந்த பொருளொன்றைக் கொடுக்கக்கூடாமை
நேரிடுமோ வெனனும் அச்சம் அவவிரப்பார விரும்பியதைப்
பெற்றதனால் இனிதாகிய அவாமுத்தத்தைக் காணுமளவும் நிகழுமாந்
வால், இரத்தல் இரப்பார்க்குக் துன்பஞ்செய்தல் போலவே இரக
கப்படுவார்க்குத் துன்பஞ்செய்யுமென்பதும், தாமுபெரியதுப் பிறா
பசியையும் தீர்க்கமாட்டாத தவத்தினரது வல்லமைமைக்காட்டிலும்

தாமும் பசியாது பிராபசியையும் எதலினாலே தீர்ப்பவராகிய இவ
 லறத்தாரது வல்லமை பெரிநாடுபென்பதும், பொருள் பெறா
 னெருவன அப்பொருளைத் தனக்குத் தவ வையகுமிடம் அடிமேயாத
 லாலும், அவ்வறத்திறிசிறந்தது எகையேயாதலாலும் அயல்கையும்
 வறியாராகே யுரித்தாதலாலும் அவ்வறியாரது மிகப்பசியை அற
 ளேகித்த தீர்த்தல அறிவாட்டார செய்கையாகுமென்பதும், எந்
 நாளும் பசித்தார்க்குப் பட்டினனும் பழக்கமுடையவனைப் பசி
 யெனனும் கொடியகோடி தீண்டுதலில்லை மென்பதும் வறியார்க்கு
 வேண்டிய பொருளைக்கொடுத்த அவா பரிமுதலினால் அருளுடை
 யாரா அடைமம் மகிழ்ச்சியை, வறியார்க்குக் கொடாது வைத்திழை
 கும் அருளிலாதார அறியாமைபதும், இரப்பவர்க்குக் கொடாது
 தானே உண்ணாதல் ஒருவனுக்குப் பிரிட்டம்போய யாசித்தலினும்
 அதிகத னுண்பமாக முடியுமென்பதும், ஆறிவுடையார வறியரய
 வந்திரந்தோர வேண்டியதொன்றைக் கொடுக்க முடியாதபோது

† இவவுடம்பிலே நின்ற ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும்
 கெடுத்த, அதனால் பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ்செய்தலால்
 பசியானது கோயுகளிலெல்லாம் மக்ககொடிய தென்றறிக

புகழ்

ச.ந.

அவ்வறியார படுகதுண்பத்தைப் பார்த்துச் சகிக்கமுடியாதவராய்
 உயிராதுறத்தலை வீருமபுவ ரென்பதும் இவரு அறியத்தக்கவைந்
 தளம்

உச. புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழ்க்கைமுதல் எகையீராகச் சொல்லப்பட்ட
 இவ்வறத்தின வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவவுலககின
 கண விளங்கி அழியாது நிற்பதாகிய கோக்கி இது பெருமபான
 மையும் எதல்பற்றி வருதலின, அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

நுத்தமபேற கேடு முளகாருஞ் சாககாடும்

வித்தகாக கல்லா லரிது

(ரு)

(இ - ள) நத்தம் (ஆரும்) கேடும் புகழ்முடம்பிறகு ஆகக்
 மாறும் வறுமையும், உளநாதும் சாககாடும் அப்புகழ்முடம்பு நிலை
 பெறுவாராகும் மாணமும், வித்தகாககல்லால் சதுரப்பாடு உடைய
 வாககல்லாமல், அரிது மாறவார்க்கு இல்லை, என்று

நத்தம் எனனும் முதனிலைத் தொழிற்பெயா நத்தம் என விகாரப்
 பட்டு, பின் அம் எனவும் பகுதிப்பொருள் வீகுதிப்பெறும்

நத்தம் எனறாய்றது போல எனபது ரண்டு உராயசை ஆகக்
 மாருக கொடாவது புகழுடமபு செவ்வததையடைதற்குப் பூதவுடமபு
 வறுமைப்படல் உளதாருகு சாக்காடாவது புகழுடமபு ரிலைபெற்ற
 குப் பூதவுடமபு இறத்தல் நிலையிலாத வடமபை வருத்தியும் விட
 டும நிலையான புகழை வளாததலும் நிறுத்தலும் விதகாககல்லா
 லரிது' எனறா இதனால் புகழுடைபா அடைபும மேனமை
 கூறப்பட்டது

மகனாயாககு இவவுலகத்திலேபே அடையக்கூடிய பயன
 'புகழுவலது பிற்தொன்றிலை யாதலால், உறியாககுக் கொடுத்த
 அதனால் புகழுண்டாக வாழக்கடவ ரென்பதும், புகழ்பட வாழு
 தற்குக் கல்வி ஆணமை முதலியவற்றை விடீசகை சிறந்ததென்ப
 ' உணவின பிண்டம உண்டி முதறற " (புறநானூறு)
 எனபதனால் சகை சிறந்ததாதலை யறிக. (இதன் பொருள்) உண்
 வால் உளதானிய உடமபு உணவை முதலாக உடைத்து எனபது
 இல்லறவியல்

தும்; தனக்கு இராயனறாக ஁ங்கிய புகழுவலது உலகத்தில் அழி
 யாது நிற்பது பிற்தொன்றில்லை யென்பதும்; புகழைச் செய்பவன்
 தேவராலும் போற்றப்படுவா*உணன்பதும்; மனிதராய்ப் பிறக்கின்
 புகழிற்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க வேண்டுமென்பதும்;
 அங்குணம் இல்லாதார் விலங்காய்ப் பிறக்கல் நலமென்பதும்; புக
 ழுண்டாக வாழமாட்டாதவர் அதுபற்றிப் பிறர் இகழ்ந்தபோது
 இவ்விதச்சி நமது யாட்டாமைபால் வந்ததென்று கம்மை நோவாத
 வராகித் தம்மை ஒப்புபவனா நோவதில் பயனில்லை யென்பதும்;
 ஒருவர் உலகத்தில் புகழைச் செய்யாவிடில் அச்செய்யாமை
 தானே உவனுக்கு வாகசயாமென்பதும்; புகழில்லாத உடம்பைச்
 சுமந்த நிலம் அப்பாவவுடர்ந்த பசுமந்த மெற்பாபால் விடாவு குன்று
 பென்பதும் இங்கு அறிபத தகக்கணாம்.

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

* "புலவர் பாடும் புகழுடையோ விசம்பின், வலவனேவா
 வான ஆர்தி, யெய்துப வென்பதஞ் செய்வீன முடித்து" — புற
 நானூறு - (வலவன் - பாகன். வானஆர்தி - விமானம்.)

துறவறவியல்.

ஆரவசமாவுது மேரட பீய ஆலராதகிள வுராகு ஒழுகி அறிவு தையராய பிடிபட்டின துரளி முய்தி பெரரமம்பாரு நிக தாநயாங்கு உரிதயாபி வரந அததுறவரக தான இருவினை களால மணடாகு (குறாயர்வகி உநயதரணநகர பர்சுயதாரகும் பொருடய அசுநகயவரர காக்கப்பநிர ப்ராதங்கசாம் அபவ்ரதந களால அவவநயர்ரணநகர பர்சு யாண்டதது மணடாவத் கிய நாளாய் என துரகைசபயம்

விரதம்.

அவநயன விரதங்காரவன, நுனன ஆர்க்கயச செயவே நெனறம, இனன பாம் வர்ர ச பெயயாது விக்வேனெனறம தட ஆறலுகருத தசகபடி ரபகயச கொரவனவார, அலய தரம அள பிலவாதையயா ப்ரயயலால் பெருகுமெனர பரி அவைக னுள்ளே ப வானறம அடக்கராகு சிகபபுடைய சிலயிறை இடகே சொல்லத தொடக்கி முதலாவதாம் அருள நடைம கூறு கியாரா.

உரு. அருளுடைமை.

அஃதாவது மனைவி மககள் சுறறத்தரூ உறவோ எனனுந தொடபு பரறது இயல்பாக எல்லாவுயர்கள மேலும் செல்வதாகிய கருணை, இலெரகதிறகு அன்புடைமைபோல், இது துறவறத்திர குச் சிறந்தமையின முகலாவது கூறப்பட்டது.

தலலாற்றா னுடி யருளார்க பல்லாற்றால்
தேரினு மஃகீத துணை. (உ)

(இ - ன) நல்லாற்றான - நல்ல வழியிலே அனறு, காடி - அனவைகளாலும் புத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம் யாதென்று ஆராய்ந்து, அருளானக - அருளுடையா ராக் கடவா ; பல்லாற்றால் - ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமயநதிகள் எல்லாவற்றாலும், தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும், துணை - துணையாகது, அஃகே - அவகருளே, (வேறொன்றில்லை என்றபடி) எ - று.

† அனவைகளாகவன மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஞானேந்திரியங்களால் காணுக காட்சியும், குறிகளால் உய்ததுணரும் ; அனுமானமுட, கருத்தாரொடி மாசிய § ஆகமமும் எனமுனறு. இவைமுனறும் முறையே காண்டல், கருதல், உரை என்றும், அனுபவம், புத்தி சுருதி எனறும் சொல்லப்படும். ஒப்புமைபற்றி அறிகிறீ உவமானமும், இப்படி அல்லாமற்போனால் இது கூடாகென்று அறியம நீ அருதகாபத்தியும், உண்மைகரு எதிராகிய * இனமைபும என இவாறையுட்கூட்டி ஆறெனபாருமுனர், இவையும் ஒருவகையால் அமமுன்றினுளே அடக்குதலால் முன்மெனறலே கருத்து. புத்தியாகது இதுகூடும் இதுகூடாது எனத்தன்னிடசகே தோன்றுவது. ஆறான என்பது ஆற்றில் எனப்பொருள் பட்டமையால் வேற்றுமை மயக்கம். ஒன்றுகரு ஒன்று ஒத்திராமையாகது மதவேறுபாட்டால் அனவைகளும் பொருள் களும் சமமுன மாறுகொண்டதலாம். அப்படியிருந்தாலும் அருள் துணையென்று சொல்லுமிடத்து எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்கு மென்பதாம். உயிரைவிட்டு நீங்காமல் இருளமயிலும் உதவதலால், 'துணை' எனறார். இதுகூட அருளினது சிரப்பக் கூறப்பட்டது.

† அனவை - பிரமானம்.

‡ அனுமானம் - புணைபுண்கண்டு கெருப்புண்டெனல்.

§ ஆகமம் - ஆண்டவா ஆசியில் ஆனமாககள் உய்யுமாறு அருளிய சாத்திரம்.

¶ உவமானம் - மரை பகப்பெனெனல்.

‡ அருத்தாபத்தி - பகலுண்ணை டருத்திருப்பான் என்புழி இரவில் ஒழித்துண்பானென உணாதல்.

* உண்மைக்குமாறாய இனமை - (அபாவம்) - முன்னுயில்லை பினனுயில்லை ஒன்றினென்றில்லை ஒருவாலத்துயில்லை பெனல்.

அருளுடைமை சஎ

செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் மேலானதென்று சொல்லப்படும் செல்வமானது உயிர்களைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால் மேம்படுத

லாகிய அருட்செல்வமே பெனபதும், இழிக்நீதாரிடத்தும் உள்ள
 மற்ரைப டொருட்செல்வங்கா சிறப்பையுடையன அல்லவென
 பதும், அருளசெரிந்த நெஞ்சினையுடையவா நாகமடையா ரென
 பதும், உயர்களைப்பேணி அருளுடையனான கொலைமுதலிய
 பாவங்கள் செய்யாமையால் அவனுக்குப் பாவமில்லையாகவே அவன்
 நாகமடையிலே யெனபதும், அருளுடையவனுக்கு இம்மையி
 லும் துன்பமில்லையெனபதும், உயர்களிடத்திற் செய்யவேண்டும்
 அருள்விடும், விடவேண்டும் கொடுமைகளைச் செய்பவா தாம்
 முன்பிறப்பிலேயும் அறத்தைச் செய்யாமல் பாவத்தைச்செய்து,
 அதன்பயனாக இப்பிறப்பில் துன்பப்படுகின்றமைமை மறந்தவராவ
 ரெனபதும், பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயி
 றறபோல், உயர்களினமேல் அருளில்லாதவர்க்கு வீட்டுகத்தின
 பம் இல்லையெனபதும், விதிவசத்தால் வறியராய்னா அது நீங்கிப்
 பின்னொரு காலத்தில் செல்வராவா, உயர் அருளில்லாதாரா பாவம்
 நீங்காமையால் பின்னொரு காலத்திலும் அருளுடையராவதில்லை
 யெனபதும், என்மில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருள்
 உணராதால், அதனைத் தனஞானமின்மையால் தானே அழித்து
 விடுவதுபோல், அருளில்லாதவன் இடையே அறஞ்செய்தால் அத
 னைத் தன அருளில்லாமையால் காணே அழித்துவிடுவா னெனப
 தும், அருளில்லாதவன் தன்னிலும் வலியவா தனை வருத்த
 வரும்போது அவாமுன் தான் அச்சிடுகும் நிலையை தீண்டபா
 னானால், அவன் தன்னிலும் மெலியாரை வருத்துவதாகுச் செல்
 லும்போது அவர்க்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகு மென்றநிகழ்வு
 அவாமேல் அருளுடையவனானா னெனபதும் இவ்வு அடியத்தக்க
 கைகளும்.

சஅ

கறவறவியல்

உக புலாண்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டில் ஒழித்தல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்
 னும் உண்டாகக்கூடல் அநாகுக் காரணமாதிலேயும், முன்னும் அத
 ளால் வருத்தலால் அதன் காரியமாதிலேயும் ஒருங்கு உடைத்தாகிய
 ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயையவது அனுகூலின, அதனை
 விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமைப்பின்பு உடைக்கப்பட்டது.

உண்ணாமை புள்ள தூயிரிதில் புணுண்ண

(இ - ள்.) உயிர் - ஒருவரை உயர்க்க, நிலை உடம்புகளிலே நின்றல், ஊன மாபிச்சுயல், உண்ணாமையெனது - உண்ணாமையென்கின்ற அறத்தினிடத்தி, ஆதலால், உண்ண - அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனை உண்பானாயின், அளவு - அவனை விழுக்கிய நரகமானது, அண்ணாதுதல் செய்யாது - பின் உயிர் தற்கு வாய் திறவாது, (எ - று.)

உண்ப்படும் விலகுகள் அதனால் குறைத்த மந்தையை பலவாய் வருத்தியதை தலால் 'உண்ணாமையுள்ளது உயிரிலே' என்றார். உண்ணின எனபது உண்ண எனத் திரிந்து கின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தால் கெடுகாலம் நரகத்துள் அழந்தவான் எனபதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேல் நின்றவின் பின் ஊனுண்ட பாகருப் பாயில்லை யென்பவரை மறத்து, பாவம் உண்டெனபது இப்பாட்டாற் கூறப்பட்டது. இன்னும், அப்பாவம் கொன்றவனையும் தின்றவனையும் மட்டுமேயன்றி, அம்மாயிசத்தை அறுத்துக் கூறுசெய்பவன், விற்பவன், வாங்குபவன், சமைப்பவன், பரிமாறுபவன் எனனும் இவாக்ளையும் பறறி வாதிக்கு மென்பதும் இவண் உணர்ப்பாலது.

“கொன்றவன் குறைத்தவன் கொணர்ந்து விற்றவன் ஒன்றொரு பொருள்கொடுத்தவந்து கொண்டவன் நன்றடி மடைமக னாவிற்பெய்தவன் என்றிவ ரறுவரு(ம) நரக மெய்துவர்.”

தவம்

சக

பயனில்லாத உடல் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்துப் பிறிதோருயிரின் உடம்பைத் தின்பவன் அருளும் அறிவுயில்லாத கொடியோனாவா னெனபதும்; பொருளாக் காப்பாற்றாதவர் அதனை இழந்து அதனாலாகும் பயனை அடையாததுபோல, அருளினுக்கு இருப்பிடமாகிய உயிர்களைப் பேணாது அவற்றின் உடம்பைத் தின்பவன் அருளை இழந்து அதனாலாகும் பயனை அடையாதவனாவா னெனபதும்; கொலைக்கருவியைக் கையிற் கொண்டவரது மனம் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல, ஊன் தின்பவரது மனம் அடங்கியே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதென்பதும்; அறியாமையே காரணமாக அல்லது ஊன் தின்பதை காரணமாக உலகத்தாரா பிராணிகளைக் கொல்லாராயின் ஒருவரும் ஊனை விறகமாட்டா ரெனபதும்; மாபிசம் பிறிதோருடம்பின் புண்ணாவதோடு பிணமாகதையும் தெளிந்த அறிவினையுடையோர் அறிந்து அதனை நீக்குவரெனபதும்; ஆயிரம் யாக்கு செய்தலினும்

ஒருயிரைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்ணாதிருத்தல் நன்றா
மென்பதும்; ஒருயிரையும் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாவையும் உண்
னாதவனை எல்லா வழிமுறைகளுவித்துத் தொழுமென்பதும்
இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உள. தவம்.†

அஸ்தாவது மனம் பொறியுழி போகாமல் நிற்கும்பொருட்டு
விரதங்களினாலே உண்டுகருக்களும் கோடைகாலத்து வெயிலில்
கிற்றலும் மழைக் காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் ஏரி முதலிய நீர்
நிலைகளில் கிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவைக
ளால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களைக்
கூர்ப்பாற்றாதல். புலாலை மறத்து உயிர்களின் மேல் அருள்முதிர்ந்த
விடத்தே செய்யப்படுவதாகவின, இது புலான்மறத்தலின்பின
வைக்கப்பட்டது.

† இஃது அட்டாங்கயோகநிலையின் இரண்டாவது அங்கமாகிய
வியமத்தின் முதலுறுப்பாதலை அறிக. அந்நிலையின் விவரம் அ, சு,
ல-ம் பக்கங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

4

இஃ

தூறவறவியல்

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. (க)

(இ - ள்.) தவம் செய்வார் - தூறத்து தவத்தைச் செய்பவர்,
தம் கருமம் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்று
அல்லார் - அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்பவர்,
ஆசையுள்பட்டு - அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டு;
அவம் செய்வார் - தமக்குக் கேடுசெய்வார், எ - று.

† அறித்தமாய * மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின் வேறாய
உடலுக்கு வருத்தம் வருமென்று ஒழியாது தவத்தினைச் செய்ய,
பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களால் அநாதியாகத் துன்பமெய்தி
வருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து மோட்சத்தை அடையுமாதலால்,
தவஞ் செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ் செய்வார்' என்றும், கணத்துள்
அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலுந் துன்
புறத்தக்க பாவஞ்செய்து கொள்ளுதலால், அல்லாதாரை 'அவஞ்
செய்வார்' என்றும் கூறினார். மற்று - தவஞ்செய்தலாகிய வினையை

மாற்றியதனால் வினைமாற்றின்கண் வந்ததாகும்.

முற்பிறப்பில் தவத்தினைச் செய்தோ அதன்பயனை இப்பிறப்பில் சகல செல்வங்களையும் அடைவதேயல்லாமல், முன்

† அகித்தம் - நிலையின்மை.

* மூவகைத் துன்பங்களாவன:—

- (க) ஆதிதைவீகம் (தெய்வத்தால் வருவது) - கருப்பவாசகாலத்தில் நிகழும் விசனம், சனன மரண விதனம், இயம தண்டனை, நரகவேதனை முதலியவற்றால் வருந் துன்பம்.
- (உ) ஆதிபௌதீகம் (பூதங்களால் வருவது) - குளிர், வெப்பம், மழை, காற்றா, மின்னல், இடி முதலியவற்றால் வருந் துன்பம்.
- (ஈ) ஆதியான்மீகம் (உயிர்களால் வருவது) - பிணிகளாலும், விலங்குகளாலும், அரசராலும், திருடராலும், பேய்களாலும், மனிதராலும் சரிசம்பந்தமாய் வருந்துன்பங்களும், காமக் குரோத வுலோப மோக மத மாச்சரிய மென்னும் உட்பகைகளால் வரும் மனத்துன்பங்களும்.

தவம்

சூக

பழக்கத்தால் நுண்ணிய அறிவும் ஆற்றலும் உடைபராய, முறிபிறப்பில் தொடங்கிய அததவத்தை இப்பிறப்பிலே செய்துமுடிபபாரொன்பதும், அததவத்தை அமுமுனைத்தவ மில்லாதார செய்யத தொடங்குவது வீணமுயற்சி பென்பதும், அவமானது வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெறாதருவதென்பதும், அது பிரமசாரி முதலிய நான்கு ஆசிரமத்தாராலும் செய்யாதருவதென்பதும்; இவ்வாடிவாராத செய்யப்படும தானததிலும் தவம் மிகவுபாந்ததென்பதும், இவ்வாடிவாராத திறந்தாராத உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும் உதவுதலை விருமபித காம சுவருவெய்தலை மறந்தாரபோலுமென்பதும், தந்து அறத்துக்குப்பகையாய அறிவு செயாரா எவ்வளவு செய்யாரியரயினும் அவரைக மெடுத்தலும், அததறவா வெழுக்கத்தை விருமபி ஒடிபுரா எவ்வாறு செய்யாரியரயினும் அவரை உயாதலும் ஆசிய இரண்டையும் தவஞ்செய்வாரா நினைப்பாயின, அவரது தவவலிமையினால் தவை அருகருக உண்டாகுமென்பதும், இம்மையிலே தவத்தை ஆரம்பித்துச் செய்பவா மெமையிலே பெறாததும் பயன்களாகிய ஆநகரண முதலிய இறைமவன பதங்களையும் வீடுபேற்றையும் வேண்டியவாரோ பெறவொன்பதும்; அடம்போட பட்ட பொன்றக்கு. தனனெடுகி கருந்த மாசுநீங்கி

ஒளி மிகுனா விதம்போலத் தவளு செபவொடுகு ஆதனல வரு
 சிறு துணைம வருத்த வருத்த தமோநி கல்த பாவிநி ஞான
 மிகுமென்பதும், இந்திரி பவகளை அடவித் தவநாதிய கவகருமரு
 செய்வாரே தமமுயிரைத் தமகருரித்தாய் பெறாவராவரென்ப
 தும், அனைவா சாபமும் அணுகிரகமுடிகிய இருவித் வல்லமை
 யும் உடையராதலால், அவரை எல்லாவுயிரகரும தொழுமென்ப
 தும், தவவலிமை யுடையார இயபனையும் செய்ப்பரென்பதும்;

† இதுகாசு சானரா மாநாககண்டேயராவதை யறிசு

"உலையா முயற்சி களைகறை வ்யுழின, வலிசிறகு வணமையு
 முண்டே - உலகநியப, பானமுளை தினறு மறவி யுயிராருடித்த,
 கானமுளையே சாலுசுகரி" — கீதிநெறிவினககம.

[பானமுளை ஊழ்முளை மறவி — இயமன. கானமுளை - (மார்க்
 கண்டேயப) பிள்ளை.]

ருஉ துறவறையல்

உலகத்திலே செல்வரும் அறிஞரும் சிலராக வறியரும் அறிவிலர
 கும் பலராதற்குக் காரணம் தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்வார்
 பலராதலே * யாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உயி. கூடாவொழுக்கம்.

அல்தாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை மனத்திடனில்லரமை
 யால் பின்னும் வீரும்புமாறு தோன்ற அல்வாரே கொண்டுநின்று
 தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குத்தரகு
 இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தெஞ்சிற் மறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
 வாழ்வாரின் வன்கணரில். (க)

(இ - ன்.) நெஞ்சின் - மனத்தினின்றும், துறவார் - பற்றுக்
 களை நீக்காதவர்களாகி, துறந்தார்போல் - பற்றுற்றார்போலத் தம்-
 மைக்காட்டி, வஞ்சித்து - தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து, வாழ்-
 வாரின் - வாழும்வரைப்போல, வன்கணர் - கொடியவர், இல் - உல
 கத்தில் இல்லை, எ - று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையில் தேவ
 ராதற்பொருட்டு இந்த அருந்தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போ
 மென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு இழி
 பிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதலை

“ அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயதநினு லலறு முகரீர்த்
 தடங்கட னடுவுட் டெவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி
 உடம்பொடு முகங்க னொவ்வரீருழ்கனி மாந்தி வாழ்வர்
 மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே ”
 என்னும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளா லறிக. இச்செய்யுளின்
 கருத்தி :- இத்திரிய நிக்ரகஞ்செய்யாது துறந்தாரைப்போல் கடிப்ப

* “ நண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப்
 பணைத்த பெருஞ்செல்வம் ” (சரலடியார்)—என்னும் செய்யுட்
 வகுதியின் கருத்தினை இஊண் உணர்க.

கூடாவொழுக்கம்

௫௩

வாகுத தானங்கொடுத்தவர்கள் சமுத்திரத்தினை நடுவிலுள்ள நீவு
 களிலே மககருடமபும விலங்கினை முகமுமுடைய பிராணிகளாகத்
 தோன்றி அங்குள்ள மரங்களினின்றும் உதிராகின்ற பழங்களை
 யுண்டு வாழ்வார்கள் எனபது இத்தலை தகவிலாக கீந்தகானம்
 தாமவினைத் தருமென்றோக தமககு ஆவன செயதாசகு ஆகா
 தன வினைத்தலால் ‘வனகணா’ என ஞா

உலகத்திலே களவுடையார பிறா அறியாமற் செய்யுங் காரியங்
 களுககு கிலம நீர் நீ காரறு ஆகாயம் எனனும் ஐம்பெரும பூதங்கள்
 சாட்சியாதலின, காமம் தன்னிடத்தே யுண்டாகி வருத்திக்கொண்
 டிருக்கவும், அக்காமம் இல்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வரு
 சித்தொழுமும் வஞ்சநெஞ்சத்தான அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்
 டாமற் செய்யும் கள்ளசெய்யசையைபும், அவன மறைக்கின்ற
 வித்ததையும் உடம்பாய அவனோடு கலந்து நிறகின்ற பூதங்கள்
 ஐந்தும் கண்டு தமமுள்ளே நருமென்பதும், தான குற்றமென
 றறிந்த விடயத்திலே செல்லும் மனமுடையவனுக்கு அவனுடைய
 தவவேடத்தால் யாதொரு பயனுபிலல் யென்பதும், மனததைத்
 தனவசப்படுத்தும் வலியிலலாத கூடாவொழுக்கத்தான பசுவானது
 தனக்குரிய புல்லவிட்டுப் புலித்தேதால் போததுப் பிறாக்குரிய
 பயிரை மேயதலபோல, தனக்குரிய மனைவியைவிட்டுத் தவவேடங்
 கொண்டு பிறாக்குரிய பெணடிரை அனுபவிப்பா னென்பதும்,
 பிறா தமமை நனகு மதித்தறபொருட்டு யாம பறறானோமென்று
 சொல்வாரது மறைந்த ஒழுக்கமானது அப்பொழுது இனிதுபோலத்
 தோன்றுவதாயினும் பின் எனசெய்யேதாம் எனசெய்யத்தாமென்று
 தாமே இரங்குமபடி பல துன்பங்களைபும் அவருக்குக் கொடுக்கு

மென்பதும், குன்றி மணியின புறம்போல வெடத்தாற செமமை
யுடையராயினும், அதன மூககுப்போல மனம் அறியாமையால்
இருண்டிருப்பார உலகத்திற பலருள ரொன்பதும், மனதைச் சுதத
மாகக் முடலாது உடலீச சுததிசெய்து உலகத்தை மயகருவாரும்
பலருள ரொன்பதும், அமபு வடிவினாற செவவிதாயிருதாலும்
செயலினாலே கொடிதாயும் வீணை கோட்டினாலே வளைவினதா
யிருதாலும் செயலினாலே செவவிதாயும் இருப்பதுபோலத் தவரு
செய்வோரையும் கொடிபா செவவியரொன்பதும் அவரது வடிவி
ருசு துறவறவியல்

ருளே கொள்ளாமல் அவரது செயலினாலே அறியவேண்டுமென்
பதம்; உயர்ந்தோரால் தவத்திற்கு ஆகாதென்று குற்றங்கூறப்
பட்ட ஒழுக்கத்தை ஒழித்துவிட்டுத் தவஞ்செய்வாருக்குத் தலை
மயிரை மழித்தலும் சடையாக்கலும் தேவண்டாவென்பதும்
அறியத்தக்கவைகளாம்.

உரு. கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாய் உள்ளவைகளில் யாதொரு
பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம்.
நினைத்தலும் செய்தலோ டொத்தலின 'கள்ளாமை' எனறார். இல்
வாழ்வார்க்காயின் சுற்றத்தார் முடிவியோரிடத்து விளையாட்டுவகை
யால் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளாதற்குத் தகுந்த பொருள்களை
அடவாறு கொண்டாலும் பொருந்தும்; துறந்தவர்க்காயின் அப்
பொருளை அபகரிக்க நினைத்தவிடத்தும் பெரியதொரு குற்றமாக
வின், இது துறவறத்திற் குரியதாயிற்று. சப்தாதி விடயங்களிலே
செல்லாத மடங்கி ஒரு முகப்பட்டு உயிரையே நோக்கவேண்டிய
தாகிய அவரது மனம் * அதைவிட்டுப் புறத்திலே போய்ப் பல
விடத்தைபுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலே
யல்லாமல், அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவ
ருக்குப் பெரியதொரு குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை
முதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான்கு அதிகாரங்களுக்கும் ஒக்கும்.
இது பொருளைப்பற்றி புண்டாகுங் குற்றத்தை விவக்குகின்றதாக
வின், காமப்பற்றி புண்டாகுங் கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்
பட்டது.

அளவல்ல செய்தாங்கே யீவர் களாவல்ல

(இ - ன்.) களவல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - பிறவற்றை, தேற்ற தவர் - அந்நியாதவர், காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட

* அவ்விதம் மனம் அடங்கிநின்ற உயிரை நோக்குதலே சொரூபதியானம் எனப்படும்.

களளாமை

உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற கல்வினை தீவினைகளின் பயனாகிய சன்ன மரணங்களையும், அவ்வினைகளால் அவ்வுயிர் மக்கள் தேவர் நரகர் விலங்கு என்னும் நான்குபுட்பிரந்தம் இறந்தும் வருதலையும், அவ்வாறு பிறந்திறந்து உழலாமல் அவ்விருவினைகளைக் கெடுப்பதற்கு உபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவயோகஞானங்களால் அவ்வுயிர் அடையும் முத்தியையும் அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறிந்து அறிந்தவாறு ஒழுக்கமாட்டாதவராகி, அளவல்ல - அவ்ளவல்லாத தீய கினைவுகளை, செய்து - கினைத்து, ஆக்கே - அப்பொழுதே, வீவர் - கெடுவர், எ - று.

தீய கினைவுகளாவன - பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அதைக் கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே தாம் போகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும் முதலாயின. கினைத்தலும் செய்தலாகலிற் 'செய்து' என்றும், அங்கினைப்பு உள்ள அறங்களைப் போக்கி மறைப்பான சொற்களையும் செயல்களை உடம் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் 'ஆக்கே வீவர்' என்றாகு கூறினார். மற்றையவாவன - துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய் கனி நிழல்கு சருகு முதலானவை யும், இவ்வரத்தார் செய்யும் தானங்களும். தேற்றமை அவற்றையே புசித்து அவ்வளவால் திருப்தி யடைந்திருத்தலை அறிவாமை. இத்தனல் களவு செய்வார் கெடுமவீதம் கூறப்பட்டது.

† முத்தியை இகழாது விரும்புகன் பிற்பொருள்யாதொன்றையும் திருடுதலை மனதினால் கிளைக்கவும் கூடாதென்பதும்; கள

* அளவைகளின் விவரம் உடும் அதிகாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

† முத்தியை இகழ்தலாவது - காட்சியே பிரமாணமென்றும், கிலம், நீர், தீ, காற்று எனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்

புட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனது முயற்சியால் வருவதென்றும் சொல்லும் உலோகாயத முதலிய மயக்க னூல்களைத் தெளிந்து அவற்றிற்கேற்ப நடத்தலாம்.

† ஞானமுண்டாதற்குக் காரணமான உண்மை நூற் பொருளை யாயினும் ஆசிரியனுக்கு வழிபாடு செய்யாமல் அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின் அதுவும் கனவேயாகு மென்றறிக.

இக

தறவறவியல

வினா உண்டாகிய பொருளானது வளாவதுபோலத் தோன்றிப் பின் அக்களவினைச் செயதவனுக்கு இம்மைக்குப் பழியையும் மறுமைக்குப் பாவததையும் வைத்து அவன் செய்த அறத்தை அழித்துத் தானும் அழியுமென்பதும், அதனால் அக்களவினிடத்து ஆசை வைத்தவன் எப்போதும் தொலையாத துன்பத்தையே அந்பவிப்பானென்பதும், தமக்குரிய பொருளையும் அதன் குறறம் நோக்கி வெறுத்தது தறகதவா பின்னே பிராக்ருரியபொருளை நனறென்று வீருமயி அதனை வஞ்சித்துக் கொள்ளதற்கு வீருமபுவாரானால் அவரிடத்தே, உயர்க்கினமேல் அருள்செய்தல் நமக்கு உறுதியாகுமென்றறிந்து அவ்வருளிலே தவறாது நடக்கும் தெளிவு கூடாதென்பதும், உண்மையை அறிகதவரது நெஞ்சில் அறம் கீலை பொறாறபோலக் கனவறிரதா நெஞ்சில் ஒருசனை குடிக்கொண்டிருக்குமென்பதும், களவினைப் படிக்கவோக்கு இம்மையிலேயே அவர்கள் உடம்பும் அரசரால் தண்டிக்கப்படுதலால் தவறுமென்பதும், அது செய்யாதவாக்கு இங்கே உடம்பு கீலைபெறுதலோடு மறுமையில விண்ணுலகமும் தவறாது கிடைக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

கூ. வாயமை. *

அலிந்தாவது மெய்யினது தன்மை மெய்யென்பபவெது பிறிதொருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாது சொல், இதுனால் கிகழ்ந்த தொன்றைக் கூறினும் அது தீங்கு பயப்பின பொய்மையேயா மென்பதும், கிகழ்ந்ததல்லாத வொன்றைக் கூறினும் அது குறறக்

* இது சத்தவ குணத்தொன்று

தூணம் ந. சததவம், இரச்சு, தமசு
 சத்துவம் ஞானம், அருள், தவம், பொறை, வாயமை, மேலு-
 மை, மோனம், ஐம்பொறியடக்கல்.

இரக்சு - மனவூக்கம், ஞானம், வீரம், தவம், தருமம், தானம்,
 கலவி, கேள்வி

தமசு பேருணடி, பெருகதயில், சோமடி, நீதிவழு, ஒழுக்க
 வழு, வஞ்சம், மறதி, பொய், கோபம், காமம், கொலை.
 வாயமை

தீர்ந்த நன்மையைப் பயப்பின் மெய்ம்மையா † மென்பதும் பெறப்
 படும். பெரும்பான்மையும் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய
 பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கக் கள்ளாமை
 களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

யாமெய்யாகக் கண்டவற்று வில்லை யெனைத்தொன்றும்
 வாய்மையி னல்ல பிற. (௮)

(இ - ள்.) யாம் - யாம், மெய்யா - மெய்தூல்களாக, கண்ட
 வற்றுள் - கண்ட தூல்களுள், யாதொன்றும் - யாதொரு தன்மை
 யாலும், வாய்மையின் - மெய்ம்மையினும், நல்ல - மிக்கனவாகச்
 சொல்லப்பட்ட பிறவறங்கள், இல்லை - இல்லை, எ - று.

மெய்யை யுணர்ந்தும் தூல்களை 'மெய்' என்றது காரியவாகு
 பெயர். அம்மெய்ந் தூல்களவன தம்மிடத்து மயக்கம் இல்லாத
 தால் பொருள்களை உள்ளவாறு உணரவல்லவராய்க் காமவெகுளிகள்
 இல்லாததால் உணர்ந்த பொருள்களை உணர்ந்தபடியே உரைக்கவும்
 வல்லவராய் பெரியோர் அருளால் உலகத்தார் நன்மையடையும்
 பொருட்டுக் கூறிய * ஆசைகள். அவை யெல்லாவற்றிலும் 'வாய்-
 மையின் நல்ல பிற இல்லை' என்பது ஒப்பமுடிந்த தென்பதாம்.
 இதனால் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது.

ஒருவன் தான் அறிந்ததொன்றைப் பிறா அறிந்திலவென்று
 பொய்த்தானாயின அதனை அறிந்த அவனது நெஞ்சே அப்பாவத்
 துக்குச் சாட்சியாய் நின்று அவனை அப்பாவத்தின் பயனாகிய

† "மெய்ம்மையே யொருவரகுற்ற விபத்தினை மீட்குமாயிற்,
 பொய்ம்மையு, மெய்ம்மையேபோலப் புண்ணியம் பயக்குமாதோ" —
 உபாசம்.

* ஆசைம் - ஆசைமாக்களை அநாதியாய்ப் பற்றிப் பிடித்துக்

கொண்டிருக்கும் ஆணவம் கன்மம் மாயவென்னும் மும்மலங்களை ஒழித்து அம்மலங்களால் மூடப்பட்டிருந்த சிவஞானத்தை ஒளிர்ச் செய்து அவை முத்திபெறும் வகையை உணர்த்தும் தூல். பதி பசு பாச விலக்கணங்களை உணர்த்தும் தூலைனக் கூறியும் ஒக்கும்.

திரு

துறவறவியல்

துன்பத்தை அடைவிக்கு † மெனபதும்; பொய் பேசாது உண்மை பேசுபவனை உலகத்தார் போற்றுவ ரொனபதும்; மனத்தோடு பொருந்த உண்மை பேசுபவன் காயத்தால் தானமும் தவமும் ஒருமித்துச் செய்பவரினும் சிறப்புடையவனொவா நென்பதும்; பொய்யாமை இம்மைக்குப் புகழையும் மறுமைக்கு அறத்தையும் தருமென்பதும்; பொய்யாமையாகிய அறத்தைச் செய்யாதவன் செய்யும் மற்றை அறங்கள் நன்றாகாவென்பதும்; ஒருவனுக்கு உடம்பு நீரினாலே சுத்தமாதல்போல் அவனது மனம் உண்மை பேசுதலால் சுத்தமாகுமென்பதும்; தூவால் அமைந்த நல்லோர்க்கு அஞ்ஞானமாகிய அகத்திருளை நீக்குவது பொய்யாமையாகிய வினக்கேயாகு மெனபதும்; அதனால் அப்பொய்யா வினக்கை நோக்கப் புறத்திருளை நீக்குகிற ஞாயிறு, திங்கள், தீயெனனும் விளக்குகள் விளக்குகளாகா வென்பதும், ஒருவன் கல்வி முதலிய வற்றால் அமைந்துள்ளனும் வாய்மை யில்லாதவிடத்துப் பய னில்லைமெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நக வெகுளாமை.

அல்தாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனிடத்து உண்டாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை, அச்சினத்தைத் தம்மின்

† “கண்டவ ரில்லென வுலகத்து நுணராதார்
தங்காது தகைவின ரிது தாஞ்செய்யும் வினைகளுந்
நெஞ்சநிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாலாம்
நெஞ்சத்திற் குடியிய கரியில்லை யாகலின்.”

—கலீத்சொகை

இதன்பொருள் - அறியாதவர்கள் தம்மனத்தினாலே தங்குப் படாமல், வேறு தடுப்பாருமின்றி உலகத்திற் கண்டவர்களு யில்லை. யென்று நினைத்துத் தாம் செய்யும் கொடுந்தொழில்களில் தம் மனமறியச் செய்தவைகளைப் பின் பிறாறியாமல் மறைத்தார்க ளாயினும் அவர் நெஞ்சமே அவர் செய்த அத்தீச்செயல்களுக்கு

நெருங்கிய சாட்சியாய் நின்று அவற்றை வெளிப்படுத்தும் எனத்
வாறு.

கொளுமை

வலியாரிடத்துச் செய்யின அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்
நித்தனக்கே தீங்காய் முடிதலால் அதனை அவரிடத்துக் காத்தல்
அறனாகாது. அதனைத் தம்மின் மெலியாரிடத்துச் செல்லாது தடுப்
பவரே அருளாற் தடுப்பவராவார். அதுவே சிறந்ததோர் அறனாகும்.
இது பொய்யம்மைபற்றி உண்டாவதாகிய கோபத்தை விலக்கலால்,
வாய்மையின்பின வைக்கப்பட்ட

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
எமப் புணையைச் சுடும். (சு)

(இ - ன்.) சினம் எனனும் - சினமெனது சொல்லப்படுகிற,
சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பு, தனக்கு இடமானவரையே
யன்றி. இனமெனனும் - அவர்க்கு இனமாகிய, எமம் - இதஞ்
சொல்வோராகிய, புணையை - மரக்கலத்தையும், சுடும், - எ - து.

‘சேர்ந்தாரைக் கொல்லி’ யென்பது காரணப்பெயர்; தான்
(நெருப்பு) சேர்ந்த விடத்தைக் கொல்லும்(அறிக்கும்) தொழிலை
யுடையதென்பது அதன்பொருள். சேர்ந்தாரையென உயாதினைப்
பன்மையாகிய பலர்பால்மேல் வைத்து மரரை ஆண்பால் பெண்
பால் ஒன்றன்பால் பலவின்பால் எனனும் நான்குபாலையும் சமது
கருத்தோடு கூடிய பொருளாரறலாற் கொண்டா. இங்கு உருவகஞ்
செய்தினறது துறந்தார சினத்தையே யாகவின, சினமெனனும்
நெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்த
விடத்தையே; இந்நெருப்புச் சேராத விடத்தையுஞ் சுடுமெனனும்
விததியாசந் தோன்ற சினறது. இங்கு இனமெனறது யான் என
தென்னும் இருவகைப் பற்றினையும் முற்றத் துறந்து தவத்தினாலும்
ஞானத்தினாலும் பெரியவராய், பிறப்பிற்கஞ்சித் தம்மை யடைந்து
வீட்டையும் நெறியைக் கேட்டவர்களுக்கு அதற்குரிய உறுதி
‘மொழிகளை இனிமையாகச் சொல்லுகின்றவரை. சினமெனனுஞ்
சேர்ந்தாரைக் கொல்லி என்று கூறிய உருவகத்தை நோக்கிச் சுடு
மென்னுந் தொழில் கொடுத்த ராயினும், சுடுமென்பதற்கு அகம்
றும் (நீக்கும்) என்பது பொருளாகக் கொள்க. எமப்புணை - இனிமை
யாகிய மொழிகளை யுபதேசிக்குந் தோணி. இனத்தைப் புணையாக
உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக் கரை
சுடு

துறவறணியல்

யைச் சேர்க்கின்றவென வருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையும் என்னும் இறந்தது தழீஇய எச்சவுமை தொக்கு கின்றது. தன்னைபும் பிறவிக் கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். கெருப்பிற்குச் சேராத விடத்தையும் சுடுதலையும், தோணிக்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அகிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றமை யுருவகவணி.

மெலியார் மேலே கோபம் செய்யாதிருத்தலே தரும்மென்பதும்; வலியார் மேலே கோபஞ் செய்தவிடத்து அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கு இல்லாமையால், அடக்கிய விடத்தும் அறமில்லையென்பதும்; ஒருவனது கோபமானது தன்னின் வலியார்மேலாவது தன்னை ஒத்தார்மேலாவது உண்டாயின் அது உண்டாய அப்பொழுதே தனக்குத் தீங்குபயக்கு மாதலாலும், தன்னின மெலியார் மேல் உண்டாயின் அது அப்பொழுது தனக்குத் தீங்குபயவா திருப்பினும் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலாலும், மனத்தினால் யான் எனதென்னும் இருவகைப் பற்றையும் விட்டவர்க்கு ஆகாதனவாகிய தீயசிந்தைகளை யெல்லாம் உண்டாக்கலாலும், கோபம் ஒருவரிடத்தும் ஆகாதென்பதும்; துறந்தோர்க்கு அருளிணலே உண்டாகிய முகமலர்ச்சியையும் அகமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்குமென்பதும்; கோபஞ் செய்பவன் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே யடைவிப்பதாகிய தவத்தைப் பிறர் மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்து அத் தவத்துண்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால், தன்னைத்தான் துன்ப மடையாமற் காக்க விரும்புவன் தன் மனத்திலே கோபம் வாராமற் காக்கக் கடவனென்பதும்; கோபத்தைத் தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற ஒரு குணமென்று தன்னிடத்துக் கொண்டவன் பூமியில் அறைந்தவனது கையானது வலியிழத்தல்போலத் தப்பாது தன் வலிமையை இழப்பானென்பதும்; கெருப்புத் தோய்ந்தாலொத்த பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை ஒருவன் தனக்குச் செய்தானாயினும், கூடுமாயின் அவன்மேலும் கோபஞ் செய்யாதிருத்தல் நலமென்பதும்; கோபமில்லாதவன் எண்ணிய பயன்களெல்லாவற்றையும் பெறுவானென்பதும்; மிக்க சினத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்து தற்குரிய உயிர் இருக்கினும் கலக்கத்தினாலே ஞானத்தை அடை

யாமை நிச்சயமாதலால், அவர் உயிருடைபராயிருக்கினும் செத் தவரோ டொப்பாவ ரென்பதும்; சினத்தை விட்டவர்க்கு மரண மடைதற்குரிய உடம்பு இருக்கினும் ஞானத்தினால் முத்தியடைந்து சீவன்முத்தராதல் நிச்சயமாதலால், மரணத்தை யொழிந்தாரோ டொப்பாவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாகும்.

௩௨. இன்னொசெய்யாமை.

உலோகாவது தனக்கு ஒருபயனைக் கருதியாவது கோபத்தினு லாவது சோர்வி(மறதியி)னாவது ஒருயாக்குத் துன்பத்தருமவற் றைச் செய்யாமை. இன்னொசெய்தல் வெருளி ஒழியவும் நீகழு மென்பதை அறிவித்தற்கு, இது வெருளாமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிரித்தினோப்

கநநோய்போற் போற்றுக கடை. (௩)

(இ - ள்.) துறந்தார்க்கு, அறிவினான் - உயர் முதலியஉற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவினால், ஆகுவது - ஆவதொரு பயன், உண்டோ - இல்லை, பிரித்தின் நோய் - பிரிதோ ருயிர்க்கு வரும் நோயை, தம் நோய்போல் - தம்முயிர்க்கு வந்ததுபோல, போற்றுக 'காவாதவிடத்து, ஏ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களாலும், வேறு விதங் களாலும், உயிர்கள் அடையும் துன்பங்களை முன்னேயறிந்து அவை னாராமற் காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறிய உடம்புகடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலால் பொதுப்படப் 'பிரித்தினோய்' என்றும், மறப்பினாலே அவை துன்பத்தை யடையினும் நமக்குத் துன்பஞ் செய்தலா மென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமொகலின், அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார்.

௩௨

துறவறவியல்

யோகமாகிய சிறப்புத்தரும் அணிமா † முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்குத் துன்பத் தருமவைகளைச்செய்து பெறலாமாயினும், அவற் றைச்செய்யாமையே நல்லதென்பதும்; ஒருவன் கைரங்கொண்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்து மீண்டு அவற்றை அவனிடத்துச்

செய்பாது மனத்திலும் வையாது விடவேண்டுமென்பதும்; தான் முன்பு ஒரு தீமையுஞ் செய்யாதிருக்கத் தன்மேல் வையாங் கொண் டவர்க்கும் துறந்தவன் துன்பஞ் செய்தானாயின், அச்செயலால் அவன் தவயிழந்து பழியும் பாவமும் எய்துவனென்பதும்; ஒருவன் தனக்குத் தீமை செய்தார்க்கு நன்மைசெய்து, அவர் செய்த தீமை யையும் தான் செய்த நன்மைமையும் மறக்கவேண்டுமென்பதும்; ஒருவன் தான் துன்பமென் றறிந்தவற்றைப் பிறரிடத்துச் செய்த லாகா தென்பதும்; எந்தக் காலத்திலும் எத்தனைமையோருக்கும் எவ்வித தீமையையும் எக்காரணத்தாலும் மனமறியச் செய்யாதிருத் தலே முதன்மைபான தருமமாகுமென்பதும்; பிறர் செய்யுந் தீமைகள் தன்னுயிர்க்குத் துன்பமாயிருத்தல் அனுபவித்தறிகின்ற வன், இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கும் துன்பத் தருமவையாகு மென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும், செய்கின்ற இப்பாவம் பிராயச்சித்தத்தால் ஒழிக்கப்படுத லில்லாமையால், பிறவுயிர்க்கு யானசெய்த தீமைகள் யான் வருந்தப் பின்னை வந்து வருந்து மென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்து, பிறவுயிர்களுக்குத் தீமைசெய் தலை ஒழிக்கக்கூடாது எனப்பதும்; இவ்விதம் ஒழிக்காது பிரவுயிர்க் குத் தீமை செய்பவன் பேதையாகக் கருதப்படுவானென்பதும்; துறந்தவன் பிரர்க்குத் தீமைசெய்யின் தமது தவம் அழியப்பெற் றுத் தாம் பிராக்குச்செய்த தீமைகளைப் பிறர் தமக்குச் செய்யாமல் தாமே விரைவிலும் எளிதிலும் அடைவரென்பதும்; பிறவுயிர்க்குத் தான் செய்யுந் துன்பம் தன்னையே வந்தடைதலால், துன்பமில்லா திருத்தலை விரும்புவன் தான் பிறிதோ ருயிர்க்குத் துன்பஞ் செய் யாதிருக்கக் கடவனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† இ-ம் பக்கம் அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.

கொல்லாமை

கூஉ

கூஉ. கொல்லாமை.

அஃதாவது * ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையன ஈரு கிய உயிர்களைச் சேர்த்துக் கொல்லாது செய்தாயிற்று. இது மேற்கூறிய அறங்களை எல்லாஎற்றினும் கெடுப்புடைத்தாய்க் கூறப் படாத மரணையறங்களை யெல்லாம் தன்னுடைய அடக்கி நின்றவால், இதுதவியல் வைக்கப்பட்டது.

பகுததுண்டு பலலாபி மீரம்புக ஊரீலார்
 இதொகுத்தவற்று னொல்லாத தலை (உ)

(இ - ஊ.) பகுத்து - உண்பதனைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தது, உண்டு - உண்டு, பல்லுயிர் - ஐயகை உயிர்களுடையும், ஒம்புதல் - காப்பாற்றல், தூலோ - அறநூலுடையார், தொகுத்தவற்றுனெல்லாம் - தூந்தார்க்குத் தொகுத்துவைத்த அறங்கள் எல்லாவற்றினும், தலை தலையாய அறம், எ - 2.

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றுமை நிகரத்தால் தொகு நின்றுது. ஒம்புதல் - மறந்தும் கொலை வாராய் குறிக்கொண்டு காத்தல். அவ்விதம் காத்தற்குப் பகுத்துண்டல ஐனறியமைபா உறுப்பாகலின, அச்சிறப்புத தோன்ற, அதனை இறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினா. எல்லா தூல்களிலும் நல்லவைகளை எடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இந்நூலாசிரியர்க்கு இப்பாத்தலால் லுங்கும் பொதுப்பட 'தூலோர்' எனமும், அவ்வெல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிதலால் இது தலையாய அறம் என்றுங் கூறினார்.

* ஐயநிலுயிர் - சவை ஒளி உறு ஒசை நாற்றம் என்னும் ஐம்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - மசகர், தேவர், ரகநர், விலங்கு, பறவை.

நூலநிலுயிர் - சவை ஒளி உறு நாற்றம் என்னும் காற்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - தும்பி வண்டு முதலியன.

முயநிலுயிர் - சவை ஊறு நாற்றம் என்னும் முப்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - சிதல், ஏறம்பு முதலியன.

ஈரநிலுயிர் - சவை ஊறு என்னும் இருபுல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - இப்பி, சங்கு முதலியன.

ஓரநிலுயிர் - ஊறு என்னும் ஒருபுல நுகர்ச்சியுடைய உயிர், புல் மரம் முதலியன.

கூச

துறவறவியல்

கொலைப்பாவம் பிரன்மனை நயத்தல், கள்ளுண்ணல், திருடுதல், சூதாடல் முதலிய பாவங்கள் எல்லாவற்றினும் கொடியதென்பது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாதலால், அக்கொலையைச் செய்யாமையே ஒருவனுக்கு அறங்களைல்லாமாகிய செய்கையாகுமென்பதும்; அதனால் 'யாமெய்யாக் கண்டவற்று எல்லையெனைத் தொன்றும், வாய்மையினல்ல பித' என முன் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட பொய்யாமையினும் கொல்லாமை மேலான தென்பதும்; யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையே மேற்ககியும் முத்தியும் பெறுதற்கு நல்லவழியாகுமென்பதும்; மனிதர் முதலாகிய சாரமும்

மாமுதலாகிய ; அசாரமும் ஆகிய இருவகைப் பிரத்யுகளிலும் இன்பமென்ப தொன்றில்லாமல் உள்ளதெல்லாம் * துண்பமேயாகப் பிரப்பு கின்ற கிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப் பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தவர் எல்லாருள்ளும் கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவனே உயர்ந்தோ னென்பதும் ; மிகப்பெரிய § அறத்தினைச் செய்தாரும் மிகப்பெரிய

† சாரம் - அசைவன. ; அசாரம் - அசையாதன.

“ஒடுகரும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை யுடைத்தாய வாழ்க்கை”

“சாநாளும் வாழ்நாளும் தோற்றமிவை சலிப்பாய வாழ்க்கை”

“பன்னீர்மை குன்றிச் செவிகேட்பின் படர்நோக்கிற் கண் பவளக் கிற, நன்னீர்மை குன்றித் திரைதோ லொடு நரைதோன்றும்”

“இறைபுண் கெனோ டிகக்கெனெய்தி யிழிப்பாய வாழ்க்கை”

“பல்லீழ்ந்து நாத்தளர்ந்து மெய்யில்வாடிப் பழிப்பாய வாழ்க்கை.”

“பகரீ பசிலிய கோய்வருதலாற் பழிப்பாய வாழ்க்கை”

—திருஞான சம்பந்தர்.

“மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்பேலுச் சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்” —ஒளவையார்.

§ இத்தருப் பிரமாணம்—

யேயடையா பிரிவெய்தம் பின்னாய்வே டென்னகினை வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டி வொன்றும்

வேயனதோன் உமைபக்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாக் தீவினையே.

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

கொல்லாமை

கரு

பாவத்தினைச் செய்தாரும் மறுமையிலே சுசுகுககக்கீள யனூப விப்பாரென்றும் முறையல்லாமல் இம்மையிலேதானே அவை களினை பயனை அடைபவிப்பாரென உறகூர் றுணிவுபற்றி, கொல்லாமையாகிய இப்பெரிய அறத்தினைச் செயதவனதானும் இம்மையிலே துண்பமின்றி ஒன்பவாழ்க்கை உயர்ந்து இராமயமின் திக் காலகீழித்து ஞானமுண்டாங் மோட்சத்தன தப் பெறுவாரென்பதும் ; தனை ஒன்ற கொல்லவந்த விடத்தும் தன்னுயிரைக் கர்ப்பாறறுதற்காகவே னைய அழினைக் கொல்லலான தென்பதும் ; வேள்விகசண் தேவா பொருட்டுப் பிறிதோருயிரைக் கொல்ல தல் கவர்க் கதனையனடய விருடிய தூல்லாததாரபகு ஆகுமென்பார் உளராயினும் அச்சகவாகவலைபம போட்சலின்பததை நோக்க அறபமா

யிருத்தலாலும், பிள்ளைப் பிரப்பதாருக காரணமா யிருப்பதாலும், இவ்வுலகத்திற்குப்போலவே அங்கும் காமக குரோதாதி பகைகளும், பிணி அச்சம மரணமுதலிய துபைங்களைய உள்வாங்கலாலும், மோட்ச மனடய முயற்சிகளும் ஆரவழித்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருந் செல்வம் இழிந்ததாகு மென்பதும்; கொலைவினையாகிய மன வுணர்ச்சியில்லாத மாந்தர் அததொழிலினது இழிவை அறியாராயினும் அவலிழிவை அறிவாராலே சண்டாளராக நருதப்படுவ ரென்பதும்; பார்க்கக் கூடாத நோயுடம்புடனே உறமை மிகுந்த இழிதொழில் வாழ்ச்செய்யினே யுண்டாகரை இவா முப்பிரப்பில்

* இதற்குப் பிரமாணம்—

“குற்றொருவரைக் கூரைகொண்டு கொலைகன்சூழ்ந்த களவெலாம் செற்றொருவரைச் செய்தநீமைகள் இம்மையே உருந் திண்ணமே மற்றொருவரைப் பற்றிலேனமற வாதெழுமட நெஞ்சமே புற்றரவுடைப பெற்றமேறி புறம்பயந்தொழிப் போதமே.”

—சுந்தரர் தேவாரம்.

[வேய் - மூங்கில். கூறை - தணி. பெந்தம் - ஏறுது]

† காடு போந்தன னின்றிரன் பொன்னகர் கீரிந்து பாடு சேர்ந்தது சயந்தனஞ் சிரையிடைப் பட்டான் நாழில் வீண்பதச் செய்கையீ தெம்பிரா னல்கும் கீட தேயசாத் துன்பது மார்ச்சுமேவ துண்டோ.”

—கந்தபுராணம்

5

கூக

துறவறவியல்

கொலைப்பாவஞ் செய்தவராவரென்று வினைவினவுகளை அறிந் தோர் சொல்லுவர்ரென்பதும் இங்கு அறிபதக்கவைகளாம்.

ஞானம்.

இனி அவவிரதங்களின பயனாகிய ஞானம் கூறத் தொடங்கி னார். ஞானமாவது மோட்சத்தைத தரும் அறிவு. அது நிலையாமை, ஆறவு, மெய்புணர்ந்தல், அவாவறுத்தல் என்னும் நான்கு அதிகாரங்க ளுள் அடக்கப்பட்டது.

நுசு. நிலையாமை.

அலிதாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலைத்திராதனவாகிய

தன்மை. மயங்கியவிடத்தாக காணவில் நீர்போலத் தோன்றி மெய் புணர்ந்தவிடத்துப் பழுதையிற் பாம்புபோலக் கொத்தலாற் பொய்யென்று சொல்லுவோரும், சில வேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திதக்குமென்பாரும், ஒருவிதத்தால் வேறுபடுதலும் ஒருவிதத்தால் வேறுபடாமையும் உடையதினால் நிலத்தலும் சிலையாமையும் ஒருவிததுடைய விவசையாரும் எனப் பொருளின் தன்மை கூறுவார் பலவகைப்பட்டவராவர்; அவரெல்லார்க்கும் அவற்றின் நிலையாமை உடனபாடாகவின, ஈண்டு அகணையே கூறுகின்றார். இதை யறிந்தவிடத்தல்லது, உலகப்பொருள்களிலையுள்ள பற்றுவிடாதாகவின, இது முனைவைக்கப்பட்டது.

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. (எ)

(ஈ - ன்.) அறிவிலாதார், ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதாவும், வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார் -

+ “அககேபோ லங்கை யொழிப விரலமுதித்
துக்கத் தொழுதே யெழுபவே—அக்கால்
அலவனைக் காதலித்துக் காண்முறித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்” —காலடியார் - தீவினை பச்சம்.

[அக்கு - சங்கு. அங்கை - உள்வங்கை. தொழுதேய் - குட்டளேய், அக்கால் - முற்பிறப்பில். அலவன் - நண்டு]

சிலையாமை ௬௭

அறிமடாடா, எட்டாகிருதகம கோடியுமல்ல கோடியவவு
மளரி, பல - அதளிணும பலவாசிய சினவுகளை, கருதுப தீனையா
நிற்பா (எ று)

ஒருபொழுதும் எனது விழவு நிறுபுமுன்புமால் இவர்க பொழு
தெனடது கண்குணதக்ககாடி நன்றது ஈரணமரிப வினையி
ணனவே வாடிதாருட புவாகலா ஈண்டு அவிடபடா தாய்
பலவாய நினைவுகளாவன — மூகரிபாதாரா னுபலிசுயபும
இணபதாச தமகருரியவை ஆகுமவிதமு, உயரிணப நுகாசிகதப
பொருத துணைககாரணமாகும் விதமு உபபொருள தாமயாசிக
கால உருமலிதமும அமமுயாசிகளை தாமடுமயமலிகமும அவை
களகருவரும் இடைபுயகளுட உயரிணபபுயகரா சிகதம வித
மும சிகி அபபொருளாச மாதகும விதமும ஆக திறா
கொணடுபோகாமற மாதகும சிதமு உபபொருளால் சிதிகதத
வரை ஆககும விதமும மாதகும அறிதரு விதமும, தாம அவ

வினப்புகளை அறுபவிக் குறிக்கிற முத்திரை மாதவியை உயர ஆர்விலி
 ராஜி உயர் சினமேல சுவதது வராம சோய் படி இசைவு
 அடையுபுகா ஒருகணமாய் துறையாது கப்பாடாம
 சொல்லப்பட்டது சூனிக் கருதபா பதன அமரின பன
 மைபட்டிபா கிசைபாரநாமா

தோ முடையவறக அடிவிலகை உயமைய நன்னகது
 உயர்விலகை பறபசசெயதல் அறவா வரப்பாடி, ததுபி
 விதனைபசகி குவையாகல வீடைய விருமபுஷ்யாகு தி
 வெளபதம் கூததாடுதல் செய்கினர் சபையினிடகே காண்போ
 கூடம் கூததாடுகாரணமாகப் பவியித்தால் தானவகது அக
 பசாட பிசை காரணம் போனவிட கித தானும் போவதுபால்,
 பசவமும் ஒருவனது கல்வினை காரணமாக அவரிடகித்த பல
 விததால் தான வகது, அககல்வினையாகிய காரணம் போன
 விடத்தே தானும் போமென்பதும், உயர்விலகை விடையிலாத செல்
 வததை ஒருவன பெறசூல் அதுபாடி அபொழுதே அகை
 கொண்டு நிலபுளதாகிய மோட்சத்தை அடைவிகக்கூடிய தரும
 தைச செய்யவேண்டுமென்பதும், உயிரானது உலகியல் நடத்தற
 பொருட்செ சூரியன முதலாகிய அளவைகனால் கூறப்படுதப்பட
 கூடி துறவநவியல்

கான் மாதம் ஒருமென்னும் காலவசவுபோல் தனனைக காட்டி
 உடம்பை இடைவிடாமல் அறத்திச் செல்லுகின்ற காலசக்கரத்
 தின் வாயினிடத்தென்பதும்; இன்றிலையை உள்ளவாறு உணர்ப்பவர்
 உலகத்தில் உள்ளாதல் அரிதென்பதும்; பேசாதிருக்கும்படி காவை
 யடக்கி விக்குள் ஏழுவகற்கு முன்னே மோட்சத்துக்கு ஏதுவாகிய
 தருமத்தை விரைந்துசெய்ய வேண்டுமென்பதும்; பூவுவவுகம்
 நேற்றிருந்தான் இன்றிலையென்னும் பெருகையை உடையதா
 யிருக்கிறதென்பதும்; உடம்பிற்கும் உயிருக்கும் உளநாய கிடுகி
 மானது, முன்னே கருவுகாணும் ஒருபுறம் பிறந்து அக்கரு உருப்
 பெறுமளவும் அதற்கு ஆதாரமாகி மற்ற முட்டை தனித்துக்கிடக்க,
 அதனுளிருந்த பரவை பருவம் வந்தபோது பறந்துகிபாக் தனமை
 போன்றதென்பதும்; அறிவாயும் அருவாயும் கித்தமாயுமுள்ள
 உயிரும், அறியாமையாயும் உருவாயும் அகித்தமாயுமுள்ள உடம்பும்
 தம்முள்ளே மாறுபட்டிருத்தலால், வினைவசத்தால் கூடியதல்லாமல்
 கட்டிலில் யென்பதும்; உயிரைக்கு உறக்கமும் விழிப்புடன் இயல்
 பாய்க் கடிதில் மாரிமாரி கருதல்பாலவே இறப்பும் பிறப்பும்
 இயல்பாய்க் கடிதில் மாரிமாரி வராமென்பதும்; உயிரானது வாத

பித்த சிலைத்திமங்கனாடிப் போய்களது வீடாகிய உடம்பில அந்
 நோய்கள இருக்க அகால், கால்நதில்ல இருந்தும், கோபித்த காலத்
 திலே விட்டுப்போயும் ஒருடம்பிலும் நிலபெருமல் ஒதுக்குக்குடி
 யிருந்து வருநி ரதேபனரி, அதற்கு என்னைக்கும் இருப்பதாகிய
 ஒருடம்பு இதுவரை அமைந்ததில்லையென்பதும இங்கு அறியத்
 தவகனாடி.

† “வினாதுளே அருமபுகினதேன சீகனேன் ஈசனையோ,
 இன்றுளேன் நாளையிலேன் எனசெய்கான் ரேனறினேனே”
 திருநேரிசை.

* “ஒடுபுனற்கரையாம் இளமை உறங்கி வீழ்த்தாலொக்கும்,
 இப்பிறவி, வாடியிருந்து வருந்தல் செய்யாது அடியேன் உய்யப்
 டோடதோர் சூழல் சொல்லே” — சுந்தரர் தேவாரம்.

துறவு கூக

நூ. துறவு.

உல்தாவது புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும்
 உண்டாகிய பற்றை, அவைகளது நிலையாமையைப் பார்த்து விடுத
 லாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மற்றந் தொடர்ப்பா டெவன் டிகால் பிறப்பறுக்கல்
 உற்றார்க் குடம்பு மிகை. (ந)

(இ - ள்) பிறப்பறுக்கலுற்றார்கு - பிறவியை நீக்கு முயற்
 சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - * அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு

உதவியாகிய உடம்பும், மிகை - அதிகமாம்; ஆளபின், மற்றம் -
 அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு - சம்பந்தநிலைவாதவைபுள் சில
 பொருள்கள் பற்றப்படுதல், எவன் - என்னாகும், எ - டு.

கொல் - அசை, பொதுப்பட உடம்பென்றதால் உருவுடம்
 பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவ்விருவகை யுடம்புக
 ள், அருவுடம் பாவது † பத்துவகை இத்திரிய வுணர்வோடும்

* சென்ற பிறவிகளில் ஈட்டப்பட்ட வினைத்தொகுதிகளில்
 அவ்வப்பிறவிகளில் அனுபவித்துத் தொலைக்கப்பட்ட பகுதிகள்
 போக எஞ்சிவின்ற சஞ்சிதமென்னும் வினைக்கூட்டத்தை அனுப
 வித்துத் தொலைத்ததறிப் பிறப்பு நீக்காதாகலானும், அதனை அனுப

வித்தல் சரீரத்தானன்றி வேறுவகையால் ஆதார்கலாணம், பிறப் பறத்தலுக்கு உடம்பே உதவியென்பது பெறப்படும். இவ்வீனைத் தொகுதி பின் சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் காரண சரீரமெணப்படும். இதனால் பிறப்பறுக்கஊற்றாக்கு உடம்புமிகை யென்பதின் பொருள் விசிதமாகும்.

† செவ் மெய் கண் வாய் மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் வாக்குப் பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமெனனும் கன்மேந்திரி யங்கள் ஐந்தும் ஆகிய பத்துவகை இந்திரியங்களின் உணர்வு. அவற றுள் செவி ஆராயத்தின் உதவியால் சத்தத்தையும், மெய் வாயுவின் உதவியால் பரிசுத்தையும், கண் அக்கினியின் உதவியால் உரு வித்தையும், வாய் நீரின் உதவியால் உருசியையும், மூக்கு மண்ணின் உதவியால் வாகுசியையும் அறியும்; வாக்கு ஆராயத்தின் உதவி யால் வசனிக்கும்; பாதம் வாயுவின் உதவியால் இயக்கத்தைச் செய்யும்; பாணி (கை) அக்கினியின் உதவியால் கொடுத்தல் காங்குதல்களைச் செய்யும்; பாயுரு (மலவாயில்) நீரின் உதவியால் மலத்தைக் கழிக்கும்; உபத்தம் (குறி) மண்ணின் உதவியால் ஆணக் தத்தைச் செய்யும்.

௭௦

துறவறவியல்

* ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவீனை வீளைவுகளோடுங் கூடியமனம், இது நுண்ணூடம் பெனவுற்படும். இவ்வுடம்பினிடத்தில் அபிமானம், கிலையாமையை யறிந்த மாத்திரமே விடாமையினால், விடுதற்கு உபாயம் 'எல்லாப் பொருள்களையும்பற்றி நின்றே பற்றா, இறைவன அருளிய முத்தநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டு அதளிடத்து உபாயத்தை தம்மனத்தாற்செய்க' என்று இவ்வறிகாரத்தின் கடைசிச் செய்யுளிற் கூறியுள்ளார். உருவுடம்பு (துவசரீரம்) அருவடம்பு (சூசுமசரீரம்) என்னும் இவ்விருவகை யுடம்புகளால் துன்பம் துடைவிடாமல் வருதலையறிந்து, இவ் வுடம்புகளாலாகிய பகதத்தினைக் கணப்பொழுதும் பொறுக்காமல் முத்தியினிடத்து விசாரத்து செல்வதினாலே 'உடம்புகளை' என றார். இன்பதனைப்பகனை யாண்பவித்தலினால் உயிரோடு † ஒத் துமை யடைந்திருத்தலால் இவ்விருவகை யுடம்புகளும் யானென்று சொல்லப்படும். இச்சொல் அசுடபாறு விடுதல் கூடப்பட்டது.

† பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமாணன் என்

பண் ஐவகை வரபுக்கனாகும். அவற்றள் பிராணன் இருதயத்தி லிருந்து ஆகாயத்தின உதவியால் வீடயங்களை விசாரிததுப் புத தியை நடத்திப் பலத்தைச்செய்யும்; அபாணன குதத்திலிருந்து மலசலங்களைப்பிரித்து வெளியேவிடும்; சமானன நாபியிலிருந்து அக்கினியின உதவியால் அனாபாஸ்திகளின் சாரத்தை நாடி தேறும் செலுத்திச் சரீரத்தில் எங்கும் சமமாக நிரப்புவது; வியா னன் கீரின் உதவியால் சரீரமுழுதும் இடையீடாறி வியாபித் திருந்து அன்னபாஸ்திகளே ஏறறமுங் குறைவுமாகச்செய்து அத னால் நோயை உண்டாக்கித் தேசத்தை இளைக்கச்செய்வது; உதா னன் கண்டத்திலிருந்து பிருதிவியின் உதவியால் சத்தத்தை உண் டாக்குவது.

† காஸலினை விளைவு - ஆசையும் அதன்பயலாகிய சுகசுக்க நுகர்ச்சியும்.

‡ உயிரினின்றும் உடல் வேறுபட்டதென்னும் உண்மையற வின்மையினால்.

துறவு

எக

ஒருவன் எந்தெந்தப் பொருளினின்றும் நீங்கினாலே, அவ னுக்கு இப்பிறப்பிலே அந்தந்தப் பொருளைத் தேடுதலாலும் காப் பாற்றலாலும் இபுத்தலாலும் வருந்தன்பங்களும், அவைகளைத் தேடு முறையில் ஈட்டப்பட்ட பாவங்களால் வருபிறப்பில் அனுபவிக்க நேரிடுந் தன்பங்களும் இல்லை யென்பதும்; எல்லாப் பொருள்களை யும் ஒருமிக்கவிடுதலே தலைமையான துறவாகுமென்பதும்; எல் லாப் பொருள்களை யுந் துறத்தலால் ஒருவனுக்கு அப்பொருள் காரண மாக மன வாக்குக காயங்கள் அலையாது நிற்கையாலும், அவை நல் வழியிலே செல்லுதலாலும், இப்பிறப்பிலே உண்டாகும் முறை மையையுடைய இன்பங்கள் பலவாமென்பதும்; அவன் அவ்வின் பங்களைத் தான் அனுபவிப்பதோடு உலகத்தாக்கும் மிகப் பெரிய உபகாரங்களைச் செய்யக்கூடுமென்பதும்; அவ்வின்பங்களை நெடுங்

காலம் அனுபவிக்கவும், உலகத்துக்கு மிகவுதிக உபகாரங்களைச் செய்யவும் விரும்புவவன் இனமையிலேயே துரக்கக்கடவனென்பதும்; சப்தாதி விடயங்களை அனுபவித்தலானது மனத்தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டவரும் பொருள்களின் மேல் அல்லாமல் முதலியவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்ல வொட்டாதாதலாலும், ஆம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வனுபவிப்பு வீரகுபெற்ற கெடுப்புப்போல வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாதாதலாலும், முத்தியடைய விரும்புவோர் துந்திரிய கீக்கிரகஞ் செய்வதோடு எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றறத்துரக்க வேண்டுமென்பதும்; அறந்தானொருவன் எல்லாப் பொருள்களை யும்விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவிடத்தும், அது சார்பாக விடப்பட்ட பொருள்களை எல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விசேதமாய் அவனுக்கு மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பதும்; தானல்லாத உடம்பையானென்றும் தனனோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை எனதென்றும் கினைத்து அவற்றிலே பற்றுச்செய்தற்குக் காரணமாகிய அகங்காரம் மமகாரமென்னும் மயக்கங்களை ஞானஞ்சிரியரிடத்துப் பெற்ற உப தேசத்தினாலும் யோகப்பயிற்சியினாலும் அவ்விருவகைப் பொருள்களும் யான் என்பதும் எனது என்பதும் அல்லவென்று தெளிந்து அவற்றினிடத்துப் பற்றை விட்டவனே முத்தியடைவாடுனென்

† “ அற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடு ”—திருவாய்மொழி.

எஉ

துறவறணியல்

பதும்; அப்பற்றினை விடாதவனுக்குப் பிறவித்துன்பங்கள் நீங்கா வாதலால் முத்தியில்லை யென்பதும்; அவ்விருவகைப் பற்றுக்களுள் ளும் யானென்னும் அகப்பற்றுகிய அனாதியாக வருந் தேகாபி மானத்தினிடத்தே எனதென்னும் புறப்பற்றுப் பிறத்தலால், அவ் வகப்பற்று நீங்கியவழி மற்றைய புரப்பற்று நீங்குமென்பதும்; அவ் வகப்பற்றினை விடுதற்கு எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிநின்றே பற்றில்லாத கடவுள் அருளிய முத்தியுறியை இதுவே நனனெறி யென்று மனத்துக்கொண்டு தியான சயானிகளை அப்பியசுத்தவ் வேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௬. மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது துணபத்திற்கு உறையிடமாகிய பிறப்பினையும் இன்பத்திற்கு உறையிடமாகிய வீட்டினையும், அப்பிறப்பு வீடுகளின் காரணங்களாகிய அஞ்ஞான ஞானங்களையும், † விபரீத * சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர் இதுவும் எல்லாப் பொருளையும்

† விபரீத உணர்வு - முதலுச்சரிப்பியை வெள்ளியென்றும் மரப்பொம்மையை மனிதனென்றும் இவ்வகையே ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக நிச்சயித்தல் போல் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் கடவுளும் இல்லையெனவும் மறறும் இப்படிப்பட்டவைகளையும் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்நூல் வழக்கென்று அணிதல்.

* சந்தேக உணர்வு - கானலோ நீரோ, கயிறோ பாம்போ, கிளிஞ்சலோ வெள்ளியோ என்று ஒன்றிலும் நிச்சயம் உண்டாகாது நிற்பதுபோல மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயன்களும் கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நிற்கல்.

மெய்யுணர்தல்

௪௩

பற்றினின்றே பற்றற்ற இராவன் ஒதிய வீட்டு நெறியை இதுவே கன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டவிடத்தே உண்டாவதாகையால், அக்காரண வொற்றுமைபற்றித் துறவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்

செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(அ)

(இ - ன்.) பிறப்பென்னும் - பிரவிக்கு முதற்காரணமான, பேதைமை - அஞ்ஞானம், நீங்க - கெட்டொழிய, சிறப்பென்னும் - முத்திக்கு நிமித்தகாரணமான, செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை, காண்பது - காண்பதே, தறிவு - ஒருபுறக்கு மெய்யுணர்வாவது, எ - று.

பிறப்பிற்குக் காரணமாய் அஞ்ஞானத்தைப் 'பிறப்பென்னும் பேதைமை' என்றும், சிறப்பிற்குக் காரணமாய் செம்பொருளைச் 'சிறப்பென்னும் செம்பொருள்' என்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். அவிச்சை (அஞ்ஞானம்), அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்றும் ஐவகைக் குடும்பகந்தம் அவிச்சை மற்றைகளான ஹ்ருக்குக் காரணமாகிய மாக்ஷடைமைபால், அச்சிறப்புப் பற்றி

அதனையே பின்புக்குக் காரணமாகக் கூறினார். எல்லாப்பொருள் களினுள் சிரந்ததாதலால் வீடு சிரப்பென்று கூறப்பட்டது. உற்பத்தி நாசங்களில்லாகையால் வித்தியமாய்ப், பெருமையால் தன்னை ஒன்றும் கலத்தலில்லாபையிலால் பரிசுத்தமாய்த், தான் எல்லாப் பொருளை யுங் கலந்து நிமிசுநற முதர்பொருள் விசார மின்றி எஞ்ஞானமும் ஒர்தன்மையா யிருத்தல்பற்றி, அம்முதற் பொருளைச் 'செப்பொருள்' என்றார். இவ்வதிகாரத்தின் 'எப்பொருள் சொத்தனமைத் தார்னு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு' என்னும் ஐந்தாவது செய்யுளில் 'மெய்ப்பொருள்' என்றும், 'ஒர்த்துள்ள முன்ன துணி னெருநலையாப், போர்த்துள்ள வேண்டி பிறப்பு' என்னும் ஏழாவது செய்யுளில் 'உள்ளது' என்றும் சொல்லியதும் இதுபற்றி பென்றிக, அச்செம்பொருளைக் காணுதலாவது உயிர் தன் அஞ்ஞானக் கெட்டு அச்செம் னச
 துறவறவியல்

பொருளோடு ஒற்றுமைஉண்டாக இடைவீடாது பாலித்தல். இப் பாலித்தலைச் சமாதியென்றுக் கூகிலத்தியானமென்றுக் கூறுவர்* உயிர் உடம்பைவிட்டு நீங்குந்நாலத்தில் அம்வயிரால் யாதொன்று பாலிக்கப்பட்டது, அஹவியர் அப்பாலிக்கப்பட்டதாய்த் தோனற * மென்பது எல்லா ஆகமங்களுககுக் துணிபாதலால், முத்தியெய்து வாரக்கு அக்காலத்தில் பிரப்பிரகுக காரணமான பாவனை கெடுதற் பொருட்டுக் தீகேவல் பொருளையே பாலித்தல் வேண்டிதலால்,

* "லேதமுட னாகமபு ராணமிதி காசமுதல
 வேறுமுள கலைகளெல்லாம
 மிக்காக வதகுவித துவிதமார்க கதறையே
 விரிவா கெடுத்துரைக்கும்,
 ஒதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
 யுண்டிபணு(ம்) ஞானபாகம்
 ஊகமனு பவவசன மூன்றுகரு மொய்வமீ
 துபயவா திகச்சம்மதம்,
 ஆதலி னெனகுகினி சரியயா திகன்போது
 மியாதொன்று பாலிக்க நான்
 அதுவாத லாலுனை நானென்று பாலிக்கி
 னத்துவித பா 9 முதலாம்,

வதுபா வித்திடினா பதுவாகி வந்தருளசெ

யெந்நைதீ குள யமுண்டோ

இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி

யெக்கு(ம்)நிறை கின்றபொருளே ”

என்னும் தாயுமானவர் திருவாரகின் சரூத்தை இக்கு உணர்க.

† சேவலப்பொருள் - யாதொரு சம்பந்தமுமின்றித் தனிமை யாய் விளங்கும் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாகிய முழுமுதற் கடவுள்.

மெய்யுணர்தல்

எரு

அக்கேவலப்பொருளை முன்னே பாலித்துப் பழுகுதலாகிய இதனி லும் மேலாய வபாயமில்லை யென்பதுணர்க இம்மக்கட் பிறப் பின்கண்ணே உபதேச மொழிகளை அனுபவமுடைய ஞானஞ்சிரி யரிடல் கேட்டு அதனால் அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெற்று, அங்ஙனக் கேட்ட உபதேச மொழிப்பொருளை நிச்சயப்படப் பிரமாணங்க ளாலும் யுகதியாலும் தெளிய ஆராய்ந்து அதனால் விபரீத சந்தேக உணர்வுகள் ஒழியப்பெற்று, தனி முதற்பொருளாகிய பரப்பிரமத் தைத் தன்னுள்ளே பாலித்துச் சமாகியடைதலே உண்மையறி வென்பது இக்குறளிற் கொள்ளக்கிடப்பதைக் குறித்துக் காண்க. சமாதியென்பது அட்டாவக யோகநிலைகளில் இயமம், சீயமம், ஆசனம், பிரானாயாமம், பிரசநியாகாரம், தாரணை, தியானம் என னும் ஏழுபடிகளையும் கடந்து மேலே நிற்பதாகிய எட்டாவிலையாகும். அவற்றின் விவரங்கள் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளன. [அ-ம் பக்கம் பார்க்க.]

மெய்பொரு ளல்லாதவைகளை மெய்ப்பொருளென்று உணரும் விபரீதவுணர்வாலே துன்பத்தைத்தரும் பிறவி உண்டாகுமென்ப தும்; அஞ்ஞானத்தினிஃக்கி மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றவர்க்குப் பிராமஞானம் உண்டாகி, அதனால் அவர் தம்முள்ளே பிரமத்தைக்கண்டு பிரப்பினிஃக்கிப் பேரின்ப வீட்டினை யடைந்து, * கிரதிகய வானந் தத்தை அனுபவப்ப ரொபதும்; ஒருவிதத்தினாலே பிரர் மதத்தை கிராகரித்துத் தமது மதத்தைத் தாபித்தல் (நிறுத்துதல்) எல்லாச் சமஉந்தானுக்கும் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள் நூல்களிலே எது உண்மையென்று உண்டாகிற சந்தே

கத்தை யோக முதிர்ச்சியுடையார் தமது அனுபவ ஞானத்தினாலே
நீக்கி உண்மையை அறிவா ரென்பதும்; அவர்க்கு அனுபவ ஞானம்

* நிரதிசயவானந்தம் - தனக்கு மேற்பட்டதோர் இன்பத்தை
புடைத்தாயிராத ஆனந்தம்.

எஅ துறவறவியல்

வினைவை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அழக்தலாம்.
அத்கார முறைமையும் இத்தொலை வளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞானமும்

தவா அப் பிறப்பினும் வித்தி. (க)

(உ - ன்.) எல்லாவுயிர்க்கும், எஞ்ஞானமும் - எக்காலத்தினும்,
+வா - டொடாது வருகின்ற, பிறப்பு - பிறவிபை, ஈனும் - வினைப்ப
தாரிய, வித்து, அவா - அவாவாகும், என்ப - என்று தூலோர்
சொல்லுவார், (எ - டு.)

உடம்பு நீங்கிப்போகாவிடத்து உயிரைப்பற்றித் தொடரும்
வினை ம், அவவினை அவவுயிருக்குக் காட்டும் கீழ்பும் (புகலிடமாகிய
யாதாமொருவகைப் பிறப்பும்), அப்பிரப்பினை அவவுயிர் அடைதற்
குக் காரணமும், அப்பிரப்பினகண் அவவுயிரககு உண்டாகும் விருப்
பமும் ஒன்றன்பின ஈ ஈறாக அவவுயிரினிடக. வந்துதோன்ற,
அச்சமும் அறிவை * நுகைமொழியகளு ஈ ஈறாகிப் போகமென்
றும் விபரீத புத்தி மகைக்க. அவவுயிரை அவவவாவானது அக்கதியி
னிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால், அதனைப் 'பிறப்பினும்
வித்து' என்றும், கவிவசத்தால் உளதாகிய அவவுயிரின வேறுபாட்
டிதும், அது வேறுபாடுகள் தன்மை மாறுபடும் † உற்சரப்பிணி ‡ அவ
சரப்பிணி § யென னுங் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறு

* மாயை - தாமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, அநிர்த்தம்;
அவையாகை - சீவசை தன்னியத்தை மறைக்கைப்பால் தமம், - சகத்
தருபமாய் வளிநாத் மோகத்துக்குக் காரணமாகையால் மாயை, -
விபரீதஞான முண்டாகுகையால் மோகம், - உணர்வுழிக்கையால்
அவித்தை, - சத்தனுபத்தககு அநநியமாகையால் அநிர்த்தம்.
[வசத்தன்னியம் - தத்துவஞானம், அறிவு, வளிதை - பெண்.]

‡ உற்சரப்பிணி - உலகம் வாழ்காள் போகம் முதலியவைகனால்
உளர்பிறைபோலப் பெருகுங்காலம்.

† அவசரப்பிணி - உலகம் வாழ்காள் போகம் முதலியவைகனால்
தேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

படாணையால் 'எல்லா வயர்க்கும் எள்ளானம்' என்றும், இஃது 'எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒக்லால' 'யாப' என்றும் கூறினார்.

இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக் குறித்து ஒருபொருளை அவர் வின, அவ்வவா பிரப்பீனும் விக்காயபிணமும் முடிவிலாத துன்பத்தை விவரகுமென்பதும், உயர்ப்பு பக தான பிரப்பி பிணி மூப்பு இரப்புகளால் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை உன்னப்படி அறிந்தவன பிணிப்பாட்டில் ஆசையுடையவருகி அவ் வீட்டின அடைதற்குச் சாராளாகிய வாக்மையை அவாவ்வா னென்பதும்; அப்பிறவாமை தான ஒருபொருள்யும் அவாவா மையை மேண்ட அவனுக்குத் தானே உண்டாகுமென்பதும்; அத னால் அவ்வவாவாமை பக்தானது செல்வ வகருக்கும் உதவாது செல் வங்களுக்கும் மொலானதாத மென்பதும்; அங்குமைய சிறப்பினை யுடைய அவாவாமை மொலானமையமெண்டக தானே உண்டாகு மென்பதும்; மயலே சொல்லப்பட்ட நிலையாமை துவ மெய்யுணர் தல் ஆசைய காரணமாகவேலாம் மொல, அணவகனால் முதலியை தடைபுர்திரியவகருபி ஒருவனை மொல, பிறகுலே பழைந்து பிணமும் பிறவியில் னா னாக்கி கல்லலது மயாபிரதலால், அவ வாவாமை அஞ்சிதரப்பித தாயாயவ தென்பதும்; அவாபினை அறந்தவனுக்கு முதலியை மலிட சீதா ல்லாமல் மடடபோடுகடி கினறவிடத்தும் இடைம முடையரு தென்பதும்; ஒருபொருமை மொம் பாத இயல்பினையுடைய அவாவை ஒருவா மிடுகாருபா அங் விடுகை அவனுக்கு அப்போசை எப்போதும் ஒரு நிலைமையற்ற தன் மையைக் கொடுக்குமென்பதும் மூக்கு அறியதக்கககைகளாம்.

“நன்றாய்நூனங் கடந்துப்பாய் எல்லிநிபிப மெல்லாமீதத் தீர்த்து தொன்றாய்க்கிடந்த உரும் பெருப்பா முலப்பில்தனை யுணர்ந்துண சென்றங்கின்பபத துன்பங்கள் மசற்றகளைந்து பசையுறல், ‘அன்மேறயப்போ தேவீடு மகவீவீவீ வீடாமே’”

† “எழுது பாவைவல் லாதறம் விட்டுநாண சொழுது போககினை தேனையுஞ் சும்ந்துகொண் டெழுத சால்வழி பேயுழு வான்பொருட் டிமுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே”

—திருக்குறள்தொகை.

20 துறவறவியல்

என்னுந் திருவாய்மொழிச் செய்யுளின் சமுத்த இவண் உணர்த்த

பாலது. இச்செய்யுளின் பொருள் - ஒருவன் வீடயனாக்களைச் செய்வையாகக் கடந்து இரீதிய நிக்கிரகஞ்செய்து உயிரோடு அநாதியே ஒளரய்க்கிடந்த ஁ரிய பெரிய ஁டுதலில்லாத பிரகிருதியை (குனியத்தை யான யமய) ஁னரய் உணர்ந்து ஁ட்டாந்தென்று இன்பத்தில் விரூட்டும் துன்பத்தில் வெறுப்பும் ஁ழியப்பெற்ற ஁சை ஁தப்பெற்றால் ஁வ்வாசை நீங்கிய ஁ன்றே ஁ச்சமயத்திலேயே ஁வனைப் பல பிரவீசனாகப் பற்றிகின்ற பழுவீசைன் வீட்டொழியும். ஁வ்வீசைன் ஁வனை வீடுதலே ஁வனுக்கு வீடாம் (முத்தியாய்) என்பது.

௩.௮. ஁ழி.

஁ஸ்தாலது ஁ல்லீசைப் பயனாகிய இன்பமும், தீவீசைப்பயனாகிய தன்பமும், ஁வ்வவ்வீசைசைச் செய்தவீசையே சென்றடைதற்குக் காரணமாகிய நியதி. ஁ழி, பால், முசை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இது பொருளின்பட்கள் இரண்டிற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் ஁கக்கப்படாமையாலும் மேற்கூறிய ஁தத்தொடு சம்பந்தமுடையாலும் ஁தன் இறுதியிலே ஁கக்கப்பட

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாத் கோடி

தொகுத்தார்க்குக் துய்த்த ஁ரிது. (஁)

(இ - ஁) கோடி - மெய்பாதி ஁ம்பொறிகளால் ஁னுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் ஁ண்ணிறந்தவற்றை, தொகுத்தார்க்கும் - முயற்சி செய்து சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்தான் - தெய்வம், வகுத்த வகையல்லால் - குத்தவையால் ஁ல்லாமல், துய்த்தல் - ஁னுபவித்தல், ஁ரிது - உண்டாகாது, ஁ - து.

஁ழி

஁க

* “ பல்லாவு ஁ய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்காடிசு கோடிலைத—தொல்லைப்
பழுவீசையு மனை தகைத்தே தாசெய்த
஁ழுவீசை ஁டிச் ஁கா஁ற்கு ”.

஁ன்றற்போல் ஒருயர் செய்த வீசையின்படன் பிரிதொருயிரிடத்துச் செல்லாதபடி ஁ந்தவீசையைச் செய்த ஁ந்த வயர்க்கே வகுத்தலால் ‘ வகுத்தான் ’ ஁ன்றார். ஁து திரிந்து வாய்பாடு (வாய்வாட்டு) ஁ப்பட்டு வரும் சொல்) வேறுபட்டவழி காலமுதகாகிய சொல்

உயர்திணை யா யிசைத்தலு முரிய யெனப் பொருளபநம் "இசைத் தலு முரிய லீவந்-ததான" எனலும மொல்காப்பியச சூத்திரத்தில் உயர்திணைப் பொருளோ யணாத்கிய செய்வெனலும் அலிநிணைச் சொல் வகுத்தாமென உயர்திணையாய்ந்து இத்திரியங்கனாள் அனு பவ்க்கப்படும் பொருள்கள் பலவற்றைச் சோக்காதவர்களுகடே யல் லாமல் சோத்தகர்களுக்கும் எனததனால் தொகுத்தார்க்கும் என்பத லுள்ள உம்மை லுரத்தது தழீயுய எச்சவும்மை. வேறு முயற்சி கனாள் பொருள்களோச் சோக்கலாமே யல்லாமல் தனுபவத்தல் முடி யாது, அதற்கு ஊழ்வேண்டு மென்பதாயிற்று.

ஒருவனுக்குக் கைப்பொருள் விருத்தியடையதற்குக் காரண மாகிய ஊழினும்ல முயரகியும், அப்பொருள் அழிந்தாருக் காரண மாகிய ஊழினாலே சோம்பலும் உண்டாகுமெனதும்; ஒருவ னுக்கு எல்லா அறிவும் உண்டாயிருந்தாலும், கைப்பொருள் இழி

தற்குக் காரணமாகிய ஊழ்வந்து உறாவிடத்து அவயுழி அகவறி வீணே அறியாமையாகு மெனபதும்; இனி அகனறிவு கருங்கி யிருந்தாலும், கைப்பொருள் விருத்தியடைதற்குக் காரணமாகிய ஊழ்வந்து பொருந்தியவிடத்து அல்து அவரை நிலை விரிக்குமென் பதும்; அறியாமையாக்கும் ஊழுவைய ஒருவன் நட்பமானபொருள் களை உணர்த்தும் பலதூல்களையும் கற்றறனாயினும், அவனுக்குப் பின்னும் தன ஊழினாலாகிய பேதமையறிவே மேற்படுத மென்ப

* காலடியார்—பழவினை.

† "வாதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா, வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்" எனலும் சீவக சிந்தாகணிச் செய்யுளின் கருத்தை இங்கு உணர்க. இத்தன்பொருள் - ஆசை மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்ற கல்வியும் பிரா குற்றம் க்ககு

தற்கு உதவுதலன்றித் தன்குற்றம் நீக்குதற்கு உதவாதொழிதல் கண்ணினுட் கிடந்த அஞ்சனம்(ணை) அதற்குப் பயன்கொடாதது போலும், (எ - று.)

6

அஉ

துறவறையல்

தும்; செவ்வத்தைச் சம்பாதித்தலும் காப்பாற்றலும் அனுபவித்த லும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாவன்றே, அவவிதமல்லாமல் அறி வுடையார் வறியராகவும் அழிவ்வார் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவுடையராதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் செல்வராதற்குக் காரண

மாகாடுசுபதும், செல்வமுடையாதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் அறிவுடையாதற்குக் காரணமாகாடுதென்பதும்; அழிக்குமுழ் உற்ற விடத்துக் காலமும் இடமும் கருவியும் தொழிலும் முதலானவை நல்லவையா யிருந்தாலும் அழிய,மென்பதும்; அக்குமுழ் உற்ற விடத்து அக்கால முதலானவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்ப தும்; ஊழினாலே தமக்கு உரியவையாகாத பொருள்கள் வருந்திக் காப்பாற்றினாலும் தம்மிடத்து நில்லாமற் போகுமென்பதும்; ஊழினாலே தம்முடையவையாகிய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய் எறிந்துவிட்டாலும் தம்மைவிட்டுப் போகாவென்பதும்; வறியராயினர் துறவறத்தை மேற்கொள்ளாது வருந்துதற்குக் காரணம் ஊழேயாமென்பதும்;* இருவினைகளும் தாம் முன செய்துகொண்டமையாலும், பயனைக்கொடாது கழியாமையாலும், அவற்றின் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்கள் இசைந்து அனுபவித்தற்கு உரியவையாயிருக்க, அவைகளிலே இன்பத்தை அனுபவித்தற்கு இசைந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு வருந்துதல் அறியாமையாகுமென்பதும்; ஊழானது தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்குப் பகையாகிய ஒருபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும், தான் அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு முற்பட்டு நிற்குமாதலால், அஃகூழைப்போல மிகுந்தவலி யுடையவை யாவையுமில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

* இன்ப மீடரென் றிரண்டுற வைத்தது முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது இன்ப மதுகண்டு மீகிலாப் பேதைகள் அன்பிலார் சிந்தை யறமறியாரே—திருமந்திரம்.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இவ்வறதனை வழிநீற் பொருந்துவனவாகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மைப்பயும் மறுமைப்பயனும் பயப்பதாகிய

பொருளைச் சொல்ல வெய்துதுகொண்டார். அப்பொருள் சனக்
 குத துணைக்காரணமாயுள்ள அரசாதி சொல்லவே அடங்கும்.
 அரசாதிடிரவது காலம் நடந்தும் முறைமை அம்முறைமையை
 அரசியல், அக்கவியல், ஒழியியல் என்று மூன்று பிரிவாகி, பார்த்த
 இடத்தைட்டைய உலகிற்கு உயர்ச்சிபாற் சற்ற்துள்ள அரசனது
 தனமையை இருபத்தைந்தி அதிகாரங்களாற் சொல்லத்தொடங்கி
 முதலில் இறைமாட்சி சொல்லுகின்றார்.

கூ. இறைமாட்சி.

அல்லலாவது அவ்வரசனது நற்குண ந்செய்க்ககன். உலக
 பாலர் வடிவாய்கின்ற உலகத்தைக் காத்தலாலே இறை என்று
 கூறினார். * “திருவடை மன்னரைக் காணில் திருமாலேக் கண்
 டேனே யென்றும்” என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

அறணிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறணிமுக்கா
 மாண முடைய தரசு. (ச)

(இ - ன்.) அறன் - தனக்குச் சொல்லப்பட்ட அறத்தில்,
 இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை,
 நீக்கி - தனது நாட்டிடத்தும் உண்டாகாமல் ஒழித்து, மறன்-விரத்தி
 வீருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மாணம் - மாணத்தை (தாமுதவில்லா
 மையை), உடையது - உடையவன், அரசு - அரசன், எ - று.

அவ்வறமாவது வேதமோதல், யாகஞ்செய்தல், ஈதல் என்னும்
 பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல், பல்லயிரோம்பல்,

* திருவாய்மொழி. திரு - கண்டாரால் விருட்ப்ப்படும் தன்மை.

அச அ ர சி ய ல்

பகைதகிற மழித்தல எனனும சிறப்புத் தொழில்களிடம் தவறாமல்
 தாக்கை * ‘மாண்ட, வறநெறி முதறநே யரசினர் கொற்றம்’
 எனபதனால இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாய் நிக. அல்லவை
 கொலை களவ குதாடல் மதுபானம் விபட்சாரம் முதலாயின

குராரகிய மான சதை நீக்குதற்கு 'மாணிபுகழா மானம்' என்றால், அலீதாவது டீய்நினமையான விலகலென மதவெழுமுமெறியான, ஏறண்டவா கீதாரியின மந்தாரிசிலென மெறியான, மாறணமையின ராரவாடுமென நிகாயாமர மெறியான, ஆறணமையின முகியாரை மெறியானையிலுபவா' எனவும் 'அழிபுகழ்புக கொடையயிலவே லீசாசகான' எனவும் சொல்லப்படுவது அரசு அரசனை சகமை, அலீசு உ சாரகககால அவசரணமேல் நின்றது

அரைசக (மந்திரி), நாடு, நாடமுறகு உகாவலான மதிலமுதலியன, பெருகுள், சேனை, நட்டி எனது சொல்லப்பட்ட ஆறு அங்குகளை யும் உடையவனான அரசருட றந்தவனானவா நென்பதும், அவ்வாறான னெறிலலாதவடசுநம் அரசுள்க செல்லமாட்டா தென்பதும், அச்சாசகருகு மாணிய ஆங்குகருக்கும் உரிதான அறிவம் கலவி சிசு கச ப்பயானா கையு, தொழிலுக்கு உரியாவான அசாரணம் ம ககமு, சுருசுருப்புட ஆண்டையும் ஆகிய மூகருணங்களுவார இயல்பாக அமைந

* புறகாணாது † கொற்றா வொறி

‡ சிவகசிந்தாய - இத்தன்பொருள் - வேலைககையிலேநதிய வீரண மதயநீனையை மெறிகநாதம் விலககையெறிகநா நென்ப கொன்ற நீனையது அதலவே வெறியின்மையின யானையாரம வெட்டாளாய, முன்பு வெடயண்டவா தனக்கு ஒப்பாராயினும் யிறாபடை தீண்டின எசிலென்று அவனாரயும் வெட்டாளாய், தனகநிகாயாரையும் நீகரணமையின மரம வரடுமென்று வெட்டாளாய, அதமனமையற தனன்'ன சூததோரையும் வெட்டாளாய வினருனென.

§ புறப்பொருள் வெண்பாமலை - இத்தன்பொருள் - தோற் றேடுபவரது முதுகில் கூரியவான எறியாத வீரனென்பது.

கலவி

அந்

திருக்கு மென்பதும் தனக்கு மணி, பொரு, நெல் முகலான

பொருள்களை உருவகாரசு சாத மாகிய படைவரையழித்தல், திறைகொள்ளல், கண்ணொழிந்தல் முதலான வழிகளை மேலு மேலும் உண்டாக்கலும் அப்படிப்பட்ட பொருளை எரித்ததே சோதனைவகையென்றும் சோதனை வைக்கப்பட - பொருள்களாப் பணக் கார, கணவா, சுறாத்தாரா தொழில் முதலான முயற்சியை மகாஜனாமற காத்தலும் எதக் பட்டவைகளை * 9 ம டொரு ந ி லு பவ களினை பொருட்பிர சுவலசெய்யலும் வல்லவகீ அரசனுவா னென்பது, அ அரசன் வலியான உருத்தமடை கு வகது முறை வேண்டிவராதும் உறுதிரை வநகிவகது சநயிரக காரகம கானுத துள்ளியதை யாவட்ட உம கடு மசாயினறி இளமசார மேசி வேண்டிவராதது வேண்டிவள வேண்டியபடி கொள்சனுக குக்களாக் தனை அவர ன் ற பணக்கார புமநல்லிவு படாரா தப்பவகம் ம அமைச்ச முத்தலியார கவடித்துப் புத்தகி மசாலதம் சொற்களாப் பொறுக்குர துணமு ல - பவனாகவும் இருத்தலவேண்டி மொபதும இயர அபிபத்தகவைகார

யி கலவி.

அஃதாவது அகவாசன த ற க ரு ருய நூல்களை காரதல. அகவாவன் அ லு, ரீது னுலம் பானை, குதிரை தோ, படைக்கலம் (ஆ சம) ாணப்பட்ட குவரின் நூல்களும் முத லாயின அரசன் அறிவு மடபவறய் நுகதால் தனறுயர்க்கப்பன்றி மன னுயர்க்கும் பய ற பதல் குறிதது, இஃது அரசிய லுள வைக

* கடவுளா, அக்கணா, வரியாக்கானக் குவாகும, புழுக்கதும் கொடுத்தலை அறக்கினை பொரு டாவும யானை, குதிரை, படை, காரடு, அரசன் எனக்க இவற்றற்கும் பணக்கீயாடு கூடுதலினின்றும் பிரிக்கப்படுவோர்க்கும் தனனைவிட்டுப் பிரித்தலினின்றும் கூட்டப் படுவோர்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்ட டம், வாலி (குளம்) மசயதனறு, இளமரக்கா (இளமரச்சோலை, கந்த வனம்) முதலானவைகளைச்செயதற்கும் கீமப்பாறிகளால் அனுப்பிக் படுமவைகளுக்கும் கொடுத்தலை இனப்ப்பொருட்டாகவும் கொள்க.

அ ர சி ய ல

கப்பட நாயினும் யாவாக்கும் உறதினும் தருவகாசிய காரப் புடைபையிலே பொதுப்பட உறகின்ற முன்னத்காரத் திலே தகலாமை கலவி துரீவடைமை யிடமுன்றும், நீங்க நிலனான பவாரு எனத தோறுவா செபத மாடசியை விரி

அக கூறுகின்ற மையின, இலக்கு நாமாட்சியின் பனை வைக்கப்
பட்டது

கறசக கசுடறஃ கறபலஃ கறறபின
கிறக வதறஃ கஃ. (க)

(ஆ ன) ஒருவா, காபவை காறாசூர் ப தூலக்கா, கச
டற குறாமொய்ய, கறக காக்கடவன, காறபின அப்படி
கறறல் அதற்கு அக்கலவிசுது தக - தகுறிய ஃ சிறக துரை
சொல்லுகின்ற வழியிலே காக்கடவன என்று

கறபவை யென்றதலை, அாமபொருள் இனம லீடென
ஹம உற சிப்பொ நானகீள மணாததும் நாலகாலலாமல் வேறு
தூலகன சினடூட பல்பிணிச சிாறலிவீ றாககு ஆகா * வென்பது
பெறப்பட்டு கசடாக காறலாவது விபீத சந்தேகங்களை
கீக்கி மெயட்பாருளை நலலீலா பலருடஹம பலதாமும் பழகு
தல சிாறலாவது இவ்வாறுகையிலே அாம பொருள்களுக்காக
காரணமான கருமங்கமாயும் ஃடனபடடுச செயது, அவ்வம
பொருள்களால் உண்டாகும் இன்பகதையும் அனுபவித்தது, தாற
முதலாய அாங்ககாஃ ஃலவி அறிவு ஒழுக்கங்கனால் தகுதியுடைய
ராய பொரிபோககே செயலிஃம தூறலிலே தவத்தால் மெய
புணாறது அகாலஃதஃஃஃம தவாரமை முதகியடைய விருமபு

* "தலவி கறையில காபவா காளசில மெல்ல கீனைகந
ப் பிபல ஃசுளள்கின ஆராயந தமைவுடைய காபவே கீரொழி
யப, பாலுண குருகிற மெரிமது , ' அலகுசால் கறபி னறில
தூல கலலா, தூலகநூ லோதுவ தெலலாவ கஃ கல, கூஉந துணை
யலலாற கொண்டு தமொறறம, போஓற துணையலிவா சில என
ஹம நாலடியா ஃலவாககின கருதங்களை இங்கு உணாக [அடை
வுடைய நிறைவுடைய தூலகன குருகு - அணனம அலகு
அனவு தமொறறம பிறவித்தனபம]

க ள் வி அள

பவன் கற்றல் வேண்டுமென்பதும், அவனும் கற்கப்படவேண்டிய
தூல்களும், அவற்றைக் கற்கும் விதமும், கற்றதனும் பயஹம்
இதனும் கூறப்பட்டன.

காரணமும் காரியமுமென இருவகைப்படும் கணிததூலும்
ஏனை இலக்கணதூலும் அறமுதலாகிய நால்வகைப் பொருளை
பும் ஐயந்திரிபறக் கண்டுணர்ந்தற்குக் கருவி * யாகவின், அவ்விரண்
டையும் அறிவிற்சிறந்தார் தங்களிக்குண்களாக மதிப்பென்பதும்;
எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் உள்ளவைகளைக்

காணும் நூல்கள் கண்ணுடைமையால் கற்றோர் கண்ணுடையரென்றும், அந்த ஞானக்கண் இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே அன்பஞ் செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையால் கல்லாதார் முகத்திலே இரண்டு பண்களை யுடையரென்றும் மதிக்கப்படுவரென்பதும்; தாங்கள் சனமார்க்கத்தில் செல்லுதலால் யாவரையும் அவர் மகிழும்படி சேர்த்தலும், யாருக்கு உறுதி தருவனவற்றைக் கூறுதலால், இனி இவரை நாம் எப்போது கூடுவோமென்று வினைக்கும் படி நீங்குதலும், ஆகிய இவவிரண்டும் கற்றோரது செய்கைகளாகுமென்பதும்; நல்லொழுக்கக் காப்பதலாலும் தங்களுக்கு இனிமையும் உறுதியுமான சொற்கள் நிகழ்காலத்திலும் எகிராலதகிலும்

* அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலொழிய யல்லா தனவெண்ணில், நீதி வழுவா(ம்) நிலைமையவான - மாதே, அறமார பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின், திறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு"; "எழுத்தறியக் கீரு மிழிதகைமை தீர்த்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறிந்தா ளொரு - மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன முதனூர பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்த வீடு பெறும்" என்னும் செய்யுட்களாலறிக. [முதல் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பவற்றை உணர்த்தும் முதனூலாகிய வேதம். அல்லாதன - களவுதால் காமதால் முதலிய வேதத்துக்கு மாறுபட்ட தூல்கள். எண் இறந்தால் - முதனூற்பொருளைக் கணிததீலோடு மாறுபட்ட அறிந்தால். திறம் - பாசுபாடு. ஆமோ - ஆகாது, சித்திக்காது. எழுத்து - இயற்றியீடு. இழிதகைமை - பேதைமை. மொழித்திறத்தின் முட்டு - சொற்பாசுபாட்டில் தோன்றும் மாறுபாடு. அறுப்பான் - ஒழிப்பான். கட்டு - பந்தம். வீடு - மேட்சம்.]

அஅ அர சி ய ல்

இன்பத்தைத் தருதலினாலும், கற்றோரிடத்து யாவரும் அன்புடைய யாவரென்பதும்; வழிபாட்டு நிலைமையை வெறுக்காது கற்றல் நல்லதாகலால் ஆசிரியர்முன் படிக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையினால் தாழ்த்தலின்றி கற்றவரே உயர்ந்தோராவ ரென்பதும்; அவ்வாறு நின்றாலுக்கு வெட்கப்பட்டுப் பொய்யாய் மாணம் நோக்கி மெய்யாய் கல்வியிழந்தவர் இழிந்தவராவ ரென்பதும்; மனிதர்க்கு அறிவானது தாம் கற்ற கல்வியின் அளவாகப் பெருகுமாசலால் சிறிதுகற்ற அளவிலுலே போதுமென்று விடாமல் மேலுழைவாரும் கற்றல்வேண்டுமென்பதும்; கர்ரவனுக்குத் தன்னுடைய தன் லூருமே யல்லாமல் பிார்நாடுகளும் ஊர்களுமும் பொருள்சொடுத்தல் உபூசையும் மகிழ்ந்து செய்தாகேதுமாகலால், கல்விபோற் சிாந்தது விவரெனநிலிலையென்பதும்; அககல்வியானது வினைகளைபோல உயிரினிடத்தேதங்கி

ஏழு பின்புகளிலும் சென்ற உதவுமாதலால், அகலவியை ஒரு வளதான இறக்குமனவும் கற்கவெண்டிமனபதும்; கர்நாநீந்தார் கிகழ்காலத்திலே சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்த லாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும், எசுகாலத் திலே அறம் வீட்டைத் தருதலாலும், அசௌல் லுடையருகு இன் பத்தை அடைதாரு வதுவாகிய கல்விக்கு உலகத்தார் லுப்பெரியவ ரோடு கூடி அறிதற்கருமைபாண போவப்பியாசு முதலிய விடயங் களையெல்லாம் அறியப்பெற்றோமெனலும், அத்தொலை வருடங்கள் பலவாந் நரையிலமாயினோமெனலும் லுன்பமடைதலால், அச்சிறப்பு நோக்கிப் பின்னும் அக்கல்வியையே விரு முடிவரொண்பதும்; தாயத் தார், கன்வர், வலியர், அரசர் எனரிவராற் கொண்ப்படா னாயாலும் வழிபட்டாராக்குக் கொடுத்ததவிடத்தே குணமாயாமலும் கல்வி அழியாத செல்வமெனபதும்; அஃநதாழிந்த மணிபும் பெண்ணும் செல்வமல்லவெனபதும் இக்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சுக. கல்லாமை.

அஃதாவது கர்நலைச் செய்யாமை; என்பது கல்லாமை யினால் ன இழிவை. கல்வியின் சிறப்பு முன்னே உடம்பாட்டு வாயிலாகவுஞ் சொல்லியவளவில் முடிவு பெறாமே நோக்கி எதிர் 1
கல்லாமை அக

மலை வாயிலாகவுஞ் சொல்லுதலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப் பட்டது.

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்றிதே
கல்லார்கட் பட்ட தீரு. (அ)

(இ - ன்.) கல்லார்கண் - கல்லாதாரிடத்து, பட்ட - நின்ற, தீரு - செல்வமானது, நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - நின்ற, வறு மையின் - வறுமையினும், இன்றோக - அன்பஞ்செய்வதேபாகும், (எ - று.)

வறுமையின் னன்பதில் இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத் தால் தொக்குறின்றது. செல்வம் தனக்குரிய கற்றவனாரும் வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவனாரும் விட்டி மாறி நிற்கையால் தாம் இடிக் கண்பிதலும் உலகத்தாக்குச் சிறப்பஞ்செய்தலும் இரண்டினுக்கும் ஒக்குமாயினும், செல்வம் கல்லாதாரைக் கெடுக்க, வறுமை கற்றோ ரைக் கெடுக்காது நி லலால் உறுமையினும் தீரு இன்றோது எனறா. இத்தொல் கல்லாதார் பெரி செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்

பட்டத.

நீரம்பிய தூவறிவில்லாதவன் சைபிற் பேசுதல் ஒழுக்கில்லா தொழிந்து அவனுக்கு அயமானத்தை யுண்டாக்கு மென்பதும்; கல்லாதவர் தமக்குக் கல்வியறிவில்லாமையைத் தாம் அறிந்தா ராகில் கர்ஜை சைபிணிடைக்கி யாதொன்றையும் பேசாதிருப்ப தோடு யின் கல்வியை விருட்டிக் கர்பாரொன்பதும்; கல்லாதவனது அறிவுடைமை ஒழிவாவிடத்தே மிஃ நன்றியிருப்பினும் அது நீர் மேலெழுத்துப் போவ்வகிதார் வகையுடையதாகவால், நிலைபெற்ற தூவறிவுடையார் அதனை அறிவுடைமையாகக் கொள்ளமாட்டா ரென்பதும்; தூல்களைக் கல்லாத ஒருவன் யான் அறிவுடையே னெனத் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு அவற்றைக் கற்றவன்முன் பேசக் கெடுமென்பதும்; எப்படிக் களர்நிலம் தானும் விரும்பப் படுத லொழிந்து உயிர்களுக்கும் உணவு முதலானவைகளை உதவுவ தில்லையோ, அப்படியே கல்லாதவா தாமும் நன்குமதிக்கப்படுத லொழிந்து யிளர்க்கும் அறிவு முதலானவைகளை உதவாரென்பதும்; நுண்ணிதரய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பல தூல்களிலும் சென்ற அறி கையி

அரசியல்

வினை * இல்லாதவனுடைய அழக்சியும் அழகும் சுண்ணச்சாந்தி னாலே மாட்சிமைப்பட அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையினது எழுச்சி யையும் அழகையும் ஒக்குமென்பதும்; கல்லாதார் உயர்ந்த சாதி யிலே பிறந்தாராயினும், தாழ்ந்த சாதியிலே பிறந்திருந்தும் கற்றவ ரது பெருமையளவினதாகிய பெருமையில ிரொன்பதும்; விலக் கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவு மிகுதி காணப்படுவது கற்றவரிடத்தே யாதலால் கற்றவரே மனிதராவாரென்பதும்; கல் லாதார் விலக்கேயாவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சஉ. கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கத்தக்க தூல்களின் பொருள்களைக் கற்றறித் தார் கூறக் கேட்டல். கற்றவிடத்தே அக்கல்வியினாலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலானும், கல்லாதவிடத்தும் அக்கல்வியறிவை உண் டாக்கலானும் இது கல்வி கல்லாமைகளினபின் வைக்கப்பட்டது.

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாயினு மென் (10)

(இ - ள்.) செவியற்சுவை - காதுகளால் அனுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா - அறியாத, வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ணப்

* அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களை விரைவிற் காணலும் மறவாமையும், பிறாக்கு விளங்கும்படி போதித்தலும் அறநூல்கள் செய்தலும் முதலாயின.

† உருவின் மிகுந்ததோர் உடம்பைப் பெறுதலும் அரிதாகலால் எழில் நலங்களும் ஒருபயனே யானாலும், நூலறிவில்லாத விடத்தே சிறப்பில்லனவா மென்பதாம்.

‡ உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியிலும் ஒருவர்க்கு (முன்னதிகாரத்திற் கூறியபடி) உயிரினிடத்தே தங்கி எழுபிறப்புகளிலும் சென்று உதவும் கல்வியினது உயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம்.

கேள்வி

கூக.

மணவுணர்ச்சியில்லாத மாந்தர், அவியினும் - இறந்தாலும், வாழ்வினும் - வாம்ந்தாலும், என் - உலகத்திக்கு வருவது யாது, எ - று.

கா, நகனால் அணுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும். அவற்றுள் சொற்சுவை குணம் அலங்காரம என இருவகத்தது. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம் (வெகுளி), அச்சம், இழிவு (அருவருப்பு), வியப்பு, சாந்தம் என ஓன்பது வகைத்தது. அவையெல்லாம் இங்கே சொன்னால் விரிந்துபோவது பற்றிச் சொல்லாமல் விடப்பட்டன. வாய்ச்சுவையென்பது இடையிலே பதங்கள் தொக்குநின்ற மூன்றாம் வேற்றமைத்தொகை. இஃது உருபம் பொருளும், உடன்தொக்க தொகை யென்பபடி. அது வாயால் அகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணரும் உணர்வு என விரியும். அச்சுவைகளை கைப்பு, காப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, சுவாப்பு, தித்திப்பு என அறுவகையாம். அவா செத்தால் இழப்பதும் வாடிதால் பெறுவதும் இல்லாமையால், அவர்க்கு உரண்டும் சமாளங்கா மென்பதாம். வாயுணவின் எனது பாடமே, தவாரு முளர். செவிரித சுவையணரா மாகசன் என உதவுதல், மணவுணர்ச்சியில்லாத மாகசனு செவிகள் தமக்கு விடயமான ஒசையைக் கீடக்குமாயினும் அச்செவிகள் கேள்வியாங்கு கருவியினாலே துக்ககற்படாமையின அவா மனத்திலே யாபொருள் நழையாதா ஒசை மாத்திரத்தால் உறுதியடையாமையால் செவிடாக தனமொன்றே * யாமென்பதும்; வாயுணவின் மாக்கள எனறதனால் கேள்வியறிவில்லாத மாகசனு வாயானது தனைக்கு விடயமான சுவை மாத்திரத்தை உகருமாயினும்

பளிங்கு மொழியினைப் பகர்தல் கூடாதென்பதும் பெறப்படும். இதனால் கேளாத வழிபடிக் குறும் சொல்லப்பட்டது.

ஆனமாங்கல் அறியவேண்டிய அரும்பொருள் அனைத்தையும் அறிய, மாற்றில் அறிந்த ஆழிவினாவீட்டினை அடைந்து அந்தமில்லா

* " ஆனாகா ராணா ஞானையடைந்துய்யன்
 மீனா வாட்செய்து மெய்ம்மை, ணிரீனிலார்
 தோளாத சுரையோ தோழம்பர் சேவி
 வாளா மாய்த்து மண்ணாகிக் கழிவரே-திருக்குறந்தொகை.

ஆனந்தசகை அனுபவிக்கற்குக் காரணமாகி நபடிபால், கோவீச் செல்வம் அழிபுந் தனமையுடையவும் ஆனபந்தருவனவமரண பொருட்செல்வங்கள் எல்லாவற்றினும் சிறந்ததென்பதும்; அக் கேள்வியானது கேட்கும்போது மிகுந்த சுவையையும் கேட்டபின் பெரும்பயன் தருதலையும் உடையதாய்ருத்தலால், அது செவிக்கு உணவெனத்தருமென்பதும்; அறிவுடையார் அச்செவியுணவை உணராமபோது வாயுணவிலே விருமபாசவராசி, செவிக்கு உணவில்லாதபொழுதே வாயுணவை உணராவென்பதும்; அவ்வாயுணவம் அகிசமாஸவீட்டிது அனைச்சுமாமாசிக்கு உணராமாத் திராம் அல்லால் நோயி காமமு அகிசீக்கலால், அவ்வணுவைக் கொள்ளாமாக்வு உணராவென்பதும்; அதுதானும் பின்பு பின்புத்தருந்து செவியுணவிலே உணரும்பொருட்டேயாகச் செவ்வொன்பதும்; செவியுணவாயி கோரியிலே யுடையவர் தேவரோடொப்பா னொன்பதும், ஒருவன் உறுதிநூல்பாசக் கல்வாகுமெய்ருந்தாயு அவரின் பொருளாக்ளக் கந்தரிக்கார சொல்லக் கேட்டால் உல்கு அடனாது வாயுணவாலாவது அறிவின்மைபாலாவது ஆனபந் நேர்ந்தவிடத்து உதவிசெய்ய, மொன்பதும், உய்குதலை டைய சேமறு தின்பசில் நடப்பவாகு உணராதேவல் அவர் உய்குதலே மீடாது நடப்பதற்கு உதவி செய்வது போல், நல்கொழிக்கமுடையா வாய்ச்சொல்லானது ஒருவற்கு ஆபத்தாகவல்லதில் உதவிசெய்ய, மொன்பதும், கல்வியுடையவராயினும் மருசகமில்லாதா அறிவில்லாராகலால், அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பதும்; ஒருவன் சிரித்தாயினும் உறுதிப்பொருள் சிறை கேட்கக் கடவெனப்பதும்; அச்சிறிய கேள்விகளும் மறந்த ஆளிகளபோல் உல்கு அவன் மனத்தினுள்ளே நிறைந்து எல்லா அறிவுகளையும் உண்டாகசி நிறைந்த பெருமையைத் தருமாதலால்

அக்கேள்விகளைச் சிறிதெனறு சூகடிலாகாதென்பதும்; பொருள்
கீரத்தாமும், நுட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்து, அதனமேலும் நிரூபித்த
கேள்வியையுடையவா தாமதகளைத்தால் மயங்கினராயினும் தமக்
குப் பேதமையை உண்டாக்கும் அறிவினமான சொற்களைச்
சொல்லாநென்பதும், கேள்வியில்லாதார் அறிவின்றையால் தம்மை
வியந்து கூறுவொன்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அறிவுடைமை

* ௩. அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்வி வினாவினாவுடைய அறிவுவோடு
யறிவுடையவற்றை. அநிகர முறையையும் இதனாலே விளக்கும்.
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் எப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு. (h)

(இ - ள்) எப்பொருள் - யாதெருவொருநா, யார்யாராய்
யாவா யாவர்சொல்ல, கேட்டினும் - கேட்டாரும், எப்பொருள் -
எப்பொருளினது, மெய்ப்பொருள் மெய்யாகப்பயனை, காண்பது
காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம், எ - று.

* சத்தவம், இரகச, கமச ௭. ௪ ௩ ௩ குணங் கூட மூன்று
பாநிமாநி வருதல யாவாக்கும் உண்டாதலால், உயர்ந்த பொருளை
இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயிலும் உறுதிப்
பொருளைப் பகைவாயிலும் கெடுபொருளைச் சிநேகர்வாயிலும்
ஒரேவழி(சிலவிடதது)க கேட்கப்படுதலால் 'எப்பொருள் யார்
யாவாய்க் கேட்டினும்' எனறார். யாரார் எனனும் அடுக்குப்
பொருள்பற்றி வந்தது. யாப் பொருள் அவர்கள் எப்பொருள்களின்
விடத்துப் பதகாரணம் அறிந்தது எனாக. மெய்யாதல் கிலத்
துருகசல். சொல்லுவாது இயலினை கேட்ககால் அப்பொருளின்
படனை கீடாகா நல்லதைகவளண்டு உபகை விடுவது அறிவுடைமை
தாம்

அறிவானது ஒருவனுக்குச் சேரவிடில் வருவ் கெடுதியை
முன்னறிந்தொழிக்குள் வருவாதவேயன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்க
முடியாத உள்ளாறு மாருமென்பதும், மாந்ததை அது போன
போகுகிலே ம்பாவிடாமல் விடயங்களின் நன்மைநீமைகளை
ஆராய்ந்து தீயதுவிடுந்து நீக்கி நல்லதனிடத்துச் செலுத்துவதாகு
மென்பதும்; அறிவுடைமையை காண சொல்லுஞ் சொற்களை வழ
வில்லாமல் நன்றாக விளக்கச் சொல்லுவாநென்பதும்; பிறர் சொல்
வக கேட்கப்படுமவைகள் உழுவினும் நன்றாக விளக்காமற்போளு
லும் அவைகளின் பயனைக் கொண்டிடுவாநென்பதும்; செல்வம்

வந்தவிடத்து மகிழ்ந்திருத்தலும் தரித்திரம் வந்தவிடத்து வருந்தி யிருத்தலுமன்றி, எப்போதும் ஒரு தன்னம்பலுறய் உயர்ந்தோரை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு அறிவடைமையாகுமென்பதும்; அறிவுடையார் உலகத்தோடு ஒத்து நடப்பா*ரென்பதும்; பின்னின வரக் கடவதை முன்னே ஆலோசித்தறிவாரென்பதும்; பாவமும் பழியும் கேடும் முதலாக அஞ்சக்கருவவற்றை ஆட்சி நடப்பாரென்பதும்; உராகடவதாசிய துன்பத்தை முன்னறிந்து காக்கும் அறிவுடையவர்க்குத் துன்பமுண்டாகாடுென்பதும்; செல்வக்கொல்லாம் அறிவிலை சம்பாதிக்கவாய் படுதலால், அறிவுடையார் பிரிதொன்றும் இல்லாதவராய் நுந்தாலும் எல்லாம் உடையவராய் ரொண்பதும்; அவையெல்லாம் முன்னறிகவே அரைந்து 'டந்தாலும் அழியாமல் காத்தற்கும் ஸாழால் அழிந்தவிடத்தே ரம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவினை உடையாராகாதவர் எல்லாம் உடையவராய் நுந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதவராவா ரொண்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகனாம்.

சச. குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது † காமம், வெருளி, கடுமப்பற்றள்ளா, பாணம் உட்கை, மதம் எனப்பட்ட ஆறு குற்றங்களுடைய அரசன தன்னிடத்தே தோன்றாமல் ஒழித்தல். இவை உட்பகை யெனப்படும். இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும் ஒழித்தலும் அறிவடையார்க்கல்லது கூடாமையால் அதனை இவைக்கப்பட்டது.

* உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் எனனை நியமிப்பாரா இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடியே நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆதலால், அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவனமென்று விளக்கப்பட வேண்டியதாதலை அறிக. முன் சச-ம் அநிகாரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிள்ள குறள்வெண்பாவில் இக்கருத்து விளக்கப்பட்டிருத்தலையும் காண்க.

† காமம் - பெண்டு பிள்ளைகளினிடத்தும் மண் பொன் முதலிய பொருள்களினிடத்தும் உண்டாகும் ஆசைப் பெருக்க குற்றங்கடிதல்

(இ - ன்.) செயற்பால - பொருளிளுலே தனக்குச் செய்து கொள்ளப்படுமவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவநி யான் - அப்பொருளினிடத்து உலோபஞ் செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பின தன்றி, கெடும் - வீணாகக் கெடும், (எ . று.)

செய்து கொள்ளப்படுமவையாவன - அறம் பொரு ளின்பங் கள். பொருளாற் பொருந் செய்தலாவது அப்பொருளை விருத்தி யாக்குதல்; அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை*யப்படை, தன்னி னாகுந் தா. - ிதராணியிற், பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப் பொருள, ிதுணைங் காலக துணைதனை வில்லையே" என்பதனா லறிக. செல்வமானது அரக்கை செய்யாமையாலும், பொருளை விருத்தியாக்காமையாலும் 'உயற்பாலதன்றி' என்றும், இனபத்தின் பயனை அனுபவி பாமையால் 'கெடும்' என்றும் சொல்லினார். உலோபத்தின தனமையாவது குணங்கொல்லாம் ஒருமித்திருந்தா லும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான் மேற்படவல்ல வியல்பு. அத னால் தீககுணங்களிலெல்லாம் சிறந்தது உலோபமெனறறிக.

வெகுளி - அவ்வாசையைப் பெருக்கும் வழியில் தடை யாபட்ட விடத்து உண்டாகும் கோபம்.

கடும்பற்றினாம் - ஆசைப்பெருக்கால் அடைந்த பொருளில் அணுவேனும அயலாருக்குக் கொடுக்க மனமில்லாமல் அப்பொருளினிடத்து அதிகப்பற்று வைத்தல்.

மானம் - அப்பொருள்களைத் தன்னிலும் அதிகமாக வைத்திருப் பவர்களைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுதல்.

* உவகை - தன்னைதல்லாத பிறபொருளை அடைய விரும்பி அதிலே மனம் சரித்தல்.

மதம் - கல்வி செல்வம் பிறப்பு முதலியவற்றில் தான் உயர்ந்த தாக நினைத்து அடையும் செருக்கு.

× சேவகசிந்தாமணி * சேனை † இராச்சியம் ‡ கிடிலும்.
கூக அ ர சி ய ல்

பழியை அஞ்சுகோ தினையனவான சிறியரு ம தம்மிடத்து வந்ததாயினும் அச்சிறி ட குற்றமும் தமக்கு வரகாமையால் அத னைச் சிறிதென்று பொறுக்காது பெரிதாகக்கொண்டு வருத்திப் பின்னும் அக்குற்றமொராமற் காப்பொன்பதும்; ஒருவனுக்கு முடி

வைத்ததும் பகை குற்றம்மயமாகலின், அதனை அவன் தன்னிடம் வராமற் காக்கக்கடவனென்பதும்; பிள்ளைக்கு நல் காண்ப றெருவன் முன்னே தனனிடகணவன் குற்றத்தை கண்டு நீக்கப் பின்னே அவரதுகுற்றத்தை நீக்க முயலக்கடவனென்பதும்; ஒரு வன் தன்னை நன்முறையிட்டுத் தீர்த்து விட்டால் இடமும் காலமும் வலிபம் உறியப்படாமலாவதும், அறமும் பொருளும் இகடப்படுதலாவதும், தான மிகவும் உயர்ந்த காலதகுபும் தன்னை நன்முறையிட்டுத் தீர்த்துக் கடவனென்பதும்; இன்னதத்து முடிந்தே விடுவனென்று அறம் பொரு ளிபைபங்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பினால் அத் தொழில்களால் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலால், அவற்றை ஒருவன் விரும்பாதிருக்கக்கடவனென்பதும்; ஒருவன் ஒருபொருளை அனுபவிக்க விரும்பினால் அவ்விருப்பத்தினை அவன் பகைவர் அறிந்தவிடத்து அவன் விரும்பிய அப்பொருளின் வழியாகப் பிர வேசித்து அவனை வருசிப்பாராதலால், அவன் அதனை அப்பகைவர் அறியாமல் அனுபவிக்கக்கடவ னென்பதும் இங்கு உறியத்தக்க வைகளாம்.

சடு. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது காமம் முதலிய அறவகைக் குற்றங்களையும் முறைப்படி யொழித்தலால் ஆக்கினாசக்கரத்தைச் செலுத்துதற் குரியவனான அரசன் தன்னை தீயவழியிற் செல்லாதபடி விலக்கி நல்வழியிற் செலுத்தும் போற்றிவுடையாரைத் தனக்குத் துணை யாகக் கொள்ளுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும். பேரறிவுடையவராவார் அரசருக்கும் அங்கங்களுக்கும் மாறுட ராலும் தெய்வத்தாலும்வரும் குற்றங்கள் வராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் (மந்திரிகள்), புரோகிதர் (பின்வருமவற்றை முன்னறி விப்போர்).

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

உற்றநோய் நீக்கி புற அமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். (உ)

(இ - ன்.) உற்ற - தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு வந்த, நோய் - துன்பங்களால், நீக்கி - நீக்கும்விதம் அறிந்து நீக்கி, உறமை-பின் அப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் வராதபடி, முற்காக்கும் - முன்னறிந்து காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையினை யுடையவரை, பேணி - அவர் மரிமுத்தக்கவைகளைச் செய்து, கொளல் - (அரசன்)

துணையாகக் கொள்ளக்கூடவன, ௭ - ௮,

தெய்வத்தால்வருந் துண்பகனாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிக மழையினாலும், காற்றிற் சீப் பிணி என்ற இவைகளாலும் வருவன. அவை கடவுளாரையும் கல்வியறிவொழுக்கங்களால் முதிர்ந்த பெரியோரையும் நேரக்கிச்செய்யும் யாகம் விழா தானம் முதலிய சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மனிதரால்வருந் துண்பகனாவன - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்வார் என்ற இவர்களால் வருவன. அவை * சாம தான பேத தண்டங்களுடிய கால்வகை யுபாயங்களுள் தககதினால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தால் வருமவைகளை † உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம் இங்கிதம் ஆகாரம் செயல் எனபவைகளால் அறிந்து மேற்கூறிய உபாயங்களுள் ஒன்றிலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும் அமைச்சரையும் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் - குறிப்பால் உண்டாகும் அவயவத்தினது தொழில். ஆகாரம் - குறிப்பில்லாத உண்டாகும் வேறுபாடு. மகிழ்த்தக்கவை - நன்குமகிச்சை முதலியன. 'உற்றநேயம் நீக்கி உருமை முற்காக்கும் பெற்றியார்' எனப்படுவார் நீதியையும் உலகியலையும் அறியும் அறிவாலும், அறிந்தவாறொழுகலாலும், வயதாலும் முதிர்ந்த பெரியாரேயாவார் என்றறி. இதனால் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும், துணைகொள்ளும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.

* சாமம் - சமாதானம், தானம் - பொருள்கொடுத்தல், பேதம - பிறரைப் பிரித்தல், தண்டம் - வருத்துதல். யாகம் - பக்கம் பார்க்க.

† உற்பாதம் - துன்னியித்தம், துஞ்சுறி.

7

கூஅ

அ ர சி ய ல்

அறத்தினது நடப்பத்தைச் சாத்திரங்களின் வாயிலாக அறிதலேயல்லாமல் உலகநடைபை யாராய்தலாலும் அறிந்து, அறிவாலும் சிலத்தாலும் காலத்தாலும் முதிர்ந்த பெரியாரது நட்பை அதனது அருமையைத் தெரிந்து நன்குமகித்தல், உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல் எனபன முதலாக அவர் தனக்கு உள் ளாந்திறமறிந்து அரசன் அவரைக் கொள்ளக்கடவ னென்பதும்; அப்பெரியாரை அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளை யறிந்துசெய்து, அவரது சினேகத்தைக் கொள்ளக்கடவ னென்பதும்; அப்பெரியார் அரசனது அங்கங்களுட் சிறந்தனவாய் பொருள், படை, அரசன்களால் நீக்கப்படாத தெய்வத்துண்ப முதலியவற்றை நீக்குதற்கு

உரியவராதலால், அவரது துணைவலிமை அரசனது வலிமை பல வற்றுள்ளும் சிறந்ததென்பதும்; அத்தகைய பெரியாரைத் துணையாகக் கொள்வதோடு தானும் அறநீதிகளின்வழி தவறாது நடப்பவனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுமில்லை யென்பதும்; அப்பெரியார் தம்மைத் துணையாகக் கொண்டாரிடத்துத் தீயசெய்கைகளைக் கண்டால் அவரை நெருங்கிக் கோபித்துப் புத்தி சொல்லித் திருத்தவரென்பதும்; அத்தகையாரைத் துணையாகக் கொள்ளாத அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று தானே கெடுவானென்பதும்; முதறபொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் லாபமும் இல்லையாதல்போலத் தம்மைத் தாங்குவதாகிய துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனால்வரும் கிலையில்லையென்பதும்; அரசன் பெரியார் சிநேகத்தை விடுதல் தான் தனியனாயிருந்து கொண்டு பலரோடும் பகை கொள்ளுதலினும் பெருந்தீதாருமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சுக. சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது கல்லதன் கலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லையென்போரும் வீடரும் (காமுகரும்) தூர்த்தரும் (வஞ்சகரும்) நடரும் (கூத்தாடிகளும்) உள்ளிட்டுள்ள கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி தூருமையும்

சிற்றினஞ்சேராமை

சுக 40

கெடுக்கும் இயல்பினதாகிய அக்கூட்டத்தைப் பொருந்தினால் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனில்லையென்பது அறிவித்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநலம்

எல்லாப் புகழும் தரும். (ஈ)

(தி - ன்.) மன்னுயிர்க்கு - கிலைப்பதற்கவயிர்களுக்கு, மணநலம் - மணத்தினது நன்மையானது, ஆங்கு - ஓசல்உந்தை, தரும் - கொடுக்கும்; இனநலம் - துணத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும் - அதனோடு எல்லாப் புகழையும்; தரும் - கொடுக்கும், (ஈ - டி.)

மண்ணியரெண்ணும் அலிநினைப் பெயர் இவ்ரு மக்கொண்ணும் உயர்திணைப் பெயர்மேல் நின்றது. இடவழுவமைதியாய் வந்த தரும் எனனும் சொல் மனநலம் என்பதக்ஞமும் கூட்டப்பட்டது. புகழும் என்றநிலுள்ள உம்மை தீர்ந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. மனது நன்றாகல்தானே அமரமலால் அதனை ஆக்கத்தரும் என்றும், புகழ்கொடுத்தற்குரிய கல்சீலர்தாமே இனமாசலால் 'இனநலமெல்லாப்புகழுந்தரும்' என்றும் சொன்னார். முன்னே 'மனந் தாய்மை செயலினை தாய்மையரண்டும், இவ்வாய்மை தாவாயரும்' என்று இவ்வாய்மையின் ஐந்தாவது குறளில் மனநன்மை இனநன்மை பற்றியருமென்பதனை உட்கொண்டு அம்மன நன்மையை இயல்பாகவே யுடையவர்களுக்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அம்மனநலமேயல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவற்றையுந் தரும்மன்று அவர்க்கும் அதுவேண்டிமென்பது இதற்கு உத்ப்பு.

தத்தம் அறிவு வேறுபடும் விதமும், அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்குதலால், அறிவுடையார் அறிவிலாருக்கு அஞ்சுவ ரென்பதும்; அறிவு ஒன்றுவுமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறு நோக்கா மையால் அறிவிலார் அறிவிலாரைத் தமக்குச் சற்றமாகத் துணிவ ரென்பதும்; ஆகாசத்திலே தன் தன்மையதாயிருந்த சீயானது கிவத் தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிழல் சுவை முதலாகிய குணங்கள் வேறு பட்டாற்போலத் தனித்திருக்கையில் தன் தன்மையதாயிருந்த அறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சி கருத்து ஒழுக்க றா அ ர ள் ய ல

முதலியன வேறுபட்டு அவ்வினத்தினது தன்மையாகுமென்பதும், மனிதர்க்கு இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவாம் பொதுவறிவு தம்மனக் காரணமாக வுண்டாகுமென்பதும்; செயல்கையறிவாகிய சிறப்பறிவு உண்மையை நோக்கி யறியாததற்கு முன்னே மனத்துள்ளது போலக் காட்டியும், நோக்கியவிடத்தே பழகிய இனங்காரணமாக வுண்டாகுமென்பதும்; ஒருவன பரிசுத்த இனத்தாகவே அவ் வினத்தோடு பழக வசத்தால் பரிசுத்த மனத்தனாகி அம்மனத்தி னிடத்தே விடப்பறிவு வெளிப்பட்டு உதற்குள் பரிசுத்தமான சொல்லும (செயலும் உடையவனாவா னென்பதும்; காரணத்திலேயுள்ள பொதுக்குணம் காரியத்தினிடத்தும் உண்டாயிருக்கு மாதலால், நல்ல மனமுடையவர்க்கு நல்ல பிள்ளைகள் பிள்ளைக்கு மென்பதும்;

நல்ல இனமுடையவர்க்கு எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகுமென்பதும்; முன்னே நல்வினையினாலே மனநன்மையைத் தாமே உடையவராய்ப் பல நற்குணங்கனாலும் நிரந்தவர்க்கும் இன்னலமானது அம் மனநலத்தை வளர்த்து வருமென்பதும்; ஒருவனுக்கு மனநன்மையாலே மறுமையின்பம் உண்டா மென்றாலும், ஒரோவிடத்தத் தமோ குணத்தினாலே மனநன்மையேற்பட்டாலும், நல்லினம் அம்மனதைத் திருத்தி மனநலத்தை மேலெறச் செய்து மறுமையை யடைவிக்குமென்பதும்; ஒருவனுக்கு நல்லினம் அறியாமையினின்று நீக்கித் துயரப்படாமல், காத்தலால், அந்நல்லினத்தை விடச் சிறந்த துணையும், தீயினம் அறிவினின்றி நீக்கித் துயரப்படச் செய்தலால், அத்தீயினத்தைவிடக் கொடிய பகையும் யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சுஎ. தொந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான் செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் படனுடைத்தாயவிடத்து, அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற்றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருமந

எண்ணுவ மென்ப தீழுக்கு. (எ)

கெரிந்துசெயல்வகை

எக

(இ - எ) கருமம் செய்யத்தக்க தொழிலும், எண்ணி - முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணி, துணிக் தொடங்குக துணிகத்தின் தொடங்கிவைத்தபின் எண்ணுவம் எனபது எண்ணுவோ மென்றொழிதல், இழுக்கு குறறம், எ - று

துணிவு காரணமாக நிகழுக தொழில் துணிவு எனபது கூறப்படது கருமம் எனபதில் உயாவு நிறப்புமை செய் எனபது ரத்தால் தொக்குவினாது உபாயவென்பது துவாயநிலையால் வந்தது உபாயமாவது கொடுத்தல் இயைசா சொல்லல், மேறு படுத்தல் ஒறுத்தல் என நால்கு உகப்படும் துவகை வடநூலார்

தானம் சரமம் பேசுதலுடன் ஈசா அவற்றுள் தானம் கிடைத்ததாகிய பொருளாக கொடுத்தல், சனககுப பிறன கொடுக்கவேண்டிய பொருள் யாவது விலகிடுதல், கொடுக்க வேண்டிய பொருள் மறுகூறு கொடுக்கல், சிறை உட்கருள கொண்டு கொடுத்தல் கப்பல வாய்விதொழிதல் என ஐந்தாவகைப் படும, சரமம் வண்டல், புத்தல், தூறுகொள்ளல், நடபுகூறல், உறவுகூறல் என ஐந்து வகைப்படும பேதம் நடபாழிதல், கூடினரைப் பிரித்தல் வேறுபாடு விபாதம் என மூன்றுவகைப் படும சண்டம் துன்பஞ்செய்தல் பொருளாக கொள்ளுதல், கொல்லுதல் என மூன்றுவகைப்படும ஆயுபாயவம்-ரா பெல்லாம் எண்ணுது கொடவரில் அத்தொழில் பணகவறல் விலக்கப் பட்டு முடியாமையா யம் நடுவே விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன பிள்ளை பார்த்துக் கண்டதனால், அவ்வெண்ணுமையை தீக்கு' என்றார்

ஒருகொழிலைச் செய்க கருதுபவன் அதனைச் செய்யும்-தது அப்போது அதனால் அழிவதையும் அழிந்தால் பின்னே ஆவதையும் ஆய்வின்று பிறகாலத்துத்தரும் இலாபத்தைப்பய தொரிந்த நல்லினகதோடு ஆராயநது செய்யவேண்டுமென்பதும், அறிவுடை யாரா பின்பெறக்கடவதானிய இலாபத்தை நோக்கி முன்பெற்றுள்ள முதலையும் இழத்தற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலை மேற்கொள்ளா

† அவாயிலை - அருத்தம் பூர்த்தியாகாமல் எஞ்சி நிற்பது.
 ௩௨ அ ர சி ய ல

ரொன்பதும், பின்னே அழிவை அடைந்தவிடத்தி அதனமேலும் அறிவம் மாணமும நுகரொற உலகத்தாரா இசமும இகழ்ச்சியை அஞ்சுவோ இனத்தோடும தனித்தும் ஆராயநது திசசயித்தலில் லாத தொழிலைத் தொடக்காரொன்பதும், பகைவரை வெல்லக் கருத் எழுபவன் வல் காலம் தூடம் எனகிற இவைகளால் தனக்கும பகைவர்க்கும் உண்டாகிய விலைமைக்கும், தொழில் தொடங்கும் விதமும் அத்தொழிலாகுவரும் தடைக்கும், அத்தடைகளை யொழிக் கும் உகை ம, பகைவரை வெல்லாவிதமும், வெல்லுதலினாலே யனடபுர பானும முதகார வைக்கோ முறா எண்ணிச் செய்ய வேண்டுமென்பதும் அரசன் தனது சொழில்களிலே பெரு முயற்சியை உடையவையம், செயதாற பயனில்லாதவையும், பயன் சிறிதானவையும், சந்தேகமானவையும் பின்னே துயரம் விளைப்ப

லையும் ஆகிய செய்க்ககாத காரியங்களைச் செயதாலும், அவத
 நிராகு மாறானவைகளைச் செய்யாதிருந்ததும், அறிவு ஆணமை
 பெருமை எனலும் சூயாக ஆறல்களில் பொருள் படையென
 இருவகைப்பட்ட பெருமை சுருங்கிய பகைவாக்கு எளியவனாகிக்
 கெடுவானென்பதும், உடாருளாசைக்காரனிடத்தே கொடுத்தலை
 யும் நடுநிலையான சேரம் உள்ள முன்கேள் பிறரோடு போர
 செய்து சொந்தவன என் உலுவாகளிடத்தே இனசொல்லையும்,
 துணைப்பாட்டாளன் தன் அப்பிராயத்தினால் பொருந்தாவன
 எனலும் இவர்களிடத்தே வேறுபடுத்தலையும் இம்மூவகை உபா
 யங்களின் வழிவாரத்தலிட்டு இவர்களிடத்தேயும் நம்பககூடாத
 கீழமக்களிடத்தேயும் ஒத்ததேயும் செய்து வெவ்வேறு வழியால்
 முயலாத முயற்சி துணைவா பலரினும் காப்பிணைதான் எண்ணிய
 நன்மையைத் தாராது சீமையைத் தருமென்பதும், மேற்கூறிய
 உபாயவாறான நல்லவையான கொடுத்தலையும் இனசொர் சொல்லு
 தலையும் செய்தலிலும் அவை செய்யப்படுவேராத குணங்களை
 ஆராயத்திறந்து அககுணங்களுக்குப் பொருந்தச் செய்வாவிடத்திக
 குத்தமுண்டாமென்பதும், அரசர் தொழில் முடித்தறப்பொருட்
 தித் தாம் வலியராயிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தவருரிய தான
 சார் பேதவகளைச் செய்தாலும், தாம் மெலியராயிருந்துகொண்டு
 வலியார் செய்தவருரிய தண்டத்தைச் செய்தாலும், உலகம் அவரை
 இடமுமாதலால், உலகத்தால் இகழப்பட்டாத உபாயங்களை ஆராயத்த
 தமது கீழமைபோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவென்பதும் இவரு
 அறியத்தக்கவைகளும்,

ச.டி. வலியறிதல்.

உல்தாவது அவுபாயங்களில் தண்டரு செய்க குறித்த
 அரசன் தான் செய்யக்கருத்ய தொழிலின் வலிமையையும், அத
 னைச் செய்து முடிக்கும் தன்வலிமையையும், அதனை விலகும்
 பகைவனது வலிமையையும், இருவாக்கும் துணையாவோரது வலி
 மைகளையும் அளந்து அறிதலாம் அதிகார முறைமையும் இதனாலே
 விளங்கும்

றுனிககொய்ப பேறினா மஃகிறக தூககின
 உயிரககறுதி யாகி விடும. (க)

விடத்து அனைத்துக்குத் திருப்பாக்கி, மற் றொரு பங்கை வநி யார்க்கு வழங்குவானாயின், அவன் பொருள் நிலத்திற்குமென்ப தும்; ஒருவனுக்கு வருமானம் குறைவாயிருந்தாலும் அவனது செலவினைவு அதிலும் அதிகப்பட்டாதாயின் அவனுக்குக் கேடில்லை யென்பதும்; தனக்குள்ள பொருளின் அளவையறிந்து அதற் கேற்ப வாழாது அதிகச் செலவு செய்பவனது வாழ்க்கை உள்ளது போலத் தோன்றி மெய்ம்மைபால் இல்லையாசிப் பின்பு அத்தோற் றமும் இல்லாமல் கெட்டுவிடுமென்பதும்; உபகாரஞ்செய்தலையாயினும், அதுவும் வலியினைவினை ஆராயாது செய்யிற் கெடுதி லையே பயக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சக. காலமறிதல்.

அஃதாவது மேலே கூறப்பட்ட வலிகள் நான்கணுள் தன் வலியும் தனைவலியும் மிகுதியாக உடையவனுய்ப் பகைவன்மேல் போருக்குச் செல்லத்தொடங்கிய அரசன் அவ்வாறு செல்லுவதற் காலமறிதல் ராடு

குத. தருநக காலத்தினை ஆராயநகறிதல் அதிகாரமுறைமையும் இஃதறநரணே விளங்கும்

தொக்கொக்க கூடபும பருவத்து மறறதன்
குத்தொக்க சோத்த விடகது. (ய)

(இ ன்.) ஒருவன் கூடபும பருவத்து தொழிலினமேலே செல்லாதி நககவேண்டிவ காலத்திலே, கொக்கு ஒக்கொக்ககு இருக்குமாறுபோல இருக்கக்கூடான மறறச சோத்த இடத்தி - மறறச செல்லுகாலம் வாயந விடகது அதன் குத்து ஒக்க - அது தப்பாமல் மீனைக்குத்தி எக்கமுமாறுபோலத் தான் கருதிய தைத் தப்பாது செய்து முடிக்கக்கூடான (எ ய)

மீன்கொன்றசாரு இருக்கு - தது அமீன வருமளவும் தது தன் முபறசிகைய முன்னரிக்கை தப்பிப்போகாமற் பொருடய உயி ரிலலதுபோல இருக்குமாதலால வநதவிடத்குப பின்பு தப்பிப் போவதற்கு முன்னகவே விரைந்து குத் துமாதலாலும், இருத்தலுக்கு செபதலுக்கும கொக்க உவமான வாயிறறு 'கொக்கொக்க' எனறாயிறறு தது கூடபுமறம்பா கூடபு எனறும், 'குத் தொக்க' எனறாயிறறு அது குத்தா டபோற குத்துக் எனறும் உரைத்துக்கொள்க இது தொழிலுவமைப்பணியாதலால், உவமான வாயிலாக இருத்தலுக்கும கொடுவ செபதலுக்கும இலக்கணங்

கூறியவாறாயிற்று பகைவரை வெல்வதற்கு கலம் வாய்க்கும் வரை அடங்கியிருந்து ஆக்காலம் வாயத்த விடத்துக் குறித்தகாரியத்தைத் தபடாமற் செய்துமுடிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து

காககையானது தன்னிலும் வலியுடையதாகிய கோட்டாணைப் பகாபொழுதில் வெல்லாவிடாமாதலால், பகைவரை வெல்லக் கருதுவார்க்கு அதாகேற்ற காலம் அவசியமாய வேண்டுமென்பதும், ஞாலமறிந்து தொழில் செய்வோருக்கு அத்தொழில் தப்பாது கைகூடி வருதலால் அதனால் உண்டாகும் செல்வம் எந்நாளும் அவரை விட்டு நீங்காதென்பதும், தொழில்களாச செயதற்காகும் காலத்தை யறிந்து அவற்றை முடித்தற்காகும் சாதனங்களாகிய அறிவு ஆண்மை பெருமையெனனும் மூலகையாறல்களுடன் தான சாம் பேத தண்டமெனனும் நால்வகை புபாயங்களாற் செய்யவல்லார்க்கு எஃ

அ ர

முடியாத காரியம் ஒன்றில்லையென்பதும், அவலீதம் காலம் பார்த்து இடத்தோடு பொருந்தத் தொழில் செய்பவன் உலகத்தை யாளக்கருதினும் அதுவும் அவனுக்குக் கைகூடுமென்பதும், மிகுந்த வலிமையையுடையவன் பகைவாரேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருபடி, போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கூடா தன் பகை கெடப் பாயத்தற்பொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்தென்பதும், அறிவுடையார் பகைவா தீங்குசெய்த அப்பொழுதே அப்பகைவாரியப் புறத்திலே கோபஞ்செய்யாது தாம் அவரை வெல்லாமலேறேற்ற காலத்தையறிந்து அதுவருமளவும் உள்ளே கோபஞ்செய்தும் அவா பகைமை தீரும்படி மிகவும் வண்டுகூரானபடி, தம்மு ஆற்றல் முதலானவைகளால் பெறுதற்கரிய காலம் தரின்வந்து கூடியபோது, அதுநீராகும்மளவில் அக் வருமுன்னே செய்தாரு ஆரியவையாய்நுநத் தொழில்களைச் செய்து வெற்றி பெறுவென்பதும் இங்கு அறிபர்த்தககவைகளாம்

ருயி இடனறிதல்.

அல்தாவது உலியும் நாமமுற அறிந்து பகைவாரேற் செல்லுவோன் தான் வெல்லுத த்த சுகுந்த நிலத்தினே அறிதல் அநிகாரமுறைமையும் இதனா ரானே விளங்கும்

தெளிமபுனலுள் வெல்லு முத்தலை யடுமபுனலின
நீங்கி னகனைப் பி ரு. (ரு)

(இ - ன.) முதலை, (கூடுமபுனலுள் - ஆழமுள்ள நீர்வாறால்,

பிற பிறவுயாகீன யெல்லாம், வெல்லும் தரண வெல்லாற்றும்,
 புனலின அகநீரினினமாம், நீங்கின - நீங்குமாறால், அதீன - அம்
 முதலையை, பிற பிரவுடாகளெல்லாம் அடும் - வெல்லாற்றும்.
 (எ - று)

† பகைவரறியக கோபஞ்செயதவிடத்தே அவர் தமணமக காத
 துக் கொண்டவராகலால் புறத்திலே கோபஞ் செயயார்வனவும்,
 கோபம் ஒழிந்தவிடத்துப் பின்பும் தீங்கஞ்செய்யாமல் அடக்குதல்
 கூடாமையால் உள்ளே கோபஞ்செய்வாரெனவுங் கொள்க.

இடனறிதல் ௩௭

* எனவே, எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பா
 ரென்பது கூறப்பட்டது. நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள்
 கிற்கமாட்டாமையால் அவையெல்லாம் முகலக்கு எளியனவாரும்;
 அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்க
 மாட்டாமையால் அஃது அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்றது,
 பகைவர்மேல் செல்லுமரசா பகைவர் கிற்கமாட்டாத இடமறிந்து
 சென்றால் அப்பகைவர் எத்துணை வலியராயிருப்பினும் தமக்கு
 எளியராவார்; அவ்வாறல்லாமல் தாம் கிற்கமாட்டாத விடத்தே
 சென்றால் அப்பகைவர் எத்துணை எளியவராயிருப்பினும் அவர்க்
 குத் தாம் எளியவராவாரா என்கிற பொருள் தோன்ற நின்றமையால்
 இது பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரம் அப்பகைவரை அவர்
 கிற்கமாட்டாதவிடத்துச் சென்ற வெல்லவேண்டி மெனப்பதாம்.
 மேலே அவையெல்லாம் எளியன எனாதனால் மிகப்பெரிய யானை
 யையும் நீரில் முதலை வெல்லமெனப்பதும் அவைகளுக்கெல்லாம்
 எளிதெனாதனால் மிகச் சிறிய முயல்களும் நிலத்தில் முதலை
 தோற்குமெனப்பதும் பொகப்படும.

* போர் செய்யத்தக்க விடத்தைப் பெறுமுன் பகைவரை
 எதிர்த்தலும் இகழ்கலும் கூடாதெனப்பதும்; † மாறுபாட்டோடு
 கூடிய வலிமை உடையவருக்கும் அரண்வேண்டுமெனப்பதும்;
 வலிமையிலாதவரும் இடமறிந்து போர்செய்தாற் பகைவரைச்
 செயிப்பொனப்பதும்; அறிவு அண்மை பெருமைகளால் எத்துணைச்
 சிறந்தவராயினும் சமகருரிய இடம் விட்டு மாறினால் ஒரு காரிய
 மும் செய்யமுடியாதெனப்பதும்; பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்

* போர் செய்தற்குத்தக்க விடமாவது - வாயில்களாலும்,
 கீழுறைகளாலும், பகைவர் வருகலும் போகுகலும் ஒழியும்வகை

அரண்ச்சுழந்து ஒன்றொன்று அணையாத தமக்குள்ளே பல படைகள் இருப்பிரகும், மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிரகும் ஏறற சிலக்கிடககையையும் நீரையும் உடையது.

† மாறுபடாவது - பூமி பலவாசாயுளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள தென்பதைப் பொறுக்காத அரசாது மனதிலே தோன்றுவது.

௩௮

அ ர சி ய ல்

யும் விதவகளை யெல்லாம் நன்றாய யோசித்து அவைகளை பூட்டத் தோடு பொருந்தச்செய்ய வல்லார்க்குத் தமது தைரியமல்லாமல் வேறொருதுணை வேண்டுவதில்லையென்பதும்; பெரும்படையுடைய அரசன தன படைப்பெருமை நோக்கி இடம் நோக்காமற் சிறுபடையுடையான அழித்தல் கருதிச் செல்வானாயின, அச்செலவு அப்படைக்கு ஒருமித்துச் சென்று தொழில் செய்யக் கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது அப்பெருமையாற பயனில்லாமல் தான் அழிந்துவிடுவானென்பதும்; ஆண்மையுடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்குதல் அவர் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதாகுதல் விரிந்தவராய்ப் போர்செய்வாராகலால், அவருக்குப் பெரிய சேனையும் சீதாறறோடிப்போவென்பதும் இங்கு அறியாத தக்கவைகளாம்.

ருக. தெரிந்துதெளிதல்.

உல்தாவது அமைச்சர் (மந்திரிகள்), புரோகிதர், சேனாதிபதி, நாடார் முதலாயினரைப் பிரிப்புகு குணம் அறிவு எனப்படுகின்ற மவைகளை ம செய்கையையும் காட்சி, கருத்து, ஆசைம் எனனும் பிரமாணவகளால் ஆராய்ந்து தெளிதல். வலி, காலம், இடமெனனும் மூன்றையும் அறிந்து பகைவாழை செல்வாறுக்குச் சேனை கருத்தொடு தொழில்செய்கற்கும், எவரிடாமைக்கும் இத்தெளிவு வேண்டிதலால் அவற்றின்பின் அவககப்பட்டது.

அறமபொரு ளின்ப முாரிபச்ச காண்கின் திறந்தெரிசுகு தேறப் படும். (க)

(இ - ன்.) அரசனுலே தெளிப்படுவாறொருவன், அறம் - அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்மம் - இன்பமும், உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டால் வரும் அச்சமும், நாண்கிண - என்கின்ற உபதை நாண்கிணது, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து - மனவியல்பு

ஆராய்ந்தால், தேறப்படும் - பின்பு தெளிப்படுவான, எ - று.

அந்நான்கு உபகைகளுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் அனுப்பி, அவரால், இவ்வாசன் அறமில்லாதவனா தெரிந்துதெளிதல்

118

ய்ருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடையவனெருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம்; இதுதான் யாவார்க்கும் சர்மதம், உன கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவீர்த்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனெரு சம்பந்தமானவரையும் அனுப்பி, அவரால், இவ்வாசன் உலுத்தறையுருக்கையால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமையும் உடையவனெருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம்; இதுதான் யாவார்க்கும் சர்மதம், உன கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவீர்த்தல். இன்பவுபதையாவது ஆறுதொட்டு உரிமையாடு பழகிய ஒரு கவமுதுமகளை அனுப்பி, அவளால், உரிமையுள்ள இன்னொரு உணர்ச்சகண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டவேண்டுமென்று என்னை அனுப்பினோம்; அவளைக் கூடுகையானால் உனக்கு அறிக சுகமாதநிரமல்லாமல் அறிக நிரலியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவீர்த்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமத்தத்தின்மேல் வைத்து ஒரு மந்திரியனெலே மற்றவரை அவன் வீட்டில் அழைப்பீர்த்து, இவர் எதிர்க்கும் படி எண்ணற்குக் கூடினாரென்று தான காவல்செய்து, ஒருவனால், இவ்வாசன் நம்மைக்கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்தி நாம் அவனைக்கொன்று நமக்கினிய அரசனெருவனை வைத்தல் உங்கே யாவார்க்கும் சர்மதம், உன கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவீர்த்தல். இவ்வாசனும் வேறுபடாது உருந்தாடித்துப் பிந்தாவதிலும் வேறுபடாது என்று அநாமானப் பிரமாணத்தினால் தெளியப்படுவா நென்பதாம்.

உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தது, காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம், சோம்பல், மறப்பு, தவறு என்னும் குற்றங்களினின்று நீங்கி, நமக்குப் பழிவருமோவென்று அஞ்சி, இழி தொழில்களிலே மனஞ்செல்லாத நற்குணமுடையவனை அரசன் தனக்குரியவனாகத் தெரிந்தகொள்வா நென்பதும்; அரியநூல் களைக்கற்று, மேற்கூறிய குற்றங்கள் அற்றவரிடத்தும் நடப்பதாக ஆராய்மிடத்து அறியாமை இல்லாதிருக்கை அரிதென்பதும்; குணக் குற்றங்களில் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால், ஒருவனது குணக் குற்றங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுள் மிகுதியாயுள்ளதினால் அவனைத் தக்கவன் தகாதவனென்று அறியவேண்டு

மென்பதும்; குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவ என்பவைகளால் மனித ரடையும் பெருமை சிறுமைகளை அவரவரது செய்கைகளாலேயே அறியக்கூடுமென்பதும்; உலகத்தார் பழிப்பன ஒழித்தற்கும் புகழ் வன செய்தற்கும் காரணமாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்சகு இல்லாமைமால் அவரை நம்பலாகாதென்பதும்; தன்றோடு அவர்மீதுகூடுகின்ற அன்புபற்றி அரசன அறிவில்லாதவரிடத்துக் தொழிலை வைத்தால், அத்தொழில் அவரறிவில்லாமைமையினாலே கெடுமென்பதும்; தன குடியோடு தொடரந்த மரபில்லாத ஒரு வலைப் பிறப்பு முதுவாணவகளுளும் செய்கையாலும் ஆராய்ந்தில னாகித் தெளிந்த அரசனுக்கு அகவதனிவு அவன சந்தனுகிரமத்தி லும் நீங்காத துணைபற்றைக் கொடுக்குமென்பதும்; மேற்கூறிய விதங்களால் தெரிந்து தெளியப்படும் ஒருவனிடத்துக் காணப்படும் சிறிய குறைவுகளைப் பொருட்படுத்த வாகாதென்பதும்; அவ்வாறு தெளியப்பட்டவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின் ஒரு தப்பும் காணாமல் சந்தேகப்படுவாயின, அதனை அவன அறிந்து இனி இது வில்லாதென்ற பங்குருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவது மாததிரமேயல்லாமல் பகைவராலே எளிதில் பிரகடனப்படுவா னுதலால், தெளியப்பட்டுத் தொழில் செய்பவனிடத்துச் சந்தேகப் படுதலும் ஆகாதென்பதும் இவ்வு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ருஉ. தெரிந்துவினையாடல்.

அலெதாவது அறதெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார குறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வாரி பெருக்க வளம்படுத்த துற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை (உ)

(இ - ன்) வாரி - பொருள்கள் வரும் வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்த - அப்பொருள்களாலே செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - அப்பொருள்வரும் வழிகளுக்கும் பொருள் களுக்கும் செல்வங்களுக்கும் வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - தெரிந்துவினையாடல்

நாயக

தினந்தோறும் ஆராய்ந்து நீர்சுவல்லவன், வினைசெய்க - அரசனுக்

குத் தொழில் செய்யக்கடவன், ௭ - ௩.

பொருள்களாவன மணி பொன் நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரை யழித்தலும், * திறைகொள்ளலும் தன்னாடு காத்தலும், உழவு, பருக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். அப்பொருள்களாலே வளர்க்கப்படும் செல்வங்களாவன - கடவளர், அந்தணர், வழியோர் என்றிவர்க்கும் புகழிற்கும் கொடுத்த லாகிய புண்ணியங்களும், யானை, குதிரை, படை, காடு, அரசன், பகையோடு கூடுதலினின்றும் பிரிக்கப்படுவோர், தன்னைவிட்டுப் பிரிதலினின்றும் கூட்டப்படுவோர் ஆகிய பொருள்களும், மண்டபம், வாலி, செய்குன்று, துளமரக்கா என்பனவும் ஐம்புலன்களால் அனுபவிக்கப்படும் பிரயமாம். இடையூறுகளாவன தொழில் செய்வோர், சுற்றத்தார். பகைவா, கர்வர் என்கிற இவர்களால் வரும் துன்பங்கள்.

தன்னை உரிமை அறிதறபொருட்டு உன்னுக்கும் புறத்துக்கும் நடுவாகிய ஒருமகாழிலை அரசன சன்னிடத்தே வைத்த விடத்து அத்தொழிலிலே ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்களை ஆராய்ந்தறிந்து, அவைகளுள் ஆமவைகளையே செய்த வன் பின்னும் அத்தன்மைய நெருதல்பற்றி அவ்வரசனாலே உள் ளாகிய சிறந்த தொழில்களிலே ஆரப்படுவானென்பதும்; அரசனிடத்தே அனபும், அகலுக்கு அமவைகளை அறியும் அறிவும் அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக் கலங்காமையும், அவைகளாலே பொருள் கைகடியவழி அப்பொருளின்மேல் ஆசையல்லாமையும் ஆகிய இந்நான்கு குணங்களை யும் நன்றாக உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகுமென்பதும்; † கட்டியங்காரன்

* திறை - வரி.

† கட்டியங்காரனென்பான் சீவகனது தந்தையான சச்சந்தனது மந்திரிகளுள் ஒருவன். இவன் சச்சந்தன் தன் மனைவியான விசயையிடத்து மிகுந்த காதல்கொண்டு அரசாட்சியைக் கவனி யாது போகமனுபவித்திருக்கும்போது அச் சச்சந்தனைக் கொன்று அரசாட்சியைக் கவர்ந்துகொண்டானென்பது கதை.

ஸயஉ

அ ர சி ய ல்

போல அரசு வின்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவதல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுப் பின் தம்மயல்பிலே நிற்பவர் அரியராது லால், தொழில் வைப்பதற்கு முன்னே எல்லார்க்குணங்கொள் உடையவராகி வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நடுவாளியோர் தொழிலை

வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும்; செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து, செயலாலும் இடைக்காலங்களிலும் வருந்துன்புகழீர்ப் பொறுத்து முடிவுசெய்ய வல்லவனிடத்தில்தான், இவன் நம்மிடத்து அன்புடையவனென்ற வேறொருவனிடத்தே தொழிலைவைத்தல் கூடாதென்பதும்; செய்பவனிலக்கணத்தை முன்பு அறியாந்து, செய்யப்படும் தொழிலின் இயல்பைப் பின்னே ஆராய்ந்து அதன் பின் இக்காலத்தில் இவ்விக்கண முன்பாகவன் ஆத்தன்மையதாகிய தொழிலை இக்கருவியாக செய்துமுடிக்க வல்லவனென்று காலத்தோடும் சருவியோடும் கூறுபடுதல் ஆராய்ந்து, அத்தொழிலை அவனிடத்தே விடவேண்டுமென்பதும்; ஒருவனை அரசன் தன் தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக ஆராய்ந்து துணிந்தால் பின் அவனை அத்தொழில் செய்வதற்கு உரியவனாகும்படி உயரச்செய்யக் கடவனென்பதும்; தனது தொழிலினிடத்தே எப்போதும் முயற் சியையுடையவன் அத்தொழில்செய்யும் உரிமையால் தனக்குச்சற்ற மாய் நடக்கின்ற தன்மையை அது பொறுப்பாகவு் சொல்லிக்கொண்டு அரசன் அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானாயின், பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லை யாகவே, தன் செல்வம் கெடு யென்பதும்; தனது தொழில் செய்பவன் மாறுபடாது தொழில் செய்வதனால் உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அரசன் தொழில் செய்பவனது உரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்பதும் இவ்வு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௫௩. சுற்றந்தழால்.

அல்தாவது அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னிடமிருநீங்காதிருக்கும்படி தழுவதல். தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மந்தைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுகின்றார் ஆதலால், இது தெரிந்து வினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுற்றந்தழால்

யயுக.

வீரூப்பரூச் சுற்ற மிகையி னரூப்பரூ

ஆக்கம் டலவுந் தாரும். (உ)

(இ - ன்.) வீரூப்பரூ, அன்பு நீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது இயையின் - ஒருவனுக்குக் கிடக்காமாயின், அது, அரூப்பரூ - கிளைத்தல் (மேலுமேயும் விருத்தியாதலினின்றும்) நீங்காத, ஆக்கம் பலவும் - பல செல்வங்களையும், தரும் - தவனுக்குக் கொடுக்கும், (எ - று).

உட்பசையினினதும் நீக்குதற்கு 'வீரூப்பரூச் சுற்றம்' எனறும். தானே வளர்க்கும் உறுதியுடையதாய செல்வத்தினின்றும் நீக்குதற்கு 'அரூப்பரூவாக்கம்' என்றும் அடைகொடுதற்குச் சொல்லினார். அருமபு எனனும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் * தொடைகோக்கி அரூப்பு என விகாரப்பட்டு விவரது. இயையினென்பது அது கிடைத்தலினது அருமையைச் காட்டி நின்றது. ஆக்கத்திற்குக் காரணமாய செல்வத்தை ஆக்கமென்றதனால் அது காரியவாகு பெயராகும். பலவுமென்றது அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, கட்டி என்னும் உய்கங்கள் (உறுப்புகள்) ஆரணமும் கோக்கி. சுற்றத்தார் பலர்கூடி வளர்த்தலால் அச்செல்வங்கள் மேலுமேலும் கிளைக்காமென்பது கருத்து.

ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து தரித்திரனான விடத்தும் அவனை விடாமல், அவன் செல்வத்தோடிருந்த காலத்திலே தமக்குச் செய்த உபகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டாடுமியல்புகள் உண்மையான சுற்றத்தாரிடத்தே உளவாகுமென்பதும்; சுற்றத்தோடு நெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவனது வாழ்க்கை தாங்குவாரில்லாமையால் கெட்டழிபுமென்பதும்; ஒருவன் தனது சுற்றத்தினால் தான் குழப்பமும்வகை அச்சுற்றத்தைத் தழுவி நடத்தல் அவன் பகையில்லாமல் வாழாதற்குக் காரணமாதலால் தன் செல்வத்தினால் அச்சுற்றத்தார்க்கு உதவிபுரிந்து வாழ்தலே அவன் செல்வம் பெற்றதனால் பெற்ற பயனாகுமென்பதும்; அவ்விதம் உதவிபுரிதலும் இன

* பலவகையினாலும் பலசீர்களிலேனும் எழுத்துக்களில் ஒன்றிவருவது செய்யுட்டொடை யெனப்படும்.

8

எய்ச

அ ர சி ய ல்

சொல்லினிறிப் பயன்படாதென்பதும்; * காக்கங்கள் தமக்கு இரையாபுள்ளவற்றைக் கண்டவிடத்து மறைக்காமல் தம்மினத்தை

அழைத்து அதனோடுகூட உண்பதுபோலத் தம்மால் அனுபவிக்கப் பட்ட பொருள்களையெல்லாம் தம் சுற்றத்தாரும் அனுபவிக்கும்படி மறையாது வைத்து அழைத்துக் கொடுப்பவர்க்கு அறமும் இன்ப முமேயன்றிப் பொருளும் வளமுமென்பதும்; அரசன எல்லாசா யும் ஒரு தனமையராக நோக்காமல் அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ற நோக்கு வானாயின, அச்சிறப்பு கோக்கி அவ்வரசனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத் தார் பலரென்பதும்; அரசனிடத்து இயற்கையாகவே அன்புடைய ராகிய சுற்றத்தார் அவனிடத்து நெறிகெட வொழுக்கல், வெறுப்பன செய்தல், காமம் வெகுளி உவகைகள் அளவுகடந்து செய்தல் முத லிய குற்றங்களைக் கண்டவிடத்து அவனைவிட்டுப் பிரிந்து அவன் அக்குற்றங்களினினதும் நீங்கியவிடத்து அவனைத் தாமே சேருவ ரென்பதும்; காரணமின்றித் தனனிடத்து நினதும் பிரிந்துபோய்ப் பின ஒரு காரணத்தால்வந்த சுற்றத்தானை அரசன அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழுவிக்கொள்ளக்கடவ நென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

* “காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்ட ரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பே ரினபவென்னம் பொங்கித்ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏகவுருவாய்க் கிடக்குதையோ இன்புற்றிடநாம் இனி யயடுத்த
தேகம்வியுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்திரே”
—நாபுமானவர்.

“ஆர்க்கு மிடியின் அவரிவ ரென்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை புடையீர் விரைந்தொல்லை புண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால் மறியினே” —திருமந்திரம்.

பொச்சாவாமை

ராயடு

ருசு. பொச்சாவாமை

அஃதாவது அழகும் செல்வமும் ஆம்மலும் முதலானவைக ளால் மகிழ்ந்து தனனைக் காத்துக்கொள்ளுதலிலும் பகைவரையழித் தல் முதலாகிய காரியங்களிலும் மாதிரிசெய்யாமையாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது இம் மறதியில்லாத விடத்தாகலால், இது சுற்றத்தாலினபின வைக்கப்பட்டது.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை பறிவினை
நிச்ச நிரப்புகுகொன ருடகு. (உ)

(இ - ன்.) புகழை - ஒருவனது கீர்த்தியை, பொச்சாப்பு - அவ மறதி, கொல்லும் - கெடுக்கும், நிசநிரப்பு நித்திய வறுமை அறிவினை - அறிவை, ககாணுருகரு - கெடுக்கும் விதம் போல், (எ - று.)

சிச்சநிரப்பு - நான்மோயர் யாசித்தலால் வருந்தித் தன வயிற்றை நிகறாததல். அஃது அறிவுடையானிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்கு இனிவர(இழி)வாரும் பாவத்தாலும் இழும்ச்சியை உண்டாக்கி அவனது நனகுமதிப்பினை அழிக்கும்; அதுபோல, மறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அஃனுக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாமையாலும் காரியக் கெடுதியாலும் இழும்ச்சியை உண்டாக்கி அவனது நனகு மதிப்பினை அழிக்கும் என்பதாயிற்று. இவ்வாறு பொச்சாப்பானது தனனால் அடையப்பட்ட ஒருவனுக்கு வசையை உண்டாக்கி அவனது இசையை அழித்தலாலும், *வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வாரே இசையொழிய, வாழ்வாரே வாழாதவர் எனறமையால் இசைகெடப்பெற ஒருவன இறந்தவனையாவான ஆகலாலும், பொச்சாப்புடையவன் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவனாகவே கருதப்படுவானென்பது இதனால் பெறப்படும். ஆதலினாலே தனக்கு இணையிரிதொன்றிலதாக வோங்கி உலகத்து இறவாது சிற்பதாகிய புகழை இழக்காதிருக்க விரும்பும் ஒருவன் தன் பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெருமிதம் முதலியவற்றால் மகிழ்ச்சியடைந்து செருக்குற நேரிடும்போது, முற்காலத்திலே அதனாலாகிய மறதியினாலே கெட்டவர்களை நீண்டது அக்கேடு

* புகழுகாரம்-ல் வது செய்யுள்.

எரிசு

அரசியல்

தனாகும் உண்டென்று அஞ்சி அப்பொச்சாவமையை யாவரிடத்தும் எச்சாலத்தும் ஒழிவின்றி ஒழிக்கவன் என்பதற்கு.

மிகுந்த அகமலாச்சியினது களிப்பால் வருவதாகிய மறதியானது ஒருவனுக்கு அளவுகடங்க போபத்திலும் தீதா * மென்பதும்; காடு மலை மதில் அகழி எனனும் உரண்களுள்ளே சிர்பினும் மனத்தினகண் அச்சமுடையாராகு அவ்வரண்களார் பயனில்லையாதல் போலச செல்வமெல்லாப உடையராயினும் மனத்தினகண் மறதினவுடையார்க்கு அச்செவ்வத்தார் பயனில்லையென்பதும்;

தனனூற் கரசுகப்படுந் துணைபங்களை (தனை சொரவபார்த்துப் பகைகவர் செய்புயர் துணைபங்களை எனாபடி) அவை வருத்தாரு முன்பு அறிந்து காலாமல் மாந்திருந் தவன் பின் அவை உந்து உட்காலத் துக் காக்கக்கூடாமையால் தனது உயர் குற்றத்தை நீனைந்து விசைப்படுவானென்பதும்; மறவாமைக் குணமானது பகைவரிடத்து மாத் திரமே யளறித் தொழில்செய்வார் சுற்றத்தாரெண்ணும் தம்மவரிடத்தும தாம் செல்வமுசுவியவரஞா பெருகிய காலத்திலும் சுருகிய காலத்திலும் எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாயிருந்தால் அதற்கொத்த நன்மை யிறனொன்றில்லை யென்பனம்; இடைவீடாத நீனைவும் கப்பாத அபசரிடம் உடையாடாகுச் செய்யமுடியாத காரியம் ஆகா தமில்லை யென்பது; நீநிதுதுடையார் உயர்த்துக்கூறிய செயல்களாகிய † மூவகை ஆர் உலையும் ‡ கால்வகை உபாயத்தையும் § ஐவகைத் தொழிலையும் § அறுவகைக் குணத்தையும் * பகைவரை வெல்லுதலுக்கும் கொடியோரைத் தண்டித்தலுக்கும் வேண்டியதாகிய அளவினைக் கடந்தகோபம் தன்னைக் கொல்வதே யல்லாமல் ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், மறதி அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தன்னையே கொல்லுதலால் அதனீனும் தீதாயிற்று.

† மூவகை ஆற்றல் - அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

‡ கால்வகை உபாயம் - நாகம் பக்கம் பார்க்க.

§ ஐவகைத் தொழில் - எளிய முயற்சி, செய்தாற் பயனுள்ளது, பெரும்பயன தருவது, ஐயமில்லாதது, பின்பு இன்பத்தருவது.

§ அறுவகைக் குணம் - டேபாக்கல், பகையாக்கல், பகைமேற் சேரல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல்.

செங்கோனமை ராயர்

கடைப்பிடித்ததுச செய்பது மறந்தவ ரு எழுபிற பிலும் நன்மை யில்லை யென்பதும் இவரு அறிபத்தக்கவை யனாம்.

ருரு செங்கோனமை

அஃதாவது அரசுறவில் செய்பாடும் முறை(நீதி) யி னது தன்மை அந்த முறையானது ஒருபுலவரிலே சாயாமற் செய்வையாகிய கோவல்பால் இருந்தலால் உசவங்கால் ஏர்ப்பட்டது இதுனை வடநூலாரும் தண்டனொன்றா (குண்டா கோல) அது மாதியில்லாத அரசுறவில் செய்புதக்கக் கருவிய இது அரசு சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது

ஓர் துணைக் கிணை திறைபுரி யாரமாத - (6)

தீதாநது செய வலி தே முறை. (க)

(ஆ - ன) தனக்கு வாழ்வா குட னாய்தான் அக்கு நகைத், ஓர் துணை நாடி, யாரமாதமும் பாவரிடத்து உண்மையானது நாட சணியப்படாமல் இணைபுரிந்து நகவு லகமையப் பொருந்தி, தீதாநது அக்குற தக்ககுசு சொல்லி தண நதை நூலாரார நிம ஆராபதை, செயவலி தே - அவ்வாறே தாக்க செயதலை, முறை நீதி (எ - ட)

பகைவா அல்லா நயின னாயும் இம்முடிவை உயரிடந் தும் அநதின் வழுபாமல் நடிவாய் மல இறை எனன்ற அரச னுக்கு ஆபலபாகலால் அதனை இறை னன்ற மயர் னும சிறந்தவ ரிடத்தும் எனபரா பாரமாதம் எனறும் சொல்லினா இறைமம் இறை எனறும் செயவது செயவலி து எனறும் விகாரப்படா அரசனுக்குச் செகலீ வலென்படுவது உகாடியோ, தீக்கொளுவு வோ, கருகிடுவோ, கருவியி உகாலவோ, களவா வழியலைப் போ, கொளவையிடுவோ, பிறன் மனைவிபை விருமபுட்வா முதலி யோரைத் துன்பகுசெயதல், பொருளாவாகல் கொள்தல் என னுந் தண்டவகளுள் பொருந்தமாறாறால் முட்டாமல் (தாடசணியத் தால் தடுக்கப்படாது) தண்டித்தத தன் குடிக்கைக் காத்துத் தானும் வருத்தாமல் ஆதரித்தலையாகும். அதனால் அச்செங்கோல் அகலினை னாயி அ ர சி ய ல்

யும் காப்பதாகும். இதனால் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப் பட்டது. முட்டாமல் முறைசெய்த முடிமன்னரில் முதன்மை யாவவர் மகளை முறைசெய்த மனுநீதிச் சோழனும் தன்னை குறைத்த பொற்கைப் பாண்டியனும் ஆவார் - அவர் சரித்தத்தின் சாரம் பின்வருமாறு:—

திருவாரூரில் அரசசெலுத்திய மனுநீதிச்சோழன் தனது ஒரேபுத்திரன் ஒரு பசுவின் கணின்மேல் அறியாது தன் இர தத்தை யேற்றிக்கொல்ல, அதனால் அக்கன்றின் தாய் மனம்வருந்து தலைக் கண்ணூற்று, அவ்வருந்தத்திற்கு ஏதுவான துன்பத்தை நீக்கமாட்டாதுவளும், அப்பசுவினது ஆயுதத்தைத் தானும் தாக்கு வதே கருமமென்று தீர்மானித்து, தன் புத்திரனைக் கீழே கிடத்தி அவன்மேல் இரத்தத்தைச் செலுத்திக் கொன்று, கடவுளருளால் மீண்டும் அப்புத்திரன் உயர்பெற்று வழப்பெற்றான்.

மதுரையில் அரசசெலுத்திய பாண்டியர்களுள் ஒருவன் தன் பால் அடைக்கலமாக வைத்து அயலூருக்குச் சென்ற ஒருவேதியனது மனைவியைப் பாதுகாத்துவரும் நாளில், ஓரிரவில் நகர்சோதனை வரும்போது அவ்வேதியன் வீட்டில் ஆண்குரல்கேட்டு ஐயமுற்று உள்ளே யார் என்று வினவிக் கதவைத்தட்ட, அப்போது அயலூரிலிருந்து அன்று வந்துசேர்ந்த அந்தணன் கதவைத்தட்டுபவன் யார் என்று கேட்க, அரசன் அச்சங்கொண்டு அங்குள்ள வீடுகளின் கதவுகளை யெல்லாம் தட்டிக்கொண்டே போய் அரண்மனையை அடைந்து விடிந்தவுடன் மந்திரிகளை நோக்கி, தனித்திருக்கும் மகளிருள்ள வீட்டின் கதவை நடுராத்திரியிற்சென்று தட்டினவனை தண்டிக்கும்விதம் யாதென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் அவன் கையை வெட்டவேண்டு மென்றார்கள். உடனே அரசன் தன்கையை வெட்டிக்கொண்டு நடந்ததைக் கூறிப் பொன்னால் ஒருகைசெய்து தரித்துக்கொண்டு அதனால் அன்றுமுதல் பொற்கைப்பாண்டியனென்று விளங்கினான்.

முன் வாண்சிறப் பதிகாரத்திற் கூறியபடி மன்னுயிர் வாழ்விற்ரு மாறிலா ஆதாராவது மழையேயென்பது ஒப்பமுடிந்த-

கொடுங்கோன்மை

ராயக

உண்மையே யெனினும், அரசனது காவல் இல்லாவிடத்து அம் மழையினாலாகிய உணவின் பயனைக் குடிகள் அடைதல் அரிதென்பதும்; அரசனது செங்கோல் வேதமும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அடமும் * கிலைபெறுதற்குக் காரணமாகுள்ள தென்பதும்; தன் குடிகளிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அவர்களுள் தளர்க்தார்க்கு வேண்டுமவை கொடுத்தலும், அவர்களுக்குக் கன்வர் முதலியோரால் கெடுதிவாராது காத்தலும் ஆகிய நற்குணங்களை யுடைய அரசனிடத்த யாவரும் நீங்காத அன்புடையரா யிருப்ப தென்பதும்; துல்களாலே சொல்லப்பட்ட இயல்பாற் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனது நாட்டில் பருவமழையும் குறையாதவினைவும் உளவாகா கிற்ருமென்பதும்; செங்கோன்மை யில்லாத அரசனுக்கு அவனது வேற்படை பயன்படாதென்பதும்; வழக்கறிவிப்பவர்க்கு அடைதற்கெளியலாகி, அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை தூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து, கின்ற உண்மைக்குப் பொருந்த முறைசெய்யாத அரசன் பாவமும் பழியும் அடைந்து, பிறர்கெடுக்கவேண்டாத தானே கெடுவா டென்பதும்; குடிகளிடத்தே குற்றம் உண்டானால் அதனை ஒழிக்கும்படி அவரைத்

தண்டித்து அவரை அக்குற்றத்தினின்றும் நீக்கிப் பரிசுத்தராக்கு
தலும், அவரில் மிகக்கொடியராய் உலகத்தாரைத் துன்பப்படுத்து
வோரைக் கொல்லுதலும் அரசனுக்குச் சாதிநருமாதலால் அது
அவனுக்குப் பழியாகாதென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ருசு. கோடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அச்செங்கோலினது கோணுதற்றமை. இங்
கும் உவமானமான கொடுங்கோலின் பெயர் உவமேயமான அநீதி
யின் மேலாயிற்று. செங்கோணமைக்கு மாறாகலால் இஃது அதன்
பின் வைக்கப்பட்டது.

* “மாதவர் கோன்பு மடவார கற்புங் காவலன் காவலிற் றங்கா”
ஆகலின், இங்கு அறமென்றது அவையொழிந்தவற்றையென்றறிக.

† “அல்லவை செய்தாரக்கறங் கூற்றம்” — கான்மணிக்கடிமை.
ரூஉயி அ ர சி ய ல்

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். (யி)

(இ - ன்.) காவலன் - காப்பாற்றற்குரிய அரசன், காவா னெ
னின் - உயிர்களைக் காப்பாற்றாதுயின, தருமமில்லாத அவனது
நாட்டிலே, ஆ - பசுக்களும், பயன் குன்றும் - பால் சுருங்கும். அறு
தொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்து
விடுவார். எ - று.

ஆபயன் - ஆவினின்றும் கொள்ளப்படும் பயன். அறுதொழி
லாவன. வேதமோதல், ஓதுவிதல், யாஞ்செய்தல், செய்வித்தல்,
ஈதல், ஏற்றல் எனப்பவை. இவை அந்தணாகுரியன. ஒதல், யாகஞ்
செய்தல், ஈதல், உலகீகாமபல், படைபயிற்செய்தல், பொருதல் என
ப்பவை அரசா அறுதொழில். ஒதல், யாகஞ்செய்தல், பொருளீட்
டல், ஈதல், பசுக்களத்தல், ஏருழல் எனப்பவை வையியா அறுதொழில்.
ஏவல் செயல், பொருளீட்டல், உழதல், பசுக்களத்தல் குயிலுவத்
தொழில் செயல், காடுகவினைகளாக்கல் எனப்பவை சூத்திரா அறு
தொழில். இவற்றுள் குயிலுவத்தொழில்களாவன - தோங்குவி

களைக் கொட்டலும் துளைக்கருவி களை யுகளுமாம்; காருக விளைக
 னாவண - பட்டு தூலையும், பருகி தூலையும் உகாண்டு ஆகையாக்க
 லும் சுமத்தலும் உழத்தலுமாம். அரசன் காவாநலிடத்து அந்தண
 ராதியோர் தந்தொழில் மறப்பர்; அவவிதம் மறத்தலால் வைசிய
 குத்திரர் பசுவினைப் போராறர்; பேராறாராகவே பசு பால்கறவாறு
 குன்றும்; குன்றியவுடத்து * அவியல்லாமையாலும், அவ்வவியைக்
 கொடுத்தாரூரிய அந்தணராதியா மந்திரம் † கற்பம் எனப்பனவற்றை
 ஒதாமையாலும் யாகம் நடவாதாய்; யாகம் நடவாதாகவே மேகம்
 மழைபொழிதலைச் செய்யாதாம்; மறைபெய்யாதாகவே தேவர்க
 ளுக்கும் இவ்வுலகத்திலே மக்களாற் செய்யப்படும் திருவிழாவும்
 பூசையும் நடவா; தானமும் தவமும் உளவாகா; எவ்வகை மேம்
 பாட்டின புடையவாக்கும் உலகியல் நடவாதெனபதாம்.

* அலி - செய் முதலிய தேவருணவு.
 † கற்பம் - வேதாங்கம் ஆறினார் ஒன்று.

வேருவந்தசெய்யாமை ரூஉக

பொருளை விரும்பிக் குடிக்களை வருத்தும் அரசன் பகைமை
 பற்றிக் கொலை செய்பவர்களிலும் கொடியவனாவ * இனன்பதும்;
 அமைச்சர் புரோகிதரோடனறிக் தனித்து நின்று அச்சுறுத்திக்
 குடிக்களித்தது வரிப்பணமல்லாப் பொருள்வேண்டி நிற்கும் அரசன்
 வழிப்போககளை வாளொண்டு வெருட்டிப் பொருள் பறிக்கும்
 கள்வனை யொப்பாவினனபதும்; தன்னாட்டிலே தோனறும் திமை
 களை நாடோறும் ஆராய்ந்து அவ்வாராயச்சிகுப்புப் பொருந்தக் காரி
 யஞ்செய்யாத அரசனது நாடு நாட்டோறும் கெடுமென்பதும்; மேல்
 விளையை எண்ணாமை முனைய ச செய்யும் அரசன அச்செய
 லால் முன்னே சம்பாவிக்கப்பட்ட பொருளையும் பின் அது சம்பா
 வித்தற்குக் காரணமாகிய குடிக்கையும் ஒருமேசர இழப்பானென்ப
 தும்; அவன் முனாசெய்யாமையா குடிக்கை துன்பப்பட்டு உழுக
 கண்ணீர் அவனது செவ்வதகை டிரிகுரா கருவியாகுமென்ப
 தும்; கொடுங்குதலு அரசனதுசுருபு புகட்டுவில ியென்பதும்; தனக்
 குரிய பொருளைநாடு அநாயாக உடனும் விரும்பி முறைதப்பி நடக்
 கும அரசனது நாட்டிலே அடி குத்தி மருவானவை பொருளுடை
 யாராகவே அதலால், அநகாட்டில் உயிர்ப்பு டிக்களுக்கு அவ்வுடைமை

௫௭. வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃசாவது குடிகள் அடங்கியது. பருகி எனறு சொல்லப்படுகிற மங்கிரி மகலாசிய நயங்களை அச்சுவதும், தான அஞ்சுவதும்

ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால், இஃது அதனாயின் வைக்கப்பட்ட.

* அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பமேயாக, இவன் செய்வது எப்பொழுதும் துன்பமாதல்பற்றி இவன அவரினுங் கொடியவனான் எனறறிக.

† “இவ்விதது மனனுதல மேண்டி ன இசை நடுக ”

கானமணிக்கடிக்கை.—

௭௨௨

அ ர சி ய ல்

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனாயி நெடுஞ்செல்வம்

நீடின்றி யாக்கே கெடும்.

(௬)

(இ - ன்.) அரசன், கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லையும் உடையவனாய், கண்ணிலன் ஆயின் - கண்ணோட்டமும் இல்லாதவனாயின், நெடுஞ்செல்வம் - அவனது பெரிய செல்வமானது, நீடின்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆக்கே - அப்பொழுதே, கெடும், கெடும், எ - று.

வேட்டம் (வேட்டையாடுதல்), கடுஞ்சொல், மிகுதண்டம், குடி, பொருளீட்டம் (அவியாயமாய்ப் பிறர் பொருளை அபகரித்தல்), கள், காமம் எனப்பட்ட விதன்கள் (வேதனைகள்) ஏழனுள் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்த செய்தலுள் அடக்கினார். கண் என்பது கண்ணோட்டத்தை உணர்த்துதலால் கருவியாகுபெயர். கடுஞ்சொல்லும் மிகுதண்டமும் செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்து அன்றையினுமென்பார் ‘நெடுஞ்செல்வம்’ என்றார். நீடுதல் - நீடித்தல்.

ஒருவன் தன்னின் மெலியவனுக்குத் திங்கசெய்தவிடத்து அதனை கடுவாய்கின்று ஆராய்ந்து, பின்னும் அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்பத் தண்டிப்பவனே அரசனாவனென்பதும்; அவலிதம் தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது அனலிதப்பச் செய்வதுபோலக் காட்டி அனலு கடவாமற் செய்யும் அரசனிடத்துச் செல்வம் நீங்காது கிற்றுகமென்பதும்; குடிகளால் அஞ்சப்படும் காரியங்களைச் செய்யும் அரசன் கடிதிற் கெடுவானென்பதும்; தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்கு அரிதாகிய சமயத்தை உடையனாய்க் கண்டால் இனிமையல்லாத முகத்தினை யுடையவனது செல்வம் பேய்கண்ட செல்வம்போல் ஒருவருக்கும் பயன்படாதொழியுமென்பதும்; கடுமொழியும் கையீகத்த தண்டமும் அரசனது வலிமையை யழிக்குமென்பதும்; அரசன் அமைச்சருடன் ஆலோசியாது செய்தகாரியம் தவறியவிடத்து அவர்களைக் கோபிப்பானாகில், அவர்கள் அவனை அஞ்சி ஆகல, அதனால் அத்தவறு தீர்த்தலும் இராச்சியபாரம் இனிது செலுத்தலும் இடலாதவனாய் இறுதியை யடைவானென்பதும்; போர்வருதற்கு கண்ணோட்டம் ரூ. ௨௩

முன்னே தனக்குக் காப்பிடமாவதோர் அரண்செய்து கெர்னாத அரசன் போர்வந்த காலத்திலே காப்பில்லாமையாற் கெடுவா நென்பதும்; கொடுங்கோலரசன் தன்னோடிணங்கிக் கொடுத்தொழில் செய்தற்கு உடன்படும் நீதினால் கல்லாதவனாரே மந்திரிகளாகச் சேர்த்துக்கொள்வா நென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ரூ. ௨௪. கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தனனோடு பழகினவரைக் கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்டவைகளை மறக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண் ஒடினவ் டத்து நிகழ்வதாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. இது நாட்சனியமென்றும் முகங்கொடுத்தலென்றும் சொல்லப்படும். முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டவையே சிரப்பப்பற்றி இவ்விலே விரித்துச் சொல்லுவதால் இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

பண்ணென்றும் பாடற் கியைபின்வீற்ற கண்ணென்றும் கண்ணோட்ட மில்லாத கண். (௩.)

(இ. ன்.) பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்சொழி லோடு, இயைபினைறல் - பொருத்தமில்லையாயின், என்றும் -

என்ன பயனுடைத்தாகும், அகிப்போல், கண் - கண்ணானது, கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாத விடத்து, என்னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், எ - று.

பண் கண் என்பன ஈறுதோன்றாத சாதியொருமைப்பெயர், பண்களாவன பாலையாழி (வீணை) முதலிய நூற்று மூன்று. பாடற் றொழில்களாவன யாழினிடத்து வார்த்தல், வழத்தல், உத்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் எட்டும், பண்ணல், பரிவட்டணை. ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வீணையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் ஏட்டும், கண்டத்தினிடத்து எடுத்தல் படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வணப்பு வண்ணமுதலியவண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இப்பாடற் றொழில்களுடன் பொருந்தாதவிடத்துப் பண்ணால் பயனில்லாத விதம்போலக் கண்ணாட்சு அ ர சி ய ல்

கண்ணோட்டத்துடன் பொருந்தாதவிடத்துக் கண்ணால் பயனில்லையென்பதாம். தாட்சணியம் ஒருவர்மேல் கண்ணென்றவிடத்து உண்டாவதாயிருத்தலால் அக்கண்ணைத் தாட்சணியத்திற்கு இடமாக்கினார். இறுதியிலுள்ள கண்ணென்பது 'கண்ணகன் ஞாலம்' என்புழிப்போல இடமென்னும் பொருளதாய் நின்றது.

கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற நிறப்புடைய அழகு அரசரிடத்தே உண்டாயிருக்கையாலேதான் உலகம் உண்டாகா நின்றதென்பதும்; உபகாரஞ்செய்தல், காப்பாற்றல், பிழைபொறுத்தல் என்று இவை முதலாய உலகநடையானது கண்ணோட்டத்தினிடத்தில் நிகழ்வதாகும்மென்பதும்; கண்ணோட்டமில்லாத கண்களார பயனில்லையென்பதும்; அக்கண்ணோட்டமும் அளவுக்கு மிஞ்சினால் கெடுதியைப் பயக்குமென்பதும்; கண்ணோட்டமில்லாதவா கண்ணுடையவரல்ல மென்பதும்; அவர் மரப்பாவையை யொப்பாட மென்பதும்; கண்ணுடையவா கண்ணோட்டம் இல்லாதல் இல்லையென்பதும்; அரசர் முறை செய்தலாகிய தமது தொழில் அழியாமல் கண்ணோட்டஞ் செய்ய சிவன் மென்பதும்; தம்மை வருத்துவார்கடத்தும் கண்ணோட்டமுடையவராகிக் குற்றத்தைப் பொறுத்தல் வேந்தர்க்குச் சிறந்த குணமாகமென்பதும்; யாவராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தை விருமபுவீவார் பழகினவர் தமக்கு கஞ்சிடக்கண்டு வைத்தும் கண் மறுக்க மாட

டாமையால் அதனை புண்டு பிணைந்து அவரோடு பொருந்தவ* ரென பதம் இங்கு அறியதக்கவைகளாம்.

இஃ ஒற்றுடல்.

அல்தாவது பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்று மூன்று திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றாரை (வேவுகாரரை) ஆளுதல். முன்னே சொல்லிய இலக்கணமுடையவரைய அரசு னுக்குத் தன்னுடு காக்கும்போதும் பிறர் நாடு பிடிக்கும்போதும்

* “முந்தையிருந்து நட்போர் கொடுப்பிற், நஞ்சு முண்பர் கணிகா கரிகர்” — நற்றிணை.

ஏறாடல

ரூஉரு

வேண்டுமவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினாராதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அடையும வேண்டுவதாகிய இஃது முன்னே வைக்கப்பட்டது

ஒற்று முரைசானற நூலு மிவையிரணநிர்

தெறறெறசுக மனனவன கண (ர)

(இ - ள) மனனவன ஆரசன, ஏறறம - ஏறறணம, ஸரை சானற புழந்நினாநச நூலம - ஈகிநூலூர், உடைய இரணநிம் - ஆகிய இவை யிரண்டினையு, கண கண இரண்டு கண்களுமாக, பொருளைத் தெளியக்கடவன, என்று.

ஒற்றுநூலாவ தன ணை சொல்லாடாதது வெல்லாம போய்க்கண்டு அகக்க நட்புதன பெல்லாட அறிவித்தலாறும், நூலானது அநநநகவைகளுக்குத் தன அறிவு சொல்லமுடியாத சொழிலகளைப்பெல்லாரு சொல்லி அறிவித்தலாலும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு மனனககணமும் நூலாககணமும் திச்சயித்தகுகொண்டு நடக்கக்கடவ னென்பதாம் வேந்தனை வேந்தனு என்று பண்பாகுபெயரார் கூறவது போன்று ஒருனை ஏற்று என்று தெரழ்வாரு பெயர் நடப்பாட்டது தெர நானக என்பது தெற ரொன என மது டாடுகா அடியாப பிறந்த உயங்காள் வினை முறறு தெறவறன என்பது பகுதியாத தெறவறன எனனும் செயவெனனும் வினையெச்சத்தாலும் அறிக இஃதனால் ஏற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது அவ்வொற்றனை இலக்கணங்க னாவன—தங்காரியரு செயவார் சுற்றத்தார் பகைவரென்று

சொல்லப்படாத அனைவரை 0 சொல்லாலும் செயலாலும் ஆராயத்
 தலம், ஒற்றப்பட்டார கண்டால் அவராத சந்தேகிக்கப்பட்டாத பாப
 பார வணிகா முதலாளியினோ வடிவோடு பொருநதி அவா சந்தே
 கித்த அறியத் செய்துகொடு கோபித்துப் பாரகினற அவா கண்
 ணிறகு அஞ்சாது நின்று சாம தான பேத தண்டமாதிய நானகு
 பாபங்களும செய்தாலும் மனதிலுள்ள கவகளை வெளிப்படுத்தா
 திருத்தலும், முற்றத்தறநதாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் போகக்
 கூடாத விடங்களிலெல்லாம் போய ஆராயவேண்டியவைகளை யெல்
 லாம் ஆராயநதறிநது அவவிடத்தோர சந்தேகித்துப் பிடிக்கது எல்
 லாடக
 அ ர க் கி ய ல

லாத துன்பமுஞ் செய்து கேட்டாலும் தண்ண வெளிப்படுத்தா
 திருத்தலும், ஒற்றப்பட்டார மறையச்செய்த செபலகன அவாக
 குள்ளாயினார கேட்கவல்லனாய் கேட்டறிநத செயல்களிற பின
 னியப்பட்டாது துணியும் வல்லமையுடை ததாயிருத்தலும்.

எல்லாரிடத்தும் நடப்பவைகள் எல்லாவற்றையும் தினக்
 தோறம் ஒற்றினாலே விரைந்தறிதல் அரசனுக்கு உரிய தொழி
 லாகுமென்பதும், அவலிதம் செய்யாக அரசன ஹறியடைய
 மென்பதும்; ஒற்றாய்ச் செனறவந்த ஒருவரை ஒற்றப்பட்டாரோடு
 கலந்து நின்று மாறப்பட்ச சொல்லுதலும் கூடுமாகையால், அவன
 மரைவாயறித்துவந்து அறிவித்த காரியததையும் பின்னும் ஒற்றாற
 னாலும் அறிந்துவரச் செய்து, ஒப்புமைகொண்டு கொள்ளவேண்டு
 மென்பதும்; ஒற்றரை ஆளுமிடத்து ஒருவன் மாற்றொருவனை அறி
 யாதிருக்கமுபடி ஆளவேண்டுமென்பதும்; அப்படி ஆளப்பட்ட
 மூவரை ஒருபொருணமேலே வேறுவேறு விட்டால் அம்மூவரு
 டைய சொந்தரும் பயனால் ஒத்திருக்கமுயின அப்பொருள் மெய்
 யெனற தெளியப்படுமென்பதும், மறைநகவைகள் அறிந்து
 சொல்லிய ஒற்றனிடத்துச் செய்யும் சிறப்பை அரசன பிராரியச்
 செய்யாதிருக்கக் கடவென்பதும்; அப்படிச் செய்தானுலை
 சிறப்புப் பெற்ற இவன யாரென்றும், இது பெறுதற்குக் காரணம்
 யாதென்றும் வினவுவாரும் பதில் சொல்வாரும் அயலாராதலால்,
 தனணள்ளே அடக்கப்படும இரகசியங்களைத் தானே வெளிபிட்ட
 வனவானென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

அஃதாவது மனம் தளர்வில்லாமல் தொழில்செய்தவிலே எழுச்சியை உடைத்தாதலாம். ஒற்றால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்றதொழில் செய்வோனுக்கு இஃது அவசியம வேண்டிதலால், ஒற்றாடலினபின் வைக்கப்பட்டது.

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. (க0)

ஊக்கமுடைமை

ரஉஎ

(இ - ன்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - திடமான அறிவானது, உள்ள வெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம், அஃது - அம் மனவெழுச்சியை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - (மனிதராகார்) மரக்கனாவார், வேறு - சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து வேற்றுமை வடிவு, மக்கனாதலே - மனிதவடிவாயிருக்கையே, வேறில்லை, எ - று.

உரமென்பது அறிவாதல் நீத்தார்பெருமை யதிகாரத்திலே 'உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான், வரனென்னும் வைப்புக்காரர் வித்து' என்னுங் குறளினாலுமறிக. [இதன் பொருள் - திடமான அறிவென்னும் அங்குசத்தினாலே பொறிக ளாகிய யானைகள் ஐந்தையும் தத்தம் புலன்களினமேற் செல்லாமற் காப்பவன எல்லா விலக்களிலும் மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற முத்தி நிலத்துக்கு ஒர் வித்தாவான் என்றவாறு]. மரமென்பது சாதி யொருமைப்பெயர். மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லறிவும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமைபற்றி 'மரம்' என்றும், மரத்தில் உண்டாம் பயன இல்லாமைபற்றி 'மக்கனாதலே வேறு' என்றும் சொல்லினார். மரத்திற்குப் பயன பழமுதலானவையும், ஆலயம், வீடு, தேர், மாக்கலம் இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும் ஆம். ஊக்கத்தினால் முயற்சியும், முயற்சியினால் பொருளும், பொருளினால் கொடை (வறியார்க்கு ஈதல்) யும், கொடையினால் புகழும் உண்டாமாதலால் ஊக்கமில்லாதவர்க்குப் புகழில்லை எனபதும், மேலே புகழதிகாரத்திலே 'தோன்றிய புகழொடு தோன்றாக அஃதிலார், தோன்றலிற் றோனருமை நன்று' என்றதனால் ஊக்கமில்லாதவர் மனிதராய்ப் பிறத்தலிலும் விலக்காய்ப் பிறத்தல் நன்று என்கதும் பெற்றும். இதனால் ஊக்கமில்லாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

* ஊக்கமில்லாதார் அவளூக்க மில்லாமையால் தாம் முன அடைந்து நின்ற பொருளைக் காக்கும் ஆற்றல் இவராதி இழப்பாத

லால், ஒருவரை உடையவரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்த காரணமாயிருப்பது ஊக்கமேயாகுமென்பதும்; அவருக்கு அவனுக்கமுடையமே நிலைபெற்ற உடையவாகுமென்பதும்; மற்றைப் பொருளுடைய நிலைநிலைநாது நீங்கிப்போமென்பதும்; நிலைபெற்ற ஊக்கமாயுடைய அ ர சி ய ல்

கந்தையுடையவர் கைப்பொருளை யிழந்தாரானாலும் அதற்காக வருந்தாரென்பதும்; இவ்வகை முதுவியவற்றால் தளராமையுடைய காரணமாகிய ஊக்கத்தையுடையவனைச் செல்வம் தானே சென்றையுடையமென்பதும்; நீர்ப்புகளின் தூங்கல் நீர் யிருந்தமட்டும் நீளவதுபோல் மக்களும் தங்களை ஊக்கம் யிருந்த அளவுக்கு உயர்வாரென்பதும்; முயாச்சியுடையார் உயர்ச்சியடைதல் விதிவசத்தினாலே ஒருவேளை கூடாமற்போயினால், அவா முயற்சியிலே தளர்ச்சியல்லாமையால் இகழ்ச்சியடையாராகி, அப்போதும் புகழ்ச்சியையே யடைவாரென்பதும்; யானையாக அம்புகளினாலே புண்பட்ட விடத்துத் தளராத தன் பெருமையை நிலைநிறுத்துவதுபோல், ஊக்கமுடையவர்களைப் பொருட்படுத்தாது முயன்று முடித்துத்தம் பெருமையை நிலைநிறுத்தவாரென்பதும்; புலியைக்காட்டிலும் யிருந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த தந்தமும் உடைய தாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் ஊக்கத்தினையுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சமாறுபோலப் பகைவரைக்காட்டிலும் யிருந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமில்லாயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சவாரென்பதும் இவ்வு அரியத்தக்கவைகளாக.

கக. மடியின்மை.

அஃதாவது நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது சோம்புதலில்லாமையாம். ஊக்கமுடையவர்க்கு ஒரோவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலாக் குறித்து, இஃது அதனின் வைக்கப்பட்டது.

நெடுநீர் மறவி மடிதூரி னுக்கும்
நெடுநீரார் காமக் கலன் (௫)

(இ - ன்.) மடி - சோம்பலும், நெடுநீர் - விரைவிற செய்தற்குரியவைகளை நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும்,

தயில் - தூக்கமும், காண்கும் - ஆசிய நாண்கும், கெடுநீராள் - இறக்கம் இயல்பினாயுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பியேறும் மாக்கல்மாய், எ . று.

மடிபின்மை

௪௨௯

மடி கெடுநீர மறவி தயில் எனறு முன்னிறக வேண்டியதான மடியென்பது செய்யுளை நோக்கி 'கெடுநீர மறவி மடி தயில்' என கடுவே நின்றது நெடுமைபாசிய காலப்பண்பு அக்காலத்தில் நடப்பதான தொழிலினமேல் விசாரது காலகாமததையுடைய செயல், மறவி, தயில் எனவும் முன்னும் தாமதகுணதங்ல உண்டாகி மடியுடனநடப்பனவாதலால் மடியுடனஒருயித்தெண்ணப்பட்டன இறக்கமும் இயல்பு வாடினா கெடுதல் மடி முதலிய காண்கும் துன்புறுந்நன்மை யுடையவாசுநகரு இனபந தருவன போலக காண்பித்தது அவா விருமபிக கொண்டவிடத்துத் துன்பத்திலே தளந்துதலால், வாயுநாள்கட்டவாசுசு செய்வததைத் தருவது போலக காண்பித்தது அவா விருமபியேறிய விடத்துக் கடலில் விழுச்செய்யும் தப்பலை யொகரும எனனும் உவமானக குறிப்புக் காமக்கலன் எனனுஞ் சொல்லாற பொபட்டது காமக்கலன் எனபதறத் விருமபித் தார்க்கும் ஆபரணமென்று பொருள கூறுவாருமுண்டு [எப்படி யாகக்கலம் மாணம் சமீபித்தவாசுக்குப் பெருக்கத் தருவதுபோலத் தோன்றி அவா விருமபி ஏறியவிடத்துக் கடலிலே விழுத்ததுமோ, அப்படியேய் மடி முதலிய நாள்கும் துன்பஞ் சமீபித்தவாசுரு இனபநு செய்யபவை டோலக் தோன்றி அவா விருமபிக்கொண்ட விடத்துத் துன்பத்திலே விழுத்தும் எனபதாம்]

உலக நடைபுள்ள வரைக்கும் இடையருது ஸாஸூட பிறந்த வரை விளக்கும் குடியாகிய விளக்கானது ஒருவனது சோமபலாகிய இருள் நெருங்க மழுங்கிக் கெடு * மென்பதும், அதனால் தாம்

* "இலக விளக்கது இருள் கெடுபது" (அப்பர் தேவாரம்)
 "பொருளெனனும் பொய்பா விளக்கம் இருளறுகரும்" (திருக்குறள்)
 எனனும் கட்டுரைகளுக் கிணங்க எல்லா விளக்குகளும் இருளைக் கெடுப்பனவாயிருக்க, மடியெனனும் இருள் குடிபெனனும் விளக்கைக் கெடுத்தலால், அவ்விருளின வலிமை இத்தகைத்தென்பதை இங்கே குறித்துணரக்

9

நாயி

அரசியல்

பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டிபவர் சோம்பலைக் கெடுத்தொழுகக் கடவரென்பதும்; விடத்தருவதாகிய சோம்பலைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதவன் பிறந்த குடியானது அவனிணும் முற்பட அழியுமென்பதும்; சோம்பலிலே ஆசைப்படுதலால் திருந்திய முயற்சியில்லாதவராயினவர்க்கு குடி மடிதலோடு நெடுகீர் மறவி துயிலென்னும் குற்றங்களும் அதிகரிக்குமென்பதும்; சோம்பலுடையார் பெருஞ் செல்வம் பெற்றாராயினும் அதனாற் பயன் பெறாநென்பதும்; அன்னவர் நட்பாளர் முன கண்டித்துப் புத்திசொல்லி அதனாற் பயன் காணாமையினாலே பின் இகழ்ந்து சொல்லும் சொல்லுக கேட்பரென்பதும்; அரசனிடம் சோம்பலுண்டாயின் அஃது அவனைப் பகைவாக்கு அடிமையாக்கு மென்பதும்; ஒருவன் சோம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தாமதகுணத்தை ஒழிப்பானாயின் அவனது குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் அச்சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறு காரணங்களாலுண்டான குற்றங்களும் அவனது முயற்சியினால் ஒழியுமென்பதும் ; * தன் அடியவளினாலே எல்லா வுலகத்தையும் அளந்ததிருமால் தரவியனந்த சுவர்க்க மந்திய பாதாளமெனனும் மூன்று லோகத்தையும் சோம்பலில்லாத அரசன் ஆள்பெறவா எனென்பதும்; இவ்வாழ்

† பலிச்சக்கரவர்த்தி யென்பவன் மண்ணுலகத்தோடு வானுலகத்தையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஒரு பெரிய யாகத்தைச் செய்து தக்கார தகவிலாரென்னும் தாரதம்மியமின்றித் தன்னை அடைந்தோர் அனைவருக்கும் அளவிறந்த தானத்தைக் கொடுத்துவரும் நாளில், திருமாலானவர் காசிப முனிவருக்கு அதிதியினிடம் அவ தாரஞ்செய்து ஒரு குறுகிய வடிவுடன் வளர்ந்து அச்சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று மூன்றடி மண் யாசித்துப்பெற்றுப் பிறகு மகத்தான ஒருருக்கொண்டு, மண்ணுலகத்தை ஓடியாலும் வானுலகத்தை மற்றோடியாலும் அளந்து, பிறிதோடியை அப்பலியின் தலைமேல் வைத்து, அவனைப் பாதாள லோகத்திற்குச் செலுத்தினாரென்பது கதை.

ஆளவீனையுடைமை

வார்க்கு மட்டுமேயன்றி உலகப் பறறினையொலித்த முத்தியை விருமபி முயலுடாகம மடியினமை இன்றியமையாததாரு * மென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சு.2. ஆளவியை யுடைமை

ஆலிந்தாது விடாதிடாத மெய மி றினை மடய ரதல.

அம் மெயமமுப சிவாரிய பாரணம் ஆரம் வினையென மாரியத
தா கூறப்பட்டதால் ஆறு காலமாகு பெயராதும் சேயம்பலக
கெடுத்தாலும் தொழிலை முயற்சிய வல்லாமல் ஆளா கூடாமையி
னாலே, இது மடியின் மையினை வைக்கப்பட்டது

இனபம் விழையான வினைவிழையான தனை கேளிர
துன்பு துடைக்கானபு துணை (இ)

(இ - ஈ) இனபம் விடைபாது தனக்கு வினபுதை விரும
பாதவனாக, வினாவியை மான கொள் டுடிக்கலையே விருமபு
லோன, தனை கேளிர தன ச மய ச ரு பாராருவாகப் கேளி
ரது, துன்பு பாரதனை துடைக்க, துடை து ினை, தான
மும் அதனைத் தாங்குதலாகிய, துணை தான மெய

தனை கேளிரத தாங்குபவனை மானென மருவகப்படுத்தி
அதற்கே புகுகேளிராப பாரமென மருவகப்படுத்தாது விடுத
கமையால் ஆலிந்து ஏசுதேசவுருவம் மாய் து. கேளிரது உறுமை
யுந தீர்த்து அவரைக் காத்தலுஞ் செய்ய வல்லவனா மெனவே,
கனக்கு அவை செய்து கொண்டுதல் சொல்லவேண்டிய தல்லையா
யிற்று. காரியமாகிய இனபத்தை விருமபாமல் காரணமாகிய முயற்
சியை விருமபுலோன வல்லாப பயமும் தடைகூர் மெனமதனால்,
காரணமாகிய முயற்சியை விருமபுலு காரியமாகிய இனபத்தை

* மடிமையெனு மொன்றை மடித்தனன்றே வெணீன

அடிமைகொளல் வேண்டு மரசே பராபரமே.—நாயுமானவர்.

நா.உ

ஆ ச சி ய ல்

விருமபுலோன ஒருபயனும் அடையானென்பது பெறப்பட்டது.
இதனால் முயற்சியுடையவனது நனமை கூறப்பட்டது.

தமது சிறுமையை நோக்கி நாம் இத்தொழிலை முடித்தல் அரு
மையைட்டைத்தென்று நினைத்துத் தளராத முயற்சி செய்தால்
அம்முயற்சியானது அவர்க்கு அவ்வரிய தொழிலை முடித்தற்கேற்ற
பெருமையை உண்டாக்குமென்பதும்; மேற்சொண்ட காரியத்தை

முற்றுப்பெறச் செய்யாது விட்டவரை உலகம் கைவிடுமென்பதும்; முயற்சியுடையவரே பிராக்ஞ உபகாரஞ்செய்ய வல்லவராவரென்பதும்; பேடியானவள் தனக்கையிலுள்ள வானால் பகைகரை வெட்டுதற்குக் கருத்திடையவ ளாயினும் அஃது அவனச்சத்தால் முடியாத விதம்போல, முயற்சியில்லாதவன தன்னிடத்தினுள் தேகபலத்தாலும் வேறு பொருள் முதலிய சாதனங்களாலும் பிராக்ஞ உபகாரஞ் செய்தற்குக் கருத்திடையவ னாயினும் அஃது அவன் முயற்சியின்மையால் முடியாதென்பதும்; முயற்சியுடையவ னிடத்துச் சீதேவிசென்ற தங்கிச் சகலசெல்வா கம்பும் வளர்ப்பாளென்பதும்; சோம்பலுடையவனிடத்து சூதேவி சென்று வறமையை அடைவிப்பாளென்பதும்; பயனைத் தருவதாகிய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாதாக, அறியவேண்டிமவற்றை அறிந்து தொழில்செய்யாமையே பழியாகுமென்பதும்; முயற்சித்துச்செய்த தொழில் ஊழ்வகையால் நினைக்கப்பட்ட பயனைத் தாராதாயினும், முயற்சியானது உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின அளவுக்குத் தக்க பயனைத் தருமென்பதும்; பயனை விலக்குவதாகிய ஸ்ரீமையும், அவ்விலக்கிற்கு இனையாமல் முயல்பவர், விலக்குவரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

இடுக்கணழியாமை

௭௩௩

௭௩. இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது தொழிலிலே முயல்பவன் ஸ்ரீகுறாவது, பொருளில்லாமையினாலாவது, மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து, அதற்கு மனங்கலங்காம. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மடுததவா யெல்லாம பகடண்ணு னுற்று

இடுக்கணிடர்ப்பா டுடைத்து. (ச)

(இ - ள்.) மடுததவா யெல்லாம தடைபட்ட விடக்களெல்லாவதறியும், பகடண னுண - வண்டி. மய ஸ்ரீகுறாச் செல்லுங் கடாப்போலே தொழிலை மேற்கொண்டு செய்து கதவல்லவனை, உற்று வந்தடைந்த, இடுக்கண - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தானே ப்பப்படுதலை, உடைத்து - உடைபடாம, ௭ - று.

மடுத்தவாயெல்லாமென பது உண்டியை யிழுத்துச் செல்லும் கடாவிற்கும் தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்தினரவனுக்கும் பொதுவாக நின்றமையினாலே, உண்டுகுசு சேரது நிலம், மணல் நிலம், களர் நிலம், மேட்டுநிலம் முதலியவாகவும் தொழிலுக்குத் தடைகளாகவும் கொள்க. தடைநீர்த்தட்டீபாது கடாவானது பக்கங்களில் உராய்ந்து நிலத்தில் மூக்கை உண்டியும் கால்கள மடக்கி வைத்துத் தவழ்த்தும் அரிதாக உண்டியை இழுக்குமவிதம்போலத் தொழிலை மேற்கொண்டவன் தடை நீர்த்தட்டீபாது சீர்ப் பிரயாசையை கோக்காமல் முயற்சிசெய்து அதனைச் செலுத்துவான எனபார் 'பகடன்னாள்' எனறார். இத்தனல் உண்மையறிவுடைய ஒருவன் வினையினாலே தனக்கு இபைத்துண்பங்கள நீர்ந்தவிடத்து அவைதாமும் உயர்க்கு இயல்பனறிக் கணப்பொழுது நிர்பதாய் முனத்தினிடத்தே உண்டாகும் கோட்பாடுகளாகவின அவவின் பத்தை விரும்பாதவனாகி, தன்னுடம்பு துண்பத்திற்கு உரையிடமாய் இருத்தலையும் வினையால் துன்பமடைதல் இயல்பாதலையும் உள்ள படி உணர்ந்து அத்துண்பத்திற்கு அழியாமல் மனமகிச்சியுடையவனாகி அதனாலே தொடங்கிய தொழிலை நன்கு முடிப்பானென்பது பெறப்படும்.

நாட்ச

அரசியல்

சொழில் செய்பவன் அதுதொழில் முடிவிற்குநடுவே துன்பம் வருமிடத்து அததுண்பத்திற்குத் தளாச்சியடையாமல் அததொழில் நன்றாக முடிந்தவிடத்தே உண்டாகும் தன்மையதான் மதிமுச்சியை உடன்பாண்டானால் அவன் மனமெழுச்சியால் அததுண்பத்தினையதனளி அங்கதொழிலைச் செய்வனே முடிக்கும் வல்லமையுடையவனாவான் மனப்பாடு எதற்கு உடைய பெரியதுண்பம் நேரிடவிடத்து அது மறுபடி உடன்பாணை நினைக்க அததுண்பம் யானே உடம்பென புகர், பாருளெ றாநோது அதனாலவரும் இண்பத்தைத்தா ற தாரிபாய் உடையானது, அதுபெருத பிறருடன்கலந்து அண்பவிக்கும ஒருவன் செயற்காரிய வறுமையுறவரின முன்பு அவனாக உடையட்டவர்கள் உவனை விட்டு நீங்காமல் உடையவராதலால், அவன் உடையவன் மது அதுபுகாத அடைபாணென்பது கலவியால் உடைய ஒரு இண்பம் வந்தவிடத்து அவ்விண்பத்தை உண்பவர்க்கு கொணரீட மனத்தால் விருமபாதவன், வினையினாலே தனக்கு துன்பம் வந்தவிடத்து அதுபுண்பத்தை

அனுபவித்துக்கொள்ள உடமாத் தயாவுக்கு நதரலினைப்பதும், தொழில் செய் தீடத்து முபாயா வந்து துன்பத்தையே தனக்கு இனப்ப மாகக் காத்ததுகொட்டவனை தன நடபினரால் மட்டுமேயன்றிப் பகைவரோடு நனக்கு மதிக்கப்படுவா னெனடதும இங்கு அறியத்தக்கவைகளும்

அரச்யல முற்றிறம்

அ ந் க வி ய ல்.

இனி முறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அக்கங்கள் ஆறனது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லத்தொடங்கி, அவ்வக்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆளுஞ்சக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்து அதிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி, முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

சூ. அமைச்சு.

அஃதாவது மந்திரியினது இயல்பு. அவலியல்பு அவன குணங்களும் செயல்களும் ஆம்.

மகிதுடப நூலோ உடையார்க் கதிதுட்பம்

யாவுள் முன்னிற பவை.

(சு)

(இ - ன்) மதிநுட்பம் - இயற்கையாகிய நுண்ணறிவை, நூலோடு - செயற்கையாகிய நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடைய ராய மந்திரிகள்க்கு, அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தை யுடைய ஆலோசனைகளாய், முன்னிற்பவை - முன்னிற்பன, யாவுள் -

நட்பமதி எனபது மதிநுட்பமென்று வந்து பின்மொழியாற்
பொருள் சிறந்து நிரர்வால் அது பின்மொழிநிலையல். அம்மதி
நுட்பம் ஊழ் தரவேண்டியதாதலால் முன்னே கூறப்பட்டது.
நூல் என்பது நூலின்புணடாகும் அறிவையும் அதிநுட்பம் என்பது
அதிக நுட்பத்தைக்கூடைய ஆலோசனையையும் உணர்த்துத
லால் முறையே கருவியாகுபெயரும் பண்பாடுபெயருமாய் நின்
றன. அதிநுட்ப மென்பதிலுள்ள அதி யென்பது வடமொழியில்
மிகுதிப்பொருளை யுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; அது தற்
சமமாய் நுட்பமென்பதனோடு தொடர்ந்து நின்றது. முன்னீற்றல்
ராஃக அ க ச ன் ப ல

பகைவரது ஆலோசனைகள் தமது ஆலோசனையால் அழியாது
நின்றல். இனி அதிநுட்பமென்பதனை அதிநுட்பமென்று பாடல்
கூறி, அதற்கு அதனின நுட்பம் எவையென்று பொருள் கூறு
வாருமுளா, அவ்வாறு கூறுபவா ஆலோசனைக்கு இனமாய்
முன்னே சுட்டப்படுவதொன நிலவாமைமையும, அது இது
முகவிய சுட்டுபெயராக இன எனமை ஐந்தாம் வேறறுமை
யுருபு எரவிட்கது இன சாரியை பெற்று அதனின இதனின
என்று நிற்பதன்றி அகின இனென என்ற நிலவாமைமையும அறிந்
திலா பகைவா ஆலோசிப்பனவாறாத தாம் அறிந்து அழிதது
அப்பகைவரறிந்து அழிக்காதனவறறாத தாம் ஆலோசிப்பொன
பது கருகது ஐந்தறல் அகரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.
மதிநுட்பம் இயற்கையறிவும நூலறிவு செயற்கையறிவும ஆம்

மதிநுட்பமும் நூலறிவும உடைய ஒருவன் தொழில்செய்
யுபோது அதற்கு வேண்டும் சாதனங்களும், அதற்கு ஏற்ற
காலமும் அதுசெய்யும் நேரமும் அவவித்தகவலை செய்யப்படும் அவ
வரிய தொழில்களும் பொருந்த எண்ண வல்லறையிருப்பதுடன்,
அததொழிலை செயதலிலே சோமபயிலலாதவனாடும் முயற்சி
யுடையவனாடும் விதி விலகருகளை உலகவியாக்கேபோடு அறிந்தவ
னாடும், ஒரு காரியத்தைச் செயதல் பல்விதமாகத் தோன்றினால்
அவற்றின ஆற்றை ஆராய்ந்து செயதலிலும், அது செய்யும்போது
பலிகரும் விதம் ஆராய்ந்து செயதலிலும், சிலரைப் பிரித்தல்
பொருத்தல் செயதலிலே உவாகரு ஐதுவே செய்யத்தக்க தென்று
துணிவுபு தகரும் வகை செயலுதலிலும் வல்லறையிருப்பானென்ப
தும், அரசன அறிந்து சொல்லிவரது உறுதொழில்களை மனது

திற கொள்ளாமல மேலும் அவரை இழப்பதென்ப பேசிட தானும் அறியானேயாயினும், அககுரம நோக்கி உலகைக் கைவிடாமல் அவனுக்கு உறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரியினது முறைமையாகு மென்பதும், அரசன கணக்கு அறியாமையாற் செயத குற்ற நோக்க அவனுக்குத் தீங்குசெய்யக் கிணைக்கும் மந்திரி அவனுக்கு எழுபதுகோடி பகைவரிலும் கொடியவனாவனென்ப தும்; செய்யப்படும் தொழிலகளை முடிததற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதவா அவைகளை முன்னே அமைவுபட ஆலோசித்திருந்தும், செய்ய டொல்லவன்மை

யும்போது அவை முடிவில்லாவே செய்யா நிற்பரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூடு. சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கிணைத்த தொழில் முடியும் வழியால் மந்திரியினது தன்மை நடத்தற்குக் காரணமான சொற்களைச் சொல்ல வல்லவனாகுதல். முன்னதிகாரத்தில் "தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச், சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு" என்னுந் திருக்குறளில் ஒரு தலையாச் சொல்லலும் வல்லது என்றதையே கின்பிப்பற்றி விரித்துச் சொல்லுவதால், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கேட்டார்ப் பிணிக்சுந் தகைபவாய்க் கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாஞ் ஷசால். (உ)

(இ - ள்.) கேட்டார் - நட்பாய் வ் உககொண்டவரை, பிணிக் கும் - பின் வேறுபடாமற் உட்கும், ஷச - குணங்களை, அவாய் - விரும்பி, கேளாரும் - மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - பின் அப்பகைரை யொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல்லாம் - மந்திரிகளுக்குச் சொல்லாவது, ள - று.

அக்குணங்களாவன வழுவில்லாமை, சொற்கருங்குதல், பொருள் விளங்குதல், இனிதாதல், மேலானபயனைத் தருதல், முறையின் வைப்பு, உலகம் மலையாமை, உதாரண முடையதாதல், ஒசையுடைமை, ஆழ்ந்த நருத்துடைமை என்பனவாம். அவைகளை அவாவதுவது அச்சொல் சொல்லுவான குறித்த பொருளையே யன்றி வேறு பதநிநுட்ப முடையவராலே கொள்ளப்பட்ட

பொருள்களின் மேலும் சுருத்திடையதாதல். அவாய் என்னும் செய்தனைச்சம் மொழிவது என்னும் செய்ப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக்குேட்டார் கேளாதார் என்பதற்கு நூல் கேட்டார் கேளாதார் எனவும் வினவினார் வினவாதார் எனவும் பொருள் காட்டி

அ ன் க ளி ய ல்

உரைப்பாரும் உள். தகையவாய் என்பதற்குத் தகுதியையுடையவாய் என்று பொருளுரைத்தல் பொருந்தாது; தகைய என்னும் பன்மை மொழிவது என்னும் ஒருமையோடு பொருந்தாமையால், இத்தொல் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

மேலே கூறியபடி நட்பாய் ஏற்றுக்கொண்டவரைப் பின் லேபடாமற் பிணிப்பதோடு பகையாய் ஏற்றுக் கொள்ளாதவரையும் வேட்பச் செய்வதாயுள்ள சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவும் கேட்பாருடையவுமான குடிப்பிரப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம் உருவம், பருவம் எப்பவைகளால் வரும் தகுதி வேறுபாடுகளை யும், அவைகளாலே தமக்கும் உவாக்கும் உண்டாகிய உயர்வு தாழ்வுகளை யும் அறிந்து, அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபினாலே சொல்ல வேண்டுமென்பதும்; அப்படிச் சொல்லுதல் உயர்ந்தோர் நடையோடு பொருந்த நடத்தலையும் இனிமைமையம் தருதலாலும் தமது காரிய முடிததலினாலும் அதைத் தீர்ந்த அட்டும் பொருளும் வேறில்லை பென்பதும்; தாம் சொல்லக் கருவிய சொல்லப் பிறரால் மறுக்கப்படாதபடி ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டுமென்பதும்; பிறர்க்குத் தாம் சொல்லுமாடதது உயர் பினாரும் கேட்டலை விரும்பும்படி சொல்லி, உவா தமக்குச் சொல்லுமிடத்து அச் சொற்களிலே குற்றமுண்டாயினால் அதைக் கோக்கி இகழாது அச் சொற்களின் பயனைக் கொண்டிடுதல் அறிவுடையாரது செய்கையாகுமென்பதும்; தான் எண்ணிய காரியங்களை அதை காரியமல்லாதவையா யிருந்தாலும் அமென்று நம்பும்படி பிறர்க்குச் சொல்லுதல் வல்லவனாகி, அதை மிகவும் பலவாணரிடத்தே ஒன்றினும் சோர்வில்லாதவனாகிச் சபைக்கு அஞ்சாதவனைப் பேச்சில் பிறர் வெல்லுதல் முடியாதென்பதும்; சொல்லப்படுங் காரியங்களை ஒழுங்குபடக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுவாரது வார்த்தையை உலகம் விரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளு மென்பதும்; குற்றமற்றன வாய்ச்சிலவாகிய வார்த்தைகளை முன்னே சொல்ல வேண்டியவையும் பின்னே சொல்ல வேண்டியவையும் அறிந்து சொல்லமாட்டாதவர் பலவாகிய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவ

ரொப்பதும்; தாம் கற்றுவைத்த நூல்களின் பொருளைப் பிறர் அறியும்வண்ணம் விரித்துரைக்க மாட்டாதவர் கொத்தினிடத்தே மலர்ந்திருக்கும் மணக்காத பூப்போல் ரொப்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்,

ஆஃதாவது செய்யப்படுந் தொழில்கள் பொருளை மாந்திர மல்லாமல் அரமும் புகழும் தந்து நல்லவையாதல், சொல்லேயல் லாமல் செயறும் நன்றாகவேண்டும் மென்கினரமையால், இது சொல் வனமையினை வைக்கப்பட்டது.

எற்றென் நிரங்குவ செய்பற்க செய்வானல்
மற்றென் செய்யாமை நன்று. (கு)

(இ - ள்) என்னென்று - நான செய்தது எப்படிப்பட்ட தென்று, இரங்குவ - பின் தானே இரங்குந் சொல்லுகின்ற, செய யரம் - ஒருகாலஞ் செய்யாதிருக்கக் கடவன, செய்வானல் - அல் லாமல் ஒருகால் மயங்கி அவைகளைச் செய்து, தானையறையின னாயின, மாறு - பின்னிருந்து, அனன் - உவவிரங்குகளை, செய யாமை - செய்யாதொழிதல், நன்று - நல்லது, 4 - து.

'இரங்குவ' என முன்னே வந்தமையினாலே பின்னே இரங் குவ எனக் கூறுது, அதனை 'அனன்' எனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்விரங்கும் தொழில்களது பன்மையால், தொழில்கள் பறநி புண்டாம் இரங்கும் பலவாயின. இரங்குந் சொழில்களைச் செய்து விட்டு அச்செயலுகாகப் பின்னிருந்து இரங்குவானாயின, அது தீரும்வழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமில்லாதவ னென்றும், பயனில்லாதவைகளைச் செய்கின்றனென்றும், தன் பழியைத் தானே துற்றுகின்றனென்றும் எல்லாரும் இகழுவராதலால் பின்பு இரங்காமை நன்று என்றார். இரங்காமையும் நல்லதொழில் செய்வோர் செயலாதலால் உடன சொல்லப்பட்டது.

ஒருவனுக்குத் துணையினது நனமை செல்வம் ஒன்றைமட்டுமே கொடுப்பதாயிருக்கத் தொழிலினது நனமை இம்மையில் ஈசிய அங்கவியல்

அறம், பொருள், இன்பம், புகழ், ஒளி, செல்வாககு முதலியவை களையும், மறுமையில் தான விருமபிய பதவிகளையும் கொடுக்க மென்பதும்; புகழ் அரமுதலியன பயவாத தொழில்களை ஒரு காலத்தும் செய்யக்கூடாதென்பதும், தெளிந்த அறிவினையுடைய

வா சிறிதுபொழுதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தை நோக்கி எப்போ
 தும் நீங்காத இழிவு அடையுந் தன்மையதனறென்பதையும், அவ
 விழிவை அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வந்தே
 தீருமென்பதையும் அறிவாராவால், அவர் தாம் எத்தகைய துன்பத்
 திலே படவரினும் அது சீர்தறப்பொருட்டு இழிகாணத் தொழிலைச்
 செய்யமாட்டா ரென்பது; ஒருவன் தன்மென்பொருள் காய்ந்து
 பரிசு வறமையார் கண்டிருக்கந் தன்மைய அறிந் தெளிவினும்
 அதனைக் குறித்து நுழித் தொழிலைச் செய்யாந்ருததல வேண்டுமென
 பதும், நிலையாத செல்வதகின் பொருட்கு நீலியுள்ள பழியை
 அறிவுடையார் மொகொன்னா ரென்பதும், அறிவிலார் தீய
 சொற்க்களைச் செய்கு அகலா பழியைத் தரமொகொண்டு
 பொருள் செல்வத்தைக் காட்டிலும், அறிவுடையார் அப்பழியை நீர
 கொன்னாது அஃதுபவிக்கு வராமையே உயர்ந்தகென்பது, பெரி
 யோர் விலக்கிய சொற்க்கொடு தாழ் விலக்காது, பொருளைக்
 குறித்துச் செய்தகொடு அத்தொழில்கள் தாயவைபலமாயால்
 முடியாமென்பதும், அவை ஒருவழியால் முடிந்தாலும் துன்ப
 பத்தையே தருமென்பதும், ஒருவன் சீயத் தொழிலைச் செய்கு
 பிரரை அழிச்செய்கு கொண்டபொருளொன்றும் மெய்யிலே
 அவனை அழிச்செய்கு போருபென்பதும், சிலர் தொழிலால் வந்த
 பொருள்கள் முன் இழந்தாலும் துன்பம் தவறுதல் பயன்கொடுக்கு
 மென்பதும், துன்பமென்பதை வைக்கப்பட்ட பச்சைமண்பாண்டத்
 திலே வாராத தண்ணீர் அப்பாண்டத்தைத் தம அணி—ததுள்ள
 பண்டத்தைபும் அறித்துத் தானும் வீண்ப்ப போவதுபோல, ஒருவ
 னுக்குத் தீய தொழிலால் வந்த பொருளானது அவனையும் அவனிட
 முள்ள வேறு பொருளையும் அழித்துத் தானும் அழியுமென்பதும்
 இவரு அறியத்தக்கவைகளாம்.

வினைத்தீட்டம்

எசக

4. வினைத்தீட்டம்.

உலகமாவது உப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு
 வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அங்கு முனைமையும் இத்
 னாலே விளங்கும்.

உளறாரா லுற்றாதி னெல்காமை யிவ்விரண்டின்
 ஆறென்ப ராய்க்தவர் கோள். (உ)

(இ - ள்.) ஆய்க்தவர் - முன்பு நீதிசூலை ஆராய்க்த மந்திரிக
 ளது, கோள் - துணிவு, லுற்ற - பழுதுபடுந் தொழில்களை, ஓரால் -

செய்யாமைமும், உறாபின் - செய்யுந்தொழில் முழிஞலே பழுது
பட்ட விடத்து, ஒல்காமை - அதற்கும் தளராமைமும் ஆகிய, இவ்
விரண்டின - இவ் விரண்டினது. ஆறு - வழியாகும், எனபர்-என்ற
நாலோர் சொல்லுவர், எ - ம.

தேவர்க்கும் அசூர்க்கும் மந்திரியாய்ருக்குந் தன்மையை மேற்
கொண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணியைத் தொகுத்துப் பின்னே
நீதிநூலுடையோ சொல்லியபடி சொல்லுகின்றமையால், இங்கே
வினைத்துய்மையும் உடன சொல்லினார். பழுதுறதலை யுடைய
துளை முன்னே 'உற' எனது கூறினதினால் 'உறாபின்' என்றும்,
வினைத்துய்மையும் வினை துதிட்பமுமாகிய இவ்விரண்டினிடத்தே
பொருந்தியதென்பார் 'இரண்டினையு' என்றும் சொல்லினார்.

செய்யப்படுந் தொழிலை முடிவிலே வெளிப்படுமபடி அதற்கு
முனைவெல்லாம் *மறைத்துச் செய்வதே திட்டமாகுமென்பதும்;
அவ்வீதமல்லாமல் நடுவிலே வெளிப்படுமாயின் அது செய்தவனுக்கு
↑ நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்குமென்பதும்; யாம் இத்தொழிலை
இவ்வீதத்தாலே செய்யோமென்று ஒழுங்குபடச் சொல்லுதல்

* மறைத்துச் செய்தலாவது நாடு, அரண், பொருள், படை,
நட்பென்னும் அங்கங்களைந்தையும் பரறித் தான் யோசிக்கும் வகை
யைப் பிறர் அறியாமலும், தான் அறிந்ததும், தன்னிங்கிதம், வடிவு,
செயல், சொற்களால் அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும் அடக்
கிச் செய்தல்.

↑ நீங்காத துன்பங்களாவன - பசைவர் முனைறிந்து அந்
தொழிலை விலக்குதலும், செய்வானை விலக்குதலும் செய்வாராத
லால், அவ்விலக்குதல்களால் வருவன.

எசஉ

ஆ ன் க ள் ய ல்

யாவர்க்கும் எளிதாருமென்பதும்; அதனை அச்சொல்லிய விதத்தாற்
செய்தல் யாவுர்க்கும் அரிதாருமென்பதும்; ஒரு பொருளை அடைய
எண்ணியவர் அப்பொருளை அடைதற்கு வழியாகிய தொழிலி
னிடத்து உலியையுடையவராகப் பெற்றால், அப்பொருளை அவ
வெண்ணியபடியே அடைவரென்பதும்; தேரினது அச்சாணி வடி
வார் சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரதவைதகவகாண்டு செலுத்துகிற
வல்மைமை உடைததாயிருந்தால்பால் வடிவார் சிறியாய்ருந்தே

இதனால் உலியான ஒருபாடு மெய்பான எனது சிலை மூல நகர்ப
படுமென்பதும், அவற்றால் உயர்ந்து உடையும உடையபட்டன்

அலோசனைகரு எல்லையாக அலோசிப்பான யுளி லுது
தப்பாதெனணும கணிகை - செய்யாருமென்பதும், அத் தல
துணிவுபெற்றவரை ஆலாசனம் உடையது, அபடித
துணிவுபெற்ற தெய்யு யி ருபாயத்திக்கு துமாறல் துதாற
முடையதாகு மெனது உடையதது செயல்வேண்டிய உதாபில
விரைதும் தாமதிக்கச் செயல்வேண்டிய தெய்யிலைத யமா ம
செய்சலவேண்டு மெய்யது விளைததுமையும் பணக்கசுமை ம
தீயினது குறைபொருத்த தமமை டைய உடையின வாராநது
கெடுக்கமென்பதும், ஒருவன தெய்யில் செய்யுதி - தது அழியும்
பொருளும ஆருப உபாரும தன உலியும் பணக்கவா உலியும் தனக
காங்காலமும் அவாக்காங்காலமும் தான வல்லதொழிலும் அவாவல்ல
தொழிலும் தான வல்லவாட்டமும் அவாவல்லவாட்டமும் ஆகிய
இவைகளை மயக்கமற ஆலோசித்துச் செய்சலவேண்டு மென்பதும்;
தொழில் செய்யுமிடத்து அது முடிதற்குநாநிய முயற்சியையும்
அதற்குவரும் இடையூறுதையும் அவவிடைதும் நீங்கி முடிசுகால்
தான அடையும் பெருமபயனையும் சேதாக்கிச் செய்தலவேண்டு
மென்பதும், அவ்வாறறற செய்யப்படுக தொழிலைச் செய்யத
தொடங்கினவன அத்தொழிலை முனசெய்து கைவந்தவனது கருத
பாசச அ ர சி ய ல்

நினை யறிந்த தானும் அவ்வுபாயத்தினாலே செய்து பயனை
அடைவானென்பதும்; மடங்கொண்ட யானையினாலே அப்படிப்
பட்ட பிரிதமோ யானையைக் கட்டுதல்போல், தொடங்கிய
தொழிலினாலே வேறுபொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும்
வீதத்தை எண்ணிச்செய்தல் வேண்டுமென்பதும்; அப்படிச் செய்
யவே அந்தக்கிரமத்தினால் எல்லாக் தொழிலும் இலேசில் முடியு
மென்பதும்; தொழில் செய்பவன் தனது நடப்பினருக்கு நல்லவை
களைச் செய்தலினும் தனது பணவருடன் பணசத்துப் பொருந்தா
நிருப்பவரைத் தனக்கு நட்பாகநிக்குகொள்ளுதல் நன்றென்பதும்;
ஆளுமிடஞ்சிறியராகிய மந்திரிகள் தம்மின்னக்குந்த வலியவர் எதிர்த்த
விடத்தே தமது அக்கங்கல் உங்குதலுக்குப் பயந்து அந்நிலைக்கு
வேண்டுவதாகிய சந்திப்புமாயின், அவவலியவரைத் தாழ்த்து
அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உல்தாவது பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றாசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை. அவர்ணடீனையும் முன் வினேசெயல் வகை என்றமையால், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன், சொல்லியது சொல்லுவோனெனத் தாது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னேனை மந்திரியோடு சமான லாகான் ஆகலாலும் பின்னேன் அகலிலும் காற்பங்கு குணங் குறைந்தோன் ஆகலாலும் இஃது அமைச்சியலாய்ந்து.

குடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து
எண்ணி யுகாரப்பான் றலை. (எ)

(இ - ன்.) கடன் - வேற்றாசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறை மையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலங்கருதி - அவர் செவ்விபார்த்து, இடனறிந்து - சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடத்தைத் தெரிந்து, எண்ணி - சொல்லும் வழியை முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் - அவ்விதம் சொல்லுவோன், தலை - தூதரில், மிக்க வன், எ - று.

‘மசயல்வகை

எசரு

செய்யுமுறையாவது வேற்றாசர் கிலையும், தன்னாசனிலையும், தன்னிலையும் நன்றாக ஆராய்ந்து அவைகளுக்குப் பொருந்த வேற்றாசரைக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் அவ் வேற்றாசரது குண மதலியவற்றை அறிதலும். செவவி - தன் சொல்லு யேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலத்தின் வசத்த தாகலால் ‘காலம்’ என்றார். இடன் - கனக்குத் துணையாவார் கூட இருக்கின்ற இடம். எண்ணுதல் - தான் வந்ததாரியத்தைச் சொல்லும் விதமும், அதற்கு அகர்சொல்லும் உததாரமும், அதற்குப் பின் தான் சொல்லுமவைகளமாக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானே யெண்ணுதல். வடநூலார் தான் வகுத்துக் கூறலான, கூறியது கூறுவான என்னும் இருவரோடு ஒலை கொடுத்து திர்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை கையெனறு வகுத்துக் கூறினாராகலின், அவர்மதமுத் தோன்றத் ‘தலை’ என்றார். தாதென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது.

தன சுற்றத்தாரிடத்து அன்புடையவனாய் அவர்க்குத் தீங்கு வாராமல் தானே காத்து நடத்தலும், மந்திரித்தொழில் செய்தற் கமைந்த குடியிலே பிறந்து தன் முன்னோரது தூதியல்பைக் கேட்டறிதலும், அரசர்சாதி விரும்பும் குணமுடையவனாதலும் தாத னுக்கு இலக்கணங்களாகுமென்பதும்; தம்மரசனிடத்து அன்புடை

மையும், அவனுக்கு ஆமைகளை அறியும் அறிவுடைமையும், அவைகளை வேற்றரசரிடத்துச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையும் தூதுரைக்க விரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்களாகுமென்பதும்; இயற்கையாகிய அறிவும் கண்டார் விரும்பும் தோற்றப் பொலிவும் பலரோடும் பலகாலும் ஆராயப்பட்ட கல்விபுமென கண்கு மதித்தற் கேடுவாகிய இம்முன்றனது கூட்டத்தையுடையவன் தூதுசெல்லுதற்கு உரியவனாவா நென்பதும்; வேற்றரசர்க்குப் *பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்துக் காரணவகையால் தொகுத்துச்

* பலகாரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் பரம்பரையால் அப்பலவும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாலும் சொல்வது சுருக்கமாயிருத்தலாலும் உடம்படுவர் என்றறிக.

10

பாசக

அ ர சி ய ல்

சொல்லி † இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து வெய்ய சொற்களை நீக்கி இறிய சொற்களால் மனமகிழ்ச்சி சொல்லுபவனே தன்னாசனுக்கு நன்மையுண்டாக்குந் தூதனாவானென்பதும்; நீதிநூல்களைக் கற்றுத் தான் சென்ற கருமத்தைப் பகையரசர் மனங்கொளச் சொல்லி அவர் கோபித்துப்பார்த்தால் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது ‡ காலத்தோடு பொருந்த அது மும்க்கத்தக்க உபாயத்தை அறிபவனே தூதனாவானென்பதும்; அத்தகைய தூதனுக்குப் பொருள் காண்கன்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டுத் தாய்மையும், தன்னாசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம்போல்வார்க்கு டிஃது இயல்பென்று சொல்லி அவர் கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டுத் தனக்கு அவர் மந்திரிகள் துணையாந்தன்மையும், இதுசொன்னால் இவர் துன்பஞ்செய்வாரென்று ஒழியாமைப் பொருட்டுத் துணிதலுடைமையும், யாவராலும் கம்பப்படுதல் பொருட்டு மெய்ம்மையும் ஆகிய இந்நான்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிலக்கணங்க ளாகுமென்பதும்; தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுதற்குரியவன் தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி அவருக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்சேர்ந்தும் சொல்லாத வலிமையை யுடையவ னாவானென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எய். மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அலீதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும் விதம். இது 'வேந்தவாம் பண்புடைமை' என முன்னிகாரத்திலே "அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம், பண்புடைமை

† இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் தமது மன மகிழ்ச்சொல்ல அவ்வினிமையில்லாமை தோன்றாமையால் உடம்படுவர் என்றறிக.

‡ அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிதற் கல்வியும், அதனாலன்றி வேறொன்றால் முடிபுங்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்க வேண்டதலால் காலத்தோடு பொருந்த அறிதலும் இலக்கணமாயின.

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

தூதுரைப்பான் பண்பு' என்னு முதர்குறளிலே வேண்டப்பட்ட படியால், தூதினபின் வைக்கப்பட்டது.

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுக்கபின்

தேற்றுதல் யார்க்கு மரிய. (உ)

(இ - ன்.) அமைச்சர், போற்றி - தம்மைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டினால், அரியவை - அரியபிழைகள், போற்றல் தம்மிடத்திலே வராமற் காக்ககடவா; கடுக்கபின் - அவைகளை வந்தவைகளாகக் கேட்டு அவ்வரசர் சந்தேகரிக்கலாம், தேற்றுதல் - உவரைப்பின் தெளிவித்தல், யார்க்கும் - எல்லா யார்க்கும், அரிது - கூடாது, (ஆதலால்) எ - று.

அரியபிழைகளாவன - உவராவே பொறுத்தற்கரிய விழுறுத்தல், அரசருக்கு உரிமையாயுள்ள மகாரிருடன் கூடுதல், கிடைத்தற்கரிய பொருள்களை அபகரித்தல் எனரிசுவ முதலாயின. அவைகளைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லிய விடத்துத் தகுமேலவன்று சந்தேகப்படாமல் தகாக்கெனவே உடம்புட்டாடி நடத்தல். பின் ஒரு வாயியால் நம்புவித்தாலும் கூடன கொண்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் கடன்கொடுத்த பொருள் தோன்றும் விதம் போல் தம்மைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அவையிய பிழைகள் நினைக்கப்படுதலால் 'யார்க்குமரிது' என்றார்.

விரைவில் மாறுபட்டுக் கோபிக்குந் தன்மைபுடைய அரசர், யிக நீங்கினால் குளிர் நீங்காது யிக நெருங்கினால் சடுவதான

கெருப்புப்போல், மிகநீங்கினால் பயன்கொடாது மிகநெருங்கினால் மதியாமைபற்றி வருத்தவாதலால், அவரைச் சேர்ந்தொழுகு வோர் அவரை மிகநீங்காமலும் மிக நெருங்காமலும் கெருப்பிற் குளிர்காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிரகக்கடவரென்பதும்; அவ்விதம் அரசரைச் சேர்ந்தொழுகுவோர் அவர் உண்பன அணிவன அவரது மேன்மை என்ற இவைமுதலாக அவர்க்குச் சிறப்பாக வரியவற்றை அவர்க்குச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சித் தாம் விரும்பாதிருக்க வேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் விரும்பா தொழியவே, அவ்வச்சம் நோக்கி அவ்வரசர் தாமே எல்லாச் செல்வமும் தருவரென்பதும்; ஈச அ ர சி ய ல்

அரசரால் அணுபவிக்கப் படுவற்றை விரும்பினவர்க்கு அவவிரும்பம் கேட்டைத் தருமென்பதும்; அரசர் முன்னிலையில் ஒருவன் காதிவே சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகைத்தலையும் செய்தால் அவர் தங்குற்றங்கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வாராதலால், அவை செய்தலாகாதென்பதும்; அரசன பிறரிடம் இரகசியம் பேசும்போது அது ஆராய்த் குரிய பொருளாயிருந்தாலும் அதனைச் செவிகொடுத்துக் கேளாமலும், தவனை வலிந்து வினவாமலுமிருந்து, அவன் தானே சொல்லிற் கேட்கக் கடவரென்பதும்; அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது அவனது மனக்குறிப்புக் காரியத்திலன்றிக் காமம் வெகுளி யுள்ளிட்டவைகளில் நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும் சொல்லுதல் பயன்படாமற் போதலால், அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது குறிப்பினை அறிந்து, சொல்லுதற்குத் தகுந்த காலத்தையும் நோக்கி, அவன் உடம்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறாமையாலும், பயனில்லாதவையும் பயன் சுருங்கியவையும் ஆகிய காரியங்கள் செய்யலை அவன் விரும்பாமையாலும் அத்தகைய காரியங்களை நீக்கி, அவனுக்கு வெறுப்பில்லாதனவும் வேண்டவெனவுமாகிய காரியங்களை அவன் மனம் விரும்புபடி இனியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லக்கடவரென்பதும்; பெரும்பயனுள்ளவையுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாகிய காரியங்களை அவன் கேட்டிலையினுஞ் சொல்லி, பயனில்லாதவற்றைத் தானே கேட்டாலும் சொல்லாது விடக்கடவரென்பதும்; இவர் எமக்கு இளையவரென்றும் எமக்கு இன்ன முறையினை யுடையவரென்றும் அரசரை அவமதியாது அவரிடத்து நின்ற * ஒளியோடு பொருந்த நடக்கவேண்டுமென்

* ஒளி - காப்புக்கடவுளாம் கரியமாலானவர் திருமகளுடனே திருப்பாற்கடலில் ஆவிலையென்னும் அமளியிலமர்ந்த அறிதூயிற் கொண்டு அவனியை யளித்து ஆதரித்தாற்போல, தாம் உறங்கா நிற்கவும் உலகக் காக்கின்ற அரசரது தெய்வத்தன்மை. அதனோடு பொருந்த நடத்தலாவது - அவர் தேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இனமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் நீக்கப் படுவரென்பதுகூற்தது.

குறிப்பறிதல்

௩௪௯

பதும்; நல்லறிவினையுடையவா அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டோமென்று கருதி அவன விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழிவடையாது, தமமை முன்னையராகவீவ கருதி அஞ்சி நடப்பாரென பதும்; அரசனுக்கு யாம பழையோமெனக் கருதித் தமக்கு இயல்பல்லாதவைகளைச் செய்யும் உரிமை அவல்தம செய்பவர்க்குக் கேட்டினைத்தருமெனபதும் இவரு அறியாதகவைகளாம்.

௭௧. குறிப்பறிதல்.

அல்தாவது அரசா நினைத்ததை உவா சொல்லாமலறிதல், இது, மன்னரைச் சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

நுண்ணிய மென்பா ரளாகுயரோல் காணுககால
கண்ணல்ல சில்லை பிற. (10)

(இ - ள்.) நுண்ணியமென்பார - யாம நடப்ப அறிவுடையேய் எனறிருககும் மகநிரிகள, அளகருகக்கால - அரசரது கருத்தை அளக்குங் கோலனது; காணுககால ஆராயுமிடத்து, கண்ணல்லது - அவரது கண்களல்லாமல், பிற - வேறு, இஃலை, ள - ன.

அறிவினது நடப்பத்தை அவவறிவுநடயார மேலோறி 'நுண்ணியமென்பா' எனறு கூறின இஃலை இஃது இடகது நிகழ் பொருளின் பண்பு இடத்தின மேலாய உடசாரவழகரு. இடம்

† அரசன் பொறுக்காத உருத்தமப்பொழுதில் அப்பழைமை நோக்கி முகங்கொடாமல் உயிரைக் கூாதலால், அவன வேண்டாதன செய்தற்குக் காரணமாகிய உரிமை கேடுதரும் என்றறிச.

* " பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரா
கிழமை பிறிதொன்றுக் கொள்ளார் - வெகுளிமும்

காதன்மை யுண்டேயிற்றைமாண்டார்க் கேதிலரும்

ஆர்வலரு மில்லை யவர்க்கு" — நீதிநெறி விளக்கம்.

[காதன்மை - அன்பு, உண்டே - உண்டோ இல்லை யென்றபடி.]

எருயி

அரசியல்

வுடையார இடத்து நிகழ்பொருள அறிவு இடத்து நிகழ்பொரு ளின பண்பு நுணமை இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல் என பவை முதலாகப் பிராகருகதனக்கிள அளவைகள் பல, அவைய யாவும் முன்னறிந்தவிடத்தே அவராலே மறைக்கப்படும்; பாரவை மனத்தோடு கலத்தலால் அவ்விடத்து மறைக்கப்படா தென்பது பற்றி, உதனையே பிரித்துக் கூறினா இனி அளக்குங்கோல் எனறு பாடல்கூறி றுட்ப அறி யுடைய மென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசா வருத்துங் கோலாகது கண்ணென்ற சொல்லி, தனது கோபப்பாறையால் அவ்வரசரது ட்காபக்குறிட்டினைடறிக் எனறு கருத்தாகக்க கூறவாறமுரா இத்தனவு உண்ணிடருவி பாரவை யென்பது சொல்லப்பட்டது

அன்ற அறிவினையுடைய அமைச்சரை அரசனா குறிக்கப் பட்ட காரியத்தை அடன சொல்ல வேண்டாவதை அவன் முகத்தி லுலம் கண்ணிலே உப பாராயரிவானென்பதும், ஒருவனுடைய மனத்தினிடத்திலே நித வசனைச சந்தைக்கப்படாமல் உணரவா னென்பதும், தன குறி புந்மும வித்தனைப்பறிந்தது அத்தனவு பிரா குறிப்பறிபுந் தானமை நடையகரு யிருப்பானென்பதும் இங்கு அறியக்கக்கனவனளரா

எ - அவையறிதல்.

அஃகானது அரசனோடிருந்த சபையினது லியலகை அறிதல் காரியஞ் சொல்லுகாவ அன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இது வும் உண்ணிதலும், இஃது அந்நபின் வைக்கப்பட்டது.

அவையறித தாராயநது சொல்லுத சொல்லிவ தொகையறிந்த தூயமையவா. (சு)

(இ ள) சொல்லிவ தொகை சொல்லிவ கூட்டத்தை, அறிந்த தெரிந்த, தூயமையவா பரிசுத்த குணமுடையவர், தாம் ஒன்று சொல்லுமிடத்தி, அவை அப்பொழுதுள்ள சபையை, அறிந்த தெரிந்து, ஆராயநது - ஆராய்நது, சொல்லுக சொல் லக்கடவா, எ - று.

மென்பதும்; நல்லார்சபையில் நல்லபொருள்களை அவர் மனங் கொள்ளச் சொல்லுதற்கு உரியவராயவர் அவையறியாத புல்லறிவானிருந்த சபையினிடத்து மறந்தும் அவைகளைச் சொல்லாதொழியக் கடவரென்பதும்; சொல்வாராயின், தமக்குரிய சபையை அறியாமையைக்குறித்து நல்லார் சபையும், சொன்னபொருளை அறியாமையால் புல்லர் சபையும் அவரை இகழுமென்பதும்; அவ்வீதம் புல்லர் சபையிற் சொன்னசொற்கள் சொற்றிநின்றிய அமிர்ந்ததைமொத்துக் கெடுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எக. அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அச்சபைக்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற மிக்காருண் மிக்க கொளல். (ச)

(இ - ன்.) கற்றார்முன் - பலனூல்களையும் காரோர் சபையினிடத்து, கற்ற - தாம் கற்றவைகளை, செல - அவர் மனங்கொள்ளும் வழியால், சொல்லி - அஞ்சாது கூறி, தாம்கற்ற - தாம் கற்றவைகளினும், மிக்க - அதிகமான பொருள்களை, மிக்காருள் - அவ்வகிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர், எ - று.

எல்லாம் ஒருவருக்குக் கற்றல் கூடாமையால் வேறவேறாக கல்வியடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும்படி சொல்லக்கடவர்; சொல்லவே, அவரும் அவைகளை யெல்லாம் சொல்லுவாராதலால், மர்தைக் காப்பெருதவையெல்லாம் கேட்டறியலா மென்பதாயிற்று. இதனால் அவையஞ்சாமையினது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.

அவையஞ்சாமை—நாடு

நாடுகூ

சொற்களது தொகையெல்லா மறிந்த பரிசுத்தகுணமுடையவர் கற்றுவல்ல சபை மூடசபை என்கிற சபையின் வகையினையறிந்து, கற்றுவல்ல சபையில் ஒன்று சொல்லும்போது, அச்சத்தாற் பிழைபடச் சொல்லா ரென்பதும்; கற்றோர் சபையினிடத்தே அஞ்சாமலே தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும் வகை சொல்லவல்லவர் கற்றவரெல்லாரினும் இவர் நன்றாகக் கற்றவரென்று உலகத்தாராற் புகழப்படுவாரென்பதும்; சபையில் அஞ்சாது பேச

வல்லவர் சிலரையென்பதும்; வேற்றரசர் சபையில் அஞ்சாமல் அவர் சொல்லிய சொற்களுக்கு உத்தரஞ் சொல்லுதல் நியித்தம் அமைச்சர் சொல்லிலக்கண வழியாலே வாத செற்ப விதண்டைகளும் சலசாகிகளு முதலிய அளவை(தருக்க)நூல்களைக் கற்றல் வேண்டுமென்பதும்; சபையிலே பேசுதற்கு அஞ்சுவோர் கற்ற கல்வி யுத்தகனத்திலே அதனை யஞ்சும் பேடியின் கையிலுள்ள வாளைப் பாராது பயனற்றதாகு மென்பதும்; கல்லவர் சபையில் குற்றமாய் சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அவற்றைப் பயனில்லை யென்பதும்; நூல்களைக் கற்றிருந்தும் அவைகளாலே பயனை அறிந்திருந்தும் கல்லவரிருந்த சபையை அஞ்சி அவ் விடத்திலே சொல்லாதவரைக் கல்லரசவரிலுள் கடையரென்று உலகம் சொல்லுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியலில் அமைச்சியல்
முற்றிற்று.

எ ச. நா 6.

இனி அவ்வரசனும் அமைச்சனும் கொண்டு செலுத்தப் படுவதாய் மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டும் சிறப்பினை யுடையதாகிய நாடு ஓரநிகாரத்தினாலே சொல்லுகின்றார். அஃகாவது இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறைமையும் இதனை விளங்கும்.

பிணியினமை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்

அணியென்ப கூட்டிற்கிவ்வைந்து. (அ)

சாருச

அ ர சி ய ல்

(இ - ன்) பிணியினமை - கோயில்லாமையும், செல்வம் - பொருள், விளைவு - நெல் முதலியவற்றின விளைவு, இனபம்-சகம், ஏமம் - காவல், எனநிலை யுடைமையுமாகிய, இவ்வைந்து - இவ்வைத்தினையும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, அணி - அழகாகும் எனப - என்று நூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

பிணியினமை - நிலநலத்தால் வருவது. செல்வம் - சுப்பல்களிலும் வண்டிகளிலும் வியாபாரிகர் கொண்டுவரும் பொருள்களும், வரிப்பணமும், சுரங்கத்திற் கிடைக்கும் பொன் முதலிய செலவகங்களுள், நிலத்தில விளையும் தானியம் பயறு முதலிய பணவுப்

பொருள்களும், மலையிலும் விட்டாயும் உட்கூட்டுவதும், பிரகவு
 மாம். இனபம் - திருவிழாவும் வேள்வியும் சாரங்கநாதர் உடை
 மையாலும், அனுபவிப்பவை உடைமையாலும், நிலநீரகந்தை கன்
 மையாலும் வாழ்வார்த்த உன்ளோ கிட்டுவது. காவலியாலே அரசு
 சன காவலும், வாழ்வேனா காவலும், அரசன்காவலும் உடைமையின்.
 சிறதேசங்களி லுள்ளாரும் இச்சரிசுது. பிரகவே உடைமையால் நினை
 பாமைக்கு வதுவாரிய அந்நமது இவற்றையே சொல்லப்பட்டது.

அத்தகைய நாடாணக் குன்றாத் விளவினைசெய்ப்பா உழ
 வரும், * தூர்த்தோ அந்நமது முதலாரிய அரவீவாரு, உழவர்க்கக்
 துறையாத் செல்வத்தினை உடைமையாலும் கூடியவாயும் பெற்றியினை
 புடையதாய், அரசன்கு உழவருடைய மிகப்பெயல், பெயர்சமை,
 ரவி, விட்டில், கிளி எனபய்யாருடைய வருங்க்கிளும், அயல்பும ரதி
 நல் வேறாறார் கிட்டுதலால் வருங்க்கிளும் இல்லாத விளவினை
 புடையதாய்ருக்கு மென்பதும்; பிரகவிளவி லுள்ள மனிதா கூட்ட
 மும், பசு ஏருமை முதலானிய விலங்கின கூட்டமும் தய்யுதேசங்
 ளிலே பண்பவா வந்து தந்தி உழவல்லவது அரசன முறைதப்பா
 வாவது உணவில்லாமையாலாவது சன்னிடக்கு வந்தாய் ஆவற்கொத்

* "நறவரு செய்வாக்கிடக் கயருசெய்வாக்கிடு மல்கிடும்"
 னாரும் பிரகும். [சீவகசிந்தாமணி - இதனபொருள் - ஆவவே
 ரங்கத்தாடு முத்தியடையுமாறு நல்லதவத்தினைச் செய்பவாக்கும்
 டும், மறுமையின்பக்கருதி இல்லறம் நடக்கதுவேவார்க்கும் அந்நாடு
 க்கவிடம் என்பது.]

நாடு

நாடு

தாங்கி அதன்மேலும் தன்னரசனுக்கு இமைப்பொருள் முழுதை
 யும் உடன்பட்டுக் கொடுக்கு மென்பதும்; உழவருடைமையாலும்
 மிகவிளைதலாலும் அந்நாட்டிலுள்ளார்க்குப் பசித்துன்ப மில்லைபென்
 பதும்; தீக்காற்றும் மிக்க குளிர்வெப்பங்களும் உண்ணப்படுமவை
 களது தீமையும் இல்லாமையால், அங்கு நோய்த் துன்பமில்லையென்
 பதும்; அரசன் வலிமையும், எப்போதும் மாறுபடாமல் நிலைத்திருக்
 கும் சேனையும், காடு நீர் மதில் மலை என்னும் கால்வகை யாண்
 களும் உடைமையால் அங்குப் பகைக்குண்பயில்லையென்பதும்;
 சாகி பற்றியும் சமயம்பற்றியும் உண்டாகும் சங்கேத (கட்டுப்பாடு)
 வசத்தால் மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டமும், உடனிருந்து

கொண்டே பாயாகச் செய்யும் * உட்பகையும், சமயம்வந்தால் அரசனை அலைக்கின்ற கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் அந்நாட்டில் இல்லையென்பதும்; அரசனது வலிமையாலும் கடவுட்புரகச் சாரங்கு என்றவைகளைச் செயதலாலும் அந்நாடு கேடறியாழகாரர் அரிதிக் கெட்டதானாலும் அப்போதும் தன வளம் குறையாததாயிருக்குமென்பதும்; கீழ்நீரின யுடைய கிணறுகளையும் சிறுகுளங்களையும், மேல் நீரின யுடைய ஏரி ஆறுகளையும் மழைகாலத்தில் உட்கொண்டுள்ள நீரை வெயிற்காலத்தில் வெளிப்படுத்தும் மலையையும், அழியாத நகரத்தையும் தனக்கு அவயவங்கனாகவுடைய தென்பதும்; குடிகள் தேடி வருந்தாமல் அவர்களுக்குச் சகல பொருள்களையும் கொடுக்கல்ல த்தொபதும்; மேற்கூறிய குணங்கள் எல்லாவாறாலும் கிரைந்திருந்தகாயினும் அரசனோடு பொருந்த தல் இல்லாதவிடத்து அந்நாட்டிற்கு ஁க்குணங்கனாற் பயனிவ்லையென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

* உட்பகை - வழியிலத்துப் பொருள்பறிப்போர் கன்வர் கோள் சொல்லோர் முதலாகிய மக்களும், பன்றி புலி கரடி முதலாகிய மிருகங்களும்.

† “பொருள் செய்வார்க்கு மஃடதும்” என்றாபிறரும். [சிவகசிந்தாமணி - இதுதனபொருள் - கிலையாத பொருளைச் சேர்க்க விரும்புவார்க்கும் அவர்கள் அதனைத் தேடி வருந்தாமல் அடைவதற்கு அவ்வேமாந்தத காடு இடமாம் என்பது]

ஈடுக

அ ர சி ய ல்

எஃ. அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவு வந்தவிடத்து, அதற்கும் அரசனுக்கும் காப்பாதற் சிறப்புப்பற்றி வேறோர் அங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தால் சொல்லுகின்றார். (அஃதாவது இன்னதென்பதும், அதிகாரமுரைமையும் இதுதான் விளங்கும்.)

உயர்வகலந் திண்மை யநுமையிற் காண்கின்

அமைவர ணென்றுரைக்கு தூல். (க)

(இ - ன்.) உயாவ - உயர்ச்சியும், அகலம்-அகலமும், திண்மை -

வலிமையும், அருமை - அருமையும், எனது சொல்லப்பட்ட, இக்
நானின் - இந்நானினது, அமைவு - மிகுதியையுடைய மதிலை,
அரணென்று - அரணென்று, தூல் - தூலோ, உரைக்கும் - சொல்
லுவா, எ - று.

அமைவு அதனை யுடைய மதிலுக்காதலால் பண்பாகுபெயர்.
தூல் அதனை ஆக்கியோக்காதலால் காரியவாகுபெயர். உயர்வு -
ஏணிக்கு எட்டாதது. அகலம் - புரத்தோககுத் தோண்டக்கூடாத
அடியகலமும், உள்ளிடததோர்க்கு நின்று தொழில் செய்தற்காகத்
தலையகலமும். திண்மை - கருவகல் செங்கல்களாலே செயதலால்
குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளாலே சேரத்தற்கருமை. பொறி
கள்-எந்திரப்பாவைகள். அவையாவன:—† “வளைவிற் பொறியுமயிற்
செறி நிலையும், கருவிரஜகமும் கல்லுயிழ் கவணும், பரிவுறு வெக்
கெயும் பாகடு குழுசியுங், காய்பொன னுலையுங் கல்விடு கூடையுங்,
தூண்டிலுந் திடககு மாண்டலை யடுப்புந், கவையுந் கழுவும்புதையுந்
புழையு, மைவிதத் தலாமுந் கையெய ருசியுந், சென்றெறி சிரலும்
பணரியும் பணையு, மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமும், கோலுந்
குந்தமும் வேலுந் குலமும்” எனறிவை முதலாயின.

† சிலப்பதிகாரம் - (இதனபொருள்) - வளைந்து தானே
யெய்யும் எந்திரவில்லும், கரிய விரலையுடைய குரங்குபோ
லிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும் பொறியும், கல்லையுமிழுங்
அரண் னாளுந்

மேற்கூறிய மதிலேயன்றி அதன்புறத்திலே செயற்கையா
லமைக்கப்பட்ட எந்நாளும் வற்றாத நீரையுடைய அகழியும், அதன்
புறத்திலே இயற்கையாலமைக்கப்பட்ட நீரும் கிழலுயில்லாத மரு
(பாலை) நிலமும், அதன் புறத்திலேயுள்ள மலையும், அதன்புறத்திலே
யுள்ள நெருங்கிய காடும் நாட்டிற்கு அரண்களாகுமென்பதும்; அவ

கவணும், காய்நதிரைக்கலால் சேர்ந்தாரை வருத்துவதாய்
பெய்யும், செம்புருககுய, (அன்றி அங்கனம் இறைத்தற்குப்
பாகுகாயுங் குழிசிகளுமாம்), உருக்ககாய்ச்சி யெறிதற்கு எடுகுபட்
புருக்கும் உலைகளுய. இடங்கணிப பொறிககுக் கல்விட்டுவைக்கும்
கூடையும், தூண்டில் வடிவாகப் பணணிப் போகட்டுவைத்தக
கிடங்கு நீங்கி மதில் பறறுவாரைக் கோதது வலிககும கருவியும்,
கழிகோல்போலக் கழுத்திற் பூட்டி முறுககுஞ் சங்கிலியும், (கயிற

றுத் தொடக்குமாம்), ஆண்டலைப்புள் (கோழி) வடிவாகப் பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சிநயக கொத்தி மூலையைக் கடிக்கும் பொறி நிராக னும், கிடங்கிலேயின மரியததள்ளும் திருப்புக் கவையும், கழுக் கோலும், அம்புகக்ட்டி, எவற்றைகளும், பட்டுக் கைதுககிப் போகட்டலிட்டமும் (அணரிக் தை யணுபாடி கர்கவி தொடங்கி காற்றும் துலாமுமாம், சாணம்புக் க டெளபாரும் சிற்றம் புகள் வைகதெய்யும் இயத்திரமெனபாருமுள்). மாற்றலையைப் பற்றுவாரைக் கையைப் பொதிர்க்கும் ஊசிப்பொறிகளும் (இனிக்குத் தவோடு சேராதபடி வைதக் நிராககழுவுவெனினும் அமையும்), மாற்றார் மேற் சென்று கண்ணைக் கொதும் சிச்சிலிப்பொறியும், மதிற்றலையில் ஏறினருடல்க கோட்டாற் கிழிக்க இரும்பாற் செய்துவைதத பன்றிப் பொறியும், மூங்கில் வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமைத்த பொறியும், கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே கிலத்திலே வீழ விடுமரங்களும், கணையமரமும், கோலும், குத்தமும், வேலும், குலமும் முதலியனவுமாம். பிறவும் - சதக்கினி, தள்ளி வெட்டி, களிற்றுப் பொறி, விழுங்கும் பாம்பு, கழுஞ்சுப் பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சடைப்பொறி, தகர்ப்பு(ஆட்டிப்பொறி, அரிநூற்பொறி என்பனவும் என்பது [இஃது அடியார்க்கு கல்லார் உரை.]

௪௫௮

அ ர சி ய ல்

வரண் புறத்தோராலே கொள்ளுதற்கரியதாயும், அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க னெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாயும், புறத்தோரால் அழிவடைபுமளவில் அது வாராதபடி உதவிக்காக்க வல்ல அரசனிடத்து அன்பும் மாணமுமமற்றும் சேர்வினமையு முடைய வீரர்களை யுடைத்தாயும் இருககுமெனபதும்; அதனால் அங் அறிவு ஆண்மை பெருமையெனணும் மூவகைவலிமையு முடையவராய்ப் பிரமேற் செல்வார்க்கு அவலிதம் செல்லுங்கால் அவர் உரிமை மகளிரையும் பொருளையும் பிரிந் அபகரியாமற காப்ப தோடு, அப் பெருமை தொலைந்த முடிவுகந்தவிடததுக் கடலி னடுவே உடைந்த சுப்பர்காரரபோன்று செய் காப்புக் காணு தனை அடைக்கிறாரையும் காக்கும் சிப்பினை யுடையதெனப தும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

இனிப் பெரும்பாலும் காட்டாலும் அரணுவும் வளர்க்கவும் காக்கவும் படுகின்ற பொருளைச் சம்பாதித்தவிட விதம் இவ்வதி காரததாலே சொல்லுகிறார். (அஃகாது இன்னதென்பதும் அதி கார முறைமையும் இத்தான் விளங்கும்).

அந்நொன்று மனசின குழவி பொருளென்னும் செல்வச் செவிசிபா லுண்டு. (எ)

(இ - ன்.) அன்பு சன - உனயினால் சனநிடப்பட்ட, அரு ளென்னும் - அருளைவின்ற, குழவி - குழந்தையானது, பொரு ளென்னும் - பொருளைன்று உயாத்திச் சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - செவிலித்தாயால், உண்டு - வளரும், எ - று.

சம்பந்தம் பற்றாமலே வருத்தமடைந்தவரிடத்துச் செல்வ தாகிய அருள் சம்பந்தம்பற்றிச் செல்லும் அன்பு மிகுந்த விடத்து உண்டாவதாகலால் அதனை 'அன்பின குழவி' என்றும், அது வறிய வர்மேற் செய்வது அவ்வறுமையை நீக்கவல்ல பொருளுடையவர்க்
 பொருள்செய்வகை ஈடுக

காலால் பொருளை உதர்க்குச் 'செவிலி' என்றும், அஃது உலகிற் செவிலியர் போலாகாமல் தானே எல்லாப் பொருள்களையும் உதவி வளர்த்தலால் 'செல்வச்செவிலி' என்றும் சொல்லினார்.

ஒருபொருளாக மிகக்கூடாத அறிவீனரிடத்தும் இழிகுலத்தா ரிடத்தும் பொருள் உண்டாயின அறிவாளரும் உயாகுலத்தாரும் அவரிடத்திலேபோய் விடாராதலால், ஒருவனுக்கு அப்பொருள் போன்ற பொருள் பிறிதெனறில்லை யென்பதும்; எல்லா நன்மையும் உடையவராயினு பொருளில்லாரை யாகரும் இகழ்வ ரென்பதும்; எல்லாத் தீமைகளும் உடையவராயினும் அஃதுடையாள யாவரும் உயாச்செய்வ ரென்பதும்; பொருளென்னும் * பொய்யா விளக்கானது தனைச் சம்பாதித்தவர்க்கு அவர் நினைத்த இடத்தெல்லாம் சென்று பகைவாளனும் ஒருளாக கெடுகருவென்பதும்; அப்பொருளைச் சம்பாதிக்கும்படித தீமை விலக்கி அரு ளோடும் அன்போடும் ஈட்டவேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் கல்ல வழியிலே சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் சம்பாதித்தவர்க்குக் கட வுட்புகை தானமாகிய அறத்தினைச் செய்தற்கும் இன்பமனுபவித் தற்கும் உதவியாய்வின்ற, அவ்வாறாய் பயனாகிய புகழையும் வீட்டையும் பயகரு மென்பதும்; சமய பரிசீலனைச் செய்யும் கருணையோடும் பிறர் துன்பிடுக்கச்செய்யும் அன்போடு கூடிய ராத பொருளீட்டும் பசுமட்கலத்துள வார்த்துவைத்த நீபோல ஈட்டிய

வீனயுக் கொண்டிழந்ததலால். அப்பொருளிட்டத்தை விரும்பாராகி நீங்கக்கடவ ரென்பதும்; வைத்தாரிட்டது போக நெடுங்காலம் சிலத்தினாகீழ்த் திடந்து பின் கண்டெடுத்ததும் தாயாழிகள் பெரு ததமய பொருள்களும், மரக்கலந களிலும் வண்டி. கரிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரிப்பொருளும், பகைவரை வென்று திரையாகக்கொள்ளும் பொருளும் அரசனாகுகரிய பொருள்களாகு 'கென்பதும்; பொருளுள்ளவன் மேலகொண்ட தொழில் அச்ச மும் வருத்தமுமினி இனிது முடியுமெனவதும்; பகைவரது

* பொருள எல்லாக்கும் வந்தாலும் அவசியம் வேண்டுவதாய் வருதல்பற்றியும் பகையாகிய இருளைக் கெடுத்தல் பற்றியும் பொய்யா விளக்கெனப்பட்டதென் றறிக.

௩௬௦

அ ர சி ய ல்

செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுதம் பொருளாயிருத்தலால், தமக்கு மேன்மையுண்டாகக் கருதுபவர் பொருளைச் சம்பாதிக்கக்கடவ ரென்பதும், இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எள - படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினால் ஆவதாய் வெல்வதாகிய படையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடக்கி, முதலிலே படை மாட்சி சொல்லுகிறார். அஃதாவது சேனையினது நனமையாம். (அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்).

தார்தாங்கிச் செல்வது தானே தலைவந்த போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. (எ)

(இ - ன்.) தானே - சேனையாவது, தலைவந்த - பகைவராலே வகுக்கப்பட்டுத் தனமேல்வந்த, போர் - படையின போரை, தாங் குந்தன்மை - விலக்கும் வகுப்பை, அறிந்து - தெரிந்து வகுத்துக் கொண்டு, தார் - அவரது தாசிப்படையை, தாங்கி - தன்மேல் வாராமல் தடுத்து, செல்வது - தான அதன்மேலே செல்வதே எ - து.

படைவகுப்பாவது வீயுகம்; அஃது எழுவகை உறுப்புக்களை யுடையதாய், வகையால் நான்காய் விரியால் முப்பதாம். அவயவம் எழாவன - உரம், இறக்கையிரண்டு, மத்தியம், பிரதிக்கிரகம், பிரிட்ட டம், கோடியென்பவை. வகை நான்காவன - தண்டம் (சேனையைக்

குறுக்காக கிறுத்தல்), மண்டலம் (பாம்பு மண்டலமிடுவதுபோல கிறுத்தல்), அசங்கதம் (வேறு வேறுக கிறுத்துதல்), போகம் (யானை, தேர், குதிரை, காலாட்களை ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக கிறுத்துதல்) என்பவை. விரி முப்பதாவண-தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரி ஆறும், போகவிரி ஐந்தும் என்பவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் இங்கே செரல்ஸ்புகில் விரியும், அவையெல்லாம் வடநூல்களிற் கண்டு கொள்க.

படைமாட்சி—படைச்செருக்கு

நாகக

• தேர் யானை குதிரை காலாள் எனனும் நான்குறுபுக்களாலும் கிறைந்து போரிலே காயம்படுதற்கு அஞ்சாது நின்ற பகையை வெல்வதாகிய படை அரசன செல்வங்கள் எல்லாவற்றானும் முதன்மையாகிய செல்வமென்பதும்; அப்படை மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, தீண்ப்படை, பகைப் படை என ஆறுவகைப்படுமென்பதும்; அவற்றுள் அரசன்முன னேரைத் தொடங்கிவரும் மூலப்படை அழிவீனமையால் வீரமூல எப்பொழுதும் தமது நிலைமைமீது தாழாமையும், ஊழிஞால் குறைவு வந்தவிடத்தது உயர் வாழாமையும் உடையதாயும், அரசனிடத்தது அனபுடைமையால் பகைவரால் வஞ்சிக்கப்படாததாயும் இருசகு மென்பதும்; அஃது அதன்மையதாயிருத்தலால் தான சிறிய வியிடத்தும் அரசனாகுபு போரில் அழிவுகநதால் தன்மேலே காயம் படுதற்கு அஞ்சாது நின்ற தான்கும் செனரியத்தை உடையதென்ப தும்; பகைவரைக் கடிதிறுகொன்று நிறறகேதுவாகிய தறுகணமை யும், அரசனாகுத காழ்வுவராமற் காத்தற்கேதுவாகிய மானமும், தோற்றெடுவொ முதுகின்கண் வானை வீசாமைக் கேதுவாகிய முன வீரராயினா சென்ற கல்வழியிலே செல்லுதலும், பகைவரால் வஞ் சிக்கப்படாமைக் கேதுவாகிய (அரசனால்) நம்பப்படுதலும் அம்மூலப் படைக்கு அரசனாகுமென்பதும்; அதற்கையப்படை அலங்காரிககப் பட்ட தோ யானை குதிரைகளுடனும் பதாகை (பெருங்கொடி), கொடி, குடை, பல்லியம் (சங்கீதம்), காசளம் (எககாளம்) முதலிய வற்றின் தோற்றப்பெரிவாலே பெருமையை அடையுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எஅ. படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அச்சேனயினது வீரய்குதியாம். அதிகார முறை மையும் இதனலே விளங்கும்.

1. பேராண்மை யென்ப தறுகணென் றுற்றக்கரல்

(இ - ன்.) தறுகண் - பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற செய்
கின்ற வீரத்தை, பேராண்மை என்ப - நூலோர் மிகுந்த ஆண்மை
யாகுமென்று சொல்லுவார்; ஒன்றுற்றக்கால் - அவர்க்கு ஒரு தாழ்வு

11

ஈசுஉ

அ க க வி ய ல்

வந்ததாயின், முகங்கொடுத்து அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்
பொருட்டு, ஊராண்மை - உபகாரஞ்செய்தலை, அதன் - அதற்கு,
எஃகு-கூர்மையாகும், என்ப - என்று நூலோர் சொல்லுவார், எ-று.

என்ப என்பது எஃகு என்பதனாலும் பொருந்தி நின்றது.
ஊராண்மை - உபகாரஞ் செய்புத்தன்மை. அஃதாவது தனதுசேனை
முழுதும் போரிலறக்கத் தனியனையகப்பட்ட இலங்கைக்கரசனான
இராவணனது கிலைமையைப் பார்த்து, அயோத்திக்கரசனான
இராமபிரான் போர்செய்யாது இன்று போய் காளை உனது சேனை
யோடு பொருக்கு வரக்கடவாயென்று விட்டாற்போல்வது. மற்று -
அசை. இதுவும் "காண முயலெய்த வம்பினில் யானை, பிழைத்தவே
லேந்த வினிது" என்னும் முன்பாட்டும் தழிஞ்சி. தழிஞ்சி -
இளைத்தவரை எதிராது தழுவல்.

வீரனைப்படுவானொருவன் காட்டில் ஓடுகிற முயலைத் தப்
பாமல் எய்த அம்பை எத்துதலினும் வெளிநிலத்திலே நின்ற
யானையை எறித்து தப்பிய வேலை எத்துதலைத் தனக்குச் சிறப்பாக
மதிப்பானென்பதும்; தன் கையிலேந்திய வேலினால் யானையை
யன்றி எறியானென்பதும்; கோபமிருதியால் வேறொரு வீரனால்
எறியப்பட்ட வேல் தன் மார்பிலே பிளந்து புதைந்ததை யறியா
னென்பதும்; பகைவரை வெகுண்டு நோக்கியகண் அவர் வேலைக்
கொண்டெறிய அதற்காற்றாது அக்கோக்கை யழித்து இமைக்குமா
யின் அது வீரார்க்குப் புறங்கொடுத்தலாகக் கருதப்படுமாதலால் வீரர்
அதனைச் செய்யாரென்பதும்; வீரனைவன் போரில் காயப்பட்டாத
நாட்களைத் தனக்குப் பயன்படாது வீணாகக் கழிந்த நாட்களாகக்
கருதுவானென்பதும்; புகழை விரும்பிய வீரன் உயிரை விரும்பா
னென்பதும்; வீரர் போர்பெற்றறியாமையால், அது பெற்றால் தம்
முயற்சிப் பொருட்டு அஞ்சாதவராய்த் தம்மரசன் அது வேண்டா
வென்றுதடுக்கினும் கில்லா*ரென்பதும்; இன்னது செய்யேனாகிப்

* "புட்பகத் தேவ னாகவீற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர்

வீங்குதோள் புடைப்ப" - புறகாணாறு. இதன்பொருள் - புட்பக விமானத்திற் செல்லும் தேவனாக ஆதலால் யாம் போரிற் சென்று பணைவரோ டெதிர்த்து மடிவோமென்று தம்முள் நீங்குதலில்லாத வீரர் தம்முடைய பூரித்த தோள்களைக் கைகளால் தட்ட என்பது.

ந ட் பு

ராளந

நகவெனத் தாங்குறின சபதம் தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாகவல்ல வீரரைக் குற்றங்கூறுவா ரில்லையென்பதும் ; வீரர் தம்மரசன் தாம்செய்த உபகாரங்களை எண்ணி உருகியமுமாறு போரில் இறப்பாரென்பதும் ; அதற்கைய இறப்பானது இரந்தாயி னுங் கொள்ளுந் தகுதியையுடைய ட் தென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

எஃ. நட்பு.

இனி அப்படைபோல் அரசனுக்குத் தொழிலிடகது உதவுவ தாகிய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் உடம்பாட்டு வாய்லாலும் பன்னிரண் டதிகாரம் ஏதிராமற வாய்லாலும் சொல்லத்தொடங்கி, விதிமுக் வதிகாரம் ஐந்தினுள்ளும் முதலிலே நட்புச் சொல்லுகின்றார். அஃ தாவது இன்னதென்பதும் அதிகார முறைமைபு இதனுள் விளங் கும்.

செயறகரிய யாயுள நட்பி னனதுபோல
வினைககரிய யாயுள காப்பு. (க)

(இ - ள்.) நட்பினை - நட்புப்போல், செயற்கரிய - சம்பாதித்துக் கொள்ளுதற்கு அரிய பொருள்கள், யா - எவைகள், உள - இருக் கின்றன ; சம்பாதித்துக்கொண்டால், யாதுபோல் - அதுபோல, வினைக்கரிய - பணைவர்செய்யுந் தொழிலுக்குப் புதுதற்கரிய, காப்பு - காவலானவை, யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன, எ - று.

நட்புச் செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும், பெற்றால் செய் யும் உபாயமும், செய்தால் வேறுபடாமல் நிமறலும் முதலானவை அருமையாகலால், நட்புப்போல் செய்தற்கரியனவில்லை என்றும், செய்தால் பணைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்காராதலால் அதுபோல் போர் வாராமற் காத்தற்கு அரிய காவவில்லை என்று சொல்லினார்.

• நட்பு இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவைகளில் இயற்கைநட்பு பிறப்புமுறையாலாகியதும் தேயமுறைபாலாகியதும்

† சுற்றத்தார் அழ வீட்டினிடத்து கோயிலை சாவா பழ விளைப்பயினையே அடைதலால், உப்போது அடித்த விளையால் வாணலகத்தை அடைவிக்கும் இறப்பு இரந்து கொள்ளத்தக்க

நாகசு

அ க க விய ல்

என இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலால் அது சுற்றத்தழாலில் அடங்கிற்று; மற்றது பகையிடையிட்ட தேயத்ததாகலால் அது துணைவலியென வலியறிதலுள் அடங்கிற்று. இனி இங்கே சொல்லப்படுவது முன்செய்த உதவிபற்றி வருவதாகிய செயற்கைநட்பே யாகலால், அதன் சிறப்பு இதனும் கூறப்பட்டது. அறிவுடையவர் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல் நாடோறும் நிறையுந் தன்மையனவாகுமென்பதும்; அறிவில்லாதவர் நட்புக்கள் நிறைந்த சந்திரன் பின்னே குறையுந் தன்மைபோல் நாடோறும் குறையுந் தன்மையனவாகு மென்பதும்; அறிவுடையவரும் அறிவுடையவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே சுருங்கிப் பின்னே பெருகுவதற்கும், அறிவில்லாதவரும் அறிவில்லாதவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே பெருகிப் பின்னே சுருங்குவதற்கும் காரணம் தம்முள்ளே முன்னே அறியாமையும் பின்னே அறிதலுமே யாகுமென்பதும்; நூற்பொருள் கற்குந்தோறும் கற்பவர்க்கு இன்பம் மிகுந்து வருதல்போல கற்குணமுடையாரது நட்புப் பழகுந்தோறும் அவர்க்கு இன்பம் மிகுந்துவருமென்பதும்; ஒருவனோடு ஒருவன் நட்புச் செய்தல் தங்களுக்குள் நகைசய்தற்கு ஏற்றவை சொல்லி நகையாடற் பொருட்டல்லாத, அவர்க்கு வேண்டாத செய்கை உண்டாண்விடத்து முற்பட்டுக் கண்டித்துப் புத்திசொல்லுதற் பொருட்டே யென்பதும்; ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாதற்கு அவர் ஒரு தேசத்தாராயிருக்கையும் பலதரங்களும் பேசியும் கூடுதலுமாகிய ஈரணங்கள் வேண்டாது * கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிரிராந்தையார்க்கும் போன்று அறிவு ஒத்திருக்குமானால் அதிலே உடனுயிர் நீங்கும் உரிமையினை யுடையதாய நட்பினை யுண்டாக்கு மென்பதும்; கண்டவிடத்து உள்ளமொழிய முகமாத்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகா தென்பதும்; அன்பால் அகமும் மலர நட்குமதே நட்பாவ தென்பதும்; உண்மையான நட்பின

* பாண்டிசாட்டிலுள்ள பிசிரென்னும் ஊரில் இருந்த பிசிராந்தையா என்னும் புலவர், உரையூரில் அரசாட்சி செய்த கோப்பெருஞ் சோழன் என்னும் தனது நண்பன் செல்வந் தமந்த உயிரா துந்ததைச் செவியுற்றுத் தாமும் உடனே உயிர்துந்தாரொன்பது கதை.

கட்பாராய்தல்

னென்பப்படுபவன் தன் கட்பினைத் தீயவழியினின்றும் நீக்கி நல்ல வழியிற் செலுத்தி அவனுக்குத் துன்பம் வாராது காப்பதோடு, ஊழினாலே துன்பம் வந்தவிடத்து அப்பொழுதே சென்றதவி அது துன்பத்தை நீக்கமுடியாமையினால் உடனிருந்து அனுபவிப்பா னென்பதும்; ஒருவரையொருவர் சிறப்பித்துச் சொல்லும் நட்பு நட்பாகாதென்பதும்; ஒருநாளும் வேறுபடாமல் கூடுமிடத்தெல்லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவைகளில் நிறத்தகுதலே நட்பிற்கு முடிந்த எல்லையாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அய். நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே சிநேகிக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராயுந்திறம், அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி சிளைஞரை

நீட்டி யளப்பதோர் கோல. (க)

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குக் கேடென்பது, சிளைஞரை - தனது சிநேகிதராகிற நிலங்களை, நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய, ஓர்கோல - ஒருகோலாம்; ஆகலால், கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும், ஓர் உறுதி - அவராலே பெறப்படுவதொரு நல்லறிவு, உண்டு, (எ - று).

தமது தமது சிநேகத்தினெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வமுள்ள காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின் கேடு வந்தவிடத்துச் செயல் வேறுபடுவதால் அக்கேட்டால் அச்சிநேகத்தின் எல்லைகள் அளவுசெய்து அறியப்படு மென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அவரை அளந்தறிந்தால் ஆவா

ரையே கொள்ளுதலால் அவ்வறிவை 'உறுதி' என்றும் சொல்லி
 னார். கிளைஞர் - ஆருபெயா. இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

நாகுக

அங் க வி ய ல்

"பொடியணி மெய்யர்போலும் பொங்குவெண்ணூலர்போலும்
 கடியதோர் விடையர்போலும் சாமனைக் காய்வர்போலும்
 வெடிபடு தலையர்போலும் வேட்கையாற் பரவுந்தொண்டர்
 அடிமையை யளப்பர்போலும் ஆவடு துறையனாரே"—
 என்னும் திருநெரிசையின் கருத்து இவண் ஊகித் துணர்தற்பாலது.

ஆராய்ந்து கொள்ளப்படாத நட்பும் ஆராய்ந்து கொண்ட நட்பை
 விடுதலும் துன்பந்தரு*மென்பதும் ; ஒருவன் குணத்தையும் குடிப்
 பிறப்பையும் குற்றத்தையும் † சுற்றத்தையும் பலகால் பலவழியால்
 ஆராய்ந்து அவனோடு நட்புச்செய்தல் வேண்டுமென்பதும் ;
 உயர்ந்த குடியிற்பிரந்து தன்னிடத்து உலகத்தார் சொல்லும் பழிக்கு
 அஞ்சுபவனது சிநேகத்தை அவன் விரும்பியதைக் கொடுத்தாயினும்
 கொள்ளல்வேண்டு † மென்பதும் ; தாம் உலகநடையல்லாததைச்
 செய்யக்கருதின் அழும்வகைச் சொல்லி விலக்கியும், செய்தக்
 காற் பின்னும் செய்யாவகைக் கண்டித்துப் புத்தி சொல்லியும்,
 அவ்வுலகநடையைச் செய்யாவிடத்துச் செய்வீக்கவும் வல்லாரை

* துன்பந்தருவது - சிநேகித்தால் தாம் அவரெனனும் வேற்
 துமையல்லாமையால் அவரிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மவையாக
 லால் என்பதற்கு.

† குற்றமில்லாதார் உலகத்திலே இல்லாமையால் உள்ளகுற்றம்
 பொறுக்கப்படுவதாயின், அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்று என்பதை
 இங்கு குறித்துணர்த்துகொள்க. "குண(ம்)நாடிக் குற்றமு(ம்) நாடி
 யவற்றழன், மிகைநாடி மிக்க கொளல்" எனனும் திருக்குறளின்
 கருத்தும் இங்கு உணர்தற்பாலது.

‡ உயர்ந்த குடியிற்பிறந்தவன் பிழை செய்யாமையாலும்,
 பழிக்கு அஞ்சுபவன் பிறன்செய்த பிழையைப் பொறுத்தலாலும்
 உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனது நட்பு மிகவும் அருமை
 யுடையதாதலால் அது விலை கொடுத்தும் கொள்ளற்பால தாயிற்று.
 "இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச், செப்பமு(ம்) நாணு
 மொருங்கு" (திருக்குறள்).

ஆராய்ந்து, அன்னவரது கட்பினைக் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதும்; மூடரது கட்பையும், ஆபத்திற் கைவிடுவாரது கட்பையும் ஒழித்தல் வேண்டுமென்பதும்; உலகத்தோடொத்துக் குற்றமற்றார் கட்பினையே பழகுதல் வேண்டுமென்பதும்; உலகத்தோடு ஒத்த வில்லாதவரது கட்பை அறியாது கொண்டால் அந்கட்பினை அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுத்தாயினும் விடவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அசு. பழைமை.

அஃதாவது கட்பினரது பழையரார் தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். பழைமை யெனனும் காரணப்பெயர் அப்பழைமைபற்றிச் செய்யும் பிழைத்தன பொறுத்தலாகிய காரியத்திற்கு ஆயிற்று. ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப்பட்டா ராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடையராகலாலும் ஊழ்வகையாலும் கட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையுளதா மென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின். (௫)

(௫ - ன்.) நோதக்க - தாம் வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நட்பார் - சிநேகிதரவர், செயின் - செய்தாரானால், அதற்குக் காரணம், பேதைமை ஒன்றோ - அறியாமையொன்றே யல்லாமல், பெருங்கிழமை - மிகுந்த உரிமையுமாகும், என்று உணர்க - என்று அறிக, (எ - று).

ஒன்றோ என்பது எண்ணுப் பொருளில் வந்த இடைசொல், செயினெனவே, தம்மியல்பினால் செய்யாமை பெற்றும், கைப் பொருள் இழத்தற்குக் காரணமாகிய ஊழலாவரும் பேதைமை யார்க்கும் உண்டாகலால் தமக்குத் தீங்குசெய்தா ரென்றவது ஊழ்வகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்த தென்றவது கொள்வதல்லாமல் அனபில்லாமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதுதன்ற கூறப்பட்டது.

பழைய சிநேகிதர் * உரிமையாலே செய்தவைகளைச் சிறிதாயி
 னும் உல்லங்கனஞ் செய்யாமல் அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய
 நட்பே பழையமென்று சொல்லப்படுவ தென்பதும்; அதுவே
 நட்பிற்கு அவயவமாக மதிக்கப்படு மென்பதும்; அதனால் அவ்வுரி
 மைக்கு இனியராதல் அறிவால் விறைந்தோர்க்கு முறையாகு மென்
 பதும்; தாம் உடம்படாத காரியமானாலும் நட்பினர் உரிமையி
 னாலே செய்தவைகளுக்குத் தாம்செய்தவைபோல் உடம்படாராயின்
 அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு பயனற்றதாகு மென்பதும்; ஒரு
 வர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியாமல் முடிந்திருக்கையைக் காட்டிலும்
 மேலான கன்மை வேறில்லாமையால், நட்பினர் உரிமையால்
 கேளாது தங்கருமத்தைச் செய்தாராயின், அச்செய்கையை அறி
 வுடையோர் மிகவும் விரும்புக ரென்பதும்; நட்பின் வரம்புகடவாது
 அதன்கண்ணே சினறவர் தம்மோடு பழையமையில் வேறுபடாது
 சின்றவரது நட்பினே அவராலே கேடு கேர்ந்தவிடத்தும் விடா
 ரென்பதும்; அன்புடைய பழையதாய்வந்த நட்பினேயுடையவர்
 தமது நட்பினர் தமக்குக் கெடுதி செய்தாலும் அவரிடத்து அன்பு
 நீங்கா ரென்பதும்; நட்பினர்செய்த † பிழையைத் தாமாதிலே
 யல்லாமல் பிறர்சொல்லினும் கொள்ளாத உரிமையறிய வல்லவர்
 அப்பிழை பொறுத்தலாகிய உயர்ந்த குணத்தினாலே சிறப்புற்று
 விளங்குவரென்பதும்; உரிமைகெடாமல் பழையதாய்வந்த நட்பினே
 யுடையவரது நட்பினே அவர் பிழைநோக்கி விடாதாரை நம்மிடத்
 தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ ராவாரென்று யாவரும் தாமேவந்து
 நட்பாக்கிக்கொள்வ ரென்பதும்; அத்தகைய பண்பின் மிக்காரைப்
 பகைவரும் விரும்பி அடைவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவை
 களாம்.—

* உரிமையிற் செய்பவை - கருமங்கள் செய்யும்போது
 கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டுமவை
 களைத் தாமே கொள்ளாதல், பணிவச்சகக் எல்லாயை யென்றிவை
 முதலானவை.

† பிழையாவன - சொல்லாமல் நற்பொருள் வெளவல், பணி
 யாமை, அஞ்சாமை முதலானவை.

அஉ. தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்க
 தாகிய நட்பு நட்பாராய்த லதிகாரத்திலே சுருங்கக் சொல்லிய

அளவால் அடங்காமையால், அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டறி காரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி, முன்னே தீநட்புச் சொல்லுகிறார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். குணத்தினது தீமை ஒற்றுமைபற்றி அத்தீக்குண முடையாரோடு செய்த நட்பின மேலாயிற்று. அக்கார முறைமை சொல்லாமலே யும்.

நுகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரால்
பத்திடுத்த னீகாடி யுறும். (ச)

(இ - ள்.) நுகைவகையராகிய - தாம் அறிதல் வகையராகாமல் நுகுதல் வகையராதற்குக் காரணமாகிய, நட்பின் - நட்பால் வருவன வற்றைப் பார்க்கிலும், பகைவரால் - பகைவரால்வருவன, பத்திடுத்த கோடியுறும் - பத்துக்கீநாடி மடங்கு நல்லவையாம், ஏ - று.

நட்பு - ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடம (காமுக)ரும் தூர்த்த (வஞ்சக)ரும், வேழம்ப (கழைக்கூத்த)ரும போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உண்டாகியது. பகைவரால் என்பது வருவன என்பதை அவாய் (வேண்டி) நின்ற வால் அது (வருவன என்பது) வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்த கோடி - பத்தாகத் தொடுத்த கோடி. அந்நட்பினால் வரும் இன்பங்களிலும் அப்பகைவரால்வரும் துன்பங்கள் மிகநல்லவென்பதாம்.

நற்குணமல்லாதவரது நட்பும், நட்பளவுபாராமல் அந்நட்பால்வரும் பிரயோசனத்தளவு பார்ப்பவரது நட்பும், கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல் அவர் கொடுப்பதைக் கொள்ளும் வேசையர் போல்வாரது நட்பும், பிறர்கேடு நோக்காது அவர் சேர்வு பார்க்கும் கள்வரது நட்பும், போர்வாராத முன்னெல்லாம் தாங்குவதுபோலிருந்து போர்வந்தவிடத்துக் களத்திடைத் தள்ளிவிட்டு ஒடுகின்ற னாள்

அ ன் க ளி ய ல்

† கதியைந்தும் சாரிபதினெட்டும் போர்செய்யுந் திறமும் அறியாத குதிரைபோன்ற மூடரது நட்பும், செய்துவைத்தாலும் காவலாகாத கீழ்மக்களது நட்பும், தம்மாலாகும் காரியத்தை ஆகாதாகவும் ஆகாத காரியத்தை ஆவதாகவும் நடிப்பவரது நட்பும், சொல்லும் செயலும்

வேறுபட்டிருப்பவரது நட்பும், தனியே இருக்கும்போது உறவாடிச் சபையிலே பழிப்பவருடைய நட்பும் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவையென்பதும்; அறிவிலானது மிக நெருங்கிய நட்பைப் பார்க்கிலும் அறிவுடையானது பகைமை நன்றென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அந். கூடாநட்பு.

இனி ஏனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையால் மனத்தாற் கூடாதிருந்தே தமக்கச் சமயங் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. (க)

(இ - ன்) அரசநீதியானது, மிகச்செய்து - பகைமைதோன்றாதபடி புறத்திலே நட்பை மகச்செய்து, தம்மெள்ளுவாரை - உள்ளே தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் - தாமும் அந்நட்பினிடத்தே கின்று, நகச்செய்து - புறத்திலே அவர் மகிழும்படிசெய்து, சாப்புல்லற்பாற்று - உள்ளே அம்மகிழ்ச்சி கெடும்படிக்குப் பொருந்துந் தனமையுடையது, எ - ற.

அரசநீதி யென்பதும் நின்றென்பதும் அவாய் னீலயால் வந்தன. உன்னொன்று புறமொன்றாதல் ஒருவனுக்குத் தகாதாயினும் வஞ்சமனத்தராய் உறவாரும் பகைவரிடத்தாயின் அது தருமென்பது நீதிநூலின் துணிபென்பார், அதன்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

† கதி ஐந்த - மல்லகதி, வான்கதி, மயூர(மயில்)கதி, வல்லிய(புலி) கதி, விடை(இடப)கதி என்பன. கதி - நடை. சாரி - வட்டமரையோடல்.

கூடாநட்பு

எளக

“மாதர்க்கிதம், கவிவாணர்க்குச் சால் வணக்கம், குருநாதர்க்கு நீதியோ டாசாரம், கல்வி நயந்தவர்க்குக் கோதற்ற வாசகம், பொய்க்குப் பொய், கோளுக்க்கோ, னறிவிலாதாக் கிரட்டிப் பறிவுடையாரசெயு மாண்மைகோ” எனனும் பாசாரத்தின் கருத்து இவகே உணரத் தக்கதாகும். சாவ என்பதன னுறுதிநீலயாசிய வகரவுயிர் மெய்விகுதி செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குகின்றது, * “கோட்டினவாய்ச் சாகருத்தி” என்புழிப்போல. என்னுவாரைப் புல்லெனக் கூட்டுக.

உள்ளே பகைகொண்டு வெளிகு நட்பினார்போல் நடிப்பவரது நட்பு இடம்பெற்றால் பெண்பாலார் மனம்போல † வேறுபடுமென்பதும்; கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து உள்ளே பகை பாராட்டும் வஞ்ச நெஞ்சத்தருக்குப் பாய்ப்படீவண்டு மென்பதும்; அத்தகைய பகைவர் பல நல்லநூல்களைக் கற்றவிடதும் அதனால் மனந்திருந்தி நட்பாகாரொன்பதும்; மனத்தால் கம்மோடு பொருந்தாதவர் கும்பகைமையை மறைத்ததொ பொருட்டு இனியவாகச் சொல்லுகிற வஞ்சனைச் சொல்லை நல்ல சொல்லென நினைத்தது அவரைக் கருமங்களிலே தெளிதல் முறைமையனமென்பதும்; பகைவர் நட்பினார்போல் நல்ல சொற்களைச் சொன்னாரானாலும் அவரது சொற்கள் நன்மைகாராமை அச்சொல்லிய பொழுதே அறியப்படுமென்பதும்; பகைவரிடத்தே பிரக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தை தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்த தெனறு நினைக்கக் கூடாதென்பதும்; அவலிதமே அவர் அழுதகண்ணீரும் எண்ணத் தக்கதென்பதும்; அப்பகைவர் தமக்கு நட்பினராய் நடக்குங்காலம் வந்தால் தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்

* இதன பொருள் - எருதுகா தம்மைப்பிடிக்க வருவாளைக் கொம்பினுலே சாகும்படி குத்தி எனபது.

† அவர்மனம் வேறுபடுதல் “பெண்மனம் பேதின ரெருப்படுப் பேனென்னும், எண்ணி லொருவன” எனபதனாலு மறிக - (வளையாபதி)இதனபொருள் - பெண்களினுடைய மனத்தை வேறுபடுதலில்லாமல் ஒரு தன்மையதாகச் செய்வேன என்று கூறுகின்ற ஆராய்ச்சியில்லாத ஒருவன் எனபது.

எஎஉ அ க க வ ி ய ல்

செய்து மனத்தால் அந்நட்பை நீங்கிப் பின்னா அவலிதம் முகத்தால் நட்புச் செய்தலையும் விடவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அச. பேதைமை.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையினால் விடத்தருவதாகி தீர்ப்பு, கூடாநட்புகளை எதிர்த்துத்துப் பகை முகத்தாலே சொல்லத் தொடங்கினார். அப்பகைதான் பகைவர் மனைவி மக்கள் முதலியோரிடத்துச் சமயநிகழ்ச்சிச் செய்ய வேண்டுவதாதல்

பற்றி முழுவதும் விடக்கூடிய குற்றமல்லாமையினால் உண்டாய
 * குரோத(கோப)த்தாலும் † காமத்தாலும் வருவாதம். அவைகளுள்
 குரோதத்தால் வருபவை ஐந்து. அதிகாரங்களாலும் காமத்தால் வரு
 பவை ஐந்து அதிகாரங்களாலும் சொல்லுவார், அவ்விரண்டற்கும்
 காரணமாகிய மயக்கத்தைப் பேதைமை புல்லறிவாண்மையென
 இருவகைப்படுத்தி, இரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லத்தொடங்கி
 முதல்லே பேதைமை சொல்லுகிறார். அஃதாவது யாதொன்றும்
 அறியாமை.

ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்
 தானபுக் கழுத்து மளறு. (ரு)

(இ - ன்.) பேதை - மூடனானவன், எழுமையும் - வரும்
 பிரவிகளெல்லாம், தானபுக்கு - தான புக்கு, அழுந்தும் - அழுந்து
 தற்கு இடமாகிய, அளறு - நரகத்தை, ஒருமை - இவ்வொரு பிறப்
 புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்துகொள்ள வல்லவனாவான், எ-று,

* குரோதத்திற் பிறக்குங் குற்றங்கள் - கோள், அணிவு, துரோ
 கம், பொருமை, பிறன் குணத்தைச் சதியாமை, பிறன் பொருளை
 யபகரித்தல், காரணமின்றி யடித்தல், திட்டிதல் என எட்டு.

† காமத்திற் பிறக்குங் குற்றங்கள் - வேட்டையாடுதல்,
 சூதாடுதல், பகலில் தாக்குதல், வம்பனத்தல், பெண்ணேவல்
 செய்தொழுகல், குடித்தல், பாட்டு கூத்து வாத்தியங்களில் விருப்பம்,
 றுன திரிச்சல் எனப் பத்து.

பேதைமை

நான்கு

எல்லாப் பிறப்பும் தேவா மனிதா வில்லகு பறவை உயாவன
 நீவாழ்வா தாவரம் (மரமுதலியவை) என ஏழாய அடங்குதல்
 ஆறிப்பபட்டமையினால் 'எழுமையும்' என மூராயமை கொடுத்த
 யா இயவிடததுபயிர்ப்புகளிலும் கொடுவனை வசத்தால் அந்
 நரகத்தினப்பேர அனுபவித்து வருதலால் எழுமை யுந் தானபுக்
 கழுத்து அளறு' என்றா முடிவில்லாக காலமெல்லாம் (நெடுங்
 காலம்) தான நரகத்துப்பேர அனுபவித்தற்காக காரணமாகிய கொடு
 வினைகளாலே அறிந்து சில காலத்தானளே செய்துகொள்ளுதல்
 பிறாககு அரிதாதலால் 'ஆற்றும்' என்றா இயலென அவன் மறு
 மைச செயல் சொல்லப்பட்டது

பேதைமைபாறது கேடுபயப்பணவாகிய வறுமை பழி பாவங்
 களைக் கைகொண்டு, ஆக்கம் பயப்பணவாரிய செல்வம் புகழ் தாங்
 களைக் கைவிடுதலால், அது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லா
 வற்றினும் மிக்கதென்பதும், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஆகாவென்று

தூலோர் விடாகிய செயல்களை விரும்பிச செயதல ஒருவனுக்குப் பேதைமை யெல்லாவற்றிலும் மிகுந்த பேதைமை யாகுமென்பதும், பரிபாவங்களுக்கு நாணமை ம சருமங்கனிகில் செய்வன தவிர வனவற்றை ஆராயாமையும் யாவரிடத்தும் தாட்சணியமில்லாத சொற்செயலுடைமையும் குடிப்பிரப்பு கலவி ஓர்சு முதலிய வற்றைப் பேணாமையும் பேதைபது தொழிலென்பதும் மனமொழி மெய்கள் அடங்குததரகுக் காரணமாகிய தூல்களை ஒகியும் அவ வடக்கத்தாலவரும் பயனை ஊறினதும் அதனை அறிபுமபடி பிறாகருச சொல்லியும், தான அடக்கி நடவாதவன் பேதையரிற் பெரியவ னாவானென்பதும், அதற்கைய பேதையானவன் தான மேற கொண்ட காரியத்தைக் கெடுப்பதோடு தனனையுங் கெடுத்திக் கொள்வானென்பதும், பேதையானவன் பெரிய செவ்வததை ஊழால் அடைந்துவிடத்தது, தனனோடு ஒரு சம்பந்தமுமில்லாத கயவா திருப்தியாயனுபவிக்க, எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய நல்லோர் பசிக்கு உணவுமபெறாது துன்புறுவரென்பதும், பேதை பொருள் பெற்றானாயின் மதுவண்ட பித்தனபோல மயக்கத்தை மகவு மடைந்ததலை தமொழுவானென்பதும், மூடாது நட்பு முன் நட்ப திரோததிற்கூறியபடி தினந்தோறும் தேயுதது வருதலால் அக் ளாள் அங்

நட்புப் பின் பிரிவு வந்தவிடத்தது துன்பநதாராது இன்பநதரு மென்பதும், அசுத்தமித்தத நிலைப் படுகையின்மேல் வைத்தால் அப்படுகை அசுத்தமாதல் போல், மூடன் சானரோ சபையில் புகுந்தால் அசுசபை இழிவு செய்யப்படுமென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்

அரு. புலஸிறீவாணமை.

பலவறிவாணமைமென்பது புலவிய அறிவை ஆளுதறன்மை என விரியும் அஃதாவது தான ஈற்றறிவினையிருந்தே தனனைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயாந்தோர் சொல்லும் உறுதிசொல்லைக் கொள்ளாமை

ஏவவுளு செய்கலான முன் திறறு னவவுயிர
போய் மாயுமோரோய. (அ)

(இ - ன்.) - புலஸிறீவாணன், அவை தனக்கு உறுதியானவை களை அறிவுடைபா சொல்லாநிசவும், செய்கலான செய்யான அதுவல்லாமல், தான தாளுக்கம், சேருன இவை செய்யத்தரு வனவென்று அறியான அவயிர அந்த உயிரானது, போமளவும்

உடம்பைவிட்டு நீங்குமனவர, லானோய சிலத்திற்குப் பொறுத்தற்
கரியதொரு நோயாம், எனது

உயிர்தான் அறிபுகநன்மையதாயிருக்கும் கின்ற தேகவசத்
தால் மயங்குகநன்மையதாய்வேறுபடுதலால் அவவுயிரானன்றும்,
உடம்பினின்றும் நீங்கியபொழுதே பூயிக்கு உயிரை உடவெனனும்
இரண்டனுள் உடலுனைப்பொறுத்தல்கூடுதலால் போமனவும்
என்றும் குலமலை முதலானவைகளைச் சமக்கின்ற பூயிக்குப்
பாவவுடம்பு பெருகுமையாக அன்பு செயதலால் 'லானோய'
என்றும் சொல்லினார்

அறிவானது ஒருகாலத்தும் அழியாத இயல்பினை யுடையதாத
லாலும், மறறைப் பொருள்களெல்லாம் ஒருகாலத்திற்கு நேரணி ஒரு
காலத்திற் அழியும் இயல்பினை யுடையனவாதலாலும், அறிவுடைய
புல்லறிவாண்மை னாளு

ஒருவன் மறறைப் பொருளில்லாவிடத்து இம்மை மறுமைப்பயினை
இழுவாமையால் செவ்வகளை யாவானென்பதும்; அறிவில்லாத
ஒருவன் மறறைப் பொருள்களை மிகப்பெறுவிடத்தும் அவ்வீம்மை
மறுமைப் பயினை அடையாமையால் தரித்திரனை யாவானென்ப
தும்; புல்லறிவாளர் தம்மைத்தாமேயாம் கல்லறிவுடையோமென்று
நன்குமதிக்கும் மயக்கத்தினால் பகைவர் செய்தற்கரிய அன்பங்களை
யும் தாமே தமக்கு உண்டாக்கிக் கொள்ளுவரென்பதும்; புல்லறி
வாளர் தாம் கல்லாத தூல்களையும் கரறவராகத் தாம் மேலிட்டுக்
கொண்டு பேசுவரென்பதும்; அதனால் அவர்குற்றமறக் கற்றதொரு
தூலுண்டாயின் அதனிடத்தும் பிரர் ஐயப்படுவரென்பதும்; புல்
லறிவாளர் தம்மிடத்து உண்டாகும் குற்றங்களை ஒழிக்காமல் தம்மை
கன்னடக்கையுள்ளவராகக் கருதுவரென்பதும்; அறிவிலான் பெறு
தற்கரிய உபதேசப் பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது
போக்குவானென்பதும்; அவவுபதேசப் பொருளால் அடையும்
நன்மையை அறியாமையினால் அவன் தானே தனக்கு மிகுந்த
வருத்தத்தை [பொறுத்தற்கரிய அன்பத்தை]ச் செய்து கொள்ளுவா
னென்பதும்; புல்லறிவாளன் தனனை எல்லாம் அறிந்தவனாக மதித்த
லாற் பிறரால் ஒன்றை அறிபுந்தன்மையிலானென்பதும்; அன
னவனுக்கு கல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் முடியாதென்ப
தும்; அவனுக்கு உறுதிப்பொருளை உணர்த்தப் புகுவோன அவ

ஹம் பழிக்கப்பட்டி அஹமானமடைவா சென்பதும்; உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்று சொல்லும் கூடவுறும், மறுபிறப்பும், இரு வினைப்பயனும் முதலாகிய பொருட்களைப் புல்லறிவாணன இல்லையென்று சொல்லுவானென்பதும்; அத்துல் அவன் மனிதனைக் கருதப்படாது பூமியிலே காணப்படுகிற ஒரு பேயெனது கருதப்படுவானென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எளக.

அ ய க வி ய ல்

அக. இகல்.

இனிப் பேதைமை புல்லறிவாண்மைகளால் வரும் கோபம் காமங்களுக்குள்ளே அரசருக்குக் கோபம் பெரும்பான்மையதாக இருப்பதாகலின். அதனாவரும் குற்றங்களைச் சொல்லத்தொடங்கி, முதலிலே இகல் சொல்லுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வல்தொலைதற்குக் காரணமாய மாறுபாடு.

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை தவறும் கெடலு நணித்து. (க)

(இ - ள்.) இகலின் - பிறரோடு மாறுபாடுதலில், மிகல் - மிகுதல், இனிதென்பவன் - எனக்கு இனிதென்று தம் மாறுபாடுதலைச் செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, தவறும் - பிழைத்தலும், கெடலும் - முழுதும் கெடுத்தலும், நணித்து - ஏறிதுபொழுதில் உண்டாம், எ - று.

மிகுதல் - மேலுமேலு மெழும்பல். இனிகென்பது தான் வெல்லுதல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையாலே தன்பமுடைய னுதல். முழுதும் கெடுதல் - இறத்தல். தவறும் கெடலும் என்னும் இவைகளோடு நணித்து என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி, உம்மைகளை எதிரதம் இறத்ததற் தழுவிய எச்சவுற்றமையாக வுரைத்துக் கொள்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் பிறரோடு மாறுபாடுதல் மிகுந்தபொழுதே உண்டாகுமென்பதாம்.

துன்பத் தருமவைகளைச் செய்தால் அதனால் பகைமைவளர்த்தாம் தாழ்த்துவருதலாலும், ஒழிந்தால் வெறுப்பவைகள் ஓய்ந்து போகத் தாம் ஒங்கிவருதலாலும், தம்மோடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், அவே ருடு மாறுபாடுதலைக் குறித்துத் தாம் அவனுக்குத் துன்பத் தருமவைகளைச் செய்யாமை உயர்ந்ததென்பதும்; ஒருவன் மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற கோயைத் தன் மனத்தினின்றும் நீக்குவாராயின அவன் எல்லா

ராலும் நேசிக்கப்பட்டு எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுக் கொடுமுத
 லிய காரணங்களால் எந்நாளும் அழிவில்லாத புகழை அடைவா
 னென்பதும்; பகைவரின்மையால் மிகு சந்தோடமுடையவளு
 யிருப்பானென்பதும்; மாறுபாடு மனத்திற் றேன்றியவிடத்து
 பகைமாட்சி ௪௧௪

அஃகே வற்றுக்கொள்ளாது காழ்ந்து நடக்கேண்டு பென்பதும் ;
 மாறுபாட்டினாலே அறிவு லவகுதலால் மாறுபட்ட அறிவினை
 யுடையவர் நீகிதூர்பொருள் அறியமாட்டாரென்ப, ௨௩; பறரோடு
 மாறுபடுதலையே தனக்கு இன்பமென்று செய்கவருபகன வறிமை
 உடைந்து துன்பமுற்ற றுப்பானென்பதும், ஒருவன தன
 னிடத்து ஆக்கம் வருமென்பது காணாமுண்டாற் றும் இஃகே கினை
 யாது, தனக்குக் கேடுசெய்கு சொன்னும், தன அஃகே நினைப்பா
 னென்பதும் இவ்வு அறியாதநகைகளாம்.

௪௧௪. பகைமாட்சி.

அஃகே அறிவில்லாமை, பெரியேரரைத் துணை கொள்
 ளாமை, சிற்றினஞ்சேருதல், வலி காலம் இடங்களை அறியாமை,
 சோமபலனுடைமை முகவிய குராககளுடைமையால் பகையை
 மாட்சிப்படுதல். அஃகே எவ்வழியாலும் பகையினால்
 கூடாமையால் மேலே பொதுகையால் விலக்கப்பட்ட இஃகே இவ
 வீடத்தே நிரப்புவதைவால் விதிக்கின்றாராகலால், இஃகே அதனை
 பின் வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோடபுக லோம்பா
 மெலியாமேன மேக பகை. (க)

(இ - ள்) வலியார்க்கு தம்மின வலியவாரு, மாறேற்றல் -
 பகையாயெனாதலை, ஒம்புக - ஒழியக்கடவா; மெலியார்மேல
 மற்றை மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாதலை, ஒம்பா - ஒழியாமல்,
 மேக - விரும்பக்கடவா, எ - து.

வலியாரொன்றவிடத்துத் துணைவலியும் அஃகேவால், மெலியா
 ரொன்றவிடத்துத் துணைவலியில்லாமையும் கொள்ளப்படும். அத்
 துணைதான் படை, பொருள், சுற்றத்தார், நட்பினர் முதலாகிய
 வேற்றுமைத் துணையும், கல்லறிவு உடைத்தாயிருத்தல், நீதிநூல்

வழியில் ஒருகுதல், அமைச்சர் புரோகிதர்களின் ஆலோசனைக்கு இணங்கி நடத்தல், செய்யுங் காரியங்களில் மறதியில்லாமை, ஊக்க முடைமை முதலாகிய ஒற்றுமைத்துணையும் என விரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெவ்வார்க்கு வலிமை தொலையாமையால் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. * சிங்கநோக்காகிய இது ணுள் பகைமாட்சி பொதுவையாலே சொல்லப்பட்ட.

தான் வலியிலாதித் துணைவலியும் சுற்றத்தாரிடத்து அன்பும் இல்லாதவனும், அச்சமும் அறியாமையும் நட்பின்மையும் உலோப குணமும் உடையவனும், † நிறையில்லாமையை உடையவனும், பழையோ ராறியாகவழங்கிவந்த நீதிநூல்க்கல்லாமலும் அது விதித்த தொழில்களைச் செய்யாமலும் தனக்குவரும் பழியைப் பாராமலும் பண்பில்லாமலும் இருப்பவனும், தன்னையும் பிறரையும் தான் அறியாமைக்குக் காரணமாகிய கோபத்தையும், மேலுமேலும் வளரா சின்ற மிகுந்த காமத்தையும் உடையவனும் பகைவர்க்கு மிகவும் எளியவராவரென்பதும்; தொழிலைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கு ஏலாதவற்றைச் செய்பவனது பகையைச் சிலபொருள் அழியக் கொடுத்தாயினும் கொள்ளவேண்டு மென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

* சிங்கநோக்கு - ஒருதலை இருபுறமும் பார்த்தல். சிக்கத்தினது பார்வை முன்னும் பின்னும் செல்லுவதுபோல் இக்குறளிற் கூறிய பகைமாட்சி முன்னதிகாரத்திலும் பின்னதிகாரத்திலும் சொல்லுதல் காண்க.

† நிறை - மறைந்ததொரு காரியம் பிறரறியாமல் ஒருகுதல்; நிறையில்லாமை - இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தல்.

பகைத்திறநடுதிரிதல்

௩௪௯

உ.அ. பகைத்திறந்தேரிதல்.

அல்தாவது மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆகுதல் குறமும், முன்பு உண்டாகிநின்ற பகையுள் நட்பாககுந தன்மையதும், அயலாக்குந் தன்மையதும், அவைகளிலே செய்வதும், மற்றாக் களை யுந் தன்மை உடையத னிடத்தே செய்வனவும, களையும் பருவ (அழிக்குவகால)மும், களையாதவிடத்து நேரிடுவகுந்றமும எனது இயலிதகவகளை ஆராய்கல். இரட்டுறமொழிதல் (இரண்டு பொருள்

படச் சொல்லுதல்) எனனும் உக்கிய்றல் பகைதநிராபவம்பகனை ஆறும் வோறுமைத தொவகயாகக்மகாண்டு பகைபது நிற மெனதும், ஏழாம்வேற்றுமை யுருபும் பொருளும் உடன தொங்க தொகையாகக் கொண்டு பகையினிடத்துச் செபயந் துறல்மனதும் விரிககப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்பாடாத பகையினிடத்தனவாகலால், இது பகைமாட்சியின்னபின் வைக்கப்பட்டது.

வில்ல நுழவர் பகைநிகரானினுங் கொள்ளற்க
சொல்ல நுழவர் பகை. (உ)

(இ - ன்.) ஒருவன், வில் - வில்லை, ஏ - ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகைகொளிரும் - பகைகொண்டானொலும், சொல் - சொல்லை, ஏர் - ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகை - பகையை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழிக, ஏ - று.

சொல் ஆருபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நனறது. வீரம் ஆவோசனை என்னும் வலிமைகளுந் வீரமே யுடையவரோடு பகைகொண்டால் கேடுவருவது நிச்சயமாத, வந்ததானொலும் தனக்கேயாம், மற்றை ஆவோசனை யுடையவரோடானால் தன் கயிச்சத்தோர்க்கும் தப்பாது கேடுவருதலால், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். கொளினும் என்ற உம்மையால் வில்லேருழவர் பகையும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முன்பவரோடு கொள்ளாது

அ ந க வி ப ல்

லாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. வீரது வில்லையும் அமைச்சரது சொல்லையும் ஏராக வருவகப்படுத்தி அது கிய்த்தமாக அவ்வீரரையும் அமைச்சரையும் உழவராக வருவகப்படுத்தினமை யால் இஃது உருவகவிசேடய அல்லது சிறப்பருவகவணியாகும். சிறப்புருவகமாகவது ஒருபொருளை எடுத்து அதற்குச் சிறந்த உடைகளை உருப்த்து அவாசால் அப்பொருளை உருவகமாக்கி உரைப்பது.

ஒருவன பகையெனனுந் திககுணத்தை * வினாவாட்டிலும் விரும்பாதிருக்கவேண்டு மென்பதும்; காரணம் கட்டிப் படைமுதலானவையினறித் தான தனியனாயிருந்துகொண்டு பலரோடு பகைகொள்பவன் † பித்தங்கொண்டவரினும் அறிவில்லென்பதும்; வேண்டியவிடத்துப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச் செய்துகொண்டு நடக்கவேண்டு மென்பதும்; தனக்கு உதவுந்ஹினையின்றி நலிவு செய்யும் பகைவர் இருவராய் நின்றவிடத்துத் தான் அப்பகைவர் இருவரில் வலியிருப்பவரை அச்சமயகதிராக ஏற்றபடி

இனியதுணையாகச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்பது; பகைவனை முன் தெளிந்திருப்பினும் தனக்குப் புறத்தொரு தொழிலால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உட்பகையாய்நின்று கொடுத்தல்நோக்கிக் கூடாமலும், தெளியாதிருப்பினும் அவ்வழிவிரகுத துணையாதல் நோக்கி நீக்காமலும் நடுவே விட்டுவைத்தல் வேண்டுமென்பதும்; கொந்தனைத் தாமாக அறியாத நட்பினர்க்கு ஒருவன் தனதுநோவைச் சொல்லலாகாதென்பதும்; தன வலியினமை பார்த்திருக்கும் பகைவ

* வினையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமே விளைந்து மெய்யமாகலால் பகையை வினையாட்டிடத்தும் விரும்பக் கூடாதென்பதாம்.

† தனியராய்ப் பல்லா பகைகொன்பவனும் பித்தற்கொண்டவனும் மயக்கததால் ஒப்பாராயினும் பித்தற்கொண்டவன் அப்பித்தத்தினாலே தீங்கடையாமையால், தீங்கடைதலுமுடைய இவன் அவனினும் அறிவிலனென்பதாம்.

உட்பகை

அடிக

ரிடத்து அவ்வலியின்மை தன்னிடத்திருப்பதாகக் காட்டலாகாதென்பதும்; தான தொழில் முடித்தற்கு ஏற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறதியடையாமல் களைநீக்க வாக்கக கடவனென்பதும்; களைய வேண்டுவதாகிய முன் மரத்தை இளைதாகிய நிலையிலே களையாது முதிர்ந்த நிலையில் களையத்தொடங்கினால் களைபவரது கையை அது களைதல்போல் களையப்படுவதாகிய தம பகையை அப்பகை மெலிதாகிய காலத்தே களையாது அது வலிதாகிய காலத்தே களையத் தொடங்கினால் தம்மை அப்பகையான கொல்லுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அக. உட்பகை.

அஃதாவது புரப்பகைக்கு இடமாகிக்கொடுக்கது அது வெல்லுமளவும் உளளாய் கிற்கும் பகை. இதுவும் களையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால், டகைத்திறந் தெரிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
களைபோல் பகைவர் தொடர்பு (உ)

(இ - ள்.) வான் போல் - வான் போல, பகைவரை - வெட்டுவோ
 மெனறு வெளிப்பட்டு நிற்கும் பகைவரை, அஞ்சுக - அஞ்சா
 திருக்கக்கடவர்; அப்படி நில்லாமல், ஃகன்போல் - உறவினாபோல,
 பகைவர் - மறைந்து நிற்கும் பகைவரது, தொடர்பு - கட்பினை,
 அஞ்சுக - அஞ்சக்கடவர், எ - று.

முன்னையறிந்து காக்கப்படுதலால் 'அஞ்சற்க' எனறும், அப்
 படி அறியவும் காக்கவும் கூடாமையால் கெடுதல் நிச்சயமென்பது
 பற்றி 'அஞ்சுக' எனறும் சொல்லினார். பின்செய்யும் பகையினும்
 கொடிதாக்கலாலும், காக்கும் காலம் கேள்போல் மறைந்து நடக்கும்
 பகைவர் அவ்வீதம் ஒருருங்காலமாகலாலும், அஞ்சப்படுவது முன்
 செய்த அவர் தொடர்பாயிற்று. இதுனால் உட்பகை ஆகாதென்பது
 சொல்லப்பட்டது. [கேள் - உறவினர்]

ராஅஉ

அ ந க ளி ய ல்

ஒருஉறுதகு அனுபவிகக வேணடுவனவாசிய நிழலுமீரும
 முன இனபளு செயவனவாயினும் பின பெருவகால பெருவயிறு
 ளரிசார குடம குணம முகலிய நேயகளை உண்டாகித்
 துன்பு செயவதுபோலத் தழுஉ வேணடுவனவாசிய தன
 ளாதியா இயலுகளும் முன வெளிப்படாது இனபளு செயவன
 போலிருக்க பின து" போர்விடகதுத துன்பு செயயு
 மாபலா அனவட்டிசதுச சாககிரதைடன ஒழுகவேண்டு
 மென்பது எனைய உட்பகையினோச சேராமலும் அவ
 ரது செயல்களுக்கு உடம்படாமலும் அவரை விலக்கவேண்டு
 மென்பது, புறத்திருக்கடது போன்று அகத்திருந்தாத உட்பகை
 ஒருவருக்கு உண்டாவ தால் அவவுட்பகை அன்ன சுறந்ததாரை
 உள்ளாயிருந்து வேறபடுதலும் அதனால் அவர் வேறபட்ட
 வீடத்தே தான அரால் நம்பப்படாமை பின அவரால்
 விளைபு கீழமை பலவாராயுந தருமென்பது புறத்து உறவு
 முறைத் தனமைபோடு கூடிய உட்பகை ஒருவனுக்கு உண்டாவ
 காலே அல்கு அவனது புரப்பகைக்குத் துணையாயினறே தான
 அவலிசுந நிறால் தோனறாமல் அவனுக்குப் பல தீமைகளை யுரு
 செய்து அவனைக் கெடுக்கமுென்பதும், உட்பகைசிறிதாயிருந்தாலும்

திருத்தல் வேண்டு மென்பதும்; அப்பெரியாரை * அவமதித்து நடந்தால் அஃது அவலிதம் நடப்பவருக்கு இருமையிலும் இடையறாவும் † மூவகைத் துன்பங்களையும் தருமென்பதும்; மூவகையற்றாலு முடையார்க்கு அவையில்லாதா தாம் முற்பட்டிப் பிழைசெய்தல் தானேயும் வருந்தனமையறைய கூர்ந்துவளை இகழ்ச்சிக் குறிப்பாற் கைகாட்டி அழைத்தாலொசகு மென்பதும்; வலியுள்ள அரசனாற் கோபிக்கப்பட்டித் தமது நிலம் விட்டுப்போன வார்க்கு இடங்கொடுப்பா ரில்லையாதலால் அவர் அரசனாற் கோபிக்கப் பட்ட அப்பொழுதே அவரிடத்திலேயே அழிவடைவாரென்ப தும்; அவர்க்கு ஐடங்கொடுப்பார் உளராயின இவர இனி ஆகாரென் பது நோக்கி அவ்வரசுடைய நாட்டிக்குள்ளுந் தர பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை அபகரித்தல் பொருட்டும் அவரை கொல்லவரென்பதும்; ஒருவன் தீயொரு கூடப்பட்டானாலும் ஒருவழியால் உயிர் பிழைத்தல் கூடும், ஆனால் தவத்தாற் பெரியா ரது கோபத்தினால் கூடப்பட்டவன் எவ்வழியாலும் உய்யா ‡ மென பதும்; அரசர் தமது செல்வங்களிப்பால் அருந்தவரிடத்தது பிழை செய்வாராயின அவரது வாழ்க்கையும் பொருளும் அத்தவத்தின

* அப்பெரியாரைக் “காலனுக் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலீண்டு தானே விழுமியோ தோலைய, வேண்டிடத் தடுஉம் வெல்போர் வேந்தே” என்றா புறநானூற்றில். இத்தனபொருள் - கூற்றுவனும் உயிரகொன்றும் காலத்தைப் பார்த்து நிற்பான; அவ் விதம் காலம் பாராது வேர்படை நெருங்கிய சேனையினையுடைய பெருமையுடைய அரசர்கள் சாகுமபடி வேண்டியபோது கொல்லும் வெல்போர் வேந்தே எனபது.

† மூவகைத் துன்பங்கள் - ஆகிதைவீகம், ஆகிபெளதிகம், ஆகியானமிகம் என்பன - இவற்றின விவரத்தை இம்-ம பக்கத்திற் பார்க்க.

‡ “குணமென்னுங் குணநேறி நின்றார் வெகுளி, கணமேயுங் காத்த லரிது” எனனும் நீத்தார்பெருமைத் திருக்குறளின் கருத்து டுக்கு நோக்கத்தக்கது.

பெரியாரைப்பிழையாமை நாஅரு

நாஅரு கோபத்தினால் திரிபுரம்போல் ௩ அழிந்துவிடுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஶீ மாயையின மகளுகிய தாரகா'ன்ன மகளுகிய தாரகார்க்கன, கமலாக்கன. நிந்துமலாலி எனனும மூனதாரகரும் பிரமதேவரை நோக்கித் தவஞ்செய்து சத்துருக்களால் செய்தத்தற்கு அருமையான வைபும், தேவர்களுாலும் அடிகா முடியாதவைபும், எண்ணிய இடத் திற்கு எளிதிற்குசெல்லும் வலியுமையா, டைபவைடமான இரும்பு வெள்ளி பெரண்களிளுலாகப்பட்ட மதிவகளை யுடைய மூன்று பட்டணங்களைப் பெறும் பின்னர அப்பெரும் பேறறிஞல இது மரப்படைந்து இறைவனை மானது நனனெறியினினமும் நழுவி அளவிரந்த அடினைச் சேனை யுடன கிரிபுரங்களிற் சென்று கிரி லோகங்களிலு மூனன உயிரகளை உபததிரவப்படுத்திவர, அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது, தேவர்கள் தேவதேவரிடம முரையிட அவர் அத்தீயவவணவைத் திரிபுரத்துடன் தீக்கிரையாக்கத் திருவளது கொண்டு அவ்வமரரால் தனமககப்பட்டு அரியதேவர் தேர்வ ஆரோகணித்தார. அப்போது மேருபுல வாகதியெனனும் பாம்பினை நாணுகக்கொண்ட ஓர் வில்லாக அவரது இடக்கரத்தில அமர்ந்தது. விட்டுணுவானவர் அக்கினிதேவரைக் காரகவும் வாடிதேவரை ஈர்க்காகவும்கொண்ட ஓர் அம்பாக அவரது வலக்கரத்தில் அமர்ந்தார். சிவபெருமான புத்தகசந்ததராய் தவகம்பைப் பிரயோகிக்கச் சித்தமாணர். அப்போது பேர்க்கருவிகளாக அமைந்திருந்தஒவ்வொரு வரும் தாமதாலேயே திரிபுரதகைம் நிகழ்வதாக நினைததுத் தருக்கி னார். அதனையறிந்த பரமசிவன பானகதைப் பிரயோகியாது புனைகை புரிந்தனர். அப்போது அவர் வாயினினம வெளிவந்த தீயினல் திரிபுரம் அழிந்தது எனபது விருத்தாந்தம் இதினைச் சிவமகாபுராணத்திலும் மகாபாரதத்திலும் பரககக் காண்க.

“கல்லரணிழற் கீழாய்டர் காலாயென வானோர்
எல்லாமொரு தேராயயன மனையூட்டிவின றுய்ப்ப
வல்லாயெரி காதரீரககரி கோல்வாகுகி நாணகல்
வில்லாயெயி வெய்தாண்டிடம் வீந்மயிழ லையே.”

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

“வளைத்த வெஞ்சிலை தாங்கிடுனான மல்கினை செலுத்தி
இளைத்த நண்ணிடை பங்கர்பாரத் தினககை விளைப்பத்
தளைத்த மூவெயிர ஶீமலிந் தொருகணஞ் செலாமூன
தொளைத்த தீமையோர் மாய்ந்தனர் சாம்பரா யொழிந்தே-”

மகாபாரதம்

ஈ அக

அ ந் க ளி ய ல்

கூக. டெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தால் வருபவை கோரே பகையல்லவாயினும்

பெருக்களுக்கிடைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்தலால் பகையினிடத்துப் பொருந்துவனவாம்; ஆதலால் அவைகளைப் பகைப்பருதியின் முடிவிலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே பெண்வழிச சேறல் சொல்லுகிறார். அஃ தாவது தன்வழி நடத்தற்கு உரியஉளாகிய மனையான் வழியே தான் நடத்தல்.

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணைவல் செய்வார்க னில். (10)

(இ - ள்.) அறவினையும் - அறச்செயலும், ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருட்செயலும், பிரவினையும் - அவலிரண்டின் வேறுகிய இனப்பச்செயல்களும், பெண்ணைவல் - தம் மனையாளேவல், செய்வா கண் - செய்பவரிடத்து, இல் - உண்டாகா, (எ - று).

காமலின்பம் செவியாதி ஐம்புலன்களாலும் அனுபவித்தற் குரித்தா யிருத்தலாலே அதனை ஒருமையார் கூறாது * பிறவினை என்று பன்மையார் கூறினார். அவ்வின்பச் செயல்களை நோக்கி அறச்செயல்களை முன்னை ஒழிந்தார்க்குத் தலைமை அவரிடத்திருத்தலால், பின் அவ்வின்பச் செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற அவற்றைப் பிறவினையெனப் பிரித்துச் சொல்லினார். இதனால் மனையாளேவல் செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

தன் ஆண்மையை விரும்பாமல் விட்டுத் தன் மனையாளது பெண்மையை விரும்புவோன் அடைந்து சிந்தநான செல்வத்தைக் கொடுத்தலும் அனுபவித்தலும் முதலாகியபயனை அவன்கொள்வதைக் கண்ட ஆடவர் யாவரும் அவ்வாண்மைச் செய்கை அவரிடத்தாயிற்றென்று காண, அதனாலே தன்ஆண்மை யில்லாமையை யறிந்து பின்னே தானும் காணுவானென்பதும்; மனையாளுக்கு

* 'பிற' என்பது 'பிறிது' என்பதன பன்மை.

பெண்வழிசேறல்—வரைவின்மகளிர் 111

அஞ்சபவன் அவ வச்சமில்லாத நல்லாரைக் காண ஈரணுவா
 னென்பதும் ; அவனுக்குத் தொழிலையாளுந் தன்மை உண்டாகிய
 விடத்தும் நல்லோராலே கொண்டாடப்படுதல் இல்லையென்பதும் ;
 தான் தேடிய பொருளையாயினும் அப்பொருளால் நல்லவர்களுக்கு
 உதவிசெய்ய முடியாதென்பதும் ; மனையாளுக்கு அஞ்சுவோன்
 தேவர்போலச் சிறப்புற்று வாழ்ந்தாலும் பெருமை யடையா
 னென்பதும் ; நாணமில்லாமல் தனது மனையாளுக்கு ஏவற்றொழிலைச்
 செய்து திரிகின்றவனது ஆண்தன்மையைக் காட்டிலும் நாணத்தை
 யுடைய அவன் பெண்தன்மையே மேம்பாடுடைய தென்பதும் ;
 மேற்கொண்ட கருமத்தை ஆலோசித்தலிர்சென்ற மனத்தினையும்,
 அவ் வாலோசனையிலுலாகிய செல்வத்தினையும் உடையார்க்கு
 மனையாளி விழை(விரும்பு)சுக்கும், அஞ்சதற்கும், அவன் ஏவலைச்
 செய்தற்கும் காரணமாகிய பேதைமை ஒருகாலத்தும் உண்டாகா
 தென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சூஉ. வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தமது போகத்தை இழிகுலத்தோர் உயர்குலத்தோர்
 வயோதிகர் இளையோர் என்பாரில் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும்
 விற்பதல்லாது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவில்லாத
 மகளிரது இயல்பு ; ஆகலால் இனமைப் பருவத்தில் பிதாவினாலும்
 யௌவன பருவத்தில் கணவனாலும் வயோதிக பருவத்தில்
 புத்திரனாலும் காக்கப்படுதலை இகழ்ந்த தமக்குரிய மகளிரால் வருந்
 துற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்
 இன்சொ ளீழ்க்குத தரும். (க)

ராஅஅ அ ன் க வி ய ல்

(இ - ள்.) அன்பின் விழையார் - ஒருவனை அன்புபற்றி நிரும்
 பாது, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி நிரும்பும், ஆய்தொடி
 யார் - மகளிர், இன்சொல் - உது ஸகவருமனவும் தான் அன்புபற்றி
 விரும்பினவராசச் சொல்லும் இளியசொல், அவனுக்கு, இடிகு -
 பின்பு துன்பத்தை, தரும் - உண்டாக்கும், எ - று.

பொருள் என்றவிடத்தே ஆன்சாரியை செய்யுள் விகாரப்பால்
 தொ = கவினறது. சாரியை பெற்றுநின்றால் பொருளின் என்றாம்.

இன் னன்பது இங்குப் பற்றி னெனும் பொருளில் வந்தது. ஆய்
 தொடியார் - ஆராய்ந்தளிந்த வினாயையுடைய பெண்கள். ஆய்ந்த
 தொழியினை யுடையார் என நதனாலும் இனியசொல் என நததலும்
 அவ வாய்தொடியாரது (மயக்கும்) சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அவ
 வினிய சொல் அக்காலத்திற்கு இனிமை தருவது போன்றிருந்த
 பின்பு சரித்திரத்தை புண்டாக்குதலால் அதனைக் கொள்ளலாகா
 தென்பதாம்.

பொருளுக்குத்தழுவும் பாததையர் கருத்தும் செயலும் ஆரா
 யாமல் சாதியும் பருவமும் ஓவவாதனைக் கூடும்போது கூலிக்குப்
 பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத தோரிடத்தில் சம்பந்தமில்லாத
 தோர் பிணத்தைக் கூலிக்காக எடுப்பாரை யொத்தது அகத்தால் அரு
 வராகின்றும், பொருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவரென்பதும்;
 இயற்கையறிவும் செயற்கை யறிவுமுடையராய் அருளோடு கூடிய
 பொருளை ஆராய்ந்து சம்பாதித்தவா வயதார் சிறியரேயெனினும்
 அறிவார் பெரியராவா ராதலால் இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து
 பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய மெய்ந்
 தலத்தை விரும்பி அதனால் தாம் அடையக்கிடகரும் துறமாகிய
 அரும்பொருளை இழுக்கமாட்டா ரென்பதும்; பொருளும் அப்
 பொருளால் படைக்கப்படுவனவும் விரும்புகிற நெஞ்சு அவைகளின்
 மேலிருத்தலால் புணர்வது அவருடம்பு மாத்திர மென்பதறியாது
 அப்புணர்ச்சியின் வழியே ஓடாதிற்கும் நிறை நெஞ்சமில்லாத
 கள் ளுண்ணுமை ரா அக

முடிவே வேசையரைச் சேர்வரென்பதும்; உருவ சோற் செயல்
 களால் வஞ்சுக்கும் மகளிரது முயக்கம் முனை இனிதுபோன்ற பின்
 உயர்சொள்ளுதலால் அம்முயக்கத்தை அவ்வஞ்சினைய ஆராய்ந்
 தறியும் அறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்கு தாக்கென்று தாலேவார்
 சொல்லுவரென்பதும்; உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்பது பொருள்
 கொடுப்பவர் யாவரையும் கூடும் தீதான்கள் கீழ்மக்கள் அடந்தும்
 நாசமாகக் கருதப்படுமென்பதும்; பரத்தையரும் கள்ளரும் கூடும்
 திருடர்களால் கைவிடப்பட்டார்க்கு நட்பாமென்பதும் இவ்வுரு வறியத்
 தக்கவைகளாம்.

கூஉ. கள் ளுண்ணுமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் அப்பாத்தையேராதி

ஒப்பந்தாகிய கள்ளியினை உண்ணாமையின் தீர்ப்பினை எதிர்மறையாக முடித்தாலே சொல்லுகிறார்.

நாகையறி யாமையுடைத்துப் பொருள் கொடுத்து
மெய்யறி யாமையு கொள்ளல். (நூ)

(இ - ன்.) ஒருவன், பொருள் கொடுத்தது - விலைப்பொருடாகக் கொடுத்தது, மெய்யறியாமையு - கள்ளாலே தனக்கு மெய்ம்மறப்பினை, கொள்ளல் - கொள்ளாதல், நாகையறியாமையு - அவன் பழுவியைப் பயனாகிய செய்வதறியாமையை, உடைத்து - தனக்குக் காரணமாக உடைத்து, (எ - று).

தன்னையறியாமையு சொல்லவே, ஒழிந்தவை யாவையுமும் சொல்லல் வேண்டாவாயிற்று. நண்டுக்கு நாகையென்பது செய்வது என்பதும் பொருளில் வந்ததைப் “பழனுடைப் பெருமாம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று” என்பதனுலு மறிக்க. (இதன் பொருள் - பழங்களை யுடைய பெரியாரும் பழுத்து மாறியதென்று செய்வது தொழிந்து என்பது). அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றைக் கொள்ளாதுகால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறியாமையு கொள்ளல் சன்மாந்தரத்திற் செய்த தீவினையின் பயனான அறியாமையால் வந்ததென்பதாம்.

நாகையு

அகையு

கட்குடிப்போர பகைகரால் அஞ்சப்படாமையேயன்றி முன் பெற்றுநின்ற மதிப்பையும் இழப்ப ரொன்பதும்; அவர்க்கு மனமொழி மெய்கள் தம்வசப்படாமையால் நானம் அழியுமென்பதும்; நானமழிதலால் பெற்ற தாயும் அவரை வெறுப்பா நென்பதும்; கள்ளுண்ணாரா அறிவினமைபற்றி நஞ்சுண்பாரை யொப்பாரொன்பதும்; கள்ளை மறைத்துண்டு அக்களிப்பால் தமமறிவு தனாவார் பிறரால் சிரித்தவமதிக்கப் படுவரொன்பதும்; மறைத்துண்டு வைத்து யான கள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணைப்பொழுது ஆசாரஞ் சொல்லில் அவனுடைப்பொழுதே பிறரறிந்தால் தவறாமென்று முன்னாமனசில் ஒளித்த குற்றமும் முன்னையளவிலும் மிகுந்து வெளிப்படுமா தலால், கள்ளுண்ணாரொருவன் அவறிதம் ஆசாரம் பேசுதலை ஒழிக்கக் கடவென்பதும்; கள்ளுண்டு களித்தா நொருவனை தீர்த்து ஆகாவதென்று காரணங்காட்டித் தெளிவித்ததல் நீரினுள்ளே மூழ்கினு நொருவனை மற்றொருவன் விளக்கினால் தேடுதலையொகருமென்பதும்; கள்ளுண்ணவன் அதனை யண்ணாமல் தெளிந்திருந்த பொழுதில் அதன் உண்டுகளித்த பிரிவை காணுமிடத்திற் தன் உண்டொழுது உண்டாகும் சொலவையும், அத

னால் தான அடையும் இழிவையும் ஆர்வமிடாது அறிந்தானாயின், அவன் குடியானொன்பதும் இவரு உரியத்தக்கவைகளாம்.

கூசு. சூது.

இனி அக்களாளுண்டல்போல் அறம் பொரு வரினபங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணியனுபவித்ததனால் சொல்லத்தொடங்கி, முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

அகடாரா சல்ல உழப்பர் சூதென்னும்

முகடியான் மூடப்பட்டார். (கூ)

(இ - ன்.) சூதென்னும் - தனது பெயர்சொல்லல் மக்கள மல்லாமையால் சூதென்று வேறு பெயரால் சொல்லப்படுகின்ற, முகடியால் - மூதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர், அகடு

சூது

எகுக

ஆரர் - இம்மையிலே உய்யு கிறையப்பெறார். அல்லல் உழப்பர் - மறுமையிலே நரகத்துன்பம் அனுபவிப்பர், (எ - று).

செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற் றொழில் வேறு படாமையால் 'சூதென்னு முகடி' எனறும், வெற்றி தோல்விகள் கோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலால் இங்கு 'அகடாரர்' என்றும், பொய்யும் களவுப் முதலிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால் அங்கு 'அல்லலுழப்பர்' என்றும் சொல்லினர். வயிராழமை சொல்லவே, மற்றை ஆடை அணிமுதலாகிய விடயங்களை அனுபவிக்கப் பெறாமற் சொல்லவேண்டாவாய் என்று. உழப்பர் என்பது எதிர் காலத்தெரி சீலை வினைமுடிய.

சூதில் வென்று பொருள்பெறுவார் இல்லையென்பதும்; உண்டென்றால், அவ்வென்ற பொருளும் இரையால் மறைத்து அண்டி வீரும்பை இரையெனக் கருதி விழுங்கிய மீன துன்பப்பட்டு உயி

ரிழப்பதுபோல வெனறவர் அத்தொழிலினின்றும் நீங்காமைக்குப் போடப்பட்டதோர் விலங்காகி, ஓனையும் அதிகமாகப் பெறுவோ மென்னுந் கருத்தால் அறமும் இன்பமுமு பெற்று உய்யும்வகைக்கு உறுப்பாயுள்ள கைப்பொருள் இழந்து வறியராகிச் சத்தியத்தவறிப் பொய்மேற்கொண்டு புகழழிந்து குணங்கெட்டு ஓளிமழுங்கி ஊனமும் ஆடையுமினறிக் கற்றகல்லியையும் மறந்து அறிவிலாப் பேதைய ராய் அல்லலுழந்த ஆருயிர் துறப்ப ரென்பதும்; உயிரானது உடம் பால் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குகின்றதும் அதன்மேல் ஆசையை விடாததுபோல், சூதாள சூதாடலால் இருமைப் பயன்களையும் இழக்குந்தோறும் அச்சுதின்மேல் ஆசைப்படுவா னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எகஉ

அ ன் க ள்

௯௫. மருந்து.

முற்பிறவிகளிற் செய்த கருமத்தானாலும் காரணங்களாலும மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள் வரும்; அவைகளுள் பழு வினையால் வருவன உவவினை கழி. மஃபாதல்சாமல் தீராகமயால் அடையொழித்து, மாணாக காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்களான உணவு செயல்களினது விததியாசமாகலால், நோய்களும் காரணத்தால் வருவனவாயின

அறற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசிக்கல். (ச)

(இ - ன்.) அறறது அறிந்து - முளனுண்டது அறறபடியை யறிந்து, துவரப்பசித்து - பின்னை மிகப்பசித்து, உண்ணும்ஃபாத், மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளை, கடைப்பிடித்து - குறிக் கொண்டு, துய்க்க - உண்ணக்கடவன, எ - 2

‘அற்றுல் அளவறிந்து உணவு’ எனைய முறையறிந் சொல்லிய ஆசிரியா ‘அறற தறிந்து’ எனறு பின் “மு சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற பொருட்டு. உண்டதாகிய உணவு அற்றுமும் அதனசாரம் அருதாக்கலால் அதுவம அரஸவேண்டிமென்பார ‘துவரப்பசித்து’ எனறா. பசித்தவராகிய வய் அறினாவிறை இங்கே

அதனை யுடையவனமேல் நின்றது. மஹ கொள்ளாமையாவது உண்பவர் சரீர சுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், கால் வியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களால் தம் முள்ளே மாறுகொள்ளாமையும். அவையாவன முறையே வாத்தியத்த சிலேற்பனங்களால் சரீர சுபாவங்களுக்கு அடைவுபடாதவைகளைச் செய்வனவாதலாலும் * பெருமபொழுது † சிறுபொழுது

* பெருமபொழுது - கார், கூடிரர், முன்பணி, பின்பணி, இளவேனில், முதுவேனில் என்றும் ஆறு பருதிகளை யுடைத்து அவற்றின் கால்வளவு ஆவணிமுதல இவ்விரண்டு மாதங்களாகும்:

† சிறுபொழுது - மாலையாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல் - ஏற்பாடு என்னும் ஆறு பருதிகளை உடைத்து அவற்றின் கால்வளவு ஒவ்வொன்றற்குப் பத்து நாழிகை (இரண்டரை மணி) யாகும்.

மருந்து

ராகு

என்கிற காலவேறுபாடுகளுள்ளே ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அகைகளைக் கவனியாமல் மனக்கொண்டபடி உண்டால் அதனாலே நோயும் மாணமும் வருதலால் 'கடைப்பிடித்து' என்றார்.

உணவும் செயல்களும் ஒருவன சரீர சுபாவத்துக்கு ஒத்த அளவினவன்றி மிகுநூறு குறையினும் உடம்புக்கு இயல்பாகிய வாத்தியத்த சிலேற்பனமென்னும் மூலகை நோயும் அவனுக்குத் தன்பஞ்செய்யுமென்பதும்; ஒருவன முன்னுண்ணப்பட்டது சீரணித்த படியைக் குறிக்காளே தெளிந்து பின் அளவறிந்துண்பானாயின அவனுடம்பிற்கு வேறமருந்து வேண்டாவென்பதும்; மிகவும் பலவாய வேறு சரீரங்கள் விளையத் தப்பி இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியதாகிய இம்மானுடையாகையை அரிதிற்பெற்ற ஒருவன் அதனை நெடுங்காலம் கொண்டு செலுத்தி அவ்விம்மை மறுமை வீடுபேறுகளைப் பெருகச் செய்துகொள்ளுதற்கு அவ்விம்மை உண்டல் சாதனமாக மென்பதும்; மானுடையேதெத்திக்கு மாறுபாடான பொல்லாவுணவை ஆசைமிகுதியால் அளவுக்குமிஞ்சி உண்பவ

எரிடத்தே நோய் நிலைபெறமென்பதும்; அந்நோயைத் தணிக்கும் வைத்தியன் கோயாளியிடத்தே நிகழ்கின்ற நோயை அதன் குறிகளால் இன்னதென்று துணிந்து, பின் அது வருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து, பின் அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை யறிந்து, அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யும்வழிப் பிழைபடாமற் செய்யக்கடவனென்பதும்; அன்னான் அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால் நோயுற்றவனது சரீரசுபாவம் பருவம் வேதனை வலிகளி னனவீனையும்,

உணவு ஒத்தலாவது - சுவை வீரியங்களாலும் அளவாலும் பொருத்ததல். செயல்கள் ஒத்தலாவது - மன மொழி மெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அம்மன மொழி மெய்கள் வருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இவையிரண்டும் இப்படியல்லாமல் மிகுதல் குறைதல் செய்தால் அவை தத்தம் நிலையிலே கில்லாமல் வருத்து மென்பதாம்.

13

ஊசு

அ க க வி ய ல்

சாத்தியம் அசாத்தியம் † யாப்பியம் என்னும் சாதிவேறுபாட்டையும், தொடக்கம் நடு ஈறென்னும் பருவவேறுபாட்டையும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாகிய நோயினளவையும், தன் செயற்கேற்றமேலே சொல்லப்பட்ட பெரும்பொழுது சிறுபொழுது என்னும் காலத்திளையும் கோக்கி, அவைகளோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவனென்பதும்; நோயுற்றவனுக்குப் பொருளுடைமை வைத்தியன் வழிநிறல், நோய்கிலை யறிவித்தல்வன்மை, மருந்தின் துன்பம் பொறுத்தல் என இவை இன்றியமையாதன வென்பதும்; வைத்தியன் பலபிணி நோய் பார்த்தற்கு அஞ்சாதவனாகவும், ஆசிரியனை வழிபட்டு ஓதைய கல்வியும் நுண்ணறிவும் உடையவனாகவும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்தமானவனாகவும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதும்; மருத்து பல பிணிகளுக்கும் ஏற்றதாகவும், சுவை வீரியம் விளைவு ஆற்றல்களால் மேம்பட்டதாகவும், எளிதிலே பெறப்படுவதாகவும், சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தியதாகவும் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும்; அம்மருத்தினைத் தப்பாமல் செய்பவன் கோயாளியிடத்தே அன்புடையவனாகவும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்தமானவனாகவும், சொல்லியவற்றைச் சொன்னபடியே செய்யவல்லவனாகவும், அறிவுடையவனாகவும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியல் முற்றிற்று.

† யாப்பியம் - பெரும்பான்மை தீர்க்கத் தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாதது மாபுளது.

உ

ஒழிபியல்

இனி அவ்வரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடங்காதொழிந்தவை களினியல்பைப் பதின்மூன்று அதிகாரங்களாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே குடிமை சொல்லுகிறோம்.

கூசு. குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு பிராமணர் சத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் கால்வகைச் சாதியார்க்கும் இன்றியமையாத நாதலால், அச் சிறப்பப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. (எ)

(இ. ள்) குடிப்பிறந்தார்கள் - குடியிற் பிறந்தவரிடத்து உண்டாகிற, குற்றம் - குற்றமானது, தான் சிறிதேயாயினும், விசும்பின் - ஆகாயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து, மறுப்போல் - கனக்கம்போல், உயர்ந்து - ஒங்கி, விளங்கும் - தோன்றும், எ - று.

உயர்ந்த குடிக்கு விசும்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும், அவர் குற்றத்துக்குக் களங்கமும் உவமானககையாய் ஒத்ததிற்க, மதியென்னும் ஒன்றன்பால் உவமானத்துக்குப் பிறந்தாரென்னும் பலர்பால் உவமேயம் மாறுபட்டது. குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன் போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாளிகலாலும் அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம்.

உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்க்குக் கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறுபடாத செம்மையும் பழிபாவங்களின் மடங்குதலாகிய காணமும் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமேபுண்டாகுகுகு ஒழிபியல்

மென்பதும், மறறவாககானால் கற்பித்தவிடத்தூர் நெடிது கிலலாவென்பதும், அககுடிப்பிறந்தாரா * ஒழுக்கத்தலும் வாயமையிலும் காணத்திலும் கலவியறிவாலலலாமல் தாமாவே வழுவாரென்பதும், அனனாககு வறியவரிடத்தது முகமலாசகியும், அவர் விருமபியதொன்றை மனமுடவந்து கொடுக்கலும் அவரிடம இனசொற சொல்லுதலும், அவரை இகழாமையும் உரிமையாகுமென்பதும், அளவிறந்த டொருப பெருராயினும், தமது ஒழுக்கங் குன்றுதற்குக் காரணமாகிய தொழில்களாச செயயாரென்பதும், தொன்றுதொட்டு வருகின்ற குடியிலே பிறந்தவா தாம கொடுக்கும் பொருள முனைப வளவிலே சுருங்கியவிடத்தும் தமது குணமுடைமையினி றறம கீங்காரென்பதும், வறுமையற்ற விடத்தும் அமைவிலாததொழில்களாச செயயாரென்பதும், குலநலமுடையானப வருகின்றவரிடத்தே அன்பினமை தோன்றின உலகம் அவனை அககுலப பிரப்பிடத்தே சந்தேகப்படுமென்பதும், கிலத்தினியலபை அதனகண முனைத்த முனை காட்டுவதுபோலக் குலத்தினியலபை அதனகட பிறந்தார வாயிலுண்டாகும் சொல்காட்டுமென்பதும், ஒருவன தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவாராயின தான காணமுடையறதலை வேண்டக்கடவ மென்பதும், குலமுடைமையை வேண்டுவாரான பணியப்பகவார யாவரிடத்தும் இருக்கையெழுதல் என்காசெல்லுதல் முதலாகிய பணிதலை வேண்டக்கடவ மென்பதும் இவகு அறியத்தக்கவைகளாம்

* ஒழுக்கம் பிராமணா முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராமணிய முதலிய நான்கு ஆசிரமங்களில் நின்று அநந்தின வழுவாது ஒழுக்குதல். ஒழுக்கமும் வாயமையும் காணாமும முறையே காயத்திற்கும் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் உரியவையாதலையறித

† “இவ்வாரை யெல்லாரு மெனளுவா செவ்வரை, எல்லாருளு செய்வா சிறப்பு” (பொருள் செயல்வகை) எனபது பொதுவழக்கே யெனினும், எல்லா நனையு முடையராயினும் பொருளில்லாரை இகழ்கலும் எல்லாத தீமையுமுடையராயினும் பொருளுடையாரைப் புகழ்தலுமாகிய தீகருணைகள் நரகுடியற் பிறந்தாரிடத்தது உளவாகா எனறறித.

மானம்

ாகுள்

கூள். மானம்.

ரிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் சொல்லத் தொடங்கி, முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார். அஃதாவது எந் நாளும் தந்திலையிலே தாமாழமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயர்வாழாமைபுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை அழியாமல் கிறுத்துதலாலே, அச்சிறப்புப்பற்றி முனவைக்கப்பட்டது.

மருந்தோமற் றானேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை பீடழிய வந்த விடத்து.

(அ)

(இ - ன்.) பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது, 10 - தன்வலியாகிய மானம், அழியவந்தவிடத்து, இறந்துபோகாமல், ஊழேம்பும் - பயனில்லாத உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்ற மருந்தோ - பின்னும் இறவாமைக்கு மருந்தாமோ, ஏ - து.

மற்றெனனும் இடைச்சொல் “ஒட்டார்பின் செனறெருவன் வாழ்தலின் அக்கிலையே, கெட்டான் எனப்படுதல் நனை” எனனும் மேற்குறளிற் கூறியுள்ள இறப்பென்னும் வினையை மாற்றி இறவாமையென்னும் வினையைத் தந்து வினரது. அக்குடிப்பிறப்பு நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றிப் ‘பெருந்தகைமை’ என்றும், அக்குணங்கள் எல்லாவற்றிலும் மானமானது அக்குடிப்பிறப்பிற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் ‘10’ என்றும், அம் மானம் அழிந்தால் மற்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால் அதனை

‘ஊன்’ என்றும், பின்னுயிற்றத்தல் நிச்சயமென்பார் ஊனேனும்பும் வாழ்ச்சையை ‘மருந்தோ’ எனறும் சொல்லினார். மானத்தினது தொழில் அதற்கிடமாகிய குடிப்பிறப்பினமேல் நின்றது. மானம் கெடவருமிடத்து உயிர்துறந்தேனும் அம்மானத்தைச் சிதைவுறாது கோக்கவேண்டுமென்பதும் * உயிர் காத்தற்பொருட்டு மானத்தைச்

* தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழைக்கக்கடவரெனனும் மனுதருமசாத்திர முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையல்லாமையையும் மானத்தினது நிலையுடையமையையும் ஆராய்ந்து அவை செய்யவேண்டா வென்பதாம்.

ரகூஅ

ஒழிபியல்

சிதைக்கும் இழிதொழில்களைச் செய்யலாகாதென்பதும் இதற்குப் பெறப்படும்.

புகழுடனே மானத்தை நிறுத்துதலை விரும்புபவர் புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும் தம் குடிப்பிறப்பிற்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களைச் செய்யமாட்டார்களென்பதும், குடிப்பிறந்தவர்க்கு நிறைந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து அஃது உயர்ச்சிசெய்யத் தாம் தாழ்ந்தும், குறைந்த வறுமை உண்டானவிடத்து அது தாழ்வு செய்யத் தாம் உயர்ந்தும் வேண்டுமென்பதும்; குடிப்பிறந்த மனிதர் தம் முயர்ந்த நிலையைவிட்டு அந்நிலையினறும் தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினறும் வீழ்ந்த மயிரினைப்போல் அவமதிக்கப்படுவரென்பதும்; குடிப்பிறப்பால் மலைபோல் உயர்ந்தவரும் பழிகசப்படும செயல்களை ஒரு குன்றிமணியளவாயினும் செய்வாரானால் காழ்வாரென்பதும்; மானத்தைவிட்டுத் தனனை அவமதிப்பவர் பின்னே சென்று பொருள்பெற்று, அதனால் உயிர்வாழ்வதைவிட, அது செய்யாது இறத்தலை நனறென்பதும்; தன மயிர்த்திரளில் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரிமாவையொப்பார், உயிர் சீக்கத்தால் மானமெய்தும் எல்லாவரின, அவயிரைத் தாங்காது விடுவார்களென்பதும்; அவலிதம் உயிரைவிட்ட மானிகளது புகழ்வழியை உலகத்தார் எந்நாளும் தொழுது துகியாகிந்ப்டுரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† உயிரும் மானமும் உடனில்லாதவிடத்து, பின்னும் போவதாகிய உயிரைவிட்டு எந்நாளும் கிற்பதாகிய மானத்தை அடைவு

ரொன்பதாம்.

[“புலவர் பாடும் புசமுடையோர் விசம்பின், உலவ னேவா
வான லூந்தி, யெய்துவ” ராகவின், இனிவரின் வாழாத மானமுடை
யார சுவர்க்கமடைதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. [சச-ம் பககம்
அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.]

பெருமை

ராகக

கூறு. பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியஉற்ரைச் செய்தல், செருக்கில்லாமை,
பிறர்குற்றம் கூறாமை என்ற இவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே
பெரியராயினாது தன்மையாம். * “நன்னிலையினு மேன்மே
லுயர்த்தம்” தன்மையவாகிய இக்குணங்கள் உண்டாவது நிலையி
லிருந்து தாமதமும் உள்ளவிடத்தேயாகலால், இது மானத்தின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். (க)

(இ - ன்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது, உள்ள
வெறுக்கை - பிறரால் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வோமென்று
கினைக்கிற மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு,
இளி - மாசாவது, அஃது இறந்து - அச் செயலை யொழிந்து,
வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழுக கடவோமென்று கினைத்தல், எ - று,
ஒளி - தான் உளனாய காலத்து மிகுந்துதோன்றாத லுடைமை.
† “ஒளிகிருன் ஒங்கு புகழ்செய்யான” என்றார் பிறரும். மேலும்
(கீத்தார்பெருமை அதிகாரத்தில்): “செயற்கரிய செய்வார் பெரி
யார்” எனாராயினும் இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் ஈகை

* காலடியார்-அறிவுடைமை - “நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்
பானுந் தன்னை, நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானு - நிலையினு, மேன்மே
லுயர்த்து விறுப்பானுந் தன்னைத், தலையாகச் செய்வானுந் தான்”
[நிறுப்பான் - சிறுததுபவன்.]

† காலடியார் - இதன்பொருள் - மதிப்பை நிறுத்தான் வளர்
இன்ற உரைபும் பாட்டுமாகிய புகழைச் செய்யான என்பது.

! இதன்பொருள் - ஒத்த பிறப்பினராகிய மூனிதரில் மனம்
வேண்டியவாதே அதனைப் பொறிவழிகளார் புலனகளிற் செலுத்த
லும் ஆசைகொள்ளுதலும் கோபித்தலும் முதலாகிய செய்தற்

கௌயகவகளைச் செய்யாமல், செய்தற்கருமையான இயம நியம
முதலியவற்றைச் செய்பவரே பெரியாராவர் என்பது.

உா

ஒழிபியல்

முதலானவையாம். அவைகளினாலாகிய பெருமையை அதன்
காரணத்தின்மேல் வைத்து 'உள்ள வெறுக்கை' என்றும், அது
தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். ஊக்க
மில்லாதவர்களுக்குப் பெருமையும் பெருமையில்லாதவர்களுக்கு
ஒளியும் உண்டாகாமை இங்குப் பெறப்படும். இதனும் பெருமை
யின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

வினைவசத்தால் பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பைப் பொருத்தி
நின்று அதனபயனை அனுபவித்தலாகிய பொதுவியல்பு எல்லாச்
சாதியாருக்கும் ஒக்குமேயாயினும், அவரார் செய்யப்படுவனவாகிய
நல்லனவும் தீயனவும் இரண்டுமாயினவும் இரண்டு மல்லனவுமாகிய
அளவிந்த தொழிற்பாகுபாடுகளால் உளவாகும் பெருமை சிறுமை
எனப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் * ஒவ்வாவென்பதும்; செய்தற்கரிய
வைகளைச் செய்யமாட்டாமல் சிறியராயினோர் பெருஞ்செல்வ
முடையவராய் உயர்ந்த ஆதனமுதலியவற்றின் மேல் இருந்தாராயி
னும் பெரியராகா ரென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்து
பெரியராயினார் வறியராய்த் தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயி
னும் சிறியராகா ரென்பதும்; பிளவுபடாத மனத்தினையுடைய
பெண்கள் கற்பினின்றும் தவறாது தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டு
நடக்கும் விதம்போல, சிறையினின்றும் தவறாமல் தம்மைத் தாம்
பாதுகாத்துக்கொண்டு மன மொழி மெய்களை அடக்கி உபகார
முதலானவைகளைச் செய்து ஒழுக்குபவரிடத்தே பெருமையுண்டா
மென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்துவந்ததினால் பெருமை
யுடையராயினார் தாம் வறியராகியவிடத்தும் பிறராலே செய்தற்கரிய
தம்செயல்களை விடாமல் அவை செய்யும் வழியால் முடிவுபெறச்
செய்யவல்லவராவ ரென்பதும்; அப்படிப்பட்டவராகிய பெரியாரை
வழிபட்டு அவ்வியல்பினை நாம் கொள்ளுவோமென்றும் எண்ணம்

* "பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தங், கருமே
கட்டளைக் கல்" என்றார் தெரிந்துதெளித லநிகாரத்தில்.[கட்டளைக்
கல் - உரைகல்.]

மற்றைச் சிறியாரது மனத்தினிடத்து உண்டாகா † தென்பதும் ; தனக்கொத்திருக்கும் பெரியாரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய சிறப்புததானும் தனக்கொவ்வாத சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், அடங்கியிருத்தலை யொழித்து அவரைச் செருக்கடையச் செய்யு மென்பதும் ; பெருமைபுடையார் குடிமை செல்வம் கல்விகளிஞலாய சிறப்புண்டாகிய காலத்திலும் தருக்கின்றி அடங்கி நடப்பாரென்பதும் ; மற்றைச் சிறுமைபுடையவா அச்சிறப்பு இல்லாத காலத்திலும் தம்மை வியந்து சிறப்பிப்பாரென்பதும் ; பெருமைபுடையவா பிறர் மானதையே கூறி, அவமானத்தை மறையா நிற்பாரென்பதும் ; மற்றைச் சிறுமைபுடையார் பிறரது குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவா ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூக. சான்றாண்மை.

அஃதாவது பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதற் றண்மை. பலகுணங்களாலும் என்று சாலுதல் (நிறைதல்) என்னும் தொழிலால் பெறப்படுதலால், அவைகளை என்னும் செய்ப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள் அடங்காத பல குணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு நுகையால், இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற ிறால்வி

துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். (க)

(இ - ள்.) சால்பிற்கு - சால்பாகிய பொன்னின் அளவறிதற்கு, கட்டளை - உரைகல்லாகிய செயல், யாதெனின் - யாதென்றால், அது, தோல்வி - தம்மின் உயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்

† குடிமை செல்வம் கல்வியெனற இவற்றது உண்மை மாத் திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையாராதல் தென்பதாம்.

உாஉ

ஒழிபியல்

தோல்வியை, துலையல்லார் கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும், கொளல் - கொள்ளுதலாம், (எ - று.)

தலை - சமானம். ஆலையல்லாரகண்ணும் என்ற எதிர்த்துதழு விய ஏச்சலும்மையால் உயர்ந்தார் இழிந்தாரென்னும் இருதிறத்தா ரிடத்தும் தேரல்விவேண்டுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல் - வெல்லும் வலிமை புடையவராயிருந்தே தேரல்வியை ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்ல்கீனைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தேர்ப்பினால் அவரினும் உயர்வராயின், அதனாலே சால்பினனவு அறியப்படு மென்பதாம்.

நமக்குத் தருவது இதுவென்றறிந்து பல்குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதற்றன்மையை மேற்கொண்டு நடப்ப வர்க்கு கல்லனவாய குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்கு * மென்ப தும், அக்குணங்களாலாய நலமே அவர்க்கு நலமா மென்பதும்; அஃ தொழிந்த குடிப்பிறப்புக் கல்வி கேள்வி முதலிய உறுப்புக்களா லாகிய நலம் ஒருநலத்திலும் உள்ளதன்றென்பதும்; சான்றோர் சுற்றத்தார் மேலேயன்றிப் பிறர்மேலும் உளதாய அன்பும், பழி பாவங்களில் நாணலும், யாவரிடத்தும் உபகாரஞ் செய்தலும், பழையார்மேற் கண்ணோடலும், எவ்விடத்தும் மெய்யம்மை கூறலும் உடையராயிருப்ப ரென்பதும்; தவத்தினுக்குக் கொல்லாநலம் சிறந்தாற்போலச் சால்பினுக்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாநலம் சிறந்த தாகுமென்பதும்; சான்றோர் எப்பொழுதும் வணக்கமுடையவரா யிருத்தலால் அவர்க்குப் பகையில்லை யென்பதும்; தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்கும் நன்மையே செய்வா டு ரென்பதும்; சால்புடையார் வறுமை நேரிட்டவிடத்தும் அதனால் இளிவடையாத மேம்படுவ ரென்பதும்; சால்புடைமையாகிய கடலுக்குக் கரையென்று

* நல்லனவாய குணங்களில் சில்குணங்கள் இல்லாதவிடத்தும், உள்ளகுணங்கள் இயல்பாயிராமல் பிறாது சேர்க்கையால் செய்து கொண்டனவாயவிடத்தும் சான்றாண்மை யென்னும் சொல்லுக்கு சால்பை ஆளுதற்றன்மை யென்னும் பொருள்கூடாமையறிசு.

† தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்குத் தாரும் தீமை செய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனுமில்லை என்பதறிசு.

பண்புடைமை

உாகூ

செல்லப்படும் சான்றோர் † மற்றைக்கடலும் கரையுள் நில்லாமற் காலம் வேறுபட்டாலும் தாம் வேறுபடா டு ரென்பதும்; அன்னவர் ஒருக்கால் மாறுபடுவாராயின் உலகம் தன் பாரத்தைத் தாங்காதாய் முடியுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ா. பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து அவற்றிற்கு ஒத்து நடத்தல்.

* “பண்பெனப்படுவது பாடறிந் தொழுகல்” எனறார் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. (க)

(இ - ள்.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும், எண்பதத்தால் - எளிய சமயத்தாரா யிருத்தலால், பண்புடைமை யென்னும் - அரிதாகிய பண்புடைமையென்று சொல்லப்படுகின்ற. வழக்கு - கல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது - இலேசு, எண்ப - என்று சொல்லுவர் னாலோ, எ - று.

‡ “பெருங்கடற் காழி யணையன் மாதோ” என்றார் புறநா னூற்றில்.

§ “மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் முடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்செஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சடரான் கழலிணையே.”

“வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சண்
னெமொன் றில்லா வொருவனுக் காட்டட்ட வுத்தமர்க்கே.”
என்னும் அப்பர் அருண்மொழியின் கருத்தினை இவண் ஓர்க.

* கலித்தொகை - இதுன்பொருள் - பண்பெனப்படுவது உலக வியல்பை அறிந்தொழுகுதல் என்பது.

உாச

ஒழிபியல

குணங்களால் நிறைநது எளிய சமயத்தரு மாகியவிடதனுப பண்புடைமை தானே உண்டாமாகலால் ‘எண்பகததா லெய்த லெளிது’ என்றும் அஃது உலகததையெல்லாம் தன் வசப்படுத்தற றனமையதாக விருத்தலால் அதனைப் பழையோர் சென்ற கல்வழியாகியும், அதனை எளிகிலடைதற்கு இது னாலோரோதிய

உபாயமெனப்பா அவாமேல வைத்தும் சொல்லினா இத்தனால பண புடையராதற்கு காரணம் சொல்லப்பட்டது

பிறாமேல ஆனபுடையருதலும் உலகத்தோடமைந்த குடியிற் பிந்ததலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் ஒருவனுக்குப் பணபுடமை யென்ற உலகத்தார சொல்லும் நலவழி யென்பதும், ஒருவனுக்கு நனமக்களோடு பொப்படும ஒப்பாவது உயிரினவேறாய நிலைபெறாத உடம்பொத்தலன்று வேலாவரமல நிலைபெறதலுடைய பண பொத்தலாகலால், அப்படிப்பட்ட நனமக்களபண்பினை புடையவனாக வென்பதும், நீதியைடம் அறத்தையும் விருமபுத்தலால் பிறாக்குந தமக்கும் பயன்படுத லுடையாரது பண்பினை உலகத்தார மிகவும் கொண்டாடா நிற்பொன்பதும், தன்னை இக்குதல ஒருவனுக்கு வினையாடமுனிததும் துன்பத்தருவதா மாகலால், பிறா இயல் பறிந்து நடப்பாரிடத்துப் பகையுண்டான விதத்தும் அஃது உள தாகாது இனியவாய பண்டுகளே உளவரவன வென்பதும், அத்தனால அவா தமமைப் பகைத்தவரைபும நேசித்தது அவாக்கு இனியவே செய்வா ரென்பதும், அவராலேயே உலகியல் நடைபெறுகின்ற தென்பதும், அரம்போலக கூரிய அறிவினை புடையராயிருப் பினும் அவ்வீசேட அறிவிறகுப் பயனாய மக்கட்பண பிலலாதவா ஓரறிவினதாய மரத்தினையே * யொப்பா ரென்பதும், தமமோடு பகையெய்து நடப்பவரிடத்தும் தாம் பணபுடையவராய நடவாமை அறிவுடையவாக்கு இழுக்கென்பதும், பிறரோடு நட்புச் செய் தொழுகும் பண்பிலலாதவாக்கு உலகியல் தெரியாதென்பதும்; பண பிலலாதவன முனனை நலவினையினால் அடைந்த பெருகு செய்வம் கல்ல பசுவின்பால் ஏற்ற பாததிரத்தின குற்றத்தாற கெட்டாற் போலப் பயன்படா தொழியுமென்பதும் இவரு அறியாத தக்கவை களாம்

* கூட ம பகைப் பாரகம்.

நன்றியில்செல்வம்

உளரு

நாக. நன்றியில்செல்வம்.

ஆஃதாவது நாட்டியவனுக்கும் பிறாக்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தி னியல்பு செய்வ முடையானது குற்றமம் செல்வத்தின மேல ஏற்றப்பட்டது அநிகார முறைமை முன்னதிகாரத்தில் "பண்பிலான பெற் ற பெருகுசெல்வம்(ம) நண்பால், கலந்திமை யாற்

நிமிர் தற்று" எனவும் கடைசெச செய்யுளில் தோற்றவாய் செய் வகணற் பெற்றும்.

பொருளான மெல்லாநினை யீயா கிவறுப
மருளான மாண்பு பிறப்பு. (உ)

(இ - ள்) பொருளான பொருளானது முண்டாக அப் பொருளினால், எல்லாம், ஆம உண்டாகும், என்று என்று அறிந்து, அதனைச் சம்பாதித்து, ஈயாது பின் பிராகருக கொடாது, இவறும- உலோபத்தவஞ் செய்யும், மருளான - மயக்கத்தினாலே, மாண - நிறைதலில்லாத, பிரபப - பேய்ப்பிரிதப்பு, ஆம - ஒருவனுக்கு உண்டாம், எ - து.

ஆருமையிலு தடையும இன்புகள் பல்வம அடங்க 'எல் லாம்' எனமும், பொருளே ச சபாதித்தரு முன்ன உண்டாகிய அறிவானது சம்பாதித்த பின்னே மயங்குதலால் 'மருள்' எனமும், பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிராருடைய பரி கண்டிருந்த பாவதலால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிரப்பு உண்டா மெனமும் சொல்லினா.

பெரும் பொருளைச் சம்பாதித்து வைத்த ஒருவன் அதனை யனுபவியாது செத்தவிடத்து அப்பொருளி னிடத்து அவனால் செய்யக கிடத்ததோ ருரிமை இல்லையாதலால், பொருள் பெற்று னொருவருள் பெற்ற காலத்திலேயே தக்காருதவித் தானும் அனு பவிக்கக் கடவனென்பதும்; அவலிதம் செய்யாதவன் உயிரோ டிருக்குக் காலத்திலும் இறந்தவனாகவே கருதப்படத்தக்கவனாவா னென்பதும்; ஈகையால் இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறத்தைச் செய்து அதன் பயனாகிய இசையையடைய விரும்பாது, நாம் பிறரைக்காட்டிலும் மிகுதியாகச் சம்பாதிப்போமென்று பொருள் உடாக ஒழி பிய ல்

சம்பாதிக்கை மாத்திரத்தையே விரும்பி அப்பொருளினே * ஈட்டற் றுண்பத்தையும் காப்பாற்றற்றுண்பத்தையும் இழுத்தற்றுண்பத்தையும் அனுபவிக்கும் அறிவில்லாப் பேதையர் உலகிற்குப் பாரமாவா ரென்பதும்; உலோபியானவன் ஒருவராலும் விரும்பப்படா னென்பதும்; அண்வனுக்குப் பொருளால் அடைதற்பாலதாகிய அறப்பயனும் இன்பப்பயனும் இல்லையாதலால், அவன் எவ்வளவு அதிகப் பொருளைச் சேர்த்து வைத்திருப்பினும் தரித்திரனே

யாவனென்பதும்; அப்பொருள் பிறரால் அபகரிக்கப்படுமென்பதும்; அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற் கு உரியபொருளை அல்லதாக்குதலால் அவவுலோபி அப்பொருளுக்கு ஒரு நோயாவா னென்பதும்; இவராய் இரந்தார்க்கு ஈயாதான்செல்வமானது பெண்டிரின் யிக்க ஠ நலத்தினைப்பெற்ற ஒருத்தி கொடுப்பா ரில்லாமையினாலே கணவனினறித் தனித்தவளாய் மூத்த, கொடுப்பாரும் கணவனுயின்றித் தானும் பயனிழந்து கழியுமாறுபோல வீனையழியு மென்பதும்; வறியார்க்குச் சமீபனூறுநூற்றும் ஒன்றுக் கொடாதவன் செல்வம்பெறுதல் நடுபூரில் எட்டி பழுத்ததை யொக்குமென்பதும்; உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்தும் மேகம் மழை பொழிதலால் கீரின்றி வறுமையடைந்தவிடத்தும் அவ் வறுமை விரைவில் நீங்கிப் பின்னும் மழைபெய்து உலகத்துக்கு உதவுவதுபோல், வறியார்க்கிடும் சீருடைச்செல்வர் அவ்வீகையால் வறியராயவிடத்தும் அவ்வறுமையினின்று விரைவில் நீங்கிப் பின்னும் அவ்வறியார்க்குப் பயன்படுவ ரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

* " ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக் காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பந்—காத்த குறைபடிந் துன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக் குறைபதி மந்தைப் பொருள்"—நாலடியார்.

" தீயாலோ கீராலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ இப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்று பொருள்வைத்தார் எப்பொழுது(ம்) நீங்கா ரிடர்"—பாரதம்.

† கலம் - உடிவின் கலமும் குணத்தின் கலமும்.
நாணுடைமை

உராள

உஉ. நாணுடைமை.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாத கருமங்களில் நாணுத லுடையராக் தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற. (க)

(இ - ள்.) நாணு-நன்மக்களது நாணுவது. கருமத்தால்-இழிந்த கருமங் காரணமாக, நாணுதல் - நாணுதலாம், பிற - அஃதல்லாமல்

மனமொழி மெய்களது ஒடுகத்தால் வருவனவோ என்றால், அவை அவரளவல்ல, திருவாதல் - அழகிய நெற்றியையடைய, கல்லவர் - குலமகளிரது, நாணு - நாணங்கள், எ - து.

பிற குலமகளிரது நானெனாதனால் மற்றது நன்மக்களது நானெனப்பதும், நாணுத லெனாதனால் கருமத்தினது இழிவும் பெற்றும். திருநாதல்நல்லவரென்பது புஷ்சிப் பொருளில் வந்த குறிப்புச் சொல்- காணத்தின் டணமைபற்றிப் பிற என்றார். இனி அற்றமறைத்தல் முதலியன பொதுமகளிர் காணாடு ஒக்கு மென்று உரைப்பாரும் உளர் அவர்க்கு காண் கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர் பெயரற் கூறப்படாமையானும், அஃது உரையனமையறிக. இதனால் நாணினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

நாணும் உடையும் உறக்கமுட அச்சமும் காமமும் மக்கள் உயிர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்க, நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே யாகுமென்பதும். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவாறுபோல, நற்குணங்களின் நிறைவானது காண் எனகின்ற நற்குணத்தோடு கூடியல்லது பயனடையாதென்பதும்; சான்றோராவார் பிறர்க்குவரும் பழியைத் தமக்குகரும் பழியாகக் கருதி நாணுவாரென்பதும்; அக்கருத்துடையார் பெரியராகவின் அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் பகழ்வரென்பதும்; உயர்ந்தவர், பழி பாவங்கள் அடையாமற் காக்கவல்ல நாணம், அப்பழிபாவங்கள் புறும் வழியாகிய உலகம் என்னும் இரண்டினும் ஒன்றினக்கொள்ள உடைய ஒழிபியல்

நேர்ந்தவிடத்து அந்நாணத்தைக் கொள்வதல்லது உலகத்தொத்த கொள்ள விரும்பாரென்பதும்; அப்பெரியார் தமது நாணக் கேடவரின் உயிர் துறந்தேனும் அந்நாணத்தைக் காப்பாரென்பதும்; கேட்டவரும் கண்டவரும் நாணத்தக்கப்பழியை நாணுது செய்பவனைவிட்டு அரம் நீங்குமென்பதும்; நாணினமை ஒருவனிடத்து உண்டாகுமாயின, அந்நிலை அவனது பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் எனநிலற்றால் வந்த நன்மைகளையெல்லாம் கெடுக்கு ரென்பதும்; நாணில்லாத மக்களது இயக்கம் எங்கிரககயிற்றினால் இயங்கும் மரப்பொம்மையினது இயக்கம் சீபால்வசல்லது உயிரியக்க மல்லவென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அஃதாவது ஒருவன் தானபிறந்த குடிபை உயாச்செய்தலின் விதம். இது தாழ்வினிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவதாகலால் நாணுடைமையினை வைக்கப்பட்டது.

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடுப்பத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடப்பு. (க)

(இ - ன்.) குடுப்பத்தை * ஆதிதைவிகம் ஆதிபெளதிகம் ஆதியான்மிகம என்னும் மூவகைத் துன்பமும் அடையுந் தன்மையதான தன்குடியை, குற்றமறைப்பான் - அம்மூவகைத் துன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்பவனது, உடம்பு - தேகம், இடும்பைக்கே - அம்முயற்சித் துன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமா மகவளவோ? அஃதொழிந்து இன்பத்திற் காதல் இல்லையோ? (எ - து.)

* இவை மேலே குடி - வது பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பினில் விளக்கப்பட்டிருத்தலைக் காண்க.

குடி செயல்வகை

௨௪௬

† “உறைப்பெய ரோலை போல, மறைக்குவன் பெருமநிர் குறித்து வருவேலே” என்றவிடத்தும் மறைத்தல் காத்தல் என்னும் பொருளினதாயிற்று. எனக்குடி முழுதும் இன்புறமுயரவேகான் இருமையும் பெறுதலால் இம்மெய்வருத்தமாத்நிரம் எனக்குகல்லதென்றுமுயலும் அறிவுடைய ஒருவன் அம்மெய் வருத்தத்தை ஒருநாளும் விடாமையை நோக்கி ‘இடுப்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ’ என்றார். இது குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தலினாலே குறிப்புமொழியாகும். ஒ - அசை. இதனால் குடிசெய்வார் அது செய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.

தன்குடி செய்தற் பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமத்தைச் சலிக்காது முடிப்பவனுக்குச் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடியுயாந்து அதனால் மேம்பாடுடைய பெருமை யுண்டாகுமென்பதும்; விடாமுயற்சியும் நிறைந்த வறிவுமுடைய ஓயவில்லாத கருமசெயலால் அவனது குடி உயருமென்பதும்; அவ்விதம் முயல்பவ

ஹுக்குத் தெய்வசகாய முண்டென்பதும்; அதனால் அத்தொழிலில் முடிக்கும் விதத்தை அவன் ஆலோசிக்க வேண்டாமல் யாதொரு தடையுமின்றித் தானே முடிவுபெறுமென்பதும்; அறநீதிகளுக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்யாமல் தன் குடியை உயரச்செய்து கடப்பவனை உலகத்தார் அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே குழாசிற்ப ரென்பதும்; அவ்விதம் தன் குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல் அவனுக்குச் சிறந்த ஆண்மையாகுமென்பதும்; குடியின் பாரத்தைத் தாங்குதல் அக்குடியிற் பிரந்தார் பலரில் தகை ஒருவரிடத்தே யாகுமென்பதும்; அன்னவர் எடுத்த காரியத்தை வெயில் மழை பனி யென்பன நோக்கிப் பின்னே செய்வோ மென்றசோம்பி இராரென்பதும்; இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறவோன் யானோவென்று உட்கொண்டு அசட்டைசெய்யா ரென்பதும்; தான் விழும்பொழுது முட்டுக்கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்ல ஆண்மகனிள்ளாத குடியாகிய

† புறகாணாறு - இதன்பொருள் - மழையை மேலேவிழுவொட்டாது ஒலைக்குடை காப்பதுபோலக் காப்பாற்றுவனென்று உன்னைக் குறித்து வருவேன் பெருமானே - என்பது.

உரைய

ஒழிபியல்

மரம் துன்பமாகிய கோடரியானது புருந்து தன்முதலை வெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றில்லாமல் விழுந்து கெடு * மென்பதும் இவ்ரு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௪. உழவு.

அல்தாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் † பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது செய்வீக்கும் போது பிராமணர் முதலாகிய மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது, முன்னே குடி உயர்த்தற்கு ஏதுவென்ற முயற்சுவகையாகவால், குடி செயல்வகையினபின வைக்கப்பட்டது.

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பார்
அலகுடை நீழலவர். (ச)

(இ - ன்.) அலகுடை - உழுதற்றொழிலால் கெல்லினைபுடைய ராகிய, நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பலகுடை நீழலும் - பல

வேந்தர் குடைசிழல்தாய பூயிமுழுமுதையும், தங்குடைக்கீழ் - தம்
வேந்தர் குடைக்கீழே, காண்பர் - காணுவர், எ - று.

அவரு - கதிர்; அது இங்கே அதன் முதலாகிய நெல்லுக்காத
லால் சினையாகுபெயர். உடைய எனனும் குறிப்புப்பெயரெச்சம்
உடை என ஈறுகுறைந்து நின்றது செய்யுள் விகாரத்தால். உழுவா
ரிடத்துள்ள இரக்கச் சிததம் வெப்பதினால் வருந்தி வந்தடைந்த
வருக்கு அவர் வருத்தத்தைத் தீர்க்கும் கீழல்போல் பரியால் வருந்தி

* “ தங்குசிறை வாவலுறை தொனமாங்க என்ன
ஒவருகுலம்) நையவத னுட்பிறந்த வீரர்
தாங்கல்கட னுருந்தலை சாய்ப்பவரு தீச்சொல்
நீக்கண்ட வார்கள்கடன் ”—சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ன்.) ஆலமரங்கள் கெடவரும்போது அம்மரங்களின்
விழுதிகள் அவற்றைத் தாங்கினாற்போல, தமது குலமானது உதவி
யின்றிக் கெடவரும்போது அக்குடியிற்பிறந்த நனமக்கள் அதனைக்
கெடாவண்ணம் காப்பாராக, மூடர் அவ்விதம் தாங்காது நீங்கிப்
போவார் என்பது.

† ஈஉய்-ம் பக்கம் பார்க்க.

உழவு

உகக

வந்தடைந்த வறியார்க்கு உணவு உதவுதலினால் கீழ்நெனப்பட்டது.
கீழல்வரென்றது இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதல நோக்கி. அரசாது
உணைந நிலை உழவாது உழைப்பின பயனாதல்பற்றி அவ்வரசாது
குடையை உழவாது குடையாகக்கொண்டு ‘தங்குடை’ எனரார்.
குடை கீழ்நெனப்பது அதற்குத் தானமாகிய பூயிக்காதலால் தரளி
யாகுபெயர். * “உணர்வுசான மருங்கி னீனறதன பயனே” எனறத
னால் தமமரசனுக்கு வெற்றி பெருகி மண்முழுதும் அவனதாகக்
கண்டிருப்பரென்பதாம். † “இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர்
கொற்றமு முழுவிலை விளைப்போர்” எனரா பிறரும். “வரப்
புயர கீருயரும் கீருயர நெல்லுயரும் நெல்லுயரக குடியுயரும்
குடியுயரக கோவுயரும்” எனற சொல்வழக்கின கருத்துத்
இங்கு உணரத்தக்கது.

உலகத்தவரிற் பெரும்பாலார் உழுதலால் வரும் உடல்வருத்த
நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்து பொருள் பெறறவிடத்தும்
உணவினியிததம் உழுவாரிடத்துச் செல்லவேண்டிதலால், எல்லா
வருத்தமுறதம் உழுதலே தலைமையாகிய தொழிலென்பதும்;
வருத்தமில்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடைபெனப்பதும்; அவ

வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல் பிறதொழில்கள்மேல் செல்வோர் யாவரையும் தாக்குதலால் உழவுதொழில் செய்வோர் † உலகத்தா ராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவாரென்பதும்; யாவரும் உண்ணும்படி உழுதலைச்செய்து அதனால் தாமும் உண்டு வாழுதின்றவரே தமக்கு உரியாராய் வாழ்க்கை நவரென்பதும்; தாமும் மனிதப்பிறப்பினராய்ப்

* புரநாணுறு - இதன் பொருள் - கலப்பை நிலத்தில் ஊன ரிய சாலினிடத்து விளைகத நெல்லினது பயனே எனபது.

† சிலப்பதிகாரம் - இதன் பொருள் - இரப்போரது சுற்றத் தாரையும் காவலரது வெற்றியையும் உழவினிடத்தே உண்டாக்கு வோர் எனபது.

‡ “காடுகொன்று காடாக்கிக் குளத்தொட்டி” [பத்துப்பாட்டு] எனரூற்போல உழவாரெனபது உழுவிப்பா மேலுஞ் செல்லும் என்றறிசு.

உகஉ

ஒழி பி ய ல்

பிறத்திருந்தும் பிறரைத் தொழுது அவர் சிலபொருள கொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின்செல்வாரா தமக்கு உரியரவலரென்பதும்; ஒருநாளும் அழிவில்லாதசெல்வமாகிய தமதுகையால் உழுதண்டலை இயல்பாக வுடையவா பிறரை யாசிக்கமாட்டா ரெனபதும்; யாசிப்பவர்க்கு அவர் வேண்டியதொரு பொருளை ஒளிக்காது கொடுப்பா ரென்பதும்; உழவுத்தொழில் நின்றவிடத்து உண வில்லாமையால் தாமுண்டலும் இல்லறஞ் செய்தலும் யாவர்க்கு மில்லையாக, அதனால் உலகத்தில இடமை மறுகை வீடுனணும் பயன்கள் நிகழாவெனபதும்; உழுத புழுதி நனரூய்க் காயந்த பின் பயிரிடும் நிலம் நனரூய் விளையுமெனபதும்; அப்பயிர்க்கு உழுதலுடன் எருப்பெய்தலும், களைபிடுங்கலும், கீர்பாய்ச்சலும், பட்டிமாடு முதலிவற்றால் அழிவடையாமற் காத்தலும் வேண்டு மெனபதும்; அந்நிலத்துக்கு உரியவன ததன்கண் பிறரை ஏலி யிராமல் நானே நான்தோறும் போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யவேண்டு மென்பதும்; அவவிதஞ் செய்யாமல் சோம்பி யிருந்தானால் அந்நிலத்தினின்றும் அடையக் கிடப்பதாகிய போகத்தை இழப்பானென்பதும்; நீலமகன பயர்செய்வார யாவர்க்கும் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றதைக் கண்டிருந்தும் அதுசெய்யாது யாரும் உறியேமென்று சொல்லிச் சோம்பியிருப்பவர் பேதையராக ரெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩. நல்குரவு.

அல்தாவது அனுபவிக்ப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வெண்ணு நகை. (௩)

(இ - ன்.) நல்குரவெண்ணும் - வறுமையென்று சொல்லப் படுகிற, நகை - ஆகை, தொல்வரவும் - தன்னாலே புற்றப் பட்டவருடைய பழைய குடிவரவினையும், தோலும் - அதற்கேற்ற சொல்லினையும், தொகையாக - ஒருமிக்க, கெடுக்கும், எ - று.

நல்குரவு

உகக

ஆசையில்லாதவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால் நல்குரவை கசையாக்கி, அல்து அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இல்லாத இழி தொழில்களையும் அவமானச சொற்களையும் உண்டாக்கலால் அவ்விரண்டினையும் தொகையாக ஒருமிக்கக் கெடுக்கும் எனறார். † “குடிப்பிறப்பிக்கும் விழுப்பல் சொல்லும்” எனறார் பிறரும். தோலாவது ‡ “இழுமென் மொழியால் விழுமியது உவறல்” எனறார் தொல்காப்பியனாரும். தோலென்பதற்கு உடம்பென் றுரைப்பாரு முள். அல்து அதற்கும பெயராயினும் உடம்பு கெடுக்குமென்றற்கோ பொருட்சிறப் பல்லாமையறிக.

ஒருவனுக்கு வறுமைபோலத் துன்பஞ்செய்வது பிறிதொன ரில்லையென்பதும்; வறுமையுடையாணுககு இம்மையின்பமும் மறுமையின்பமு மில்லையென்பதும்; வறுமையானது அவமானச் சொல் பிறவாத உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவரிடத்தேபும் அவ வவமானசசொல் பிறத்ததற்குக் காரணமாகிய சொர்வினை உண்டாக்கு மென்பதும்; வறியானொருவனுக்கு அவவறுமைத்துன்பங் காரண மாகச் செல்வர் மனைவாயல் லோகசிச்செல்லுதற துன்பமும், அவரைக் காணுதற துன்பமும், கண்டபின் மறுத்தவிடத்து உண் டாகுந் துன்பமும், மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்ததைவாகுதற் றுன்பமும், அப்பொருளைக் கொண்டுவந்து அனுபவிப்பவைகளிளக் கூட்டுதற்குன்பமும் முதலான பல துன்பங்களும் வந்து வினாயு மென்பதும்; வறியா மெய்நூற்பொருளைத் தெளிய அறிந்து சொன்னாராயினும் யாம் துவர் சொல்லியவற்றை விரும்பிக் கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து துவர் அடைகின்ற குறையைத்

தீர்க்கவேண்டி வருமென்றஞ்சி யாவரும் கேனாமையால் அவர் சொல் பயனில சொல்வாக முடிந்து, அதனால் அவர் கல்வியும் பயன்படாதாகு மென்பதும்; வறியானொருவனை அவனிடத்தே

† மணிமேகலை - இதன்பொருள் - பரிப்பிணி தீனனாற் பற்றப் பட்டாருடைய உயர்குடிப்பிறப்பையும் அக்குடிக்கிருந்த சிறப்பையும் கெடுக்கும் எனபது.

‡ இதன்பொருள் - மெல்லெனு மொழியால் அறம் பொருள் இன்பம் வீடுன்னும் சிறந்தபொருளுண்டாக மொழிதல் என்பது. உகச

ஒழிபியல்

கொள்ளப்படுவதொன் றில்லாமையேயன்றி அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டாதலால் அது கோக்கி அவனைப்பெற்ற தாயும் * அவனைக் கைவிடுவாளென்பதும்; வறுமை கெடுப்பினுள் கொடிதென்பதும்; அதனால் அதனைச் சகித்தல் அரிதென்பதும்; அனுபவிக்கப்படும் பொருள் ஒரு சிறிதும் இல்லாதவர் சுற்றந்தானே விட்டமையால் ஒருவழியால் துறந்தாராக, சிற்ற தம்முடம்பிணையுந் துறந்து அதனால் தம்மாணயழியாமற் காத்தலே தகுதியாமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ரக. இரவு.

இனி மாணங்கெடாத இரத்தல் (யாசித்தல்) இரவாமை யோடு ஒத்தலால், அவ்விரவினாலும் வீடுபெறுதற்கு உதவி செய்வ தாகிய உடம்பு காக்கப்படுமென்னும் அறநூல் வழக்குப்பற்றி முன் அதிகாரத்தின் “† துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை, உப்பிற் குங் காடிக்குங் கூற்ற” என்னும் கடைசிக்குறளிற் பெறப்பட்ட துவரத் துறத்தலென்னும் இறத்தலை விலக்குதற் பொருட்டு இரவு சொல்லுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை

துன்ப முறையு வரின்.

(உ)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இரத்தல் - யாசித்தல் தானும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம், இரந்தவை - இரந்த பொருள்கள், ஈவாரது அறிவுடைமையால், துன்பமுற - தான் துன்பமுறாமல், வரின் - வருமாலை, ஏ - று.

* "தாயும்பகை கொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும்பகை யுறவேளும் பகையிச்சேகமும் பகை
ஆயும்பொழுதி லுஞ்செல்வ நீங்கிவிங் காநலினால்
தோயு நெஞ்சே மருதீசர் பொற்பாதஞ் சதந்திரமே."'

பட்டினத்தார்

† துப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும் பொருள். துவர்த்துறத்தல் -
முழுதுறத்தல் (இறத்தல்).

இ ர வு

உகரு

இன்பம் தான் காரணத்திற்காதலால் காரியவாகு பெயர். உறாமலென்பது உறா எனக் கடைக்குறைந்த நின்றது. துன்பம் - ஈறுதோன்றாத சாதியொருமைப் பெயர். துன்பமாவன - ஈவா சிடத்துக் காலமும் இடமும் அறிந்து செல்லுதலும், அவர் குறிப் பறிதலும், அவரைத் தம்வசப்படுத்தலும், அவர்மனமிரங்கத் தக்கவை நாடிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்த வீடத்து வருவனவுமாம். அவையுறாமல் வருதலாவது அவர் முன் னறிந்து கொடுக்கக் கொள்ளுதல். இரந்தவர் துன்ப முறாவின் என்று பாடமோதி இரக்கப்பட்டவர் இரக்கப்பட்ட பொருளின்மை யால் துன்புறுது எதிர்வந்துஈவாராயின் என்று பொருளுரைப்பாரு முளர். இதனால் வறுமையால் உயிரீங்கு மளவில் அவமானமில்லாத இரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

வறுமைப்பட்டவர் தம் குறையைச் சொல்லுமுன்னே குறிப்பா வறிந்து மறாமற்கொடுக்கும் சிறந்த இயல்பினை யுடையாரைத் தெரிந்து அவரிடத்து யாசிக்கக் கடவரென்பதும்; அத்தகைய சிறந்த இயல்பினை யுடையார் உலகத்தில் அரியரென்பதும்; அவ ரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் இழிவிலையென்பதும்; அவர் கொடுத்தவிலே குறைகாட்டா ரென்பதும்; ஒரு சமயம் குறை காட்டுவாராயின் அப்பழியானது பரிசுத்தமான வெண்புடவையில் அழுக்குச் சேருதல்போல் அவரிடத்துக் கடிதுசெல்லுமென்பதும்; ஒளிக்காது *மானமறிந் தீவாரிடத்து யாசித்தலும் ஓரழகாருமென்ப தும்; ஒளிக்காது கொடுப்பவரிடத்து யாசித்தல் தான் புகழ் பயவா தாயினும் முன்னுளதாய புகழ்க்கெட வாராமையால், அன்னாரிடத்து யாசித்தலும் வறியார்க்குக் கொடுத்தலே போலுமென்பதும்; உலகத் திலே வறியார் குறிப்பறிந்து உள்ளதை ஒளிக்காது கொடுக்கும் தருமசீலர் சிலர் இருக்கின்றபடியினாலேயே மாணமுடைய வறியார்

உயிர்காத்தற பொருட்டு யாசித்தலை மேற்கொண்டு ஒழுக்கின்ற ரொன்பதும்; அத்தகைய தருமசீலர் இல்லையாயின் வறியார் மாணம்

* மாணம் என்பது “சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு” என னும் வறியாரின் இலக்கணம். அதனையறிதலாவது சொல்லத் தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்குக் காரணமாகிய அம்மாணத்தின் இயல்பின அறிதல்.

உகக

ஒழிபியல

விடமாட்டானமயால உயர்விலவரொன்பதும், தமமை அவமதித்து இழ்வு சொல்லாது நன்குமகித்து இன்பவை கூறிப் பொருள் கொடுப்பாரைக் கண்டால் இரப்பவர்களுத் தமமிடத்துள்ள வறுமைத் துன்பங்களெல்லாம் முதலறக கெட்டு அகமகிழ்ச்சியுண்டாகு மென்பதும், உலகத்திலே இரப்பவரில்லையாயின சதவிலையாகப் பொருளுடையா அப்பொருளை ரதலாலாகும் பயனகனாகிய புகழை யும் புண்ணியத்தையும் அடையாமல் * வறிதே இறப்பரொன்பதும்; இரப்பவா இரநதும் ஈயரப்பேதையா மரப்பவை போலத தரணியி லியககி நடைப்பிணமெனண நாடடினிலுலவி இயமலோகத்திற் கீரககப்படுவரொன்பதும், கொடுப்பவன பொருளில்லையென்ற விடத்து அவன தனக்கேயலலாமல் மற்றை யிரகதவாக்கும் அனறைககன்று பொருள் சமபாதித்தற்குப் படுகதுன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தான படுகிறதுன்பம் தானறிந்து இரப்பவன அவனைக் கோரியாதிருத்தல் வெண்டுமென்பதும் இவரு அறியத் தக்கவைகளாம்

ஈள. இரவச்சம்.

அல்தாவது மாணககெடவரும் இரத்தலுக்கு அருகதல். அதிகார முறைமையும் இதனலே விளங்கும்

கூரப்பவாக கியாகுகொளிக துக கொல்லோ விரப்பவா சொல்லாடப் போலு முயிரா. (ii)

(iii) சொல்லாட - ஒளிப்பவா இல்லையென்று சொல்லிய மாதிரித்தே, இரப்பவா இரப்பவாக்கு, உயிர்போம் உயிர்போகா

* “ஈயாருக கொளவாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வனகணவா” எனரா பிறரும்

† “இரப்பவாக கீயவைத்தார ஈயவாக கருளுமவைத்தார கீரப்பவா தங்கட்டுகெல்லாக கடுகா கங்கனவைத்தார

பரப்புரிக் கங்கைதனினைப் பாசுடைப் பாகமவைத்தார
 அரசுகளுக்கிருளுமவைத்தார ஐயன ஐயாறனாரே” — திருநெரிசை
 இரவச்சம உகள்

சின்றது, கரப்பவாசுரு இனிச சொல்லாடுகின்ற அவ்வொளிப்
 பவாசுரு, உயிர்ப்னனூர் இருத்தலால் அப்பொழுது, யாசுரு - எப்
 புரையுள் (எவவுடடையுள்) ஒளிகுருவகொல புருகதொளிகுரு
 நிரகுமோ, எறு

உயிர்போதலாவது இரப்பவா இனி யாம எனனசெயவோ
 மென்று வகிச செயலாறு நிரால, * “புரத்துத்தன னினமை
 லீய வகத்துத்தன, கனளுா லீகரி நிரீஇ - பொருவனை, சயா
 யெனகடுகென நிரப்பாளே லகலிலையே, மாயானே மாறறி விடின”
 எனறா பிறரும கேட்டாராக கொல்லவல்லதாகிய சொல்
 சொல்வாராக கொல்லுதல காண்கினறிலம் இல்கெனனே
 வெண்பதாம், வறுமையுராவிடசது மறையாது யாசிககப்படுவா
 ராகிய சாறத்தாராகருகும் அவ்வறுமையை இரப்பவா சொல்ல
 உயிர்போம, ஆனபின் மரைககப்படுவாராய பிறாகருச சொல்
 லாடியககால போகாது எனகே ஒளிசதுநிற்கும் இரண்டாணும்
 போமே உனறேவென இரவஞ்செய்வனருவன கூடருக்கி
 உரைப்பாருமுள்ள இதனூல அவ்வீரின் குறறமும கரவின்
 குறறமும ஒருங்கு கூறப்பட்டன

தங்களுள்ளதை ஒளிகாமல இவா வரப்பெறறேமென்று மன
 மகிழ்ந்து கொடுக்கும் கணபோற விரகடி தருமசீலரிடத்தும் இர
 வாமலே, செய்யவல்லதார முயாசியில சீவனருசெய்தலே நல்ல
 தென்பதும், மகளுயிரகடுகெல்லாம வாடாறும், அதற்கு வேண்டிய
 தாகிய உண்டியும், அதற்குக் காரணமாகி செய்தொழிலும், வினை
 வசத்தால் கருவோடு கலந்த வப்போதே சறபிக்கப்பட்டனவனறே
 அவைகளுள் சிலவுயிரகரு யாசித்தறும் ஒரு செயதொழிலாக
 ஏறப்படுததப் படவிலலை யென்பதும், வறுமையினாலே வரும்
 ஆனபத்தை முயறகிசெய்து கீக்ககடவோ மென்று கீனையாமல்

* நாலடியா இதன்பொருள் - தனது தரிகதிரம புறமான
 உடலை வருத்த, தனது மனத்தான நல்ல அறிவை நீக்கி அறி
 வில்லாமையை நிறுத்தி ஒருவனைக் குறித்தது எனக்குப் பொருள்
 கொடுப்பாயென்று யாசிப்பானாகில அவன் இல்லையென்று
 சொல்லில் அவவிடத்தே இறவானே என்பது.

உகள் ஒழிபியல

இரந்து நீக்கக்கடவோ மென்று நினைப்பது ஒருவனுக்கு அறியாமையினும் அறியாமையாகு மென்பதும்; அனுபவிககவேண்டும் பொருள்களினிற் றி வறுமைப்பட்டவிடத்தும் பிறரிடத்துச் சென்று யாசித்தலை உடம்படாத அமைதி எல்லா வுலகமும் ஒருசேரப் பொருந்தினலும் கொள்ளாத பெருமையுடைய தென்பதும்; நெறியாய முயற்சியாற் கிடைத்த கடற் யாசித்தலாற் கிடைத்த அயிழ்த்ததைவிட இனியதென்பதும்; தண்ணீர் பெறாது இறக்கும் நிலைமையதாகிய ஒரு பசுவீனாக கண்டு, தருமகோக்கி இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டிமென்று இரந்து சொல்லும்போதும் அவ விரவுபோல் ஒருவன் நாவிற்கு இழிவினைத்தருவது. பிறிதில்லையாதலால் அதற்கைய தருமமும் முயன்று செய்வதல்லது யாசித்துச் செய்தலாகா தென்பதும், இரப்பவர் யாசித்து நின்றவின கொடுமையைவிட அகிலையைக கண்டிருந்தவர் இல்லையென்றவின கொடுமை மிகப் தீயதென்பதும் இவரு அறியத்தக்கவைகளாம்.

௩௩ - கயமை.

அஃதாவது முன்னே அரசியலுள்ளும் அறகவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவை களைக் குறிப்பினால் யாவாகும் பொருந்தவைத்தமையால் அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும் இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும் ஆகிய குணங்கள் யாவுயிலராகிய கீழோரது தன்மை. அதனால் இஃது எல்லாவற்றிற்கும்பின வைக்கப்பட்டது.

தன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர். (௨)

(இ - ன்.) கன்று - தமக்கு உறுதியானவைகளை, அறிவாரின் - அறிவாரைக்காட்டிலும், கயவர் - அவையறியாத கீழ்மக்கள், திருவுடையர் - கன்மை யுடையவராவர், அவர்போல் அவைகாரணமாக,
க ய மை உகக

நெஞ்சத்து - தமது நெஞ்சினிடத்து, அவலமிலர் - கவலையிலராத வரால், எ - று.

கன்றென்பது - ஈறுதோன்றாத சாதி யொருமைப்பெயர், உறுதிகளாவன - இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ் புண்ணிய ஞானங்கள். இவைகளையறிவார் இவை செய்யாநின்றே அதிகமாகச் செய்யப் பெறுகின்றிலோ மெனறும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறு வருமோவென்றும், இவைகளுக்கு மாறாகிய பழி பாவம் அறியாமை என்பனவகளில் யாதவிளைபுமோ வென்றும் இவையுடையவை கலையடைவர்; சுயவராவார் அப்புகழ் முதலானவைகளை விட்டுப் பழிமுதலானவைகளைச் செய்யாநின்றும் ஒருகவலையும் இல்லாதிருப்ப ராதலால் 'திருவுடையர்' எனக் குறிப்பால் இகழ்ந்தபடி. இதனால் சுயவர் பழிபாவ முதலானவைகளுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

மேன்மக்களுக்கும் கீழ்மக்களுக்கும் வடிவொத்தலால் குணங்களின் இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும் அல்லது வேற்றமை அறியப்படாதென்பதும்; கீழ்மக்கள் தம்மைத் தடுப்பாரினறித் தாம் விரும்புவவைகளை விருப்பியவாதே செய்வரென்பதும்; கீழாயினான் தன்னிற் குறைந்தபட்டியாய் * நடப்பாரைக் கண்டானாயின் அந் நடக்கையிலே அவரைக்காட்டிலும் தான் மேம்பட்டு அதனால் தன் யிருநிகாட்டி இறுமாப்பா னெனபதும்; கீழ்மக்களுக்கு ஆசாரம் பெரும்பான்மை அச்சம் சிறுபான்மை பொருட்பேறு என்னும் இவ்விரண்டாலு மல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகாதென்பதும்; கீழ்மக்கள் தாங்கேட்ட இரகசியங்களை இடந்தோறும் * தாங்கிக்கொண்டு போய்ப் பறையறைந்தாற்போலப் பிரச்சுச் சொல்லுவரென்பதும்; அன்றார் தம்மை வருத்துபவர்க்கன்றி இரப்பவர்க்கு ஒன்றுக் கொடாரென்பதும்; கீழ்மகன் பிறரது

* பட்டி - மனவடக்கமும் காவலுமின்றி ஆள்வாரிலி மாடு போல் அறையும் அயோக்கியன்.

உஉய

ஒழி பி ய ல

ஆக்கங்கண்டவிடத்துப் பொருமைகொண்டு அவரிடத்துக் குற்ற மில்லையாகவம உண்டாகக் வல்லவனாவா னெனபதும்; சுயவர் உணவில்லாமையாகவாவது வேறுகவாவது ஒரு துன்பமவந்து உற்றமாத்நிரத்திலே தமனைப் பிராகு விமறு அடிமைப் படுதநி றிந்தரெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஒழியியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று

திருச்சிராமபலம்.

அரக்கன உல்லரட் டாநடுநா நித நாரநுள
பெருககச செய்த பிரா.ளபெருந தனமையை
அருத்தி செய்தறி யபபெறு ஈனநலா
கருத்தி லாகீகய வகீகணந தேர் களே—திருககுறுநதொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரும்பத அசிகார அகராதி
அட்டவவண.

அகத்தியா	நாஅஉ	அஹிமாநை	சக
அகங்காரம்	எஃ	அஹ்புடைமை	யக
அகலிவை	உய	அஹமம்	ஈக, இள
அஹதம்	நாசஃ	அஹாயிரம்	எள
அஹவியல்	நாஹ	அஹாரம்	கௌ
அஹ்ருவீ	க	அஹ்ருசீச - கரம்	ஹாந்
அஹாரம்	ஈச	அஹ்ருடஹ்பு	நாந்
அஹகாஹுடைமை	உக	அஹ்ரும	க
அஹட்டமா	ந	அஹ்ருதஹ்ரு	நய
அஹிர்த்தம்	ஈச	அஹ்ருபௌகம்	நய
அஹந்ரை அஹ்தொழில்	நாஹ	அஹ்ருபாஹமீகம்	நய
அஹாவம்	சக	அஹ்ருயம்	நாஹ
அஹான	எய	அஹ்ருவிஹ்ருடஹுடைமை	நாஹ
அஹைசக	நாஹ	அஹ்ருதல	நாஹ, நய
அஹசா அஹ்தொழில்	நாஹ	அஹ்ரு	நாஹ
அஹாயல்	ஈ	— ஹ்ருதல	கௌ
	நாஹ	— ஹ்ருதல	நாஹ
அஹத்தாபத்தி	சக	இஹ்ருகாஹ்ருடஹ்ருயாஹ்ரும	நாஹ
அஹ்ருஹ்ருமபு	கக	இஹ்ருமம்	ஈ
அஹ்ருஹ்ருடைமை	சந்	இஹ்ருயாஹ்ருமீ	ஈ
அஹ்சாஹ்ருபிணி	எஹ	இஹ்ருசக	ஈ
அஹ்ருயாஹ்ருகிலை	நக	இஹ்ருஹ்ருதஹ்ருமொழிதல	நாஹ
அஹ்ருவாஹ்ருததல	எள	இஹ்ருவசகம்	உக
அஹ்ரு	நாஹ	இஹ்ரு	உக
அஹ்ருவையாஹ்ருசாஹ்ருமை	நாஹ	இஹ்ருசகம்	ய
அஹ்ருவையாஹ்ருததல்	நாஹ		ஈ
அஹ்ருககாஹ்ருமை	நாஹ	இஹ்ருககாஹ்ருசொஹ்ரு	நாஹ
அஹ்ருவை	சக	இஹ்ருலஹ்ரு	உ
அஹ்ருவைதூஹ்ரு	நாஹ	இஹ்ருவாஹ்ருகக	ய
அஹ்ரு	க, உ	இஹ்ருஹ்ருதஹ்ருபாஹ்ரு	ய
அஹ்ருவாஹ்ருயாஹ்ருததல்	ய	இஹ்ருஹ்ருமாஹ்ரு	ஈ
அஹ்ருவிசுஹ்ரு மாஹ்ருசிமை	கய		உக
அஹ்ருவிசுஹ்ரு	காஹ	இஹ்ருஹ்ருசெய்யாஹ்ருமை	கக
அஹ்ருஹ்ரு	ஈ	நாஹ	சக

உஉஉ அஹ்ரும்த அஹ்ருகார அஹ்ருராஹ்ரு அஹ்ருடஹ்ரு

ஈரறிவுயிர்

ஈநு

உட்பதை

கூசு, ஈநு, ஈஅக

உணவு ஒத்தல்

ஈகூநு

உதானன

எய

உபசாரவழக்கு

அசு, ஈநு, ஈசுக

உபதை

ஈஅ

உபாதி

ய

உபாயம்

கூஎ, ஈக

உருவகவிசேடம்

ஈஅய

உருவுடம்பு

கூகூ

உரையசை

சூநு

உஉதை

கூநு

உவமானம்

சூகூ

உழவு

உராய

உறசர்ப்பிணி

எஅ

உற்பாதம்	கூஎ
மளகம	நாநூசூ
மளககமுடைமை	நாஉசூ
மளரரண்மை	நாசூஉ
மளழ	அய
எடுத்தூககாட்டுவமை	சூ
எண்குணம்	நூ
ஏகமேதசவுருவகம	நாசூநூ
ஏறுவிடுதல	உசூ
ஐயறிவுயிர	சூநூ
ஒப்புராவறிதல்	நூசூ
ஒழிபியல்	நாசூநூ
ஒழுககமுடைமை	உஎ
ஒழுககம	க, நாசூசூ
ஒளி	நாசூஅ, நாசூசூ

ஒற்றூடல்	ஈஉச
ஒற்றுமைத்துணை	ஈஎஅ
ஒலுவார்	உக
ஒரறிவுயிர்	கந
கடவுள வாழ்த்து	ந
கடுமபற்றுளளம்	கரு
கட்டியங்காரான	ஈயக
கணிதநூல்	அஎ
கண்ணோட்டம்	ஈஉந
கதி	ஈஎய
கயமை	உகஅ
கருமேந்திரியம்	கக
கல்லாமை	அஅ
கலவி	அரு
கவை	ஈருக

கள்ளாமை	ருச
கள்ளாண்மை	ராஅக
கற்பம்	ராஉய
காண்பதம்	உக
காமமீனகுற்றம்	ராஎஉ
காமம்	கூச
காமவினைவிளைவு	எய
காரணசாரம்	கூக
காருகவினை	ராஉய
காலமறிதல்	ராச
கானமுனை	ருக
கீழ்நீர்	ராருரு
குடப்பாமபு	ராருஎ
குடிசெயல்வகை	உராஅ
குடிமை	ராகுரு
குணம்	உ, ருகூ, ராககூ

குமபகம்	ய
குரோதமீன குற்றம்	ரளஉ
குயிலுவத்தொழில	ரஉய
குழிசி	ரடுக
குறிப்பறிதல்	ரஸக
குறிப்புச சொல்	ரடுக
குறிப்புமொழி	உளக
குறறங்கமதல	கூச
குறரம	எங,கூச,ரக
கூடாநட்பு	ரளய
கூடாவொழுககம்	டுஉ
கேசரி	க
கேவலப்பொருள்	எச
கேள்வி	கூய
கொடுங்கோன்மை	ரகக

கொல்லாமை	கூரு
கொப்பெருஞ்சேரழன	கூசூ
கொழுகம	கூ
கொளமாம	உகூ
சகததுருபம	எயூ
சகனம	கூ
சங்கேதம	கூருரு
சஞ்சிதம	கூகூ எஎ
சத்கனி	கூருஎ
சத்குவம்	ருகூ
சந்தேதகவுணாவு	எஉ
சமாதி	ய
சமானன	எய
சரம	கூசூ
	கூரு 12

சாக்தம்	உசு
சான ஞாண்மை	உாக
சிங்கேநாக்து	ளௌஅ
சிரல்	ளாருசு
சிவத்தியானம்	௭௭
சிறப்புருவகம்	ளாஅய
சிறுபொழுது	ளாகுஉ
சிற்றினஞ்சேராமை	சுஅ
சீவனி	சு
சுகம்	ய
சுக்கிலத்தியானம்	௭௪
சுவத்திகம்	சு
சுற்றந்தழால்	ளாகஉ
சூக்குமசரீரம்	௭ய
சூது	ளாகுய

சூத்திரா அறுதொழில்	ரூய
சூனியம்	ஆய
செங்கோனமை	ராகள
செஞ்சொல்	ராகுக
செம்பொருள்	எஃ
செய்யுட்டுடை	ராகூ
செய்ந்நனறியறிதல்	உஉ
செல்வச்செவிவி	

சொரபம்	ராகூ
சேநதாரைக்கொல்வி	கூ
சைதனனியம்	எஃ

சைஷிம	உக
சொநுபதியானம்	ருச
சொலவனமை	ரங்எ
சொட்களின்நடை	ரருக
சொநசுவை	கக
சொறபொருட்பின்	
	ங்எ
சௌரம்	உக

ஞானம	சுரு,கக
ஞானேந்திரியம்	கக
தண்டம	காக
ததீசிமுனிவா	அ
தத்துவஞானம்	எஉ
தத்துவம	எ

தமசு	(ந)க
தமம	எஅ
தவம	சக
தழிஞ்சி	ராகஉ
தளளிவெட்டி	ராகுஎ
தன்மாததிரை	எ
தாரணை	ய
தானம்	ராக
தியானம்	ய
திரிபுரதகனம்	ரஅரு
திருட்பு	ராகக
தீவினையச்சம்	நஅ
துப்புரவு	உகச
துவரத்திறத்தல்	உகச
துறவறம்	சரு

நட பாராயதல	நாகூடு
நட ட	நாகூடு
நத்தம	சூ
நலகுரயு	உக
நன ரியல்செலவ ம	உ ா ந
நாடு	ா ந
நா ணுடைமை	உ ா எ
நாலறிவுயா	சூ
நிசசகிர டு	ா ட நு
நிம் ததகாரணம	எந
நிபதி	அ ி
நீயமம	அ
நிசகிசயவானநதம	எந
நிலையாமை	சூசூ
நினை	ா எ ட
நீ ததார்பெருமை	எ
நுண ணுடமபு	எய

பகவன்	சு
பகைத்திறநதொரி தல	ரா எ கூ
பகைமாட்சி	ரா எ ள
பஞ்சகாவியம்	உஉ
படைச்செருககு	ரா கூ ட
படைமாட்சி	ரா கூ)
படையுறுப்பு	ரா கூ ய
படைவகுப்பு	ரா கூ ய
படைவகை	ரா கூ ய
படைவிரி	ரா கூ ய
பணை	ரா ளு கூ
பண்புடைமை	உ ரா
பதுமம்	கூ
பத்திரம்	ய
பாணிஸ்சொல்லாமை	கூ
பவ்ச்சககரவாதகி	ரா ளு ய

பழைமை	நாசுஎ
பாயுநு	கூகூ
பாணமுளை	நுக
பிசிராநதைதயா	நாகச
பிதூரா	யஉ
பிமபபிரதிபிமபடாஉம	ச
பாகிருளி	அய
பிரதகிபாகார	ய
பிரபாணம	சுகூ
பிராணை	எய
பிராணையாமம	ய
பிமபபு	ய்நு
பிறனிவ்வழையாமை	உகூ
பிறிதுமொழிதல	நாசுநாஎ
பினமொழிநிலையல	நாஉநு

பின வினே	எஎ
புகழுடமபு	சந
புகபு	சந
புதலவரைபபெறு தல	யந
புதை	நாநுக
புரோகிதா	கக
புலனமறு ததல	சச
புல்லறிவாணமை	நாஎச
புழை	நாநுக
புறங்கூரமை	நந
புதவுடமபு	சந
பூரகம	ய
பெணவழிச்சேறல	நாநுக
பொரிய அறங்களைச	

சிதைத்தல

உசு

பெரியாரைத

துணைக்கோடல

ககூ

பெரியாரைப

பிழையாமை

நாஅந

அரும்பத அதிகார அகராதி அட்டவணை ௨௨௫

பெருமை

நாககூ

பெருமபொழுது

நாகூஉ

பேதம்

நாக

பேதைமை

நாஎஉ

பொச்சாவாமை

நாகநூ

பொய்யாவிளக்கு

நாநூகூ

பொருட்சுவை	கூக
பொருளசெயல்வகை	ராடுஅ
பொறி	ராடுகூ
பொறையுடைமை	நய
பொறகைப்பாண்டியன	ராகஅ
மடியினமை	ராலஅ
மதம	கூடு
மமகாரம	எக
மயூரம்	ய
மரு	ராடுஎ
மருந்து	ராகஉ
மனுநீதிச்சோழன்	ராகஅ
மனனரைச்	

சோந்தொழுகல்

ராசுசு

மாககன்

கய

மாயை

எய

ராகஎ

முதற்காரணம்

எஊ

முத்தம்

ய

முத்தியையிகழ்தல்

ருரு

முனவினை

எஎ

மூவறிவுயிர்

சுஊ

மெய்யுணர்தல்

எஉ

மேல்நீர்

ராருரு

யாகம்

யசு

வாப்பியம்

ராசுசு

யோகநிலை

அ,எரு

யோனிபேதம்

வரைவினமகளிரா

ராஅஎ

வலியறிதல்

ராந

வழககு

க

வளையாபதி

உஉ

வனிதாததோற்றம்

எஅ

வாதம்

ராநாஉ

வாயு

எய

வாயசசுவை

கக

வாயமை

நா

வாரி

ராய

வாழககைததுணைநலம்

யாஉ

வானசிறப்பு

ரு

விதணடை

ரரு

விதப்பு

ருக

விதனம்

ரஉஉ

ர

சரு

விபரீதவுணாவு

எஉ

வியானன

எய

வியூகம்

ரகய

சரு

விருந்தோம்பல்

யக

விழுமம்

உஉ

வினைசெயல்வகை

ரசஉ

வினைத்திட்டம்

ரசக

வினே ததூய்மை	நா டு கூ
வீரம்	கூ
வெஃகாமை	நா டு
வெகுளாமை	கூ
வெகுளி	கூரு
வெருவந்தசெய்யாமை	நா டு க
வேதாத்தியயனம்	யநு
வேளவி	யகூ
வேறறுமைத்துணை	நா ளா
வைசியர் அறுதொழில்	நா டு ய

திருக்குறளின் பால், இயல், பகுதி, அதிகார விவரங்கள்.

பால்	இயல்	பகுதி	அதிகாரத் தொகை	அதிகார எண்.	
அறம்	பாயிரம்	...		ச ௧—ச	
	{ இல்லறம் அறவறம்	...	உய	} ௩௩ உரு—௩௩ ௩௪—௩௭	
		{ விரதம் ஞானம்	க ச		
	பொருள்	ஊழ்	...		௩௮—
{ அரசு அங்கம்		...	உரு	} ௭௩ ௩௯—௪௩ ௪௪—௭௩ ௭௪ ௭௫ ௭௬	
		{ அமைச்சு நாடு அரண் கூழ் படை கட்பு	ய க க உ ய௭		
இன்பம்		ஒழிபு	...	ய௩	௯௬—௧௦௩
		{ களவு கற்பு	...	௭ ய௮	} ௨௫ ௧௦௪—௧௦௫ ௧௦௬—௧௦௭

வீடொன்று பாயிர(ம்) நான்கு வினங்கறம்
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றாழ் - கூடுபொருள்
எள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்நின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை - சிறுமேதாவியார்.

தற்ப்பு:—மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களைத் திருக்
குறட் கோவையுடன் ஒத்துப்பார்த்து அதனால் இன்ன
பால் இயல் பகுதிக்குரிய அதிகாரங்கள் இவை என்பதை
யும், இன்ன அதிகாரம் இன்ன பால், இயல், பகுதிக்கு
ரியது என்பதையும் எளிதில் தெரிந்து மனதில் பதியச்
செய்து கொள்ளுதல் கூடும் என்றறிக.

சிவாக்கிணத் திருமத்திரமென்னும்
திருக்குறட்கோவை - நூற்றொட்டு.

[இது மாணவரும் ஏனையாரும் பிரதிதினமும்
பாராயணம் செய்தற்கென அமைக்கப்பட்டது.]

பாயிரம் - அதி. ச - (க - ச.)

- க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு— (கடவுள்வாழ்த்து)
- உ. நீரின் மமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் மமையா தொழுக்கு— (வான்சிறப்பு)
- உ. சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு— (நீத்தார்பெருமை)
- ச. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்— (அறன்வலியுறுத்தல்)

- அறத்துப்பால் - இல்லறவியல் - அதி. உடு - (ரு - உச)
- ரு. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாந
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை— (இல்லாழ்க்கை)
- சு. மனைத்தக்க டாண்புடைய ளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை—(வாழ்க்கைத்துணை
[சுலம்])

- எ. எழுபிறப்புந தீயவை தீண்டா பழிபிறக்காப்
பண்புடை மக்கட பெறின— (புதலவரைப்பெறுதல)
- அ. அறத்திறக்க யன்புசார பென்ப வறியா
மறத்திறகு மஃகித் துணை— (அன்புடைமை)
- க. இணைத்துணை நென்படுகான நிலலை விருந்தின
துணைத்துணை வேளவிப பயன— (விருந்தோம்பல்)
- ஃ. அலலவை தேய வறம்பெருகு(ம்) கலலவை
நாடி வீனிய சொலின— (இனியவைகூறல்)
- க. எழுமை யெழுபிறப்பு புள்ளுவா தங்கண
விழுமந துடைத்தவா நடபு— (செயநகனறியறிதல்)
- ஃ. சாண்டசெயது சீர தூக்குககோலபோ லமைநகொருபாற
கோடாமை சான்றோக கணி— (நடுவுநிலைமை)
- ஃ. ஒருமையு ளாமம்போ லைதடக்க லாறறின
எழுமையு மேமாப் புடைகது — (அடக்கமுடைமை)
- ஃ. உலகத்தோ டொட்ட லொழுகல் பலகற்றுந
கலலா ரறிவின தார்— (ஒழுக்கமுடைமை)
- ஃ. அறனகடை நின்றரு ளெல்லாம பிறனகடை
நின்சூரிற் பேதைநா ரில்— (பிறனிவ்வியழையாமை)
- ஃ. உணனாது நோற்பார பெரியா பிறர்சொல்லும்
இனனாசொ னோறபாரிற் பின— (பொறைபுடைமை)
- ஃ. அவவிய நெஞ்சத்தா னுககமுஞ் செவ்வியான
கேடு(ம்) நினைக்கப் படும் — (அழககாரமுமை)
- ஃ. அருளவெஃகி யாறறினக ணினருண பொருளவெஃகிப்
பொல்லாத சூழக கெடும.— (வெஃகாமை)
- ஃ. ஏதிலா குறறம்போற நககுறறங் காண்கிறபின
தீதுண்டோ மன்னு முயிராககு.— (புறங்குறமுமை)
திருக்குறட் கோவை ௨௨௬
- ஃ. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற பயனிலாச் சொல்.—(பயனிலசொல்லாமை)
- ஃ. மறநதும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழஞ் சூழ்கவன் கேடு— (தீவினையர்ச்சம்)
- ஃ. மருநதாகித் தப்பா மாததற்றற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்— (ஒப்புரவறிதல்)

- உக. வறியார்க்கொன் றீவதேதரீகை மற்றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைசது— (சகை)
- உச. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க கல்லா லரிது— (புகழ்)

குறவறவியல் - அதி. ௮௩ - (௨௫ - ௩௭.)

விரதம் - அதி. ௯ - (௨௫ - ௩௩.)

௨௫. நல்லாற்றா னுடி யருளாள்க பலலாற்றால்
தேரினு மஃதே துணை— (அருளுடைமை)
௨௬. உண்ணாமை புள்ள துயிர்நிலை பு, னுண்ண
அண்ணத்தல் செய்யா தளற— (புலான்மறுத்தல்)
௨௭. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு— (தவம்)
௨௮. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சிதது
வாழ்வாரின் வன்கண ரில்— (கூடாவொழுக்கம்)
௨௯. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்— (கள்ளாமை)
௩௦. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற— (வாய்மை)
௩௧. திருக்குறட் கோவை
௩௧. சினமென்னுஞ் சோந்தாரைக் கொலவி யினமென்னும்
ஏமப புணையைச சுநிம— (வெகுளாமை)
௩௨. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதீனைய்
தன்னேய் சீபாற் போற்றுக கடை(இனனாரசிய்யாமை)
௩௩. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாக தலை— (கொல்லாமை)

ஞானம் - அதி. ௪ - (௩௪ - ௩௭)

௩௪. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியா கருதப
கோடியு மல்ல பல— (நிலையாமை)

௩௫. மற்றற் தொடர்ப்பா டெவன்கொல பிறப்பறுக்கல்
உற்றூர்க் குடபபு மிகை— (துறவு)
௩௬. பிறப்பெனனும பேதைமை நீககச் சிறப்பென்னும
செம்பொருள காண்ப தறிவு— (பெய்யுணர்நல்)
௩௭. அவாவெனப வெல்லா வுயிராககு மெஞ்ஞானறம
தவாஅப பிறப்பினும விதது— (அவாவறுததல்)

ஊழ் - அதி. க - (௩௮).

௩௮. வகுததான் வகுதத வகையல்லாற கோடி
தொகுததாககுந துய்தத லரிது— (ஊழ்)

பொருட்பால் - அரசியல் - அதி.௨௫ - (௩௯ - ௪௩)

௩௯. அறனிமூக்கா தல்லைவ நீக்கி மறனிமூக்கா
மான முடைய தாசு— (இறைமாட்சி)
௪௦. கற்கக கசடறக் கறபவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக— (கல் -
௪௧. கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு— (கல்லாமை)
- திருக்குறட கோவை ௨௪௧

௪௨. செவியிற் சவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென்— (கேள்வி)
௪௩. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு— (அறிவுடைமை)
௪௪. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்— (குற்றங்கடிதல்)
௪௫. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும் [கோடல்]
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்—(பெரியாரைத் துணைக்
௪௬. மணநல மண்ணுயிர்க் காக்க மினநலம்
எல்லாப் புகழூந் தரும— (சிற்றினஞ்சேரமை)
௪௭. எண்ணித் துணிக கருமந துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு— (தெரிநதுசெயல்வகை)

- சஅ. துணிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்குறுதி யாகி விடும்— (வலியறிதல்)
- சக. கொக்கொக்க கூட்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடதது— (காலமறிதல்)
- சூ. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலின்
நீக்கி னதனைப் பிற— (இடனறிதல்)
- சுக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்சம்) நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்— (தெரிந்துதெளிதல்)
- சுஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
ஆராய்வான் செப்க ஶினை— (தெரிந்துவினையாடல்)
- சுக. கிருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பற
ஆககம் பலவுந தரும— (சுற்றந்தழால்)
- சுச. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச ஓரப்புக்கொன் றுங்கு— (பொச்சாவாமை)
- சுஊ. ஒர்ந்து கண்ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை— (செங்கோன்மை)
- சுக. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பார்
காவலன் காவா னெனின்— (கொடுங்கோன்மை)

௨௩௨

திருக்குறட் கோவை

- சுஎ. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கேக கெடும்— (வெருவநதசெய்யாமை)
- சுஅ. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்னேறற்கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்— (கண்ணோட்டம்)
- சுக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்— (ஒற்றாடல்)

- கஉ. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு— (ஊக்கமுடைமை)
- கக. நெடுநீர் மறவி மடிதூயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்— (மடியின்மை)
- கஉ. இன்பம விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்துன்றந் தான்— (ஆள்வினையுடைமை)
- கஃ. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்த— (இடுக்கணழியாமை)

அங்கவியல் - அதி. ௩௨ - (௬௪ - ௬௫).

அமைச்சு - அதி. ௮ - (௬௪ - ௬௩)

௬௪. மதிதுட்ப னூலொ டிடையார்க் கதிதுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை— (அமைச்சு)
௬௫. கேட்டார்ப் பிணிக்ஞந் தலகயவாய்க் கேளா நும்
வேட்ப மொழிவதாளு சொல்— (சொல்லன்மை)
௬௬. எற்றென் நிரங்குவ செய்யற்க செய்வானைல்
மற்றன்ன செய்யாமை ஈனறு— (வினைத்தாய்மை)
௬௭. ஊற்றொரா லுற்றறி னெல்காமை யிடுவிரண்டின்
அற்றென்ப ராய்கதவர் கேள்— (வினைத்திட்பம்)*
௬௮. ஒல்லுவா யெல்லாம் வினைநன்றி யொலலாக்கால்
செல்லுமவாய் கேளகஞ்ச செயல்— (வினைநொயலவகை)
௬௯. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து
எண்ணி யுரைப்பான் தலை— (தூது)
திருக்குறட் கோவை ௨௩௩.

௭௦. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் [தொழுகல்]
தேறறுதல் யார்க்கு மரிது— (மனைரைச் சீசார்)
௭௧. துண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணால் தில்லை பிற— (குறப்பறிதல்).
௭௨. அவையறிந் தாராய்கது சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிநத தூய்மை யவர்— (அவையறிதல்)
௭௩. கற்றாமுற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்— (அவையஞ்சாமை)

நாடு - அதி. க - (எச)

எச. பிணியின்மை செல்வம் வினைவிற்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற் கிவ்வைந்து— (நாடு)

அரண் - அதி. க - (எடு)

எடு. உயர்வகலந் திண்மை யருமை யிந்நான்கின்
அமைவர ணென்றுரைக்கும்) நூல்— (அரண்)

கூழ் - அதி. க - (எசு)

எசு. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு— (பொருள்செயல்வகை)

படை - அதி. உ - (எள - எறு)

எள. தார்தாங்கிச் செல்வது தாணை தலைவந்த
போர்தாக்குந் தன்மை யறிந்து— (படைமாட்சி)

எறு. பேராண்மை யென்ப தறுகடுணை னுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றத னெஃகு— (படைச்செருக்கு)

நட்பு - அதி. யெ - (எசு- கூடு).

எசு. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யரவுள காப்பு— (நட்பு)

உசு. திருக்குறட் கோவை

அய. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளபபதோர் கோல்— (நட்பாராய்தல்)

அக. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின்—(பழைமை)

அஉ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவாரற்
பத்தடுதத கோடி யுறும்— (நீநட்பு)

அகூ. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்ற— (கூடாநட்பு)

- அச. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்
தான்புகக் கழுந்து மளவு— (பேதைமை)
- அதி. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறா னவ்வுயிர்
போலு மளவுமோர் நோய்— (புல்லறிவாண்மை)
- அக. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலும்) நணித்து— (இகல்)
- அள. வறியார்க்கு மாறேற்ற லோட்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை— (பகைமாட்சி)

- அடி. வில்லை ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை— (பகைத்திறத்தெரிதல்)
- அக. வாய்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல பகைவர் தொடர்பு— (உட்பகை)
- கஉ. ஏந்திய கொள்கையார் சிரி னிடைமுறிந்து
வேந்தலும் வெந்து கெடும்—(பெரியாரைப்பிழையாமை)
- கக. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்—(பெண்வழிச்சேறல்)
- கஉ. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்
இன்செரீ விழுக்குத் தரும்— (வரைவின்மகளிர்)
- கஉ. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்— (கள்ளுண்ணாமை)
- கச. அகடாரா சல்ல லுழப்பர் சூதென்னும்
முகடியான் மூடப்பட்டார்— (சூது)
திருக்குறட் கோவை ௨௩௫
- கடி. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து— (மருந்து)

ஒழியியல் = அநி. யந் - (கக + ஈடி).

- கக. குடிப்பிறந்தார் கண்ணிளங்குங் குறறம் விசம்பின்
மதிககண மறுப்போ லுயாடது— (குடிமை)

- க௭. மருநதேதாமற் றாநீனும்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடதது— (மானம்)
- க௮. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்— (பெருமை)
- க௯. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெளிற் றோல்வி
தொலையலலார் கண்ணுங் கொளல்— (சான்றாண்மை)
௪. எண்பதததா லெய்த லெளிதென்ப யாமாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு— (பண்புடைமை)
௫. பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறும்
மருளானு(ம) மாணப் பிறப்பு— (நன்றியில்செல்லம்)
௬. கருமத்தா னுணுத னுணுத திருதுதல
நல்லவர் காணுப் பிற— (காணுடைமை)
௭. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பதைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு— (குடிசெயல்வகை)
௮. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்— (உழவு)
௯. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நலகுர வென்னு(ம்) நசை— (நல்குரவு)
௧௦. இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துன்ப முருஅ வரிண்— (இரவு)
௧௧. கரப்பவாக் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போலு முயிர்— (இரவச்சம்)
௧௨. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல யிவர்— (கயமை)

திருக்குறட்டுகோவை - ஊற்றெட்டு முற்றிற்று.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	தீருத்தம்.
யக	உள	சக்தியாசி	சக்தியாசி
உந	ந	மழறு	மளறு
உஜி	உஉ	அவன	அவர்
சக	நய	ஒழித்துண்பான்	ஒளித்துண்பான்
சஅ	உய	பாமில்லை	பாவயில்லை
கக	யக	இறையவன்	இறையவர்
கக	உள	இரசு	இரசுசு
எஜி	வரு	மெய்ப்பொருள்	மெய்ப்பொருள
அவ	உச	வருத்தகையால்	வருத்தவகையால்

தெய்வப் புலமைத திருவள் ஞவர்தந்த திருக்குறளின்
மெய்வைத்த சார முணர்ந்துமிந் துலை வியனுலகில்
சைவத் திருமக்க ளேயனறி யேனைத் தழிழ்மக்களும்
கைவைத் தறிந்துய்பு மாறருள்வா யெங்கள் கண்ணுதலே.
தி. சா. பரமசிவன்.

சோயில் பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.